

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟ

ΠΑΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΑΝΑΡΙΩΤΗ

Εκοιμήθη 12 Σεπτεμβρίου 2015

Με αγάπη
Τη δέωα Νίκος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΣΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ Ο ΣΤΕΙΡΙΩΤΗΣ (896-953).....	5
ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.....	7
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.....	9
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ.....	11
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΩΝ 10 ΛΕΠΡΩΝ).....	13
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΙΔ΄ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ).....	15
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΖΑΚΧΑΙΟΥ.).....	17
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ 3 ^{ωv} ΙΕΡΑΡΧΩΝ.....	19
ΟΜΙΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ).....	21
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΤΩΝ 10 ΤΑΛΑΝΤΩΝ).....	23
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΖ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΤΘ. ΤΗΣ ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ.....	25
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΙΗ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛΩΝΟΥ.....	27
& ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ).....	27
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.....	29
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ.....	31
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΥΡΙΝΗΣ.....	33
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.....	35
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.....	37
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.....	39
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.....	41
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Δ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.....	43
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.....	45
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑ΄ ΙΩΝ.....	47
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.....	49
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.....	51
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.....	53
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.....	55
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ Ε ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΠΑΣΧΑ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.....	57
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΣΤ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.....	59
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ 318 ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.....	61
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.....	63
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.....	65
ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.....	67
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.....	69
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.....	71
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Δ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.....	73
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΓΑΔΑΡΗΝΩΝ.....	75
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.....	77
ΤΗΣ Δ΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.....	77

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	79
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ζ. ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	81
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Η΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	83
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Θ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	85
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.....	87
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ι΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.....	89
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.....	91
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΒ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.....	93
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ	95
1Η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, ΙΝΔΙΚΤΟΣ	97
ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΙΓ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	99
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	101
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	103
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ	105
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ.....	107
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ	109
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ.....	111
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ.....	113
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Δ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ.....	115
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ	117
ΟΜΙΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (Γαδαρηνών)	119
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ.....	121
ΟΜΙΛΙΑ Ε΄ ΛΟΥΚΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.....	123
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ζ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ	125
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Η΄ ΛΟΥΚΑ ΚΑΛΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΟΥ	127
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.....	129
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Θ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ	131
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.....	133
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΓ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ.....	135
ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ	137
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ	139
ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ Ι ΛΟΥΚΑ	141
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ	143
ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.....	145
ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.....	147

ΟΣΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ Ο ΣΤΕΙΡΙΩΤΗΣ (896-953)

Μνήμη 7-2-13

Η καταγωγή της οικογενείας του Οσίου Λουκά, του ιδρυτή της μονής, ήταν από την Αίγινα. Για το φόβο όμως των Σαρακηνών οι πρόγονοί του εγκαταστάθηκαν στα παράλια της Φωκίδας, κοντά στους πρόποδες του όρους του Ιωάννου ή Ιωαννίτζη ή όπως το λένε σήμερα οι Δεσφινιώτες, Γιαννιμάκι. Για τον ίδιο όμως λόγο έφυγαν και απ' εκεί και πήγαν στο Καστόριον, το σημερινό Καστρί. Όπως είναι γνωστό εκεί ήταν οι Δελφοί, ο ιερός δηλαδή χώρος του θεού Απόλλωνα με το περίφημο Μαντείο της Πυθίας.

Εκεί γεννήθηκε ο Λουκάς, τον Ιούλιο του 896 μ.Χ. Ήταν το τρίτο από τα επτά παιδιά του Στέφανου και της Ευφροσύνης. Από μικρός έδειχνε μεγάλη κλίση για τον ασκητικό βίο και περνούσε τις ώρες του με συνεχή προσευχή. Το 910, σε ηλικία 14 ετών, ακολούθησε δύο μοναχούς στην Αθήνα. Στην Εκκλησία της Παναγίας της Αθηνιώτισσας, που τότε ήταν πάνω στην Ακρόπολη ή, όπως λένε άλλοι, στο μοναστήρι της Μεγάλης Παναγίας, το σημερινό Μοναστηράκι, ο Λουκάς έγινε **μοναχός**.

Πιθανόν να έμεινε για λίγο σ' ένα ασκητήριο στην πλαγιά του Υμηττού, όπου σήμερα είναι η μονή του Αστερίου, Ασκητήριο Λουκά από του Στεριίου - Αστερίου, κατά κάποια εκδοχή. Με τις πολλές όμως παρακλήσεις της μητέρας του ξαναγύρισε στο Καστόριο. Μετά από λίγους μήνες πήγε να ασκητέψει στο Γιαννιμάκι, όπου **έμεινε επτά χρόνια**, κοντά σ' ένα μικρό εκκλησάκι των Αγίων Αναργύρων, Κοσμά και Δαμιανού. Από δύο μοναχούς που πέρασαν απ' εκεί πηγαίνοντας στη Ρώμη, πήρε το μέγα αγγελικόν σχήμα, έγινε δηλαδή μεγαλόσχημος. Για να αποφύγει τις βαρβαρικές επιδρομές πήγε στο Ζεμενό της Κορινθίας, όπου έμεινε κοντά σε έναν **ασκητή - στυλίτη 10 χρόνια**. Το 927 σε ηλικία 31 ετών γύρισε και πάλι στο Γιαννιμάκι, όπου **έμεινε 12 χρόνια**. Απ' εκεί πήγε στο Καλάμι, ένα ωραίο και δροσερό μέρος, με νερό, ανατολικά της Αντίκυρας (σήμερα λέγεται

Ζάλτσα). Μετά όμως από 3 χρόνια, για να σωθεί από τις επιδρομές των Τούρκων κατέφυγε στον Αμπελώνα, ένα έρημο ξερονήσι, όπου έμεινε 3 χρόνια. εκεί επήγαν οι Στεριιώτες και τον έπεισαν να έλθει κοντά στο χωριό τους.

Το 946, όταν ο Όσιος Λουκάς ήταν περίπου 49 ετών, εγκαταστάθηκε στην καταπράσινη και μαγευτική θέση, όπου σήμερα είναι το μοναστήρι του. Έκτισε το κελί του, ένα εκκλησάκι για να προσεύχεται και έφτιαξε έναν ωραίο κήπο, όπου καλλιεργούσε τα χορταρικά του. Η φήμη του τράβηξε εκεί και άλλους ασκητές, όπως το Γρηγόριο, τον Παγκράτιο, το Θεοδόσιο. Μαζί τους και με την οικονομική βοήθεια πολλών θαυμαστών του, στρατηγών και άλλων αξιωματούχων του Κράτους, άρχισε την οικοδόμηση της εκκλησίας της Αγίας Βαρβάρας. Δεν πρόλαβε όμως να την τελειώσει. Το Νοέμβριο του 952 πρόβλεψε το θάνατο του και στις 7 Φεβρουαρίου του 953 εγκατέλειψε την επίγεια ζωή. Έζησε 56 έτη, 7 μήνες και 8 μέρες. Ο μαθητής του Γρηγόριος τον έθαψε μέσα στο κελί του. Μετά το θάνατά του, η φήμη ότι το λείψανά του ήταν θαυματουργά έκανε πλήθος πιστών να συρρέουν στο μοναστήρι για να θεραπευθούν, και τα αρχικά κτίσματα έδωσαν τη θέση τους σε μνημειωδέστερα κτίρια.

Ύστερα από 2 χρόνια, το 955 μ.Χ., οι συνασκητές και μαθητές του γιόρτασαν για πρώτη φορά τη μνήμη της Κοίμησής του. Ο Όσιος Λουκάς εκτός από την αυστηρή ασκητική ζωή που έκανε, την ταπεινοφροσύνη του, την αγάπη του για όλους τους ανθρώπους, την απέραντη φιλανθρωπία του, την ακλόνητη πίστη του στο Χριστό και γενικά την ευσεβεία του, είχε μεγάλη θαυματουργική και θεραπευτική δύναμη. Άπειρα είναι τα θαύματα που έκανε στη ζωή του, αλλά και μετά το θάνατο του εκατοντάδες και χιλιάδες ασθενείς έρχονταν προσκυνητές και ικέτες στον τάφο του από τον οποίο ανάβλυζε μύρο, και έβρισκαν τη θεραπεία τους. Αλλά εκτός από τ' άλλα ο Όσιος είχε και προφητική ικανότητα. Πολλά γεγονότα είχε προβλέψει, όπως την επιδρομή των Βουλγάρων, την απελευθέρωση της Κρήτης από την κατοχή των Αράβων, το θάνατό του κ.λ.π. Δικαιολογημένη λοιπόν ήταν η εκτίμηση και η αγάπη που είχαν γι' αυτόν όλοι οι Χριστιανοί.

Η απελευθέρωση μάλιστα της Κρήτης, την οποία είχε προβλέψει το 942 και η οποία πραγματοποιήθηκε 20 περίπου χρόνια ύστερα, το 961 μ.Χ. από το Νικηφόρο Φωκά, συντέλεσε στο να αυξηθεί ο σεβασμός προς τη μνήμη του σ' όλη τη Χριστιανοσύνη και ιδιαιτέρως στη βασιλεύουσα Κωνσταντινούπολη. Πλούσιες δωρεές στέλνονταν στη Μονή τακτικά. Έτσι, όχι μόνο τελείωσε η εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας, η οποία σήμερα είναι αφιερωμένη στη Θεοτόκο, αλλά ύστερα από λίγα χρόνια, το 1011 μ.Χ., κτίστηκε και ο δεύτερος, ο μεγάλος ναός, το Καθολικό, από τον ηγούμενο Φιλόθεο και τους συνασκητές του Γαβριήλ, Γρηγόριο, Πέτρο κ.ά.

Η εκκλησία αυτή αφιερώθηκε στον Όσιο Λουκά και μέσα σ' αυτήν τοποθετήθηκε η λειψανοθήκη του. Το ιερό λείψανο του Οσίου Λουκά σήμερα βρίσκεται στο μοναστήρι, όπου έφθασε το 1986 από την Βενετία και δεκάδες επισκέπτες από την Ελλάδα, και όχι μόνο, εισρέουν καθημερινά για να το προσκυνήσουν.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1-1-2012 ΛΚ.Β.20-21 ,40-52

«Και όταν συμπληρώθηκαν οι οκτώ μέρες για να γίνει η περιτομή του παιδιού, ονομάστηκε Ιησούς, όπως είχε ήδη ονομαστεί από τους αγγέλους πριν ακόμη συλληφθεί στην κοιλιά της μητέρας του» (Λουκάς 2:21).

Η περιτομή ήταν αρχαία συνήθεια πολλών λαών και συνδεόταν με την ένταξη των ενηλίκων στην κοινότητα ή στο γάμο. Για τον Εβραϊκό λαό ήταν μια τελετουργική διάταξη. Δόθηκε στον Αβραάμ, πριν από το νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, ως σημάδι, που θα ξεχώριζε αυτόν και τους απογόνους του από τα έθνη .

Η Ορθόδοξη Εκκλησία γιορτάζει την 1η Ιανουαρίου, εκτός από τη μνήμη του Αγίου Βασιλείου και την Περιτομή του Χριστού μας. Οκτώ μέρες μετά τη γέννηση του Κυρίου μας, η Παναγία μας τον πήρε στην αγκαλιά της και μαζί με τον προστάτη της Ιωσήφ, τον έφερε στο ναό, σύμφωνα με την προσταγή του παλαιού νόμου, του περιτεμείν το παιδίον, και εκλήθη το όνομα αυτού Ιησούς, το κληθέν υπό του αγγέλου προ του συλληφθήναι αυτόν εν τη κοιλία.

Η εικόνα της εορτής υπαρχει ,μεταξύ άλλων στην Ιερά Μονή του αγίου Παντελεήμονος (Ρωσσικόν), του Αγίου Όρους. Ο οκταήμερος κατά την Μητέρα, και άναρχος κατά τον Πατέρα, ως βρέφος Χριστός εικονίζεται ξαπλωμένος ανάμεσα στην Παναγία, τον Ιωσήφ, και τούς Ιερείς του ναού να δέχεται από αγάπη και φιλανθρωπία για το ανθρώπινο γένος ,όχι μόνο την περιβολή των σπαργάνων, αλλά και αυτή την περιτομή της σαρκός.

Τι Σημαίνει η Περιτομή του Χριστού: Άνθρωπος Αληθινός αν και Θεός Αληθινός. Με το να υποστεί την περιτομή και να πάρει ένα συγκεκριμένο ανθρώπινο όνομα, σύμφωνα με το ιουδαϊκό πλαίσιο μέσα στο οποίο γεννήθηκε, απόδειξε ο Χριστός ότι ήταν πραγματικός άνθρωπος, αν και προϋπήρχε ως αληθινός Θεός, άπειρος και ασύγκριτος όπως ήταν πάντοτε.

Οι θεοφώτιστοι Πατέρες της Εκκλησίας, διαπιστώνουν στην περιτομή του Χριστού μας ένα μήνυμα υπακοής. Ο Χριστός μας περιτέμνεται, για να δηλώσει υποταγή στο θέλημα του Θεού. Ο γιος του Θεού, λοιπόν, παράδειγμα προς μίμηση, για να μάθουμε και εμείς, ότι είμαστε υποχρεωμένοι να υπακούμε στο νόμο του Θεού, όχι σύμφωνα με τη λογική μας, αλλά κατά τη θεία εντολή. Έτσι θα μπορέσουμε να ελευθερωθούμε από την αμαρτία. Ουκ επησχύνθη ο πανάγαθος Θεός, της σαρκός περιτμηθήναι, αλλ' έδωκεν εαυτόν τύπον και υπογραμμόν πάσι προς σωτηρίαν.

Γιατί γιορτάζεται η περιτομή; Εκείνος που έχει περιουσία, την σφραγίζει για να την ξεχωρίζει. Έτσι και ο Θεός σημάδεψε τον περιούσιο λαό Του, για να δείξει σε αυτόν ότι είναι ιδιοκτησία Του. Η περιτομή, λοιπόν, φανερώνει την παρουσία του Θεού και δηλώνει την υπακοή των ανθρώπων, ως σύνδεσμο απόλυτης εμπιστοσύνης μεταξύ του Κυρίου μας και του πιστού.

Για την Εκκλησία μας, η περιτομή έπαυσε να ισχύει ως σημάδι πάνω στη σάρκα μας. Μας χρειάζεται, όμως, η χειροποίητος περιτομή, ως συνείδηση και βίωμα μέσα στην καρδιά μας. Μας χρειάζεται, για να διώχνει το θέλημα του κόσμου μακριά μας και για να κρατεί ζωντανό το θέλημα του Θεού στη ζωή μας. Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός διαβλέπει στην περιτομή τον τύπο του βαπτίσματος. Αφού, όμως, φανερώθηκε η αλήθεια, είναι ανώφελος ο τύπος και η σκιά (Εβρ.: 10: 1). Επομένως, τώρα είναι άχρηστη, περιττή η περιτομή και αντίθετη προς το άγιο βάπτισμα.

Εμείς, οι βαπτισμένοι πιστοί, μπορούμε να αναφωνούμε «ημείς γάρ εσμέν η περιτομή, οι Πνεύματι Θεού λατρεύοντες» (Φιλιπ.: Γ: 3). Αληθινή περιτομή είμαστε εμείς οι Χριστιανοί, οι οποίοι διά του φωτισμού, που μας δίνει το Πνεύμα του Θεού, προσφέρουμε στον Θεό αληθινή λατρεία.

Ζούμε, λοιπόν και σήμερα, μέσα στην Εκκλησία την περιτομή μας, γιορτάζοντας την περιτομή του Κυρίου μας. Ανανεώνουμε την απόφασή μας, ότι ανήκουμε σε Αυτόν και τηρούμε τους όρους της σχέσης μας με Αυτόν. Η συναίσθηση ότι είμαστε κτήμα Του και περιουσία Του, μας βοηθεί να κρατούμε καθαρό τον εαυτό μας. Η πεποίθηση ότι είμαστε εκούσια δούλοι Του, μας σπρώχνει να κάνουμε αβίαστα το θέλημά Του. Βιώνουμε, έτσι, την προστασία και παρηγοριά Του.

Ο βίος του Μεγάλου Βασιλείου (329-379)

Είναι μία από τις μεγαλύτερες μορφές της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Γεννήθηκε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας, από γονείς πλούσιους και πιστούς Χριστιανούς, τον Βασίλειο, καθηγητή της ρητορικής στη Νεοκαισάρεια και την Εμμέλεια, απόγονο Ρωμαίων αξιωματούχων. Όταν ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός (284-305), κήρυξε φοβερό διωγμό εναντίον των Χριστιανών και οι δυο παππούδες του θανατώθηκαν και έγιναν Μαρτυρες, τότε, όλη η οικογένειά του κρύφτηκε για επτά χρόνια στα δάση του Πόντου. Ο Μ. Βασίλειος γεννήθηκε 18 χρόνια αργότερα, και βαπτίστηκε το 358 σε ηλικία 29 ετών.

Οι ευλογίες του Αγίου μας, ας είναι πάντοτε μαζί μας.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

2-1-2011 ΜΡΚ. Α. 1-8.

Αρχή του ευαγγελίου Ιησού Χριστού Υιού του Θεού .

Ως γέγραπται εν τοις προφήταις . Μαρκ,Α 1,2.

Μετά την Χριστού Γέννησιν, βρισκόμαστε στη χριστιανική επικράτεια δηλ. στο προγεφύρωμα που άνοιξε το Πνεύμα το Άγιο μέσα στο διαβολικό κατεστημένο που είχε επιβάλει ο κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνας τούτου ,ο διάβολος σε όλη τη Γη .δηλ. βρισκόμαστε στην αρχή του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού.

Λένε ότι το Ευαγγέλιον είναι ο Καταστατικός χάρτης του Χριστιανισμού—το Σύνταγμα των Χριστιανών—το Μανιφέστο της Χριστιανικής ιδεολογίας .Εδώ όμως βλέπουμε ότι Αρχή του ευαγγελίου δεν είναι ένας πρόλογος ενός βιβλίου, αλλά ένας άνθρωπος ,ο Ιωάννης ο Βαπτιστής .

Και το ευαγγέλιο είναι ο βίος και η πολιτεία ενός πολύ μεγαλύτερου ,του Υιού του Θεού που έγινε άνθρωπος και ανέλαβε ο ίδιος προσωπικά να λύση τα έργα του διαβόλου. **ΕΙΣ ΤΟΥΤΟ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ,ΙΝΑ ΛΥΣΗ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ Α. Ιω Γ8.** Και έτσι να σώσει κάθε αδούλωτο (ψυχικά) άνθρωπο.

Δυο είναι τα κρίσιμα σημεία της ζωής του Προδρόμου Όταν έγινε 2 ετών Βρέθηκε στην έρημο όπου έμεινε μέχρι 30 ετών, υπακούοντας στο θέλημα του Θεού. **το δε παιδίον ηύξανε και εκραταιούτο πνεύματι , και ην εν ταις ερήμοις , έως ημέρας αναδείξεως αυτού προς τον Ισραήλ ΛΚ.Α.80.** Η σημερινή περικοπή, του είναι αφιερωμένη εξαιρετικά.

Όταν οι στρατιώται του Ηρώδη την **νύκτα** εκείνη άρχισαν την σφαγή των νηπίων, η Ελισάβετ άρπαξε τον μικρόν Ιωάννη στην αγκαλιά της, και έτρεχε να τον σώσει, κυνηγημένη από τους στρατιώτες του Ηρώδη Ξαφνικά βρέθηκε μπροστά σ' ένα βουνό και φώναξε **βουνό δέξου το παιδίον και την μητέρα αυτού,** και βρέθηκε από το άλλο μέρος στην έρημο και έμεινε εκεί άλλα 28 χρόνια αφανής, **Αυτός δε ο Ιωάννης είχε το ένδυμα αυτού από τριχών καμήλου και ζώνη δερματίνη περί την οσφύν αυτού, η δε τροφή αυτού ην ακρίδες και μέλι άγριον ΜΤΘ.γ4**

Η δράσις του

Η έναρξις της δράσεως (30 ετών) είναι γνωστή με ακρίβεια ιστορική, που την διέσωσε ο Λουκάς ,από πολλές οπτικές γωνίες **Εν έτι πέντε και δεκάτω της ηγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ηγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου της Ιουδαίας, και τετραρχούντος της Γαλιλαίας Ηρώδου , Φίλιππου δε του αδελφού αυτού τετραρχούντος της Ιτουραίας και Τραχωνίτιδος χώρας και Λυσανίου της Αβιληνης τετραρχούντος. Επί αρχιερέως Άννα και Καϊάφα ,εγένετο ρήμα Θεού επί Ιωάννην τον Ζαχαρίου υιόν εν τη ερήμω. ΛΚ.Γ1,2.**

Και το έργο του: **Φωνή βοώντος εν τη ερήμω...** Κατά τον Κύριλλο Αλεξανδρείας, η φωνή ήταν δική του αλλά τα μηνύματα ήταν του Χριστού. Διότι το μήνυμα του (όπως είναι ίδιον κάθε μαντατοφόρου) δεν έπρεπε να έχει τίποτε δικό του αλλά μόνον όσα του παράγγειλε Εκείνος που τον έστειλε. **(μετάνοια ,εξομολόγηση ,βάπτισμα)**.__το βάπτισμα Ιωάννου ήταν βάπτισμα μετανοίας. **Βαπτίζων εν τη ερήμω και κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εις άφεσιν αμαρτιών-Μρκ.Α4**

αλλά μετάνοια δεν υπήρχε, άρα ούτε και άφεσις αμαρτιών οι άνθρωποι εξομολογούντο...και την άλλη μέρα ξανάκαναν τα ίδια, Ήταν δηλ. όταν εβαπτίζοντο, σαν να έβγαζαν ένα παλιό ρούχο ,το οποίο την άλλη μέρα το ξαναφορούσαν.

Πολλοί **μεταμελημένοι** υπήρχαν στον αρχαίο κόσμο,πολλοί βασανισμένοι κυνηγημένοι από τις ερινύες. πολλοί αυτοκαταστρεφόμενοι (Οιδίπους ,Μήδεια...) αλλά κανείς **μετανοημένος**, σωσμένος άγιος Τότε οι άνθρωποι εξομολογούντο χωρίς να μετανοούν γιατί **δεν μπορούσαν**. Σήμερα εξομολογούμαστε χωρίς να μετανοούμε γιατί **δεν θέλουμε**. Γιατί μετάνοια σημαίνει στροφή 180 μοιρών **,με την δύναμιν του Χριστού**, και δεν γίνεται μέσα στο εξομολογητήριο.

Μετάνοια είναι : Να γνωρίζω ότι είμαι άρρωστος και να θέλω να γίνω καλά . να γνωρίζω την σαπίλα μου, και να θέλω να σωθώ . Να γνωρίζω την δυστυχία μου ,και να θέλω να γίνω ευτυχής. να γνωρίζω ότι είμαι θνητός και να θέλω να γίνω αθάνατος .

Αυτά συνέβαιναν στον Ιορδάνη το ποιο φημισμένο ποτάμι της γης. Όχι γιατί είναι μεγάλο ,αλλά γιατί στις όχθες του συμβαίνουν γεγονότα που σημαδεύουν την μοίρα της ανθρωπότητας, **ακόμα και σήμερα**. Και τούτο γιατί είναι τύπος της Ανθρωπότητας : πηγάζει από δυο πηγες Ιόρ και Δάν=(Αδάμ και Εύα) Πορεύεται από τα ύψη στην Νέκρα Θάλασσα ,που αλληγορούμενα είναι :πορεία από τον Παράδεισο στην κόλαση.

Με τον Χριστό ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω. **Είδοσαν σε ύδατα ο Θεός , είδοσαν σε ύδατα και εφοβήθησαν .Ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω...** Έτσι εγκαινιάστηκε αλληγορικά η μετάνοια, η μόνη που έχει την δύναμιν να επιστρέψει την ανθρωπότητα από τον κατήφορο που έχει πάρει, πίσω και πάνω προς τον απολεσθέντα Παράδεισο , την βασιλεία των ουρανών .

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

8-1-2012 ΜΤΘ. Δ12-17

Και τοις καθημένοις εν χώρα και σκιά θανάτου,

Φως ανέτειλεν αυτοίς. Μτθ.Δ16.

Μιλάει για μια χώρα που την πλακώνει η σκιά του θανάτου από τη μια μεριά, και από την άλλη για ένα φως Μέγα, που ανέτειλε επάνω από αυτήν (**Ησαΐας μβ' 7**). Χώρα θανάτου είναι μια χώρα που προσεβλήθη από θανατερή επιδημία (Πνεύμ. Είτις), για την οποία δεν υπάρχει φάρμακο ούτε εμβόλιο. Η χώρα αυτή είναι ολόκληρη η πρ. Χρ. ανθρωπότης και όχι μόνο και ο θανάσιμος ιός είναι ή ειδωλολατρία. Και Φως μέγα είναι ο Χριστός. Με την δημόσια ανάδειξη του Χριστού, φωτίστηκε ο κόσμος.

τα αποτελέσματα ; **εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι αυτόν ου παρέλαβαν ,όσοι δε έλαβαν αυτόν, έδωκε αυτοίς εξουσίαν ,τέκνα Θεού γενέσθαι, τοις πιστεύουσιν εις το όνομα αυτού. Ιω.Α11,12 .**

Δεν εξαφανίστηκε η ειδωλολατρία, ο παγανισμός .Αλλά ήλθε η κρίσις: **Αυτή δε έστιν η κρίσις, ότι το φως ελήλυθεν εις τον κόσμον, και ηγάπησαν οι άνθρωποι μάλλον το σκότος η το φως ην γαρ πονηρά αυτών τα έργα. ΙΩ.Γ19.**

Η ειδωλολατρία υπάρχει.

2000 χρόνια και η ειδωλολατρία **ΥΠΑΡΧΕΙ** και όχι μόνον υπάρχει αλλά και προοδεύει, και όχι μόνον υπάρχει αλλά και εκσυγχρονίζεται, με επιστήμη και τεχνολογία και έρευνα. Και όποιος πιστεύει ότι δεν υπάρχει σήμερα ειδωλολατρία, κοιμάται με τα **τσαρούχια**, ακόμα και αν τα **τσαρούχια του είναι ηλεκτρονικά**.

Γιατί **βάση** της ειδωλολατρίας είναι ή εξής : **προτιμώ**, το δημιούργημα περισσότερο από τον Δημιουργό. Είτε είναι **φίδι, σκύλος, ταύρος**, είτε είναι **επιστήμη, τεχνολογία, μόδα, σεξ, δεισιδαιμονία, μαγεία κόμμα, ναρκωτικό...**

Πάνω σ αυτή τη βάση, την μόνη ορθή, αν ρίξουμε μια ματιά στον κόσμο σήμερα, την ειδωλολατρία θα την βρούμε παντού, ακόμα και σε μας τους λεγομένους χριστιανούς.

1 .ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Ειδωλολατρία. Το Κεφάλαιο, είτε ιδιωτικό (Καπιταλισμός) είτε κρατικό (Γραφειοκρατία) . Όποιος προτιμά (**λατρεύει**) το κεφάλαιο, πιο πολύ από τον Θεό είναι Ειδωλολάτρης. **2 .ΗΘΙΚΗ ειδωλολατρία** (Μακιαβελισμός, ο σκοπός αγιάζει τα μέσα,δίκαιο του ισχυρότερου, Ιησουίτες...). **3 ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΗ Ειδωλολατρία**(Σκορτσέζε, μόδα, πορνοβίντεο, ναρκωτικά...) **4. ΠΟΛΙΤΙΚΗ Ειδωλολατρία** (Φασιστική, κομματική, αναρχική, Δημοκρατική) **5 ΜΥΣΤΙΚΙΣΤΙΚΗ ειδωλολατρία** (γιόγκα, γκουρού, μαχαρίσι, γνωστικοί, διαλογισμός). **6. ΔΙΑΦΟΡΑ.** ο αθλητισμός με τα στημένα ρεκόρ, και τα όπιν- γκ, τα σπορ, τα ράλι, το τζόγο, τους μάγους ,τους αστρολόγους κλπ, κλπ.

Είναι τέλος ο Χρυσούς μόσχος το φοβερό τρέξιμο του Μαμωνά. Α! εδώ τίποτε δεν μπορεί να το σταματήσει ούτε τα δάκρυα από τις αυτοκτονίες, ούτε τα δυστυχήματα, ούτε οι αναποδιές...Κανείς δεν ακούει τίποτα και κανείς δεν βλέπει τίποτα...

Όλα αυτά συμπυκνώνονται στην εκκοσμίκευση : Υπακοή στην κοσμική ζωή παρακοή στον Χριστό. **Πάντοτε** . Εάν υπάρχει κάτι στη ζωή που το υπακούω ,παρακούοντας συγχρόνως τον Χριστόν, αυτό είναι ο κόσμος. Ο Κόσμος είναι έτσι μεγαλοφυώς δομημένος ΩΣΤΕ :

ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΖΩΗ ΠΑΡΑΚΟΗ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ.

είναι σύνολα ξένα μεταξύ τους.

Όλες οι ειδωλολατρίες που είπαμε (και άλλες αναρίθμητες) είναι ΜΙΑ η λατρεία του εγώ. Η Θεοποίηση του ανθρώπου παρακούοντας τον Θεόν. Η ίδια παλαιά θρησκεία της ανθρωπότητας που κατάφερε να χωρίσει τον άνθρωπο από τον Θεόν. **και έσεσθε ως θεοί, γινώσκοντες καλόν και πονηρόν. Γένεσις ,Γ5**

Ε! λοιπόν τώρα μπορούμε να δούμε, αν δεν είμαστε τυφλοί, μέσα σε ποιο **πυκνό και αδιείσδυτο ΔΑΣΟΣ ΘΕΩΝ ζει ,κινείται και διασκεδάζει** ο σύγχρονος άνθρωπος.

Η τόσο μακρινή λατρεία των ειδώλων (**δηλ. η χώρα και η σκιά του θανάτου**), ξαναζει με σφρίγος καταπληκτικό. Πολλοί νομίζουν ότι ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ θα αναγκαστεί να συμβιβαστεί και να υποχωρήσει, γιατί παρεξηγούν την Μακροθυμία Του . αλλά η απόφαση Του είναι Μία και αμετάβλητη όπως αναφέρεται στην Αγία Γραφή και τελικά θα εφαρμοστεί κατά γράμμα ,έστω και αν τελικά χρειαστεί να καταστρέψει το Σύμπαν που ο Ίδιος δημιούργησε. Ας την ακούσουμε όσο είναι ακόμα καιρός :

Άκουε Ισραήλ Εγώ ειμί Κύριος ο Θεός σου ουκ έσονται σοι θεοί έτεροι πλην εμού. Ου ποιήσεις σε αυτώ είδωλον ,ουδέ παντός ομοίωμα, όσα εν τω ουρανώ άνω και όσα εν τη γη κάτω και όσα εν τοις ύδασι υποκάτω της γης. ου προσκυνήσεις αυτοίς ουδέ μη λατρεύσεις αυτοίς . Εξοδος ,Κ' 4 ,5. δηλαδή

Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου. Δεν θα υπάρχουν για σένα άλλοι θεοί εκτός από εμένα. Δεν θα κατασκευάσεις ποτέ για τον εαυτό σου είδωλο, ούτε εικόνα από όσα εις τον ουρανό άνω ,όσα εις την γη κάτω, και όσα εις τα ύδατα κάτω από την γη. Δεν θα προσκυνήσεις αυτά, ούτε θα τα λατρεύσεις αυτά .

Φυσικά δεν πιστεύω να τολμήσει κανένας που ξέρει τι τον περιμένει ,να τα βάλει με τον Θεό .

Ο **κίνδυνος** είναι μεγάλος, αλλά και τα **φάρμακα** κατά του **ιού της Ειδωλολατρίας** είναι έτοιμα από το Πνεύμα το Άγιο . Και **θεωρητικά** και **πρακτικά**.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΩΝ 10 ΛΕΠΡΩΝ)

15-1-2012 ΛΚ. ΙΖ.12-19

Και εγένετο εν τω υπάγειν αυτούς εκαθαρίσθησαν ΛΚ.ΙΖ.4

Πριν μπούμε στο θέμα, για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε θα δεχθούμε:

- 1)** ότι η σωματική λέπρα ήταν αρρώστια χειρότερη από το ΕΙΤΖ. Αθεράπευτη μέχρι το 1941 που ανακαλύφθηκαν οι σουλφαμίδες και
- 2)** η ψυχική λέπρα που είναι η αμαρτία, έχει αναβαθμιστεί εντυπωσιακά, και ότι όλοι οι άνθρωποι είμαστε ψυχικά λεπροί σε διάφορα στάδια, από το πρώτο που είναι η καταλαλιά, μέχρι το τελευταίο, που είναι η αχαριστία.

Αν δεν δεχθούμε αυτό δεν έχει νόημα να συνεχίσουμε στο θέμα μας, μια και δεν υπάρχει πρόβλημα, αφού η σωματική λέπρα έχει εξαφανισθεί από το 1941. Γιατί όμως με τόση επιμονή να παρουσιάζει η εκκλησία το θέμα της λέπρας; Γιατί πρέπει να φθάσουμε στο Πάσχα καθαροί. Γι αυτό και η εκκλησία μας προσαρμόζει έτσι την σειράν των Κυριακοδρομιών ώστε **αμέσως μετά τα Φώτα μπαίνει η Κυριακή των δέκα Λεπρών (ΙΒ Λουκά).**

Διήγησις

Όταν βάδιζε ο Ιησούς στην δημοσιά για να μπει σε κάποιο χωριό εισερχομένου εις τινά κώμην πετάχτηκαν από τις σπηλιές και τα φαράγγια 10 λεπροί άνδρες και από μακριά **(έστησαν πόρρωθεν), Και αυτοί ήσαν φωνήν λέγοντες Ιησού επιστάτα ελέησον ημάς.** Όταν τους είδε ο Κύριος (ιδών) και διαπίστωσε την αρρώστια τους, τους έστειλε, έτσι όπως ήταν, στους αρμόδιους (τους ιερείς) **και εγένετο εν τω υπάγει αυτούς εκαθαρίσθησαν.** Γιατί πόρρωθεν; Γιατί την εποχή εκείνη και μέχρι το 1941 ήταν φοβερή αρρώστια η λέπρα, χειρότερη και από το έιτζ και αθεράπευτη. Η Σπιναλόγκα ήταν στην πατρίδα μας το νησί των λεπρών. Το θαύμα είναι δομημένο έτσι ώστε να μας οδηγήσει στη οδό της υπακοής.

1^{ον}. Δεν τους εθεράπευσεν αμέσως ο Χριστός, αν και το μπορούσε, αλλά (εν τω υπάγειν), δηλ. εν αγνοία τους.

2^{ον}. Δεν τους εθεράπευσαν οι ιερείς .

3^{ον}. Τους εθεράπευσεν η υπακοή στις εντολές του Χριστού και της εκκλησίας. Και δυστυχώς για τους εννέα από τους δέκα, το θέμα τελείωσε εκεί...

Φαίνεται πως εκτός από τη λέπρα του σώματος, οι άνθρωποι κινδυνεύουμε και από την άλλη φοβερή λέπρα της ψυχής, που ονομάζεται αχαριστία. Γιατί από τους δέκα, μόνο ο ένας επέστρεψε "μετά φωνής μεγάλης δοξάζων τον Θεόν και έπεσεν επί πρόσωπον παρά τους πόδας αυτού ευχαριστών αυτώ". Και το περισσότερο παράδοξο είναι ότι ο άνθρωπος αυτός δεν ήταν Ιουδαίος αλλά "Σαμαρείτης" .

Αλήθεια, έχουμε άραγε σκεφτεί ποτέ ότι και εμείς οι ίδιοι, που ίσως να μην έχουμε κάποια σωματική ασθένεια, ενδεχομένως να έχουμε κολλήσει αυτή την μεταδοτική ασθένεια της ψυχής που λέγεται αχαριστία; Και πώς όχι; Όταν επί παραδείγματι περνούν οι εβδομάδες και δεν δίνουμε ούτε μία ώρα την Κυριακή για τον εκκλησιασμό, ώστε να ευχαριστούμε τον Θεόν για τις τόσες δωρεές Του; Πώς είναι δυνατόν να ζούμε μέσα σε τόσες ευλογίες, από τα πιο υλικά μέχρι και τα πλέον πνευματικά και εμείς οι ίδιοι να μη αισθανόμαστε την ανάγκη της ευχαριστίας; Ακριβώς δε γι' αυτή την φοβερή κατάσταση της αχαριστίας, ο Ιησούς εκφράζει μέσω της Ευαγγελικής αυτής περικοπής, ένα διαχρονικό παράπονο:

“Ουχί οι δέκα εκαθαρίσθησαν; Οι δε εννέα πού;”

Μπορεί κανείς και μόνο από αυτό το Θεϊκό παράπονο να κατανοήσει για τι μεγάλο κακό γίνεται λόγος.

Αλλά ας μη λησμονούμε ότι ο κάθε άνθρωπος δε ζει μόνος επάνω στον πλανήτη, ζει μέσα σε Κοινωνία. Με συνανθρώπους, και τούτο σημαίνει ότι πρέπει να εκδηλώνουμε την ευχαριστία μας, εκτός του Θεού κατ' αρχάς, και στους συνανθρώπους μας στη συνέχεια.

Πως είναι δυνατόν να μην ευχαριστούμε και να μη τιμούμε τους γονείς μας, οι οποίοι έγιναν οι συνδημιουργοί του Θεού, και με τόσους κόπους και θυσίες μας μεγάλωσαν; Πώς να μη τιμούμε τους Διδασκάλους και Καθηγητές μας, αφού, κατά τον Μέγα Αλέξανδρο, αυτοί μας χάρισαν το “Ευ Ζην”; Πώς να μη τιμούμε και ευγνωμονούμε τους Πνευματικούς μας Πατέρες, οι οποίοι αγωνίζονται και ποικιλοτρόπως κοπιάζουν για να μορφώσουν μέσα στην ύπαρξή μας τον Κύριο και Θεό μας Ιησού Χριστό;

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή μας φωτίζει και αυτή την πτυχή, και μας βοηθά να κατανοήσουμε ότι, αφ' ενός θα πρέπει, πάση θυσία να ξεριζώσουμε από την καρδιά μας την φοβερή αχαριστία, και αφ' ετέρου, επιβάλλεται, με την Χάρη του Θεού, να καλλιεργήσουμε την ουράνια αρετή της ευγνωμοσύνης, όπως ακριβώς έκανε και ο Σαμαρείτης.

Ναι η ευχαριστία και η ευγνωμοσύνη δεν είναι κάτι το απλό. Είναι σύνολον αρετών. Και κατά τον Ιερό Χρυσόστομο, είναι αυτή η αρετή που όταν τη διαθέτει ο άνθρωπος, κατά κάποιο τρόπο ερεθίζει την αγάπη του Θεού, ώστε να του δώσει και άλλα χαρίσματα και άλλες δωρεές στην ευλογημένη του ζωή.

Να δώσει ο Ιατρός των ψυχών και των σωμάτων, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ώστε με την χάρη Του, όλοι μας να βρούμε αυτή την ευλογημένη ψυχική υγεία, η οποία θα εκφράζεται με την αρετή της ευγνωμοσύνης.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΙΔ'ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ) **ΙΔ ΛΟΥΚΑ 23-01-11**

«και εβόησεν λέγων. Ιησού υιέ Δαυίδ, ελέησόν με. Και οι προάγοντες επετίμων αυτώ ίνα σιωπήσει. Αυτός δε πολλώ μάλλον έκραζεν. Υιέ Δαυίδ ελέησόν με.»

Τυφλός λοιπόν και ο Βαρτίμαιος όπως όλοι μας, μόνο που αυτός είχε την σωματική και όχι την πνευματική τύφλωση. Δεν έβλεπε με τα μάτια του σώματος, αλλά έβλεπε με τα μάτια της ψυχής. (το όνομά του το αναφέρει ο Μάρκος)

Πολλοί νομίζουμε ότι το κυριότερο είναι τα μάτια του σώματος, αλλά όταν είσαι πνευματικά τυφλός τα σωματικά μάτια δεν πρόκειται να σε ωφελήσουν . Μπορεί και να σε καταστρέψουν ! Είδε λοιπόν τον Χριστό και κατάλαβε ότι ήταν η ευκαιρία της ζωής του , γι'αυτό και το πέτυχε. (την άρπαξε από τα μαλλιά). τι πέτυχε ; ότι ζητούσε το έλαβε ο Βαρτίμαιος. Ήθελε το φως του, γιατί είχε γι'αυτόν μεγάλη σημασία (δεν ήταν εκ γενετής τυφλός).και έτσι βρήκε από μέσα του η ευχή , που δεν είναι παρά η μετέπειτα **ΝΟΕΡΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.**

Έκανε λοιπόν ευχή προς τον Χριστό. Αν προσέξετε αυτό το οποίο ο Βαρτίμαιος είπε προς τον Χριστό, είναι η ευχή του Ιησού .

Η ευχή είναι **«Κύριε Ιησού Χριστέ Υιέ του Θεού, ελέησόν με».** Εδώ λέει «Ιησού, Υιέ Δαυίδ, που σημαίνει Κύριε, ελέησόν με» είναι η ευχή. Η ευχή λοιπόν είναι εκείνη που κάνει τον Χριστό να στρέφεται προς εμάς, και όχι η ακρόαση των λόγων Του, αν κάνουμε συγκεντρώσεις στο όνομα Του, αν μελετάμε βιβλία θρησκευτικά και διάφορα άλλα. Εάν Τον φωνάζουμε, και αν προσέξετε, δεν μίλησε απλώς «Ιησού ελέησόν με» αλλά εβόησε λέει, έβγαλε κραυγή ο Βαρτίμαιος, έτσι λέει το κείμενο από την αρχή. Ξεκίνησε με βοή και εβόησε λέγων, και στο τέλος λέει : αυτός δε πολλώ μάλλον έκραζε «Υιέ Δαυίδ ελέησόν με». Όστε η προσευχή που έχει άμεσα αποτελέσματα πρέπει να είναι βοή, πρέπει να είναι κραυγή προς Τον Χριστό. Δεν πρέπει να είναι κάτι το συνηθισμένο, κάτι το κρύο το χλιαρό, το τυπικό, κάτι που το παίρνουμε συνήθεια και καμιά φορά όταν προσευχόμαστε σκεφτόμαστε και άλλα πράγματα. Και για να είναι κραυγή η ευχή του κομποσκοινιού, είτε γίνεται με το κομποσκοίνι είτε όχι, για να είναι κραυγή προς τον Χριστό, ένα από τα δύο πρέπει να συμβαίνει. Ή να βρισκόμαστε σε μεγάλη απελπισία, όπως ήτανε ο τυφλός, είτε να αγαπάμε πολύ τον Χριστό .

Στην πρώτη περίπτωση ήταν ο Βαρτίμαιος , που χρόνια άκουγε για τον θεραπευτή που άνοιγε τα μάτια και δεν μπορούσε να τον δει, και εκείνη την στιγμή περνούσε από μπροστά του και δεν ήξερε αν θα ξανά του' ρθει στην ζωή του η ευκαιρία να ξαναπεράσει από κοντά του ο Χριστός . Καταλαβαίνετε σε τι απελπισία είχε έρθει ο άνθρωπος, όταν προχωρούσε και εχάνετο. Έχανε την ευκαιρία της ζωής του. Ήταν δυνατόν λοιπόν να κάνει προσευχή όπως κάνουμε εμείς και σκεφτόμαστε άλλα; Ήτανε κεντρικό πρόβλημα της ζωής του και είχε ανάγκη από αυτό και θα ήτανε η απελπισία της ζωής του αν το έχανε.

Δικαιολογείται λοιπόν να μιλήσει ταπεινά και χλιαρά ; Έκραξε ο άνθρωπος, εβόησε ο άνθρωπος. Και έτσι θέλει ο Χριστός. Οι προσευχές που έχουν άμεσα αποτελέσματα, κάθε προσευχή έχει αποτελέσματα και η χλιαρή προσευχή και η μηχανική προσευχή, που γίνεται

έχει κάποιο αποτέλεσμα, θα το δούμε και στην συνέχεια, έχει κάποιο αποτέλεσμα. Δεν πάει χαμένη, καταγράφεται. Αλλά οι προσευχές που έχουν άμεσα αποτελέσματα όπως του Βαρτιμαίου, είναι κραυγές, είτε κραυγές απελπισίας είτε κραυγές αγάπης προς τον Χριστόν. Οι μεγάλοι άγιοι, οι Θεομένοι που αγαπούσαν τον Χριστόν, εβόουν προς Αυτόν. Δεν μιλούσαν όπως εμείς. Όπως έχουμε συνηθίσει να προσευχόμαστε και όταν νυστάζουμε να μην το κάνουμε και το απόδειπνο ή να κάνουμε το μισό ή να κάνουμε τον σταυρό μας και να πέφτουμε στο κρεβάτι. Εβόουν, άλλοι από την απελπισία τους όπως είναι ο Βαρτίμαιος, και άλλοι από την μεγάλη αγάπη τους προς τον Χριστόν.

Η κραυγή, η βοή, δεν είναι ανάγκη να ακούγεται με το στόμα. Εδώ που ήταν παρών σωματικά και άκουε τον Χριστόν, δικαιολογείται να ήταν κραυγή με το στόμα. Διότι τον άκουε, ήταν παρών μπροστά ο Ιησούς και τον έβλεπαν όλοι. Όταν όμως ο Ιησούς είναι παρών εν πνεύματι, όπως είναι σήμερα, δηλαδή δεν τον βλέπουμε με τα μάτια μας, τότε η κραυγή μπορεί να μην ακούγεται κιόλας από τους άλλους, να είναι μυστική, αλλά να είναι βοή, να είναι κραυγή, κι' ας μην ακούμε τίποτα. Αυτή είναι η προσευχή, η ευχή του Ιησού που όταν φτάσει στα μεγάλα στάδια γίνεται νοερά προσευχή όπως την λέμε.

Θέλετε ένα παράδειγμα:

Όταν ο Μωυσής βγήκε από την Αίγυπτο, και βάδιζε στην έρημο και είχε φτάσει σε στιγμή απελπισίας γιατί είχε επαναστατήσει ο λαός, και θελαν να φάνε και ζητάγανε χίλια δύο πράγματα, και να τον εκτελέσουν και τον Μωϋσή, Μέσα στην σκηνή του μαρτυρίου, μέσα στην αγωνία του και την απελπισία του τι να κάνει τα εκατομμύρια του λαού, του επαναστατημένου, εκεί μες την έρημο, προσηύχετο προς τον Θεόν, αλλά λέει η γραφή ,δεν ακουγόταν τίποτα. Και απήντησε μες την σκηνή του μαρτυρίου ο Θεός. τι βοάς προς με; Αυτός δεν μιλούσε, κανείς δεν άκουγε τίποτα. Αλλά ο Θεός άκουσε βοή, να έρχεται από τον Μωϋσή. Έτσι είναι η ευχή αγαπητοί αφ' ότου ανελήφθη ο Ιησούς και δεν τον βλέπουμε με τα σωματικά μάτια. Η προσευχή, η νοερά για να έχει άμεσα αποτελέσματα, η προσευχή του κομποσκοινιού, είτε γίνεται με το κομποσκοίνι είτε και χωρίς, η ευχή του Ιησού πρέπει να είναι βοή και κραυγή μυστική μέσα μας. Και ένα από τα δύο πρέπει να προϋπάρχουν για να συμβεί αυτό. Ή να βρισκόμαστε σε μεγάλη απελπισία, ή να αγαπάμε πάρα πολύ τον Χριστό.

Τους 4 όρους των αμέσως αποτελεσμάτων της προσευχής, θα μας τους πει, όταν είναι θέμα αγάπης προς τον Χριστόν, το πως η ευχή έχει άμεσα αποτελέσματα, ο Μακάριος ο μέγας ο Αιγύπτιος. **«Η μη η ταπεινοφροσύνη και η αγάπη, η απλότης και η αγαθότης, κατακοσμούσιν ημίν την ευχή, η ευχή αυτή μάλλον δε το πρόσχημα ευχής ,ελάχιστα ημάς ωφελείν δύναται»**

Οι άγιοι συγκεντρώνουν και τους 4 όρους γιαυτό και έχουν άμεσα αποτελέσματα. Εμείς το κατά δύναμιν.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΖΑΚΧΑΙΟΥ.)

ΛΚ.ΙΘ.1-10, 22-1-2012

Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο...Λκ΄.ιθ΄10

Σήμερα ο Χριστός πραγματεύεται την σωτηρία του ανθρώπου. Δηλ. ο Χριστός δεν θέλει στην Βασιλεία του ανθρώπους ανάπηρους, χαλασμένους, διαλυμένους
Και τούτο γιατί σωτηρία θα πει ολοκλήρωση (σώος= ολόκληρος),γιαυτό το τονίζει στο τέλος :
Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο. Λκ΄.ιθ΄10

Ο Ζακχαίος ήταν ένας κοσμικός της Ιουδαϊκής κοινωνίας. Ήταν ένας ειδωλολάτρης με καπέλο ιουδαϊκό, όπως και οι Φαρισαίοι, Δηλ. στην θεωρία Ιουδαίος και στην πράξη ειδωλολάτρης. Δηλ. ένας κάτοικος της Ιεριχούς, κοσμικά καταξιωμένος, αλλά χωρίς ηθικές αναστολές . Όπως είμαστε δυστυχώς οι περισσότεροι από μας ,ειδωλολάτρες με καπέλο χριστιανικό.

Η Γραφή δίνει τα στοιχεία του: το όνομα του το επάγγελμα, την οικονομική του κατάσταση: **Ζακχαίος (καθαρός), αρχιτελώνης, πλούσιος καλό όνομα, κερδοφόρο επάγγελμα , πολλά λεφτά** .Ότι χρειάζεται για να καταταγεί στην συνομοταξία των διαπλεκομένων όλων των εποχών. Είχε όμως και κάτι άλλο που ελάχιστοι από μας το διαθέτουμε . Ότι ήταν τίμιος με τον εαυτό του και με την συνείδηση του.

Ναι μεν είχε χρήμα, που το βρήκε το χρήμα ναι μεν έφτασε αρχιτελώνης ,πως το κατάφερε, πως το κατόρθωσε αυτό. **ΟΛΑ ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΑ**. Και τέλος η απόφαση ότι δεν θα εύρισκε άκρη αν δεν έβλεπε τον ίδιο τον Χριστό και σαν ικανός επιχειρηματίας, που ήξερε να αρπάζει όλες τις ευκαιρίες άρπαξε και αυτήν, που όμως ήταν η τελειωτική.

Μέχρι τότε, δηλ. επί 3 χρόνια άκουγε και μάθαινε για τον Χριστό από τους έμπορους που περνούσαν από το τελωνείο του, είχε συγκεντρώσει πολλές πληροφορίες για τον Χριστό και περί του Χριστού, ώστε να σχηματίσει θεωρητικά μια σφαιρική εικόνα γι' Αυτόν.

Πολλοί από μας θέλουμε να μάθουμε πολλά για τον Χριστό είτε από ομιλίες, είτε από τηλεοράσεις, είτε από συζητήσεις, είτε για να Τον υπερασπιστούμε σε θρησκευτικές λογομαχίες της στιγμής, είτε για να Τον χρησιμοποιήσουμε όταν Τον χρειαστούμε σε υλικά και επίγεια κοινωνικά πράγματα.(οικιακός βοηθός).

Αλλά όσο έμενε στο θεωρητικό πεδίο, τίποτε δεν μπορούσε να βγάλει το θετικό, το τίμιο, το αμερόληπτο από αυτά. Ήξερε πολλά περί Χριστού, αλλά δεν ήξερε τον ίδιο τον Χριστό, όπως πολλοί από μας. Σαν έξυπνος επιχειρηματίας κατάλαβε ότι καμία έρευνα αυτού του είδους δεν μπορεί να μας αποκαλύψει το ποιός είναι πραγματικά. **Εζήτηι ιδείν τον Ιησούν τις εστιν**. Γιατί ο Χριστός δεν ανακαλύπτεται: ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ.

Τα πράγματα άλλαξαν όταν εγκατέλειψε το θεωρητικό πεδίο (την έρευνα), και αποφάσισε να γίνει πρακτικός . **και προδραμών έμπροσθεν ανέβει επί συκομορέαν ίνα ιδη αυτόν** . Τότε προσήλκυσε το ενδιαφέρον του Χριστού και όταν ο Χριστός ασχοληθεί, τα γεγονότα εξελίσσονται ραγδαία: **Και ως ήλθαν επί τον τόπον αναβλέψας ο Ιησούς είδεν αυτόν και είπε προς**

αυτὸν Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ υπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ ἔχυσαν τὸ δηλητήριό τους. **Παρά αμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσήλθε καταλύσαι.** Ἀλλὰ ὁ Ζακχαῖος κατέπληξε τοὺς πάντες : **Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς καὶ εἰ τινὸς τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο.**

Προσέξτε: Δὲν ἐσώθη ἐπειδὴ ἔδωκε στοὺς φτωχοὺς ὄυτε ἐπειδὴ ἀποκατέστησε τοὺς ἀδικηθέντας . Διηλαδὴ δὲν πληρώθηκε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ δώσει τὴν σωτηρία. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐσώθη δωρεάν ἀπὸ τὸν Χριστό, γιὰ αὐτὸ ἀπὸ φιλοτιμία καὶ ευγνωμοσύνη ἔδωκε στοὺς φτωχοὺς, καὶ ἀποκατέστησε τὶς ἀδικίες του.

Δὲν εἶναι κακὸ νὰ ἀσχοληθεῖ κανεὶς θεωρητικὰ μετὰ τὸν Χριστὸ ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ εἶναι τίμιος μετὰ τὸν ἑαυτὸν του. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς δὲν τὸ ἀρνεῖται **ερευνάτε τὰς Γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν καὶ ἐκεῖναι εἰσι αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ) ἸΩ.Ε39** τὸ ΠΙΣΤΕΥΕ ΚΑΙ ΜΗ ΕΡΕΥΝΑ δὲν ὑπάρχει πούθενά στὴν Γραφή, εἶναι τῶν Ἰησοῦϊτῶν ἀλλὰ λέει προσέξτε, αὐτὰ ἀναφέρονται στα **περὶ ἐμοῦ, περιγραφικὰ,** καὶ ὄχι σὲ μὲνα οὐσιαστικὰ (**καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς μεῖν ἵνα ζωὴν ἔχητε). Ἰω. Ε' 40.**

Ἀπὸ τὴ στιγμή ὅμως πού θὰ κάνεις κάτὶ γι' Αὐτὸν (**γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ τοῦς ἐλαχίστους... Ματθ.Κε' 40**), κάτὶ τὸ πρακτικὸ θὰ τὸν νιώσεις κοντὰ σου, ὅπως ὁ Ζακχαῖος καὶ ὅπως ὅλοι οἱ ἅγιοι μας.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ , με τίποτα , ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ, ΦΑΝΕΡΩΝΕΤΑΙ τὸ πότε μὴν τὸ ψάχνεις, θάρθῃ μόνου τὴν ὥρα πού ἐσύ δὲν τὸ περιμένεις .

Ὁ Ζακχαῖος ἐζήσῃ χρόνια πολλά....

Ἡ παράδοσις λέει ὅτι ,ἀπὸ ευγνωμοσύνη, κουβαλοῦσε νερὸ καὶ πότιζε τὴν συκομορέα.

Τέλος ἀκολούθησε τὸν ἀπόστολο Πέτρο ὑπὸ τοῦ οὐοίου εχειροτονήθη μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Καισαρείας.

Ἡ μνήμη του εορτάζεται στὶς 20 Ἀπριλίου.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ 3^{ων} ΙΕΡΑΡΧΩΝ **30-1-2011**

Όλοι γνωρίζουμε , συγκεχυμένα , ότι για να γιορτάζουμε μέσα στον ίδιο μήνα ,τον Ιανουάριο ,τον καθένα από τους Αγίους χωριστά και στο τέλος του ίδιου μήνα, μαζί και τους τρεις κάτι σοβαρό συνέβη. Ας δούμε λοιπόν πρώτα το ιστορικό στοιχείο που θα ρίξει άπλετο φώς στη μεγάλη γιορτή.

Το ιστορικό της Εορτής

Η εορτή θεσπίστηκε εξ αιτίας μιας επανάστασης που ξέσπασε στην Κωνσταντινούπολη, όταν έγινε βασιλιάς ο Αλέξιος ο Κομνηνός τον 11ο αι. Τουλάχιστον δηλαδή πέντε (5) αιώνες μετά το θάνατο και του τελευταίου από τους τρεις Ιεράρχες, του Ιωάννη του Χρυσοστόμου.

Αφορμή γι' αυτή την εξέγερση ήταν η διαφωνία ανάμεσα σε αξιόλογους και πολύ ενάρετους άνδρες της εποχής για το ποιού ιεράρχη από τους τρεις η προσωπικότητα ήταν περισσότερο σημαντική και ποιος από τους τρεις είχε περισσότερα προσφέρει στην κοινωνία.

Ο λαός εξαιτίας αυτού του ζητήματος είχε διαιρεθεί στα τρία και είχαν λάβει και ονόματα το κάθε μέρος αντίστοιχα. Έτσι, τους μεν ονόμαζαν Ιωαννίτες, τους δε Βασιλείτες και τους λοιπούς Γρηγορίτες.

Στην πόλη τώρα των Ευχαϊτών ζούσε ένας μετέπειτα άγιος της Εκκλησίας μας, ο οποίος τότε ήταν μητροπολίτης ο Ιωάννης ο Μαυρόπους. Ήταν άνδρας αξιόλογος, πάρα πολύ μορφωμένος που είχε λάβει την ελληνική παιδεία και ο οποίος ήταν εξ ίσου ενάρετος όσο και ξακουστός.

Σ' αυτόν τον άνθρωπο εμφανίστηκαν οι ιεράρχες (σε οπτασία) για να λύσουν την αναστάτωση που συνέχιζε να υπάρχει και του είπαν: « Κοίταξέ μας, εμείς ενώπιον του Θεού είμαστε ένα. Δεν υπάρχει κάτι το αντίθετο ανάμεσά μας. Το μόνο που έκανε ο καθένας στην εποχή του ήταν ότι έγραψε και έδωσε διδασκαλίες που αφορούσαν την σωτηρία των ανθρώπων «τω θείω κρουόμενοι Πνεύματι» όπως γράφει και το Συναξάρι τους σήμερα στο Μηναίο δηλ. χτυπημένοι από το Άγιο Πνεύμα. Δεν είναι κανείς μας πρώτος, κανείς δεύτερος αλλά «αν τον ένα λέξεις, οι δύο παρέπονται» που σημαίνει αν μιλήσεις για τον ένα, οι άλλοι δύο τον συντροφεύουν, τον ακολουθούν, τον συνοδεύουν.

Για το λόγο αυτό αναθέτουν στον Ιωάννη Μαυρόπου να ζητήσει να σταματήσουν οι άνθρωποι να διαφωνούν και να διαχωρίζονται, αλλά όπως και οι ίδιοι ενώπιον του Θεού εν είναι, έτσι και οι πιστοί «εν ώσιν» να έρθουν δηλαδή σε ένωση, σε ομόνοια, σε ειρήνη. Και είναι οι ίδιοι οι άγιοι που προτείνουν στον Ιωάννη Μαυρόπου να βρει μία ημέρα για τον κοινό εορτασμό τους.

Κατ' εντολή των αγίων πλέον ο Ιωάννης Μαυρόπουλος επιλέγει ως μήνα για να συνεορτάζουν τον Ιανουάριο, γιατί ήδη μέσα σ' αυτό το μήνα και συγκεκριμένα:

την **1η** ημέρα τελούσαν οι χριστιανοί τη μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου, την **25η** ημέρα τελούσαν τη μνήμη του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, και την **27η** ημέρα εόρταζαν την ανακομιδή των λειψάνων του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου. Έτσι θεσπίζεται να κλείνει σχεδόν ο μήνας, την **30η** ημέρα με τον κοινό πλέον εορτασμό των τριών ιεραρχών.

Οκτώ αιώνες αργότερα και συγκεκριμένα το 1843 τα τρία αυτά πρόσωπα της Εκκλησίας μας επιλέγονται από το ελεύθερο πια ελληνικό κράτος και ανακηρύσσονται ως προστάτες των γραμμάτων και της παιδείας.

Αναρωτήθηκα λαμβάνοντας αυτή την πληροφορία. Γιατί αυτοί; Άραγε μέσα από το πέρασμα τόσων αιώνων δεν υπήρξαν άλλοι πιο μορφωμένοι από τους τρεις αυτούς άνδρες; Ειδικά σε μια χώρα σαν την Ελλάδα με τόσο υψηλό στα γράμματα και τις τέχνες επίπεδο; Ποιο ήταν εκείνο το χαρακτηριστικό που τους έκανε να ξεχωρίσουν και να λάβουν αυτό τον τιμητικό τίτλο: «Προστάτες της παιδείας»; Η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα δίνει το νόημα αυτής της εορτής.

το νόημα της γιορτής

Σήμερα τιμώνται όχι για τις γνώσεις τους, αυτό γίνεται στη γιορτή του καθενός χωριστά, αλλά για την σωτηρία των κειμένων των Αρχαίων κλασικών.

Και ήταν καιρός, γιατί όταν έπαψαν οι διωγμοί το 325 μ.Χ. από τον Μ. Κωνσταντίνο συνέβη το εξής: Η δικαιολογημένη μανία του αγράμματος πλήθους που επί 300 χρόνια είχε βασανιστεί από τους διωγμούς, κατάστρεψε ότι μη Χριστιανικό εύρισκε μπροστά του. Η μόνη ελπίδα να σωθούν ήταν ή περίφημη βιβλιοθήκη της Αλεξανδρείας, την οποίαν όμως έκαψαν ολοσχερώς οι Μουσουλμάνοι.

Δίχως αυτούς που ήταν σύγχρονοι αυτής της κρίσιμης για τον πολιτισμό μας εποχής και τα μοναστήρια που πρώτοι αυτοί ίδρυσαν δεν θα είχε σωθεί τίποτα. Όλα της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας τα έργα: χειρόγραφα, πάπυροι, κώδικες, είναι του 9^{ου} και πιο πολλά του 10^{ου} αιώνας αντίγραφα των μοναστηριών που πρώτοι αυτοί ίδρυσαν

ΓΙΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΤΙΜΑΜΕ ΣΑΝ ΣΩΤΗΡΕΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ και σαν ΘΕΜΕΛΙΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Τι πολιτισμός θα υπήρχε ΧΩΡΙΣ τον ΟΜΗΡΟ, τον ΠΛΟΥΤΑΡΧΟ, τον ΑΡΡΙΑΝΟ τους ΤΡΑΓΙΚΟΥΣ, τον ΠΛΑΤΩΝΑ, τον ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ τον ΑΡΧΙΜΗΔΗ κλπ, κλπ

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ)

ΜΑΤΘ. κβ΄ 35-46 3-2-13

Κάθε ορθόδοξος χριστιανός που ζει πάνω στον πλανήτη ζητάει το όχημα για τη μεγάλη πτήση στο διάστημα, για την κατάκτηση του Ουρανού. Και ο Κύριος υπογραμμίζει, πώς δεν θα κατακτήσει τον Ουρανό, κανείς εάν προηγουμένως δεν κατακτήσει τη γη.

Το ουράνιο όχημα δεν απογειώνεται παρά μονάχα από γήινο διάδρομο. Την ανυψωτική δύναμη την τροφοδοτεί μονάχα ή φλόγα και το πύρωμα της αγάπης.

Αν ατενίζεις τον ουρανό χωρίς να κοιτάζεις και τη γη, μεταθέτεις και δεν λύνεις το πρόβλημα. Του λοιπού δεν υπάρχει πρόβλημα άλλης ζωής, άλλα αυτής εδώ της ζωής. Το εισιτήριο του ουρανού εκδίδεται στη γη. Ό κίνδυνος καιροφυλακτεί σε κάθε μας βήμα. Να ποθούμε τον Ουρανό και να λησμονούμε τη γη.

Να παίρνουμε λανθασμένο δρόμο, πού δεν βγάζει πουθενά. Γιατί ξεχνάμε το μυστικό, πού μας αποκάλυψε ο ίδιος ο Θεός, πού έγινε άνθρωπος για τούς ανθρώπους. Και το μυστικό αυτό μας λέει, πώς θα αγαπήσεις τον πλησίον σου, για να έχεις ζωή αιώνια.

Αλλά ποιος είναι αυτός ο πλησίον, πού αντί να τον ευεργετήσουμε μας ευεργετεί; Ή μάλλον αυτός, πού τον ευεργετούμε με το τίποτα και μας ανταποδίδει το πάν; Αυτός πού τού προσφέρουμε το προσωρινό και μας εξασφαλίζει το αιώνιο; Του δίνουμε κάτι από τη γη και μας προσφέρει ολόκληρο τον Ουρανό;

Και ο Θεός κατήργησε αυτή την απόσταση. Και ήλθε ανάμεσα μας. Κάτι ασύλληπτο. Ήλθε μέσα μας με το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας.

Ό Θεός καταργεί τις αποστάσεις και έρχεται μέσα μας! Και μείς δυσκολευόμαστε να πλησιάσουμε τούς συνανθρώπους μας και να καταργήσουμε τις αποστάσεις, πού ο νοσηρός εγωισμός μας δημιουργεί. Ποιος

άλλος δημιουργεί τις αποστάσεις; Τοπικιστικές είναι αυτές; Φυλετικές; Κοινωνικές διαφορές λέγονται; Χάσμα γενεών χαρακτηρίζονται; Φύλου και ηλικίας; Όλες έχουν μια και μόνη αιτία, τον εγωισμό. Την απουσία, δηλαδή, της αγάπης.

Μπήκε ή αγάπη; Καταργήθηκαν αμέσως οι διαφορές και οι αποστάσεις. Ακριβώς γιατί ή αγάπη πλησιάζει τις καρδιές. Και όταν πλησιάζουν οι καρδιές, πέφτουν οι διαφορές και εξαφανίζονται οι αποστάσεις. Τότε πλησίον δεν είναι μονάχα οι κοντινοί, αλλά και οι μακρινοί. Όλη ή γη γίνεται μια γειτονιά, μια οικογένεια, ένα σπίτι. Γινόμαστε όλοι αδελφοί. Είμαστε όλοι αδελφοί. Αυτό θα πει πλησίον και αυτό θα πει αγάπη. Να αγαπάς σημαίνει να κάνεις πλησίον τον κάθε άνθρωπο είτε στη γειτονιά σου ζει είτε στην άλλη άκρη του κόσμου κατοικεί.

Ό νομικός έθεσε στον Ιησού ένα μεταφυσικό πρόβλημα και περίμενε μια ανάλογη απάντηση. Ό Κύριος τον προσγειώνει. Τού δίνει μια ανθρώπινη, στην κυριολεξία, απάντηση και τού λύνει το πρόβλημα. Ό δρόμος, πού οδηγεί στον Θεό, περνάει από τον άνθρωπο. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από τον δρόμο της αγάπης. Δεν υπάρχει άλλος νόμος από την εντολή της αγάπης. Όταν εφαρμόζεται ό νόμος της αγάπης, της αγάπης τού Χριστού, τότε όλα τακτοποιούνται.

Γιατί ή αγάπη αυτή είναι «πλήρωμα νόμου».

Κάτι περισσότερο. Ό αγάπη είναι μίμηση Θεού. Ό Θεός είναι αγάπη. Και ό άνθρωπος, πού αγαπάει, προχωρεί από το «κατ' εικόνα» στο «καθ' όμοίωσιν Θεού», για το όποιο είναι δημιουργημένος. Ό άνθρωπος γίνεται αληθινός άνθρωπος, γιατί γίνεται «κοινωνός θείας φύσεως». Έτσι, όχι απλώς εξανθρωπίζεται, θεώνεται.

Ζει κιόλας την αιωνιότητα.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΤΩΝ 10 ΤΑΛΑΝΤΩΝ)

10-2-13, ΜΤΘ ΚΕ.14-30.

(Και ω μεν έδωκε πέντε τάλαντα, ω δε δύο, ω δε εν, εκάστω κατά την ιδίαν δύναμιν).ΜΤΘ.κε' 15.

Είναι η τελευταία παραβολή που είπε ο Κύριος γιατί αμέσως μετά ξεκίνησε η διαδικασία του Ιουδαϊκού Πάσχα και της σταυρώσεως . Με την παραβολή αυτή: θέλησε να μας δείξει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ζούμε στην παρούσα ζωή ,για μας εύρει έτοιμους να Τον υποδεχθούμε όταν επιστρέψει την Ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας . Δηλαδή, ότι δεν αρκεί να μας εύρει μόνον προνοητικούς και φρόνιμους ,αλλά και δραστήριους και επιμελείς επειδή θάρθει σαν ένας άνθρωπος που προκειμένου να αποδημήσει, κάλεσε τους δούλους του και παρέδωκεν σ' αυτούς τα υπάρχοντα του και ώ μέν έδωκε πέντε τάλαντα, ώ δε δύο, ώ δε εν,εκάστω κατά την ιδίαν δύναμιν ,με την υποχρέωσιν να ζητήσει εν καιρώ από αυτούς λογαριασμό περί της διαχειρίσεως αυτών και απεδήμησεν ευθέως.

Τι είναι το τάλαντον

Τάλαντο είναι ότι χαρίσματα έχει δώσει ο Θεός στον άνθρωπο επί πλέον από τα ζώα και έτσι γίνεται ΖΩΟΝ ΘΕΟΥΜΕΝΟΝ κατά τους Πατέρας το πρώτο και κυριότερο τάλαντο που το έχει πάρει ο κάθε άνθρωπος από τον Θεόν, είναι η Ζωή και όχι απλώς η ζωή που την έχουν και όλα τα ζώα, αλλά η αιώνιος ζωή και η δυνατότητα να την μεταδίδει και σε άλλους ανθρώπους, δηλ. να γεννά τέκνα και έτσι να καθίσταται συνεργός του Θεού στον εποικισμό της βασιλείας των ουρανών. Τα υπόλοιπα τάλαντα που είναι τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος τα αναφέρει ο Απόστολος Παύλος , στην Α. ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ (ΚΕΦ. ΙΒ΄ στίχοι 1έως 11.)

Τρόπος διαχειρίσεως των τάλαντων.

Ο πονηρός τρόπος εργασίας είναι ο θησαυρίζων εν εαυτώ και μη εις Θεόν πλουτών, διότι λάκκος ,γη είναι ο εαυτός του και το τάλαντο το παίρνει στον τάφο μαζί του.

Και ο αγαθός τρόπος εργασίας είναι ο μεταδοτικός ,διότι ευεργετεί τον πλησίον του. ΔΗΛ. Ο σοφός ποιεί άλλους σοφούς ,ο τεχνίτης και άλλους τεχνίτας ,ο άγιος και άλλους άγιους ,κλπ.

Σήμερα όμως θα ήθελα να δούμε τον τρόπο που τα μοίρασε τα τάλαντα ο Θεός – Γιατί πολύ ταλαιπωρήθηκε τα τελευταία χρόνια η ΙΣΟΤΗΣ και σαν λέξη ακόμη, αλλά και σαν κοινωνικό βίωμα. Πως εννοούν οι άνθρωποι την ισότητα; Σαν τέλεια εξίσωση των πάντων, Φεμινισμός, κομμουνισμός, κοινόβιασαν **εξομοίωση**.

ΠΡΔ. Σε ρεπορτάζ στον δρόμο μια νέα δήλωσε: θέλω την ισότητα αλλά όχι την εξομοίωση: (φοβερό). Πράγμα που το χρησιμοποιεί η Παγκοσμιοποίηση σαν Δούρειο ίππο. Δηλαδή :

--εξομοίωση των φύλων με τα τρανσέξουαλ.

--εξομοίωση των περιουσιών με γενικό πλούτο χωρίς όμως πνευματικότητα και ηθικές αναστολές .

--εξομοίωση των ιερέων (ως προς το φύλον)

--εξομοίωση της αθλιότητας με χίπις ,αναρχία ,ναρκωτικά, πανσεξουαλισμό και όλα όσα κάνουν να τρίζουν τα θεμέλια της κοινωνίας.... ΔΗΛ. κάτι σαν τον θερμικό θάνατο του σύμπαντος, πού θα επέλθει κατά τους Φυσικούς με εξίσωση των θερμοκρασιών.

ΟΙ Αρχαίοι (σοφοί άνθρωποι) για να προλάβουν το κακό είχαν δύο μύθους, του Μίδα και του Προκρούστη.

Πρδ 1^{ον} .ο Μίδα Μυθικός βασιλιάς της Φρυγίας ,ζήτησε και έλαβε από τον θεό Διόνυσο το χάρισμα, ότι αγγίζει να γίνεται χρυσάφι. Έτσι όμως κινδύνεψε να πεθάνει από την πείνα ,και την δίψα, και γλίτωσε μόνον αφού ακολουθώντας την συμβουλή του θεού, λούστηκε στα νερά του ποταμού Πακτωλού, ο οποίος από τότε περιέχει ψήγματα χρυσού.

Γενικός πλουτισμός χωρίς κόπο και χωρίς πνευματικότητα σημαίνει : Να λιμοκτονήσουμε, να βρωμίσουμε, να μαραζώσουμε. Τα πιο αναγκαία επαγγέλματα τα κάνουν οι πιο φτωχοί. σκουπιδιάρης, μαραγκός, σιδεράς, υδραυλικός, νοσοκόμος, καθαρίστρια .

Παρ, 2^{ον} . Ο Προκρούστης φανατικός οπαδός της ισότητας ήθελε όλοι οι άνθρωποι να έχουν το ίδιο ύψος.

Είναι το σύστημα των απολυταρχικών καθεστώτων.

πως εννοεί το ευαγγέλιο την ισότητα

Η μόνη ρεαλιστική τοποθέτηση (2000 χρόνια):είναι η ισότης μέσα στην ανισότητα. Δηλ. ο Θεός μοιράζει άνισα (1,2,5). εδώ στη γη ((εκάστω κατά την ιδίαν δύναμιν)) .

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΖ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΤΘ. ΤΗΣ ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ

17-02-13. ΜΤΘ.ΙΕ 21-28

ω γύναι μεγάλη σου η πίστις γεννηθήτω σοι ως θέλεις.

Όλα όσα γεγονότα συμβαίνουν στον πλανήτη Γη, είτε είναι φυσικά φαινόμενα είτε είναι θαύματα ή παραβολές, είναι **μηνύματα (sms)**, τα στέλνει ο Χριστός στους ανθρώπους, και μας καλεί να τα ανοίξουμε, για το καλό μας.

Η σημερινή περικοπή αναφέρεται στις σχέσεις των γονέων με τα παιδιά δηλ. πώς οι γονείς μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να βγουν στην κοινωνία χωρίς να παγιδευτούν. Μας παρουσιάζει στο πρόσωπο μιας γυναίκας, τα τρία απαραίτητα εφόδια (όπλα) με τα οποία πρέπει να είναι εφοδιασμένοι οι γονείς και ιδίως οι μητέρες, για να εκτελέσουν με επιτυχία την αποστολή τους. Και αυτά είναι:

η ΠΙΣΤΙΣ, η ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΣ, και η ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Μια μητέρα πλησιάζει τον Χριστό, μια που έχει πρόβλημα με το παιδί της, **ελέησον με Κύριε, υιέ Δαυίδ, η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται.** Δεν υπάρχει οικογένεια που να μην έχει πρόβλημα και μάλιστα με τα παιδιά γιατί και δεν χρειάζεται απλή αλλά μεγάλη πίστις για να το αντιμετωπίσουμε, γιατί προσκρούει στην Ελευθερία του παιδιού. Το πρόβλημα δεν είναι απλό και μόνον ο Χριστός μπορεί να το λύσει. Ας παρακολουθήσουμε πως εκδηλώθηκε στη Χαναναία, μήπως και ωφεληθούμε.

Ο Χριστός χρησιμοποίησε την θλίψη που ο ίδιος επέτρεψε σαν προσκλητήριο. Γι αυτό και άλλαξε δρόμο και πήγε προς τα εκεί. **και εξελθών ο Ιησούς ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνος. Και ιδού γυνή Χαναναία από των ορίων εξελθούσα εκράυγασε αυτώ λέγουσα ελέησον με Κύριε, υιέ Δαβίδ, η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται.**

Πολλές φορές χρησιμοποιεί γεγονότα της ζωής μας (ευχάριστα η δυσάρεστα) : για να μας φέρει κοντά του. Δυστυχώς η αναλογία είναι: (1: 1000.000), ΠΡΔΤ. ο Άσωτος, η Χαναναία ... αλλά και ο καθένας από μας έχει να αναφέρει γεγονότα της ζωής του που τον οδήγησαν στον Χριστόν. Ας την παρακολουθήσουμε :

Όταν ο Χριστός έφθασε στα μέρη εκείνα Τύρου και Σιδώνος (ειδωλολατρικά) η Χαναναία βγήκε από τα όρια για να τον συναντήσει. Η γυναίκα αυτή δεν έχει σχέση με την Βίβλο, είναι ειδωλολάτρης, και παρ' όλα αυτά γνώριζε **το βιβλικό όνομα του Χριστού: υιός Δαβίδ.** Δηλ. είχε μάθει και **είχε πιστέψει** ότι αυτός που συνάντησε ήταν **ο ΜΕΣΣΙΑΣ**. Και αυτό δηλ.

Η πίστις είναι το πρώτο. Αν δεν πιστεύεις ότι ο Θεός είναι Παντοδύναμος, μπορεί ποτέ να αποτανθείς σ' αυτόν; Όχι ασφαλώς άρα πρέπει να πιστεύεις σωστά σε ποιόν αποτίνεσαι.

Δεύτερον για να έχεις απάντηση η προσευχή σου, είναι απαραίτητο το ταπεινό φρόνημα. Και παρ' όλο ότι το πρόβλημα το είχε η θυγατέρα της, ζητάει έλεος για τον εαυτό της **ελέησόν με.** Δηλαδή εάν αυτή υποφέρει και το παιδί ταυτόχρονα βασανίζεται, εξ υπαιτιότητας της. Προφανώς παραδέχεται εν τη ταπεινώσει της, ότι αυτή είναι η αιτία. Άρα **υπάρχει και η ταπείνωση** που στη συνέχεια θα εκδηλωθεί σε ύψιστο βαθμό.

Έτσι και εδώ ,ενώ η Χαναναία χαλούσε τον κόσμο ο Χριστός σαν να μη συνέβαινε τίποτα **ουκ απεκρίθη αυτή λόγον**, μέχρι του σημείου που ενοχλήθηκαν και οι μαθητές **Απολύσον αυτήν ότι κράζει όπισθεν ημών**. Ο δε αποκριθείς είπε : **Ουκ απεστάλην, ειμί εις τα πρόβατα του οίκου Ισραήλ. Η δε ελθούσα προσεκύνησε αυτώ λέγουσα, Κύριε βοήθει μοι. ο δε αποκριθείς ειπεν ούκ έστι καλόν λαβείν τον άρτον των τέκνων και βαλείν τοίς κυναρίοις. Η δε ειπε ναι Κύριε και γαρ τα κυνάρια εσθίει από των ψυχίων των πιπτόντων από της τραπέζης των κυρίων αυτών**. Είναι ένα καταπληκτικό περιστατικό που δεν εμφανίζεται άλλη φορά σε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη .Εδώ δοκίμασε την πίστιν και την ταπείνωσιν της. **Την μεν πίστιν** διότι δεν υπολόγισε το αδιέξοδο μπροστά στο οποίο την έθεσε ο Χριστός , την δε **ταπείνωσιν** διότι εδέχθη να την παρομοιάσει με σκυλάκι χωρίς να επαναστατήσει.

Το ίδιο μπορεί να έχει συμβεί και σε μας, να παρακαλούμε και να μην απαντάει.

Πολλές φορές κτυπάμε του Χριστού μας την πόρτα και δεν ανοίγει. Μην πιστέψεις ότι δεν είναι μέσα. είναι πάντοτε μέσα και πάντοτε ακούει. Μπορεί λοιπόν ο Χριστός να μην απαντά και να έχει τον λόγο του που δεν απαντά. Επίμενε, κτύπα, ψάξε το γιατί ο Χριστός είναι πάντα **in** εμείς είμαστε **out**. και μας γυμνάζει Είμαστε σε πόλεμο. Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΓΕΦΥΡΩΜΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ . Αυτός είναι **ένας λόγος** από τους πολλούς .Ένας άλλος λόγος που **είναι και αντιαιρετικός** : Πότε άκουσε ο Χριστός; Όταν μπήκαν στη μέση οι Απόστολοι. Όταν ο Χριστός φαίνεται ότι δεν ακούει θέλει να καταφύγουμε στους Αγίους, στην Παναγία , στον Άγιο της ημέρας, στον Άγιο που φέρει το όνομα μας , στον Άγιο που είναι πολιούχος της πόλης μας, στον άγιο έχει το επάγγελμα μας .Ας το ακούσουν αυτό : οι Προτεστάντες, Ιεχωβάδες, Αιρετικοί. που δεν παραδέχονται τους Αγίους , την Παναγία. Και τώρα :

Η εν λευκώ επιταγή.

Ένας ακόμη λόγος (από τους πολλούς) που αργεί να μας ακούσει ο Χριστός κρύβεται μέσα στο ακόλουθο ανέκδοτο . Ένας οδοιπόρος βάδιζε μέσα στο καταμεσήμερο εξαντλημένος από την ζέστη...Περνούσε μπροστά από ένα αμπέλι φραγμένο, γεμάτο δροσερά σταφύλια. Διψασμένος καθώς ήταν στάθηκε και τα κοίταζε, έτοιμος να πέσει κάτω . Ο ιδιοκτήτης από μέσα, τι κάνεις εδώ Να.. τα κοιτάζω .. μήπως θέλεις ένα; Περίμενε να σου δώσω, και εξαφανίστηκε ο άνθρωπος περίμενε λίγο και έπειτα συνέχισε τον δρόμο του...οπότε άκουσε μια φωνή να τον καλεί, γιατί έφυγες ; άργησα λίγο γιατί έψαχνα να βρω ένα καλάθι να σου βάλω μερικά σταφύλια να πάρεις μαζί σου!!

Αυτός είναι ο Χριστός .Όταν βεβαιώθηκε ότι η Χαναναία **σκεπτόταν σωστά, βάδιζε σωστά, πίστευε σωστά, ενεργούσε σωστά, της ΥΠΕΓΡΑΨΕ ΕΝ ΛΕΥΚΩ ΕΠΙΤΑΓΗ** . Αυτό σημαίνει ΤΟ ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΣΟΙ ΩΣ ΘΕΛΕΙΣ. (**να γίνει καλά η κόρη σου, να μεγαλώσει, να την σπουδάσεις, να την παντρέψεις και ότι άλλο θέλεις εν λευκώ**) το ίδιο και σε μας : **Υπέρ εκ περισσού ων αιτούμεθα η νοούμεν.**

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΙΗ' ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛΩΝΟΥ & ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ)

5-2-12

είπε δε την παραβολήν τούτην προς τους πεπειθότας εφ' εαυτοίς ότι εισίν δίκαιοι

και εξουθενούντας τους λοιπούς - ΛΚ.ιη9

Όποιος ανήκει στην κατηγορία αυτή, δηλ. που πιστεύουν ότι είναι δίκαιοι και κουτσομπολεύουν τους λοιπούς, ας προσέξει την παραβολή, εάν όχι ας μην ασχολείται.

άνθρωποι δυο ανέβηκαν εις το ιερόν, προσεύξασθαι. Και οι δυο πήγαν να προσευχηθούν, ο ένας Φαρισαίος και ο άλλος Τελώνης. Φαρισαίος θα πει καθαρός, άμωμος, αποκεκομμένος από την αμαρτία. Τελώνης θα πει : ότι το ακάθαρτο, ότι το άδικο, ότι το παράνομο, γι αυτό όταν άκουαν την λέξιν Τελώνης οι Φαρισαίοι, τον είχαν για τα τάρταρα. **Παρά αμαρτωλώ ανδρι εισήλθε καταλύσαι. ΛΚ. 10.7**

Εκ πρώτης λοιπόν όψεως βλέπεις τώρα δυο ανθρώπους και πάνε να ανεβούν στο ιερό. Ανέβαιναν λοιπόν, κάθισε τώρα απ' έξω και κάνε ρεπορτάζ. Ποιος είναι ο ένας ; Ο τελώνης! βρε που πάει; Δεν φοβάται μήπως πέσει κανένας πολυέλαιος και τον πλακώσει ;Μα δεν ντρέπεται ο παλιάνθρωπος; Και ποιος είναι ο άλλος; Ο Φαρισαίος, αυτός μάλιστα να πάει, είναι άγιος άνθρωπος 'Ετσι βλέπουμε εμείς, Απ' έξω.. Εμείς βλέπουμε αγιασμένους και μη αγιασμένους εμείς με τα δικά μας τα μάτια . Ας είναι...

Παρουσιάζει λοιπόν τα σκηνικά τώρα μέσα. Προχωρεί ο Φαρισαίος και πάει πρώτος μπροστά στο Τέμπλο, και σηκώνει τα χέρια του και λέει από μέσα του: **εν εαυτώ, ο Θεός ευχαριστώ σοι** ' γιατί ευχαριστείς παιδί μου; Γιατί δεν είμαι σαν τους λοιπούς των ανθρώπων. Χωρίζει αμέσως τους ανθρώπους σε δυο κατηγορίες. Βρε ποιος σε έβαλε να χωρίσεις τον κόσμο;

Για πες μου ,ποιοι είναι το ένα μέρος και ποιοι είναι το άλλο. Όλος ο κόσμος είναι από το ένα μέρος, οι κολασμένοι, οι μοιχοί, οι πόρνοι, οι άρπαγες, οι κλέφτες οι άδικοι ,κλπ... Και με το άλλο μέρος είμαι εγώ, **μόνος** δεν είμαι σαν τους άλλους. **(ουκ ειμί ώσπερ οι λοιποί των ανθρώπων).** Και ξέρετε πόσοι τέτοιοι σύγχρονοι υπάρχουν σήμερα, που πιστεύουν ότι αυτοί είναι οι αγιασμένοι και οι άλλοι είναι οι κολασμένοι; πολύ μεγάλος αριθμός.

Είναι γνωστό το σλόγκαν: δεν έκλεψα, δεν σκότωσα. Κοιτάζω την οικογένεια μου, δίνω και στο κρυφό, ανάβω το κεράκι μου, είμαι ο καλύτερος ! και για να μη του ξεφύγει κανείς, γυρίζει σε μια στιγμή και βλέπει και τον Τελώνη που ήταν πίσω και στο παγκάρι ούτε και όπως αυτός ο Τελώνης .Όστε τον πήρε το μάτι του και αυτόν.

Υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να είναι γονατιστοί, μπροστά στην Ωραία πύλη. Στο τέλος θα σου πουν, τι φορούσε η μια, τι δεν φορούσε η άλλη . Το μάτι τους γυρίζει περισκόπιο, και βλέπουν που στέκεται ο καθένας, τι φορούσε, τι ώρα μπήκε προσέχουν μην έκανε κανένα λάθος ο παπάς ,μην παρέλειψε τίποτε ο ψάλτης είναι οι σύγχρονοι Φαρισαίοι αυτοί.

Έχει μια ωραία γνώμη πει ο μέγας Βασίλειος γι αυτή τη στιγμή. Φαντάζετε τον Φαρισαίο να λέει στο Θεό: **εγώ, σοι μόνος της αρετής θησαυρός ,έρημος αν ειη δικαιοσύνης η γη, ει μη τούτην επάτουν εγώ.** Τον ειρωνεύεται ο μέγας Βασίλειος σ' αυτή την περίπτωση.

Ο άλλος χτυπάει το στήθος του! Για δε βαράς το κεφάλι σου ρε Τελώνη; Γιατί χτυπάς το στήθος σου, τι σου φταίει το στήθος σου; Εδώ είναι ο βόθρος , εδώ είναι η καρδιά. Δεν φταίει το κεφάλι ο νους του ανθρώπου είναι αργυρώνητος της καρδιάς. Είναι πληρωμένος ο νους (λογική) από την καρδιά. Κάθε φορά που θα δικαιολογήσει μια βρομοδουλειά παίρνει φακελάκι. Γι αυτό και οι πατέρες την λογική την είπανε ΠΟΡΝΗ. **ΜΤΘ.ΙΕ.19.....**

Εκ γαρ της καρδιάς εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί , φόνοι, μοιχίαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρία, βλασφημίας, ταύτα εστί τα κινούντα τον άνθρωπο. Μτθ Ιε19

Διότι όταν μπει ο διάβολος στην καρδιά της γυναίκας, ούτε παιδιά βλέπει, ούτε άνδρα βλέπει, τίποτα δεν βλέπει και όταν μπει ο σατανάς στην καρδιά του συζύγου, ξεχνάει τα παιδιά ξεχνάει την γυναίκα, αυτός που εκόπτετο μέχρι χτες. Προσοχή ! δεν μπήκε στο νου του ο διάβολος, στην καρδιά του μπήκε και διευθύνει το νου του. Γι αυτό ακριβώς χτυπάει εδώ. Και το ιλάσθητι μου τω αμαρτωλώ ,είναι το **Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησαν με τον αμαρτωλό,** που λένε οι μοναχοί, και πολλοί από τους λαϊκούς, ιδίως νέοι, η γνωστή ευχή, η Νοερά προσευχή που γι αυτό το λόγο, λέγεται και **τελωνειακή προσευχή .**

Δεν αδειάζω να προσευχηθώ! Ποιος το λέει , χρειάζονται έξοδα ; χρειάζεται να ξέρεις γράμματα; Χρειάζεται ώρα; Χρειάζεται τόπος ; χρειάζεται χρόνος ; Όχι ! **Διάθεσις** χρειάζεται. Να μπορούσε ο άνθρωπος να την έλεγε του τελώνου την προσευχή ! μεγάλη ευλογία θα είχε επάνω του και στο σπιτικό του! διότι όπως λένε οι πατέρες : **Ιησού ονόματι μάστιζε πολεμίους.**

Και τώρα η απόφαση : Έγινε μια άτυπη **ψηφοφορία** .Όλοι πήραν το μέρος Φαρισαίου του « καλού ανθρώπου.»

Ο Χριστός πήρε το μέρος Τελώνη.

Λέγω υμίν, κατέβη ούτος δικαιωμένος εις τον οίκον του η εκείνος. Αυτό έκανε στην επίγεια ζωή Του γι αυτό τον σταυρώσανε. Αυτό κάνει μέσα στην ιστορία. Είναι πάντα με τους ταπεινούς και τους καταφρονημένους. (Ντοστογιέφσκυ) **Γι αυτό και εμείς οι φτωχοί και οι καταφρονεμένοι, θα είμαστε πάντα μαζί Του , μέχρι να μας καλέσει κοντά Του στην Βασιλεία του.**

Στήν Βασιλεία Των Ουρανών

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

ΛΚ. ΙΕ 11-32. 12-2-12

Χαρά γίνεται ενώπιον των αγγέλων του Θεού, επί ενί αμαρτωλώ μετανοούντι.

Αυτή είναι η παραβολή μέσα στην οποία ο Χριστός έκλεισε όλη την μοίρα της πεσμένης και άρρωστης Ανθρωπότητας από καταβολής κόσμου και που την ζούμε και στις ημέρες μας .

Το σκηνικό: ένα υποστατικό (αγρόκτημα) της εποχής, που κατοικούσε ένας κτηματίας με την οικογένεια του και το προσωπικό (μισθίους). Όταν ήταν μικρά τα 2 παιδιά της οικογένειας η ζωή στο σπίτι κυλούσε ήρεμα και ευτυχισμένα.

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΟ ΠΟΥ Ο ΘΕΟΣ ΕΚΤΙΣΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘ.

Τα παιδιά όμως μεγάλωσαν, πέρασαν τα χρόνια της αθωότητας, ήρθαν στην εφηβεία. Πρώτος ο νεώτερος ζήτησε να κάμει χρήση του δικαιώματος της ελευθερίας του μόλις ενηλικιώθηκε. **Πάτερ δός μοι το επιβάλλον μέρος της ουσίας.** Ο πατέρας του αναγνώρισε το δικαίωμα αυτό, αλλά επειδή είναι δίκαιος αναγνώρισε το ίδιο και στον άλλο. **δήλεν αυτοίς τον βίον.** Προλαβαίνοντας το μέλλον.

Το δικαίωμα αυτό, της εφηβείας είναι δοσμένο από τον Θεό (DNA) και έχει σκοπό να απογαλακτίσει τον άνθρωπο από την υπερπροστασία των γονέων του, για να ολοκληρώσει την προσωπικότητα του. Γι αυτό και οι γονείς οφείλουν να το παραχωρούν στα παιδιά μόλις εισέλθουν στην εφηβεία, αλλά μετ' ου πολλὰς ημεράς ... συνοδεύοντας αυτό και με τις αντίστοιχες ευθύνες. Φυσικά επισημαίνοντας ότι θα πρέπει να είναι έτοιμος ο έφηβος να πληρώσει το κόστος εάν τις παραβεί.

Ο Νεώτερος έκαμε χρήση της ελευθερίας με ανευθυνότητα, και το αποτέλεσμα ήλθε αναπόφευκτα . **Και μετ' ου παλλὰς ημεράς συναγαγών άπαντα ο νεώτερος απεδήμησεν εις χώραν μακράν, και εκεί διεσκόρπισεν την ουσίαν αυτού ζών ασώτως.**

Το ζών ασώτως σημαίνει το ζών με ανευθυνότητα. Δεν άκουσε τις συμβουλές του Πατέρα και πούλησε την ελευθερία του αντί **πινακίου φακής. ΔΗΛ.** Για λίγα ξυλοκέρατα (χαρούπια) γιατί αυτό είναι οι παράνομες ηδονές . Από εκεί και πέρα ούτε λόγος για ελευθερία, αλλά ούτε και για επιβίωση. Αφού έφθασε στο όριο της λιμοκτονίας, (υλικής και πνευματικής) **εγώ δε λιμώ απόλλυμαι,** ήλθε στον εαυτόν του, και άρχισε να σκέφτεται. **εις εαυτόν δε ελθών, ειπε...**

Προηγουμένως ήταν εκτός εαυτού, η κακή χρήση της ελευθερίας που οδηγεί εις την αμαρτία, βγάξει τον άνθρωπο εκτός εαυτού. (τρομοκράτες κουκουλοφόροι, καταληψίες, καταστροφείς, **είναι άνθρωποι εκτός εαυτού**).

Οπόταν άρχισε να σκέφτεται: **πόσοι μίσθιοι του πατρός μου περισεύουσιν άρτων, εγώ δε λιμώ απόλλυμαι. ιε17**

Είναι η ευλογημένη ώρα της μετανοίας, που ανέστρεψε την κατάσταση .Η μαυρίλα της γουρουνίλας, **βόσκειν χοίρους**, έγινε φως, τα μάτια του φωτίσθηκαν, γέλασαν τα χείλη του, **και αναστάς ήλθε προς τον πατέρα αυτού** .Φτερά έκαναν τα πόδια του, πετούσε. Η αγωνία του για το πώς θα τον δεχθεί ο γέρος του έσβησε, όταν τον είδε από μακριά να έρχεται με ανοιχτή αγκαλιά κατ' απάνω του. **έτι δε μακράν αυτού απέχοντος, είδεν αυτόν ο πατήρ και ευσπλαχνίσθη, και δραμών επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν.**

Τα δαιμονικά δεσμά σπάσανε, και ο νέος ξαναγύρισε, στη ζωή και στη χαρά. Θριαμβευτική έσκισε τον αέρα η ιαχή του Πατέρα **νεκρός ην και ανέζησε και απολωλός ην και ευρέθη** . Το μέλλον του από δω και πέρα είχε εξασφαλιστεί. Η χαρά όμως για την σωτηρία του νεώτερου αδελφού είχε μιαν απροσδόκητη συνέχεια, που πίκρανε τον γέρο πατέρα η επέμβασις του μεγάλου αδελφού. Και σ' αυτόν όπως και στον άλλο αδελφό είχε δώσει το ίδιο μερίδιο της περιουσίας **Διείλεν αυτοίς τον βίον**. Και κυρίως το ίδιο χάρισμα ελευθερίας, ώστε αυτά που δικαιούνται να τα κάμουν ότι θέλουν, και ο ένας και ο άλλος, (χωρίς να κρατήσει την επικαρπία), πράγμα που ο νεώτερος το εξάσκησε μέχρι τέλους, χωρίς καμία επέμβαση του πατέρα.

Το ίδιο όμως δώρο της ελευθερίας ο πρεσβύτερος το μεταχειρίστηκε διαφορετικά, όπως ο δούλος του ενός ταλάντου και το έχωσε στη γη, δηλ. προτίμησε να μείνει δούλος σε ένα πατέρα που του έδωσε την ελευθερία. **τοσαύτα έτη δουλεύω σοι ...και εμοί ουδέποτε έδωκας έριφον ίνα μετά των φίλων μου ευφρανθώ** **Λκ. ιε 29** .

προτίμησε να μην έχει κανένα σκοπό στη ζωή του και καμία ευθύνη και να ζει έτσι τεμπέλης, κάτω από ένα δικτάτορα, ώστε να υπακούει τυφλά και να μην αμαρτάνει, και να κατακρίνει τους λοιπούς των ανθρώπων από θέσεως ισχύος, και κυρίως τον αδελφό του τον οποίον ασφαλώς φθονούσε.

Όταν όμως είδε γυρίζοντας από το χωράφι, ότι ο πατέρας δεν ήταν στο θρόνο που αυτός τον είχε τοποθετήσει, επαναστάτησε, έσπασε όλους τους φραγμούς του καλού παιδιού που μόνος του είχε βάλει, αποκήρυξε τον αδελφό του και έβρισε τον πατέρα του **ότε δε, ο υιός σου ούτος, ο καταφαγών σου τον βίον μετά πορνών ήλθε, έθυσες αυτόν τον μόσχον τον σιτευτόν.** **Λκ.ιε 30.**

Μάταια ο πατέρας προσπάθησε να τον ηρεμήσει, γιατί ήταν και αυτός , όπως πρωτύτερα ο αδελφός του, εκτός εαυτού. Και μπορούμε να υποθέσουμε, ότι πέρασε στον αντιεξου-σιαστικό χώρο, που υπάρχει σε κάθε εποχή, και στην δική μας, τρομοκρατώντας και καταστρέφοντας ότι έβρισκε μπροστά του.

Αυτή είναι η παραβολή μέσα στην οποία ο Χριστός έκλεισε όλη την μοίρα της πεσμένης και άρρωστης Ανθρωπότητας από καταβολής κόσμου και που την ζούμε και στις ημέρες μας

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΜΑΤΘ.ΚΕ' 31-46. 10-3-13

«Δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου.» Μτθ.κε34.

Όταν ο άνθρωπος πρόκειται να μεταναστεύσει σε άγνωστη χώρα, εθελοντικά η υποχρεωτικά, αν είναι νουνεχής, θα φροντίσει να μάθει τρία βασικά πράγματα:

1^ο.πότε θα γίνει αυτό

2^ο.πού θα πάει και

3^ο.ποιους θα συναντήσει εκεί .

Και επειδή η κοινή μοίρα όλων μας είναι η μετανάστευση, και όχι μόνον των οικονομικών μεταναστών, θα πρέπει να αρχίσουμε (αν δεν αρχίσαμε ήδη) να σκεφτόμαστε σοβαρά πάνω σε αυτά τα ζητήματα.

Η παρούσα περικοπή **δεν** ελέχθη από τον Χριστόν για να μας πληροφορήσει ότι θα έλθει. Το ότι θα έλθει είναι γνωστόν από ολόκληρη την αγίαν Γραφήν μια μόνον περικοπή θα αναφέρουμε, την ώρα της Αναλήψεως: **και ταύτα ειπών, βλεπόντων αυτών ,επήρθη και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών και ως απενίζοντες ήσαν εις τον ουρανόν πορευομένου αυτού, και ιδού άνδρες δυο παρειστήκεισαν αυτοίς εν εσθήτι λευκή, οι και είπον άνδρες Γαλιλαιοι, τι εστή- κατε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; Ούτος ο Ιησούς ο αναληφθείς αφ' ημών εις τον ουρανόν, ούτως ελεύσεται, ον τρόπον εθεάσασθε αυτόν, πορευόμενον εις τον ουρανόν.ΠΡΞ.Α9. Άλλως τε το αναφέρει και το σύμβολον της πίστεως: ((και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς)).**

Το πότε θα έλθει, η το πότε θα πάμε εμείς προς Αυτόν, κανείς δεν το ξέρει και είναι ευτύχημα γιατί αν ήξερε κανείς πότε θα πεθάνει, θα είχε πεθάνει πριν πεθάνει.

Παράγει γάρ το σχήμα του κόσμου τούτου (των 5 διαστάσεων: (χώρου, χρόνου, βιολο- γικής ζωής). **ΑΚορ.Ζ.3.Δηλ.οι ουρανοί ροιζηδόν παρελεύσονται, στοιχεία δε και- σούμενα λυθήσονται και η γη και τα εν αυτή έργα κατακαήσεται Β.Πετ , Γ10.**

Η κρίσις θα γίνει μέσα στο **νέο σχήμα του κόσμου**, όπως το είδε ο Ιωάννης στην αποκάλυψη **ΚΑ.1. Και είδον ουρανόν καινόν και γην καινήν ο γαρ πρώτος ουρανός και η πρώτη γη απήλθον, και η θάλασσα ουκ έστιν έτι.** Και με βάσιν αυτές τις περιγραφές και τα λόγια του Κυρίου, εμφανίζονται **δύο βασικά** προβλήματα.

1ον .που θα χωρέσουν τα τρισεκατομμύρια των ανθρώπων και των αγγέλων : **και συναχθήσεται έμπροσθεν έμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη.** Το ερώτημα είναι αβάσιμον. Δεν τίθεται ζήτημα χωρητικότητας διότι η κρίσις θα γίνει στο **νέο σχήμα του κόσμου** όπου θα απουσιάζει ο περιορισμός των 5 διαστάσεων.

2ον αφορά τα κριτήρια με τα οποία θα χωρίσει ο υιός του ανθρώπου το τεράστιο αυτό πλήθος. Ο κόσμος του Θεού (το σύμπαν) δημιουργήθηκε για να υπηρετήσει την βασιλεία. **(Την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου Μτθ.ΚΕ34).** Η Εδέμ ήταν το πρώτο (πιλοτικό) βήμα σ' αυτήν την κατεύθυνσιν. Ο διάβολος μέσα στην κακία του, κατάφερε να εκτρέψει τον άνθρωπο από την σωστή *κατεύθυνσιν, όχι όμως και από τον τελικό προορισμό .*

Έτσι η νέα πορεία μέσα από την κοιλάδα των δακρύων, πού μας έριξε ο διάβολος , Είχε ως σκοπό να πετύχει σε βάθος χρόνου την τελική εξαφάνιση του ανθρωπίνου γένους μέσα στην πορεία του στη χώρα και τη σκιά του θανάτου, όπως το αναφέρει και ο προφήτης **ΗΣΑΪΑΣ.** Αλλά ο Θεός εν

τη αγάπη του θυσίασε τον Υιόν του, και κατώρθωσε να μετατρέψει την θανατερή αυτή πορεία ,σε **παρακαμπτήριο** , για τον τελικό σκοπό που είναι η Βασιλεία των ουρανών.

Υπάρχουν μέσα στο κείμενο δυο κρίσιμα σημεία, που μας θωρακίζουν απέναντι σε κάθε απόπειρα νέας παγίδας του Πονηρού που πολλοί τα αγνοούμε και διακινδυνεύουμε το αιώνιο μέλλον μας:

A' κληρονομήσατε την ητοιμασμένην βασιλείαν από καταβολής κόσμου. (Κληρονομία που αποκτάει ο άνθρωπος δια της μεταγγίσεως του αίματος του Χριστού κατά την θείαν κοινωνίαν).

B' επείνασα και εδώκατε μοι φαγείν εδίψησα και εποτίσατε με. (Τα καλά έργα).

Το **A'** είναι το **εισιτήριο** για την **είσοδο** στην Βασιλεία.

Το **B'** είναι οι **αποσκευές** για το **ταξίδι** προς την Βασιλεία.

Πολλοί αυτές τις ημέρες τονίζουμε το δεύτερο **τα καλά έργα** και αποσιωπούμε το πρώτο την **κληρονομία** που είναι εξ αίματος. Είναι σαν να ζεύουμε το άλογο πίσω από το αμάξι. Τα καλά έργα δεν μπορούν (**μόνα τους**) να μας σώσουν: (**φιλανθρωπίες, δικαιοσύνες, ιεραποστολές, εικόνες, ανέγερση ναών...**).

Εξ έργων και λόγων και εννοίας, δίκαιος εις , εκ πίστεως και χάριτος και μετανοίας δίκαιοι πολλοί. Μάρκος ο ασκητής χρειάζεται συγγένεια εξ αίματος : ο Χριστός δεν είναι εργοδότης , είναι Ζωοδότης .

ΠΡΑΤ.1ον Παραβολή του ασώτου **όχι μίσθιος (δεν τον άφησε ο Πατέρας να πει το: ποιησον με ως ένα των μισθίων σου. ΜΤΘ19**

2ον Δεν πληρώνει σαν εργοδότης, (**ΜΤΘ Κ10.και ελθόντες οι περί την ενδέκατη ώραν,5 το απόγευμα ,έλαβαν ανά δηνάριον ελθόντες δε οι πρώτοι,** (που έπιασαν δουλειά από πολύ πρωί, ενόμισαν ότι πλείονα λήψονται, και έλαβαν και αυτοί ανά δηνάριον το συμφωνημένο μεροκάματο) δηλ τον Παράδεισο. (**λαβόντες δε εγόγγυζον κατά του οικοδεσπότου**). Παραβολή των εργατώντου αμπελώνος .

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΕΙΤΑΙ.

Δεν αγοράζεται με τα καλά έργα. Δηλαδή να μην κάνουμε καλά έργα; Είμαστε νεκροί. Από τους εξ αίματος συγγενείς του ο Χριστός περιμένει να κάνουν καλά έργα σαν φυσική συνέπεια η νεραντζιά που έγινε πορτοκαλιά είναι φυσικό να κάνει πορτοκάλια .

αμαρτίας αποχή, φύσεως εστί έργον, ου βασιλείας αντάλλαγμα. Μάρκος ο ασκητής.

Και τα δυο χρειάζονται, αλλά πρώτα το άλογο και μετά η άμαξα. Πρώτα το **εισιτήριο** και μετά οι **αποσκευές**. Πρδ. Με εισιτήριο, ακόμα και χωρίς αποσκευές μπορείς να ταξιδέψεις σε ένα πλοίο της γραμμής δεν μπορείς όμως να ταξιδέψεις με αποσκευές και χωρίς εισιτήριο.

Όταν έτσι πολιτευόμαστε, θα βρεθούμε στους ευλογημένους του Πατρός και θα κληρονομήσουμε την ετοιμασμένη βασιλεία από καταβολής Κόσμου.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΥΡΙΝΗΣ

17-3-13 Μτθ.στ' .14-21

Τη αυτή ημέρα ανάμνησιν ποιούμεθα της από του Παραδείσου της τρυφής εξορίας του πρωτόπλαστου Αδάμ.

Εάν αυτό Δηλ. την εξορία των προγόνων μας από τον Παράδεισο, την θεωρούμε αιτία χαράς και ξεφαντώματος, τότε μοιάζουμε με τον σαλιγκαρο που όταν ψήνεται στα κάρβουνα τραγουδάει, τότε είμαστε άξιοι της τύχης μας Ας είναι. Σήμερα η εκκλησία κάνει ανάμνηση νηστείας και όχι τελευταίας αποκριάς!! η ιδιότυπη αυτή νηστεία, είναι εντολή προσωπική του Θεού προς τον Αδάμ και είναι νηστεία προ της πτώσεως των Πρωτόπλαστων. Και κατά τον Μ. Βασίλειον **το ου φάγεσθε νηστείας εστιν εντολή.**

Το περιστατικό έχει ως εξής:

Γεν Β,15.Και έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον, ον έπλασε, και έθετα αυτόν εν τω Παραδείσω της τρυφής εργάζεσθε αυτόν και φυλάσσειν. 16.Και ενετείλατο Κύριος ο Θεός τω Αδάμ λέγων από παντός ξύλου του εν τω παραδείσω βρώση φαγεί, 17.απο δε του ξύλου του γινώσκειν καλόν και πονηρόν, ου φάγεσθε απ' αυτού, ή δ' αν ημέρα φάγητε απ' αυτού, θανάτω αποθανείσθε. Γεν.Β15,16,17

Όλο το νόημα της Νηστείας της Τυροφάγου βρίσκεται στο κείμενο αυτό. Και όσα σημαντικά αναφέρονται έχουν το κύρος εντολής (**ενετείλατο Κύριος ο Θεός**). και έχει ιδιαίτερη σημασία για μας τους χριστιανούς, γιατί η παράβασις συνεπάγεται θάνατον (**θανάτω αποθανείσθε**). Δυο πράγματα αναφέρονται : η **εργασία** και η **φύλαξις** . **εργάζεσθε αυτόν και φυλάσσειν.**

1^{ον} .

η εργασία ήταν και είναι **ιερατική** ο Παράδεισος δεν είχε ανάγκη από κηπουρό, όπως και τα παρθένα δάση που δεν έχει πατήσει το πόδι του ο άνθρωπος, δεν έχουν ανάγκη από καλλιεργητές. **ΠΡΔ. τα ενυδρεία και τα ψάρια γλείφτες.**

2^{ον} .

η Φύλαξη: Να τον φυλάξει από ποιόν; ληστές δεν υπήρχαν ούτε κανείς να τον επιβουλεύεται, ούτε αυτός ο διάβολος δεν είχε κανένα δικαίωμα, **γι' αυτό** και χρησιμοποίησε την Εύα ,για να μπάσει την νάρκη και να τον ανατινάξει.

Δηλ. **το εργάζεσθε και φυλάσσειν** , σήμαινε: Να τον φυλάξεις από τον εαυτό σου, και για τον εαυτό σου. Ο Αδάμ είχε πάρει προσωπικά την εντολή. (**και ενετείλατο Κύριος ο Θεός τω Αδάμ**). ήτοι του έδωσε ασφαλιστικά μέτρα. Γράφει **ο Σεβηριανός : φυλάττειν από τίνος ; Ληστής ουκ ην ουδέ ο επιβουλεύων, αλλ' ίνα φυλάξει αυτόν εαυτώ.** Και αυτό ισχύει για κάθε επιχειρηματία που σκοπεύει να προσλάβει συνέταιρο.

Κύριος ο Θεός σαν καλός κηδεμόνας έκανε ότι θα έκανε ο φρόνιμος ιδιοκτήτης για να φυλάξει την ηλεκτρική εγκατάσταση από νεαρούς ενοίκους. Βάζει μια ασφάλεια. Οπότε στο πρώτο βραχυκύκλωμα θα γίνει σκοτάδι και όχι πυρκαγιά και έτσι δεν θα καούν οι ένοικοι. Η εντολή (**ου φάγεσθε**) ήταν **ασφάλεια** και όχι **τιμωρία**. **Δεν τους την είχε στημένη στη γωνία**. Έτσι όταν οι πρωτόπλαστοι έκαψαν την ασφάλεια, ο κόσμος οδηγήθηκε στο σκοτάδι για να μην οδηγηθεί στην πυρκαγιά δηλ. στην κόλαση που ήταν ήδη έτοιμη **για τον διάβολο. (το πυρ το εξώτερον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού) ΜΤΘ.ΚΕ.41**

Αγαπητοί μου, εάν ο κόσμος εξακολουθεί να βυθίζεται ακόμα στο σκοτάδι, είναι γιατί το προπατορικό αμάρτημα είναι **διαρκές** και **όχι στιγμιαίο**. Και σήμερα ο άνθρωπος εξακολουθεί να καίει την ασφάλεια της νηστείας και μάλιστα χωρίς δικαιολογία. **απόδειξις η σημερινή λευκή νηστεία της Τυρινής.**

ΠΙΟ ΑΠΛΑ ΠΡΔ. Τι έκαμαν οι πρωτόπλαστοι; Έφαγαν ένα τρόφιμο που ήταν απαγορευμένο και δεν το είχαν ανάγκη και έκαψαν την ασφάλεια και βρέθηκαν στο σκοτάδι .

Τι κάνουμε εμείς σήμερα; Τρώμε ένα τρόφιμο απαγορευμένο, το κρέας, που δεν το έχουμε ανάγκη, (γιατί υπάρχει πλήθος άλλα τρόφιμα που το υπερκαλύπτουν) και έτσι καίμε την ασφάλεια που λέγεται **Λευκή νηστεία**.

Εάν τώρα συμβεί πυρκαγιά, ατομική ή κοινωνική ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματα του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

Υστερόγραφο : Την ανάμνησιν ταύτην οι άγιοι Πατέρες ημών, προ της αγίας ,ενέταξαν Τεσσαρακοστής, ωσανεί αυτοίς δεικνύοντες πράγμασιν, όσον το της νηστείας **φάρμακον** τη ανθρώπινη φύσει **ωφέλιμον** , και όσον πάλιν το από της **αδηφαγίας αισχρόν.**

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ιωάννη 44-52 4-3-12

Την άχραντον εικόνα σου προσκυνούμε Αγαθέ ...

Δύο είναι οι θανάσιμοι εχθροί της εκκλησίας του Χριστού δηλ. της ορθοδοξίας: **Η ειδωλολατρία (Υλισμός)** και **ο ιδεαλισμός** που είναι φανερός η κρυμμένος **Σατανισμός** . Και οι δυο συγκρούστηκαν με την ορθοδοξία και νικήθηκαν κατά κράτος, ο ένας ο **Υλισμός** το **313** με το **διάταγμα των Μεδιολάνων (Μέγας Κωνσταντίνος)**, και ο άλλος **ο Ιδεαλισμός** το **842** με την **αναστήλωσιν των Αγίων Εικόνων**. (Εικονομαχία, επί Θεοδώρας Αυτοκράτειρας και Μεθοδίου του Πατριάρχου).

Η εικονομαχία άρχισε το 726 -730 Μ.Χ.

Λέων ο Ίσαυρος λησμόνησε ότι οι εικόνες ήταν τα βιβλία των αγραμμάτων, ότι ο άνθρωπος θα έχει πάντοτε ανάγκη των υλικών συμβόλων, και η κατάχρησις δεν αίρει την νουενχή χρήσιν: **πονάει κεφάλι κόψει κεφάλι**.

Τελευταίος εικονομάχος ήταν ο **αυτοκράτωρ Θεόφιλος**, μετά από **115 χρόνια**, και πέθανε το **843 Μ.Χ.** και τότε η **αυτοκράτειρα Θεοδώρα, ο αδελφός της Βάρδας, ο ανδράδελφος της Μανουήλ** και ο **αρχικαγκελάριος Θεόκτιστος** (επί **πατριάρχου Μεθοδίου**) κήρυξε υποχρεωτική την απόφασιν της Ζ οικουμενικής Συνόδου, την **Α΄ Κυριακή των Νηστειών = Κυριακή της Ορθοδοξίας**. (Με λιτάνευσιν των αγίων εικόνων).

Καλοί και ευλογημένοι οι πανηγυρισμοί, αλλά αν μείνουμε μόνο σε αυτούς είναι σαν να λέμε **περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαι`ς** . Και τούτο γιατί στην εποχή μας ζούμε ημέρες **Εικονομαχίας** και μάλιστα της πιο φοβερής και σκληρής που γνώρισε μέχρι σήμερα η ιστορία και το βάρος της ευθύνης πέφτει σε μας ,στην Ελληνική Ορθοδοξία . Μέχρι την εποχή της παγκοσμιοποίησης οι Εικονομάχοι (Δηλ. ο διάβολος και τα ειδικευμένα συνεργεία του...) πολεμούσαν τις άγιες εικόνες που όμως από την μια μεριά ,επειδή ήταν έργα κτιστής ενέργειας , και από την άλλη κρυβόντουσαν εύκολα (100 η 70 χρόνια) δεν μπορούσαν να τις εντοπίσουν.

Τώρα όμως κατάλαβαν κάτι που δυστυχώς δεν το καταλαβαίνουμε οι ορθόδοξοι : ότι **αν δεν πολεμήσουν τις αχειροποίητες εικόνες από τις οποίες πηγάζουν όλες οι άλλες**, που είναι **3, ο ΧΡΙΣΤΟΣ, η ΠΑΝΑΓΙΑ και ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, δεν γίνεται τίποτα ,και αυτό κάνουν τον τελευταίο καιρό: ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ**

Ο Χριστός είναι ή εικόν του Θεού του αοράτου, όπως το βεβαιώνει ο Παύλος στην **Κολοσ. Α13** και εξής. Είναι Η πρώτη αχειροποίητη εικόνα δηλ. ο ίδιος ο Χριστός. Είναι η εικόνα του Πατρός όπως ο ίδιος είπε στον Φίλιππο ,όταν του ζήτησε να τους δείξει τον πατέρα: **τόσον χρόνο είμαι μαζί σας και δεν με γνώρισες ακόμη ποιος είμαι κατά την θείαν φύσιν μου; Εκείνος που έχει ιδεί εμένα , είδε και τον πατέρα .Και πως συ μου λες δείξε μας τον Πατέρα ;****Λέγει αυτώ Φίλιππος .Κύριε, δείξον ημίν τον πατέρα και αρκεί ημίν. Λέγει αυτώ ο Ιησούς τοσούτον χρόνον μεθ `υμών ειμί, και ουκ έγνωκας με Φίλιππε; Ο εωρακώς εμέ εώρακε τον Πατέρα και πως συ λέγεις, δείξον ημίν τον Πατέρα; Ιω.ιδ9.**

Η εικονομαχία μαίνεται σήμερα στη χώρα μας

1^ο. Μαίνεται κατά του Χριστού σαν ζωντανής εικόνας του Θεού και Πατρός και ζητάει με λύσσα την αποκαθήλωση από την **θείαν φύσιν Του** με κάθε τρόπο (με Ιεχωβάδες, χιλιαστές, με τον <<τελευταίο πειρασμό>>, με τους δήθεν απογόνους της Μαγδαληνής, με αποκαθήλωση των εικόνων Του από τους δημόσιους χώρους: (Δικαστήρια, σχολεία, πανεπιστήμια, την Βουλή των Ελλήνων, και...και.) για να χαθεί έτσι η εικόνα του Θεού του αοράτου από τον πλανήτη Γη.

2^ο. Μαίνεται κατά της Παναγίας που είναι εικόνα της εκκλησίας **Αποκ.ΙΒ,13,14,15: και ότε είδεν ο δράκων ότι εβλήθη εις την γήν, εδίωξε την γυναίκα (Παναγία) ήτις έτεκε τον άρρενα.14.και εδόθησαν τη γυναικί (εκκλησία) δύο πτέρυγες του αετού του μεγάλου, ίνα πέτηται εις την έρημον (Μοναστήρι-ενορία) εις τον τόπον αυτής, όπως τρέφηται εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού, από .προσώπου του όφεως .15.και έβαλεν ο όφις εκ του στόματος αυτού οπίσω της γυναικός, ύδωρ ως ποταμόν ίνα ποταμοφόρητον ποιήσει.** (προπαγάνδες, φυλλάδια, προβοκάτσιες, πορνό, τύπος, τηλεοράσεις, ναρκωτικά...) **είναι το ποτάμι που θέλει να πνίξει την εκκλησία.**

3^ο. Μαίνεται κατά του Ανθρώπου. Ο άνθρωπος, είναι εικόνα της Αγίας Τριάδος .Έτσι επλάσθη. **Γένεσις α 26. ((Και είπεν ο Θεός ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημετέραν και καθ'ομοιωσιν)).** Σαν πρόσωπο (όχι σαν βιολογικό ον) σαν **προσωπική εικόνα τού Τριαδικού Θεού** όποιος **αρνείται** τον άνθρωπο **σαν εικόνα τού Τριαδικού Θεού** και τον βλέπει **σαν κτήνος**, σαν ζώο πού κατάγεται από ζώα, από τον πίθηκο... αρνείται τον εαυτό του.

Παράλληλα επιτίθεται **κατά της ιερωσύνης**, ΔΗΛ. της ζωντανής αχειροποίητης εικόνας του Χριστού επί της Γης, που είναι ο Αρχιερέυς κάθε τοπικής Εκκλησίας, είτε είναι **ΕΝΑΡΕΤΟΣ** είτε είναι **ΦΑΥΛΟΣ** εφόσον δεν έχει καθαιρεθεί έχει ολόκληρη την Χάρη του Αγίου Πνεύματος που πήρε κατά την Χειροτονία του ... και την οποία κανείς άνθρωπος επί της γης δεν μπορεί να την αφαιρέσει παρά μόνον το ίδιο το Άγιο Πνεύμα, είτε απ' ευθείας, είτε δια της οικείας Συνόδου. Η χειροτονία γυναικών ιερέων ακόμα και επισκόπων, ο χωρισμός της εκκλησίας από το κράτος ώστε οι ιερείς να πεινάσουν και να αυτοκαταργηθούν, έχει τον ίδιο στόχο.

Αυτή είναι η ορθοδοξία αγαπητοί, αυτός είναι ο δυναμισμός της και το θεϊκό μεγαλείο της, και αν το γνωρίζαμε δεν θα κρεμόμαστε κάτω από τα κανάλια και τα πάνελ όπως τα χασαπόσκυλα κάτω από το τσιγκέλι, αλλά : θα τους αδειάζαμε την ακροαματικότητα...

ΓΙΑ ΝΑ ΒΑΛΟΥΝ ΜΥΑΛΟ .

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΥΡ. 25-3-12 ΛΚ.Α. 24-38

((Εν δε τω μηνί τω έκτω, απεστάλη ο Άγγελος Γαβριήλ υπό του Θεού εις πόλιν Ναζαρέτ)) Λκ α 26.

1^{ον}. Η δύσκολη αποστολή

Είναι αλήθεια ότι ο άγγελος εκείνη την ημέρα είχε αναλάβει μια πολύ δύσκολη αποστολή. και τούτο γιατί η επιτυχία του, η η αποτυχία του θα ήταν μοιραία για το ανθρώπινο γένος για πολλές χιλιάδες χρόνια.

γιατί για να βρει ο Θεός την παρθένον που ζητούσε μια γυναίκα σαν την Μαριάμ, πέρασαν 5508 χρ. Εκείνη την στιγμή η μοίρα της ανθρωπότητας κρεμόταν από μια γυναίκα (όχι από άνδρα).

2^{ον}. Πρωτοστάτης

Γι' αυτό και ο άγγελος δεν ήταν τυχαίος αλλά κορυφαίο στέλεχος, διαλεγμένος για την ικανότητα του.

Άγγελος Πρωτοστάτης ουρανόθεν επέμφθη...

Επιστράτευσε δε όλα τα μέσα της επιτυχίας .

Πρώτα την εμφάνιση. Έφερε όλα τα διάσημα του αξιώματος και της αποστολής του.

Εδώ θα πούμε δυο λόγια για το σκήπτρο η το κρίνο, Γιατί οπωσδήποτε κάτι κρατούσε στο χέρι. Ψλμ.44

((ακούσαν θύγατερ και ιδε και κλινον το ούς σου)).

3^{ον}. Τα λόγια προσεγμένα

Για να κάμψουν την αντίσταση της μεγαλοφυΐας της παρθένου όπως θα φανεί στην συνέχεια. Στους επαίνους του (όχι κολακείες)

((Χαίρε κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου ευλογημένη συ εν γυναιξί...)).

Αντί να χαρεί, να καμαρώσει, ταραάζεται και δυσπιστεί.

((Η δε ιδούσα διεταράχθη επί τω λόγω αυτού, και διελογίζετο ποταπός ειη ο ασπασμός ούτος ...)).

Τι να θέλει τώρα αυτός . Στην ανακοίνωση του μεγαλειώδους σχεδίου της αποστολής της .

((εὔρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἰδοὺ σύλληψη ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς υψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.))

δεν θαμπώνεται, αλλά ζητάει εξηγήσεις. Με ποιο θάρρος. Στα 12 χρόνια στο Ναό είχε εξοικειωθεί με τους ιερείς και τους αγγέλους και είχε μάθει πολλά.

((εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον: Πῶς ἔσται μοι τούτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω)) :

Επί αρκετή ώρα τον ανακρίνει με κίνδυνο ματαιώσεως και αναβολής για άλλες χιλιάδες χρόνια. Όταν όμως σαν ικανός στρατηγός ρίχνει επάνω της το πελώριο βάρος του Πνεύματος:

((Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σε))

σκύβει σαν φρόνιμη το κεφάλι. Κανείς φρόνιμος άνθρωπος δεν μπορεί να τα βάλει με τον Θεόν.

((Καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος)).

Πράγμα που δείχνει ότι αναχώρησε ικανοποιημένος γιατί ολοκλήρωσε την αποστολή του. **Εδώ τελειώσαμε.**

Όμως ... Θα ήθελα να κάνω ένα δωράκι στους 12θε'ι'στες, που πιστεύουν στους 12 θεούς του Ολύμπου, στους οποίους δεν πίστευαν ούτε ο Πλάτωνας, ούτε ο Σωκράτης, ούτε ο Αριστοτέλης, ούτε οι Μεγάλοι Τραγωδοί, Σοφοκλής, Αισχύλος, Ευριπίδης, Αριστοφάνης ...

4^ο. ο στάχυς και το περιστέρι

Απελλής ο περίφημος αρχαίος ζωγράφος ήταν τόσο ικανός ώστε νικούσε την φύση. Λέγουν ότι όσα ζωγράφισε, τόσα θαύματα άφησε.

Μεταξύ άλλων έκαμε και μιαν εικόνα ,για την οποίαν βρήκε τον μπελά του, παρά την καταπληκτική επιτυχία της τέχνης της. Ζωγράφισε ένα στάχυ και επάνω μιαν περιστεράν που η ίδια η φύσις κοκκίνισε νικημένη από την τέχνη. Όμως περισσότερη κατακρίσιν, παρά τιμή προξένησε του Απελλή τούτη η θαυμαστή ζωγραφιά επειδή, όσοι την έβλεπαν αντί να θαμάσουν την ομορφιά των χρωμάτων, την συμμετρία των γραμμών, το είδος μόνον μέμφονταν λέγοντες δεν είναι δυνατόν ένα μικρόν στάχυ ορθόν να βαστάζει μιαν περιστέρα, δίχως να κλίνει από το βάρος ((ουχ οιον τε ασταχυν ακλινη βασταζειν περιστεραν)) Διδ. Μηνιατη σ348.

Το περιστατικό έμεινε ανεξήγητο μυστήριο για τον αρχαίο κόσμο, μέχρι την εποχή του Χριστού. Γιατί εκείνη την στιγμή ο Απελλής, χωρίς να το θέλει, προεικόνιζε τον τύπον του ανθρώπου (Μαριάμ), που θα βαστούσε επάνω της το βάρος του Πνεύματος (εν είδει Περιστεράς). χωρίς να συντριβεί. (Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελευσεται ἐπὶ σε καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκίαση σοι...). αυτή είναι η Μαριάμ. Αυτή είναι η Παναγία μας της οποίας τον ευαγγελισμό εορτάζουμε σήμερα.

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΜΑΡΚ. Β 1-12 31-3-2013

((θάρσει τέκνον αφένται σοι αι αμαρτίαι σου))Μτθ.02

Η σημερινή περικοπή παρουσιάζει έναν παραλυτικό που τον σήκωναν 4 και τον κατέβασαν από την στέγη της οικίας μπροστά στον Χριστό. Στο θαύμα της θεραπείας του, ο Χριστός προτάσσει την παρουσία της συνειδήσεως με την φράση **Θάρσει τέκνον** (έχε θάρρος παιδί μου) **αφένται σοι αι αμαρτίαι σου**.

Την παρουσία της συνειδήσεως επισημαίνει και η εκκλησία μας στην θεραπεία του παραλυτικού. Που επισημαίνει ότι μέγας φόβος τον κατείχε, διότι η συνείδηση του τον πληροφορούσε, και πολύ σωστά, ότι οι αμαρτίες του θα εγίνοντο εμπόδιο στην θεραπεία του.

Τι είναι η συνείδηση

Συνείδηση είναι το ποιμενικό σκυλί που βάζει ο τσοπάνης για να του φυλάει τη στάνη από τους λύκους είναι το νευρικό σύστημα της ψυχής που την πληροφορεί για τα πάντα και την κρατάει όρθια. Σε τελευταία ανάλυση είναι **Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΣΑ ΜΑΣ. ΜΙΑ ΦΩΝΗ** Η φωνή του Θεού μέσα μας. **ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ**. Η Δικαιοσύνη του Θεού μέσα μας. Και έχει μια διπλή εντολή, **(ανεξάρτητη από την θέληση του ανθρώπου)** που θα την εκτελέσει οπωσδήποτε..

1^ο. Να πληροφορεί τον άνθρωπο ποιο είναι το θέλημα του Θεού, και

2^ο. να δικάσει τον άνθρωπο για υπακοή ή παρακοή στο θέλημα του Θεού.

Πότε και πως θα εκτελέσει την εντολή.

Την εντολή θα την εκτελέσει οπωσδήποτε. Δεν υπάρχει Δύναμις στον κόσμο, επίγεια, επουράνια η καταχθόνια, που να μπορέσει να εμποδίσει τον Θεό να εκτελέσει το θέλημα του. Το ζήτημα είναι ΠΟΤΕ και ΠΩΣ.

Το ΠΟΤΕ εξαρτάται από τα εμπόδια που της παρεμβάλουμε. Αν δεν την εκτελέσει σήμερα, θα την εκτελέσει αύριο. Αν δεν την εκτελέσει στα νιάτα→στα γεράματα Αν δεν την εκτελέσει ανύπανδρος → παντρεμένος. Αν δεν την εκτελέσει άτεκνος → όταν αποκτήσει τέκνα. Αν δεν την εκτελέσει στην παρούσα ζωή→ στην μέλλουσα, Πράγμα που είναι και το χειρότερο γιατί εκεί δεν θα υπάρχουν εφετεία και η απόφαση θα είναι τελεσίδικη.

Το ΠΩΣ. Θα πληροφορήσει πρώτα και μένα και σένα στην εντέλεια για όλα.

Αν δεν ψηφίσεις τον νόμο, πως θα τον εφαρμόσεις;. (ΑΒΡΑΑΜ) Αν δεν ταΐσεις το πρόβατο, πως θα πάρεις το γάλα; Αν δεν καλλιεργήσεις το κλήμα, πως θα πάρεις σταφύλια; Έτσι και η συνείδηση :

Θα πληροφορήσει πρώτα και μετά θα δικάσει. Θα μας κρίνει, χωρίς καμιά παράλειψη για όλα όσα είναι γραμμένα σε αυτήν, σαν σε βιβλίο.

Το ευαγγέλιο της Κρίσεως (Απόκρεω), δεν είναι το Παγκόσμιο δικαστήριο, όπως νομίζουν πολλοί. Είναι η εκτέλεση της αποφάσεως του δικαστηρίου που έχει προηγηθεί, με εγγυητή τον ίδιο τον Κύριο.

Αυτό το πιστώνει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη. **Απ.κ12 Και είδον τους νεκρούς τους μεγάλους και τους μικρούς, εστώτας ενώπιον του θρόνου και βιβλία ηνοιχθησαν και άλλο βιβλίο ηνοιχθη ο εστί της ζωής και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις.**

Τα βιβλία είναι οι συνειδήσεις των ανθρώπων. και είναι κλειστά γιατί καταπιέζουμε την συνείδηση, την φιμώνουμε.

Αλλά τότε υποχρεωτικά θα ανοίξουν και θα κρίνει τον καθένα η δική του συνείδηση, κατά τα έργα που έχει γραμμένα. Εξαιρούνται εκείνοι που θα έχουν γραφεί στο βιβλίο της ζωής, γιατί έχουν οι συνειδήσεις των καθαρισθεί με την μετάνοια και τα μυστήρια της εκκλησίας.

Και αυτός είναι ο κύριος σκοπός της παρούσης ζωής, να κατορθώσουμε να γραφτούμε στο **άλλο βιβλίο ο εστί της ζωής** και έτσι να μην έχουμε το άγχος ότι θα κρινόμαστε αυστηρά από την ίδια μας την συνείδηση σε όλη την αιωνιότητα.

Ο τσέλιγκας οι πονηροί και το πιστό σκυλί : παράδειγμα που μιλάει.

1. Τα νεογέννητα αρνάκια τη νύχτα τα φύλαγε στο κατώι του σπιτιού του, και αυτός κοιμόταν στο επάνω πάτωμα .

2. ένα βράδυ γύρισε μεθυσμένος στο σπίτι και κοιμήθηκε βαριά. Τότε μερικοί πονηροί πλησίασαν να κλέψουν τα αρνάκια. Το πιστό σκυλί χαλούσε τον κόσμο.

3. Αγουροξυπνημένος, κατέβηκε κάτω οι κλέφτες απομακρύνθηκαν και αυτός μη ακούγοντας τίποτε έβρισε χυδαία το σκυλί του το απείλησε (εάν το ξανά κάνεις θα σε σκοτώσω) και ξανακοιμήθηκε .

Οι πονηροί ξαναγύρισαν, το σκυλί αγρίεψε πάλι, τον ξανά ξύπνησε, και αυτός έξω φρενών κατέβηκε πάλι με την καραμπίνα στο χέρι και μη ακούγοντας τίποτε (οι κλέφτες είχαν πάλι απομακρυνθεί), σκότωσε το σκυλί του, και επιστρέφοντας στο κρεβάτι του, κοιμήθηκε ήσυχος τον ύπνο της απωλείας, γιατί το πρωί διαπίστωσε ότι τα αρνάκια του είχαν κάνει φτερά.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.

Αυτά παθαίνουμε όταν φιμώνουμε την συνείδηση μας και οι πονηροί μας παίρνουν ότι πολυτιμότερο έχουμε.

Άλλοι την εκτελούμε πώρωση = κόλαση. Άλλοι την ζωογονούμε (μυστήρια, Αρετές, Άσκηση) και ολοκληρώνει τον προορισμό της: που είναι να κάνει τον άνθρωπο κατάλληλο να χωρέσει στην βασιλεία του Χριστού .

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Γ΄ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

7-4-13 Μρκ. η 34 - θ1

Ὁς γάρ αν επαισχυνθεί με και τους εμούς λόγους εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ, και ο υιός του ανθρώπου επαισχυνθήσεται αυτόν, όταν έλθει εν τη δόξη του πατρός αυτού μετά των αγγέλων των Αγίων Μρκ.Η.38

Τι προβάλει η εκκλησία

Το σημείο του σταυρού χωρίς τον εσταυρωμένο. Ως όπλον, πλήρες δυναμικό Αποτελεσματικό.

ΠΩΣ πρέπει να γίνεται.

Για να είναι αποτελεσματικό το όπλο πρέπει **να είναι γεμάτο**. Δηλ. Για να είναι αποτελεσματικό το σημείο του Σταυρού πρέπει να γίνεται **σωστά** όχι σαν περισιωμένη, όχι σαν Δ.Ε.Η. (Κίνδυνος Θάνατος) Ο Σταυρός μέσα στην Εκκλησία σημαίνει Ζωή. **Ιδού γαρ ήλθε δια του Σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω.** Και πρέπει να γίνεται με επίγνωση του τι κάνομε εκείνη την στιγμή και τι ομολογούμε.

- 1^{ον}** Τα 3 δάκτυλα την Αγία Τριάδα.
- 2^{ον}** Τα 2 άλλα δάκτυλα τις δυο φύσεις του Χριστού.
- 3^{ον}** στο μέτωπο Εκ των ουρανών.
- 4^{ον}** Κατήλθε στην κοιλίαν της Παναγίας .
- 5^{ον}** στον δεξιό ώμο εκάθισεν εκ δεξιών του πατρός.
- 6^{ον}** Και πέταξε εξ αριστερών τον Διάβολον.

Τι λέγει ο Χρυσόστομος

Όταν μέλλεις υπερβαίνειν τα πρόθυρα του πυλώνος (εξώπορτας), τούτο φθέγγξαι το ρήμα πρώτον. **Αποτάσσομαι σοι Σατανά και τη πομπή σου και τη λατρεία σου, και συντάσσομαι σοι Χριστέ και μηδέποτε χωρίς της φωνής ταύτης εξέρχεσθαι** .Τούτο σοι **βακτηρία** έσται, **τούτο όπλον**, τούτο **Πύργος άμαχος** μετά του ρήματος τούτου και τον Σταυρόν επί του μετώπου διατύπωσον. **Ούτω γαρ ου μόνον άνθρωπος απαντών, αλλ΄ αυτός ο Διάβολος βλάψαι τι δυνήσεται, ο μετά τούτων σε ορών των όπλων πανταχού φαινόμενον.**

Αν αυτά δεν κάνεις, που πας **ξυπόλυτος στ΄ αγκάθια ; Άοπλος στη σφηκοφωλιά !**

Πότε πρέπει να γίνεται το σημείον του Σταυρού

πολλάκις και σε κάθε περίπτωση πιο πολύ όταν ντρεπόμαστε τότε πάνω στο χέρι μας ζυγίζουμε το βάρος του Σατανά. Στο σπίτι και στο δρόμο στον ύπνο και στο ξύπνιο, Εργασία, ψυχαγωγία.

Μη τοίνυν αισχυνθώμεν ομολογείσαι τον Εσταυρωμένον. Επί μετώπου μετά παρρησίας ...τοίς δακτύλοις η σφραγίς και επί πάντων ο Σταυρός γενέσθω **Επί άρτων βιβρωσκομένων επί ποτηρίων πινομένων—Εν εισόδοις εν εξόδοις ο του ύπνου κοιταζόμενος και διανιστώμενος , οδεύουσιν ,ηρεμούσιν.** Μέγα φυλακτήριον και Δωρεάν (τοίς πένησιν). Χωρίς καμάτου (δια τους ασθενείς). **ΣΗΜΕΙΟΝ πιστών και φόβος δαιμόνων. Κύριλλος Ιερ/μων**

.

Σε κάθε γεγονός της Εκκλησίας είναι απαραίτητη η παρουσία του Σταυρού που δίνει κάθε φορά και το νόημα της ημέρας. (Ευλογημένη ...) Το σημερινό αφορά εις την ενίσχυση (και των μεν και των δε) διότι σήμερα εορτάζουμε τα πάθη του Χριστιανού. Κάθε Χριστιανός σηκώνει τον σταυρόν του πολλά πάθη έχει ο Χριστιανός, αλλά όχι εκούσια (αρρώστιες, δυστυχήματα, ζημίες, ανεργία...) είτε εξ αιτίας μας είτε εκ του διαβόλου .

αλλά το πάθος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής (πείνα, ατονία, πικρία, οι πειρασμοί των μη νηστευόντων) είναι πέραν πάσης αντιλογίας ΕΚΟΥΣΙΟΝ, σε προσωπικό επίπεδο.

Κυρίως όμως σηματοδοτεί το (εκούσιο πάθος) του σώματος όλης της εκκλησίας, όχι κύρια για την υγεία –ούτε για την θέληση. ούτε για τον παράδεισο ούτε για τίποτε ατομικό.

Η Νηστεία είναι κοινωνικό γεγονός της ενορίας. Νηστεύω γιατί νηστεύει όλη η ενορία για να μην ξεχωρίζω να μην είμαι αυτονομημένος, και τρώγω όταν τρώει όλη η ενορία (**με τις απολυτές Δωδεκαήμερο, Διακαινήσιμο κλπ.**)

ΚΑΙ έτσι όπως ακολουθούμε τον Κύριο στο εκούσιον πάθος έχουμε την ευλογία να τον ακολουθήσουμε και στην χαρά της ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Ιδού γαρ ήλθε δια του Σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Δ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Μρκ.Θ.17-31 14-4-13

((τούτο το γένος εν ουδενί δύναται εξελθείν ει μη εν προσευχή και νηστεία))

Μρκ.θ 29.

Το επεισόδιο συνέβη όταν ο Χριστός ήταν επάνω εις το όρος Θαβώρ μαζί με τους **τρεις** μαθητές, και οι υπόλοιποι εννέα τον περίμεναν στους πρόποδες, Τότε ένας πατέρας έφερε τον υιόν του, που εδαιμονίζετο, στους εννέα για να τον θεραπεύσουν. Οι μαθηταί απέτυχαν και αυτό τους προβλημάτισε...ΗΤΑΝ η πρώτη αποτυχία της πρωτόγονης Χριστιανικής Παιδείας χωρίς τον Χριστό.

Έλθε στη συνέχεια ο Χριστός και αφ' ενός θεράπευσε τον νέον και αφ' ετέρου τους εξήγησε τον λόγο της αποτυχίας τους .

Αποτυχία της παιδείας

Η αποτυχία των μαθητών του Χριστού να θεραπεύσουν τον νέο , σηματοδοτεί την αποτυχία της σημερινής Χριστιανικής Παιδείας να θεραπεύσει την νεολαία μας .Όλα τα μηνύματα που μας έρχονται από παντού φωνάζουν (θα έλεγα κραυγάζουν) ότι η νεολαία είναι άρρωστη, ψυχικά και σωματικά. Απόδειξις ότι συμπεριφέρεται σαν τον γέρο Μασούρα ,που πριόνιζε το κλαρί που καθόταν πάνω από το ποτάμι και όταν κόπηκε, έπεσε μαζί του και πνίγηκε! **Όλα** τα παιδαγωγικά μέσα, προγράμματα, δαπάνες, Γυμναστική, Αθλητισμός, δοκιμάστηκαν και η κατάσταση γενικά χειροτερεύει. Όμως ΟΛΑ; ΟΛΑ εκτός από ένα(**δics**)... την **ΝΗΣΤΕΙΑ. τούτο το γένος** (των δαιμονίων) **εν ουδενί δύναται εξελθείν ειμή εν προσευχή και νηστεία. Μρκ.θ 29** είναι τρομερό λάθος ,για να μην πω συμφορά για την ορθόδοξη νεολαία, το ότι παραμερίστηκε συνειδητά από τα παιδαγωγικά προγράμματα το μάθημα της ΝΗΣΤΕΙΑΣ.

Τι είναι η νηστεία

Η νηστεία είναι Η ΠΑΙΔΕΙΑ του ανθρώπινου οργανισμού. ΔΗΛ. **Η παιδαγωγική αγωγή του βιολογικού υποστρώματος του ανθρώπου.** Που είναι γραμμένη στο DNA του ανθρώπινου σώματος. **Η νηστεία καθαρίζει και μεταμορφώνει τους Ιστούς . Α ΚΑΡΡΕΛ Βραβείο Νόμπελ**

Οι πρωτόγονοι άνθρωποι περνούσαν περιόδους πείνας και όταν δεν υποχρεώνονταν σε πείνα από έλλειψη τροφής ,νηστευαν με την θέληση τους. Όλες οι (αιωνόβιες) θρησκείες επιμένουν στο θέμα των νηστειών.

Η στέρηση τροφής προκαλεί στην αρχή ένα αίσθημα εξαντλήσεως. **Αλλά προκαλεί επίσης και την εκδήλωση μερικών φαινομένων που είναι πολύ σημαντικά. Η ζάχαρη του συκωτιού μπαίνει σε κίνηση, όπως και το λίπος των υποδερμικών αποθεμάτων, τα λευκώματα των μυών, των αδένων, των κυττάρων, του συκωτιού για να αναπληρώσουν την έλλειψη.**

Όλα τα άτομα διαθέτουν την δική τους ουσία, Τον δικό τους εξοπλισμό για να διατηρήσουν την ακεραιότητα του εσωτερικού τους περιβάλλοντος και της καρδιάς. (το DNA,RNA). Α ΚΑΡΡΕΛ Βραβείο. Νόμπελ. Συγχρόνως όμως καθαρίζει και το μυαλό και το πνεύμα .**Νους υγιής εν σώματι υγιεί** Έλεγε η σοφία των προγόνων μας, αλλά σώμα υγιές, χωρίς νηστεία, ..γίνεται;.. δεν γίνεται (δics) **με ΤΙΠΟΤΑ.** ΔΗΛ η Νηστεία είναι το απαραίτητο παιδαγωγικό μέσο που λείπει από την σημερινή (μοντέρνα) παιδεία και δεν μπορεί να αγνοηθεί

χωρίς την αποτυχία της, διότι τότε **η ΠΑΙΔΕΙΑ είναι το: Αυτοκίνητο που του έφυγε ο ένας τροχός και κινείται με τους υπόλοιπους τρεις.** Και από ότι ξέρουμε πουθενά στην μοντέρνα Παιδαγωγική δεν διδάσκεται το μάθημα της Νηστείας. **(της λείπει ένας τροχός) (δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο, Πανεπιστήμιο ούτε και στην ΙΑΤΡΙΚΗ σχολή).** Όχι σαν εντολές (αποφασίζομε και διατάσσομεν) ,αλλά σαν έρευνα με όλους τους κανόνες της Επιστήμης και της Παιδαγωγικής .

Εκκλησιαστική Παιδεία

Αντίθετα στην εκκλησιαστική ορθόδοξη Παιδεία, η Νηστεία είναι πρωτεύον μάθημα, θεωρητικά και πρακτικά μέσα **στο εορτολόγιο**, ενιαίο **για κληρικούς και λαϊκούς και μοναχούς** οι υπέρτερες νηστείες ,είναι σαν τον πρωταθλητισμό.

ει τις επισκοπος η πρεσβύτερος ή διάκονος η υποδιάκονος η αναγνώστης ,η Ψάλτης ,την αγίαν Τεσσαρακοστήν ου νηστεύει, Ή Τετράδα ή Παρασκευή ,καθαιρείσθω .(εκτός ει μη δι ασθένειαν σωματικήν εμποδίζοιτο), εάν δε λα.ι.κός ει αφοριζέσθω. Πηδάλιο Κανών ΞΘ.

έτσι εξηγείται η επί 2000 χρόνια επιτυχία της εκκλησιαστικής ΠΑΙΔΕΙΑΣ (εν προσευχή και νηστεία).

Η Παιδεία ολιστική

Η Παιδεία είναι ανάγκη να γίνει ολιστική. Ολιστική είναι όρος της μοντέρνας ιατρικής 1970. και ολιστική δεν μπορεί να γίνει η Παιδεία χωρίς το μάθημα της Νηστείας.

Το γένος των δαιμονίων που βασανίζει την Νεολαία μας δεν διώχεται χωρίς προσευχή και Νηστεία: Δηλ. Αν δεν ξαναμπεί ο τροχός που έφυγε στο όχημα της Παιδείας δεν γίνεται **ΤΙΠΟΤΑ . τούτο το γένος εν ουδενί δύναται εξελθείν, ει μη εν προσευχή και νηστεία.** Όσο εξακολουθούμε να το αγνοούμε αυτό θα πηγαίνουμε από το κακό στο χειρότερο.

ΑΜΗΝ

Υστερόγραφο

τα παιδιά τρέφονται συνήθως ,με μαλακές τροφές ,με γάλα, με χυλούς. Ούτε τα σαγόνια τους, ούτε τα δόντια τους, ούτε οι μύες τους εργάζονται αρκετά. Το ίδιο ασφαλώς συμβαίνει και με τους αδένες και τους μύς του πεπτικού συστήματος.

Η συχνότητα ,η ρυθμικότητα και η αφθονία των γευμάτων, στα παιδιά της εποχής μας ,αχρήστευσαν μια λειτουργία, που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην επιβίωση των ανθρώπινων φυλών: την ικανότητα, δηλαδή, της προσαρμογής στην έλλειψη τροφής - Αλέξης Καρρελ Β. Νομπελ .

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

21-4-2013 Μρκ.Ι' 32-45

ουκ οίδατε τι αιτείσθε Μρκ. Ι.38.

Η ξύλινη σοκολάτα

Ένα παιδάκι 2-3 ετών έκλαιγε σπαρακτικά και χτυπιόταν μπροστά σε μια βιτρίνα ενός ζαχαροπλαστείου . Αιτία μια υπερμεγέθους ξύλινη σοκολάτα καλοβαλμένη και προκλητική. Η μαμά εξηγούσε...Τίποτα...Τότε ο ζαχαροπλάστης δέχτηκε να την πουλήσει για να λήξει το θέμα. Το κόστος; δύο δόντια του μικρού που πετάχτηκαν έξω, όταν άρπαξε και δάγκωσε με μανία την ξύλινη σοκολάτα .Θα πει βέβαια κανείς . Αυτά είναι παιδιάστικα καμώματα τα παιδιά δεν ξέρουνε τι γυρεύουνε δεν ξέρουνε τι ζητάνε. Και είναι φυσικό λόγω ανωριμότητας ,και λόγω ελλείψεως πείρας .

Εμείς όμως οι **((μεγάλοι))** ξέρουμε τι γυρεύουμε ; ξέρουμε τι ζητάμε ; Δυστυχώς και σε μας **το φαινόμενο** της ξύλινης σοκολάτας είναι **συνηθισμένο** στην εποχή μας ,για παιδιά **2—82** ετών ,με αντίστοιχα αποτελέσματα, ή και χειρότερα :

1^{ον}. Ζητούμε την υγεία στην πολυφαγία-κρεοφαγία: όπως λέγει μια Γαλλική παροιμία **σκάβουμε τον τάφο μας με τα δόντια μας**, με αποτέλεσμα : **τριγλυκερίδια , χοληστερίνη , εμφράγματα, παχυσαρκία** : η απάντηση του **Χριστού: ουκ Οίδατε τι αιτείσθε.**

2^{ον}. Ζητάμε την ψυχαγωγία στην αμαρτία Νέοι και γέροι πιο πολύ την πληρώνουν οι νέοι: **στις ερωτικές βάρους οι νέοι αφήνουν πολύ από το μαλλί τους . Fran.Mauriac. Γάλλος Ακαδημαϊκός Βρ. Νόμπελ ... ουκ οίδατε τι αιτείσθε .**

Η Γραφή και οι Πατέρες.

Ο ίδιος ο Χριστός καταδικάζει την ψυχολογία της μεγάλης σοκολάτας δηλ. της πλεονεξίας . Ακόμα και στα πνευματικά ζητήματα. Ακόμα και στην προσευχή :

Προσευχόμενοι δε μη βαπτολογήσετε (πολυλογήσετε) ώσπερ οι εθνικοί.

Ο πρύτανης των Πατέρων Ι. Χρυσόστομος μιλεί για την Φτώχεια των πληροφοριών μας : *επειδή πολλά των συμφερόντων ημίν αγνοούντες τα μη συμφέροντα αιτούμεθα, ήρχετο το χάρισμα της ευχής εις ένα τινά των τότε ,και αυτός υπέρ πάντων ίστατο αιτών ,ου και νυν σύμβολον εστίν ο Διάκονος, τας υπέρ του λαού ευχάς αναπέμπων)). Μηνιάτη σ.87*

Περίφημος στάθηκε ανάμεσα στους αγαλαματοποιούς της Ελλάδας ο Πολύκλειτος επιδέξιος και θαυμαστός στην τέχνη του ,μα σαν χρειάζεται άλλη μεγαλύτερη τέχνη δηλαδή το να ευχαριστει κάποιος την γνώμη των πολλών, ο Πολύκλειτος σκέφτηκε να ευχαριστήσει και να ελέγξει τη γνώμη του λαού με τον εξής τρόπο: Έκανε δύο αγάλματα, το ένα χωρίς να το βλέπει κάποιος, με όλους

τους κανόνες της τέχνης του, το δε άλλο σύμφωνα με τη γνώμη των πολλών γιατί εκεί που σκάλιζε την πέτρα καθώς περνούσαν οι διαβάτες έστεκαν και κοιτούσαν και καθένας έλεγε πως του φαινόταν. Τούτο το κεφάλι, τούτο το χέρι, τούτο το στήθος, τούτο το σχήμα, θέλει τέτοιας λογής και καθώς έλεγε καθένας τη γνώμη του, έτσι ο Πολύκλειτος έκανε κατά τη γνώμη του καθενός. Σαν τελείωσε το έργο, έβγαλε έξω και τα δύο αγάλματα, να τα δει ο λαός όλος και ποιο από τα δύο τους ρώτησε σας φαίνεται ομορφότερο; όλοι συμφώνως είπαν: τούτο, δείχνοντας εκείνο που αυτός έκανε σύμφωνα με την τέχνη του. Το άλλο που ήταν καμωμένο κατά τη γνώμη τους, ήταν ένα έργο ανώμαλο ,ανάρμοστο, ατελές. Τούτο που εσείς επαινείται τους ξανά είπε έκανα εγώ κατά την τέχνη μου και για αυτό είναι τέλειο το άλλο κάνατε εσείς, γιατί το έκανα κατά την γνώμη σας και για τούτο τίποτα δεν αξίζει . Μηνιάτη σελ 87.

Είσαι ελεύθερος να ακολουθείς την πρόοδο και να βελτιώνεις τις επιδόσεις σου και την κοινωνική θέση σου, αλλά με βάση την παράδοση Αυτό διδάσκει ο Πολύκλειτος ακολουθώντας την παράδοση και τους θεμελιώδεις κανόνες της τέχνης του και είναι σύμφωνα με την εντολή του Δημιουργού: **αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γη ,και κατακυριεύσατε αυτής...)).** **Γένεσις Α28.**

Είσαι ελεύθερος να προοδεύεις στην επιστήμη, στην τεχνολογία ,στην έρευνα ,παντού αλλά με βάση την παράδοση της Εκκλησίας Να επεκτείνεις την οικοδομή **αλλά όχι πέρα από τα θεμέλια θεμέλιον άλλον ουδείς δύναται θείναι, παρά τον κείμενον ,ος εστίν Ιησούς Χριστός Α ΚΟΡ. Γ 11**

Βρισκόμαστε στην τελική ευθεία προς το Πάσχα .Ο Κύριος ευρισκόμενος εις την οδόν της τελευταίας του πορείας προς την Ιερουσαλήμ, προλέγει στους μαθητές του αυτά που θα του συμβούν: *ιδού αναβαίνομε εις Ιεροσόλυμα και ο υιός του ανθρώπου παραδοθήσεται τοις Αρχιερεύσι και τοις γραμματέυσι και κατακρινούσιν αυτόν θανάτω και παραδώσουσιν αυτόν τοις έθνεσι ,και εμπαίξουσιν αυτόν και μαστιγώσουσιν αυτόν, και εμπτύσουσιν αυτόν, και αποκτενούσιν αυτόν, και τη τρίτη ημέρα αναστήσετε .Μρκ.ι.34*

Τότε συνέβη κάτι το απροσδόκητο: Δυο από τους τρεις κορυφαίους (πλην του Πέτρου) αγνόησαν τα όσα φοβερά θα συνέβαιναν, και κράτησαν μόνο το τελευταίο :*τη τρίτη ημέρα αναστήσεται.* **Ανάσταση σημαίνει Μεσιακή Βασιλεία ,και αυτοί έσπευσαν να ζητήσουν τις καλύτερες θέσεις ,δεξιά και αριστερά από τον κυρίαρχο του κόσμου: δος ημίν ινα εις εκ δεξιών σου και εις εξ ευωνύμων σου, καθίσωμεν εν τη δόξη σου Μρκ.Ι.37 .** Ήθελαν τον παράδεισο ,αλλά τον ζητούσαν στην Θέση των δυο ληστών .Ο Χριστός τους λέγει τα γεγονότα με το όνομα τους και αυτοί δεν τον πιστεύουν αλλά τα φαντάζονται όπως αυτοί τα επιθυμούν (ευσεβείς πόθοι). Και **Καλά αυτοι .**

Εμείς όμως ξέρουμε τι γυρεύουμε ? ξέρουμε τι ζητάμε ?

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

8- 4-12. Ιω Ιβ 1-18

((η δε οικία επληρώθη εκ της οσμής του μύρου ΙΩ, ΙΒ 3

Τα πάθη τα σεπτά

Σήμερα τα πρώτα σημάδια της Μεγάλης Εβδομάδας ανεβαίνουν στον ορίζοντα: **τα πάθη τα σεπτά η παρούσα ημέρα,ως φώτα σωστικά, ανατέλλει τω κόσμω.** Μιλάμε σε χριστιανούς, παιδιά της εκκλησίας που κάνουν σταυρό χωρίς να ντρέπονται. που ζουν την ζωή της εκκλησίας όπως ΕΙΝΑΙ και όχι όπως θα ήθελε ο καθένας να είναι (εθελοθρησκεία) το κατά δύναμιν εν ταπεινώσει. Σήμερα βρεθήκαμε να ακολουθούμε, μαζί με την εκκλησία ,τον όγλο, κρατούντες τα βάγια στα χέρια. Βρισκόμαστε ανάμεσα σε δυο περιόδους του έτους που είναι μεγάλες, την μεγάλη Σαρακοστή : (που ξεκίνησε 2000 χρόνια από σήμερα) και την Μεγάλη εβδομάδα :(πού προτυπώθηκε 3500 χρόνια από σήμερα).

Αποφασίστηκε ο θάνατος του Ιησού

Πολλά και μεγάλα γεγονότα συγκεντρώνονται στη σημερινή ημέρα: Που ξεκίνησαν με την ανάστασιν του Λαζάρου και την απόφαση της θανατικής

καταδίκης του Ιησού :

Από εκείνης ουν της ημέρας συνεβουλεύσαντο ίνα αποκτείνωσιν αυτόν. Ιησούς ουν ουκέτι παρησία περιεπάτει εν τοις Ιουδαίοις ,αλλα απήλθεν εκείθεν εις χώραν εγγύς της ερήμου, εις Εφραιμ λεγομένην πόλιν, κακει διέτριβεν μετά των μαθητών αυτού. Ιω.ια ' 54.

Μόλις μαθεύτηκαν τα νέα οι μαθηται έλαβαν τα μέτρα τους : Ανεχώρησαν μαζί με τον Ιησούν από τους Ιουδαίους ,και ήλθαν εις την χώραν που κείται κοντά στην έρημο ,σε μια πόλη που λεγόταν Εφραιμ και εκεί έμενε με τους μαθητές του.

Το μύρο της Μαρίας .

Όταν όμως πλησίαζε ο καιρός του Εβραϊκού Πάσχα πήγε στη Βηθανία, κοντά στην Ιερουσαλήμ, στο σπίτι του Λαζάρου που ήταν και ο ίδιος εκεί.

Ο ουν Ιησούς πρό εξ ημερών του πάσχα ήλθεν εις Βηθανίαν όπου ην Λάζαρος ο τεθνηκώς, ον ήγειρεν εκ νεκρών εποίησαν ουν αυτό δείπνον εκεί, και η Μάρθα διηκόνει ο δε Λάζαρος, εις ην των ανακειμένων συν αυτό. Η ουν Μαρία λαβούσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικής πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού και εξέμαξε ταις θριξίν αυτής η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου)). Ιω.Ιβ.3

Το μύρο ήταν βαρύτιμο (300 μεροκάματα, ήτοι 30*300= 9.000 Ε). σχεδόν μισό κιλό .Ήταν η τρίτη φορά που ο Κύριος δέχτηκε να τον αλείψουν με μύρο. Και οι τρεις από γυναίκες: Η πρώτη ήταν πόρνη (στα μέσα της δημ. ζωής) και αλείψε τα πόδια του Χριστού **Λκ ζ 37Η** δεύτερη αλείψε την κεφαλήν . **ΜΤΘ.Κοτ ' 6.** Η τρίτη ήταν σαφώς η Μαρία, η αδελφή του Λαζάρου . **ΙΩ.ΙΒ.3**

Το θαύμα της αναστάσεως του Λαζάρου είχε διαδοθεί αρκετές μέρες πριν, αλλά ο Χριστός δεν ήταν στα Ιεροσόλυμα, ήταν στην Βηθανία στο δείπνον της Μαρίας. Γιαυτό ,όταν την άλλη μέρα ο

Χριστός πήρε τους μαθητάς του να πάει στα Ιεροσόλυμα, η είδηση διαδόθηκε σαν αστραπή σε όλους τους Ιουδαίους της διασποράς που ήσαν μαζεμένοι εκεί για το Πάσχα. **Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ!** και έγινε μια υποδοχή που σε κανένα βασιλιά δεν έχει γίνει ποτέ.

Η Μεγάλη Εβδομάδα

Από σήμερα θα πληθύνουν τα ελπιδοφόρα μηνύματα την Μεγάλη Εβδομάδα: **Λάζαρος ο τετραήμερος, τα βάρια, η κολοσσαία διαδήλωση, ο ύμνος των νηπίων, το φραγγέλιο, η Κασσιανή, ο νιπτήρας...** Γιατί η Μεγάλη Εβδομάδα είναι γεγονός πρωτόφαντο και μοναδικό στην ανθρώπινη ιστορία.

ΔΥΟ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, μοναδικά διαθέτει η Εκκλησία που καμιά θρησκεία και κανένας δεν τα είχε ποτέ και είναι Γεγονότα σημαδιακά :

Ο Χριστός είναι το κέντρο του κόσμου.

Ο Χριστός δεν είναι ένας τυχαίος άνθρωπος, είναι το **Κέντρον** του κόσμου, είναι ο Άνθρωπος **ΜΕ Α** κεφαλαίο και που έχει ταυτίσει την **1η** ημέρα της γεννήσεώς του με την χρονολογία του ΚΟΣΜΟΥ είναι ο Άνθρωπος που έχει ανακεφαλαιώσει την Οικουμένη στον **εαυτό του διαχρονικά (από το 1 Μ.Χ. μέχρι της συντέλειας του κόσμου)**. Χωρίς Αυτόν η ανθρώπινη Ιστορία είναι μία ανοησία, είναι **χωρίς νόημα** είναι το **θέατρον του παραλόγου**. Από τότε η μοίρα του Χριστού πάνω στη γη, είναι και η μοίρα της ανθρωπότητας που δεν μπορεί να την ξεφύγει.

Γιατί ο Χριστός είναι και **σήμερα** και **διαχρονικά** επάνω στον πλανήτη Γη σωματικά, παρόλο ότι είναι και στον Άδη με την ψυχή Του σαν Θεός, και στον Παράδεισο μαζί με τον Ληστή και στον Θρόνο μαζί με τον Πατέρα.

Εν τάφω σωματικώς, εν άδου μετά ψυχής ως Θεός, εν παραδείσω μετά ληστού, και εν θρόνω μετά Πατρός, υπάρχουν Χριστέ, πάντα πληρών ο απεριγραπτος.

Το γεγονός της Σταυρώσεως δεν έγινε ποτέ παρελθόν.
Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι η συμπυκνωμένη ζωή της Ανθρωπότητας. Γιαυτό και είναι μεγάλη. (γιατί χωράει μέσα σ' αυτήν όλη η Ιστορία μέχρι συντέλειας του Αιώνας).

Δυστυχώς την περνάμε επιδερμικά και ξαναγουρίζουμε στο χάος. Στόχος όμως διαχρονικός της εκκλησίας μας είναι, η Μεγάλη Εβδομάδα για τον καθένα από μας, να γίνει Μεγάλη ζωή που οδηγεί στην :

Αιώνια ζωή της Βασιλείας του Χριστού.

ΑΜΗΝ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Νυν εδοξάσθη ο υιός του Ανθρώπου και ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ.

13-4-12 Ιωάννη Ι.Γ. 31

Από την ημέρα που αμάρτησε ο άνθρωπος, πολλά φρικτά θεάματα είδε, βλέπει, και θα δει ο πλανήτης αλλά το θέαμα που παρουσιάστηκε εκείνη την Μ. Παρασκευή στην κορυφή του Γολγοθά, είναι το πιο φριχτό θέαμα όλων των αιώνων, που κρύβει μέσα του μια πελώρια αντίφαση αδικία που δεν μπορεί να συλλάβει το ανθρώπινο μυαλό.

Γιατί Εκείνος που σταυρώθηκε ήταν ο αθώος, ο δίκαιος, ο φτωχός, ο αναμάρτητος, ο άδολος, ο ευεργέτης, ο αληθινός, ο γλυκύτατος... **:Λαός μου τι εποίησα σοι και τι μοι ανταπέδωκας αντί του ύδατος όξος, αντί μάνα χολή, αντί του αγαπών με Σταυρώ με προσηλώσατε...** Και αυτό ισχύει διαχρονικά μέχρι σήμερα.

ΣΗΜΕΡΑ θάβεται ο υιός του ανθρώπου, δηλ. ο Άνθρωπος με Α κεφαλαίο και μαζί του θάβεται και η Ζωή.

Εν Αυτώ Ζωή ην, και η Ζωή ην το φως των ανθρώπων. ΙωΑ4 .Χωρίς Αυτόν υπάρχει μόνο επιβίωση . (Όπως και στα ζώα).

Αλλά αυτή η ταφή η **τριήμερος** ,μέσα στον Πανάγιο Τάφο , οδοποιεί την ανάσταση για όλο το γένος των ανθρώπων Όχι όμως σαν αυτόματος πιλότος, αλλά σαν θεϊκή ταξιδιωτική οδηγία, που είναι οι **7** λόγοι του Σταυρού. (δηλ. τα τελευταία λόγια Του, πριν από την ταφή που είναι και η πεμπουσία της διαθήκης Του στο ανθρώπινο γένος .)

Είναι συγκινητική η επιμονή Του να επιμένει να μας σώσει μέχρι την τελευταία στιγμή, και εμείς να Του ξεφεύγουμε στα μονοπάτια του Διαβόλου???

Οι 7 λόγοι του Σταυρού.

Στις τελευταίες οδηγίες Του πριν συλληφθεί ο Χριστός είπε στους μαθητές :μη κληθείτε καθηγηταί. Εις γαρ υμών εστίν καθηγητής, ο Χριστός.

Και νάτος τώρα ο γλυκύτατος Υιός του ΑΝΘΡΩΠΟΥ, καθηγητής πάνω στην έδρα του, στον Γολγοθά !

1^{ος} Λόγος

Πάτερ άφες αυτοίς , ου γαρ οίδασι τι ποιούσι. Λκ. κγ 34

Ιστορία λογικών όντων που δεν ξέρουν τι κάνουν (εκτελέσεις, φόνοι, καμικάζι, αλληλοσφαγές, βιασμοί ανηλίκων και βρεφών ακόμη, ναρκωτικά...

Δόξα τη μακροθυμία σου Κύριε δόξα σοι.

2^{ος} Λόγος (στο ληστή)

Αμήν λέγω σοι ,σήμερον μετ ' εμου έση εν τω παραδείσω. Λκ.κγ43.

ολόκληρη η ανθρωπότης είμαστε ληστές (και μάλιστα εσταυρωμένοι, εκ δεξιών και εξ αριστερών, μετανοημένοι η αμετανόητοι.

3^{ος} Λόγος

Γύναι ιδού ο υιός σου, ήτα λέγει τω μαθητή ιδού η μήτηρ σου. Ιω. ιθ 26,27.
είναι η υιοθεσία των χριστιανών. Η μητέρα του Θεού θα είναι εις το εξής και δική μας μητέρα (ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ, ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, ΒΟΗΘΟΣ.)

4^{ος} Λόγος

Θεέ μου, θεέ μου ίνα τι με εγκατέλειπες ; Ματθ. Κζ 46

Τυπώνει την δική μας εγκατάλειψη από τον Θεό που στην ουσία είναι εγκατάλειψη του Θεού από μας (Οικουμενικά, διαχρονικά)

5^{ος} Λόγος

Διψώ. Ιω. ιθ 28,29

Συγκλονιστικό: (ΕΠΟΠΤΙΚΟ) και σωματικά και ψυχικά ΔΗΛΑΔΗ :

σωματική αιτία :(αφυδάτωση :ιδρώτας, αίμα)

ψυχική αιτία: (διψάει για την σωτηρία μας , την ολοκλήρωσή μας) σε ένα αιώνιο παρόν για τον Χριστό δεν υπάρχει παρελθόν η μέλλον.

Αλληγορική αιτία: (η ζωή του ανθρώπου **τελειώνει με δίψα**) τίποτε το γήινο δεν την ξεδιψάσει ούτε τα **λεφτά**, ούτε οι **ηδονές**, ούτε οι **δόξες**, ούτε η **επιστήμη**, ούτε η **γνώση**, ούτε η **τεχνολογία**, ούτε η **γενετική**...ΤΙΠΟΤΑ.

6^{ος} Λόγος

Τετέλεσται: Ιω. ιθ30

Τελείωσε το επίγειο έργο Του δηλ. **την κατάργηση-ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ Του Σατανά έξω από τον χώρο της εκκλησίας.** Εμείς δεν το ξέρουμε, γι αυτό και τρέμουμε τα μαγιλίκια ο διάβολος όμως το ξέρει: **((καταβάτω νυν από του σταυρού και πιστεύωμεν επ' αυτό)).** Μτθ. κζ 42

7^{ος} Λόγος

Πάτερ μου εις χείρας σου παραθήσομαι το πνεύμα μου. Λκ.κγ46

Ο πιο τρομερός λόγος. **Όλοι** κάπου θα παραδώσουμε το πνεύμα μας. **Όμως που ;** άνθρωποι φεύγουν κάθε μέρα, όλων των ηλικιών. Που παραδίδουν το πνεύμα τους; **Στο μηδέν; στο κάρμα; στην μετεμψύχωση; στο κόμμα; στους σατανιστές ; στα ναρκωτικά; Που ;....** Εκεί από όπου το πήραμε ,

στον Θεό τον Πατέρα μας.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

(ΘΩΜΑ) 22-4-12 Ιω.Κ.19-31.

Σήμερον έαρ μυρίζει και καινή κτίσις χορεύει ...

Σήμερα εορτάζουμε τα Εγκαίνια της αναστάσεως του Χριστού δηλ .την αρχή της παρουσίας του αναστάντος Χριστού μέσα στην ιστορία της Ανθρωπότητας .

Αυτό το ίδιο το γεγονός της Αναστάσεως κανείς δεν το είδε ποτέ είναι γεγονός της όγδοης ημέρας ,εκτός ΧΡΟΝΟΥ. Οι μόνοι άλλωστε παριστάμενοι στο μέρος αυτό, δηλ. οι στρατιώτες που φύλαγαν τον τάφο κεραυνοβολήθηκαν .

(εσεισθησαν οι τηρούντες και εγένοντο ωσει νεκροί).

Και όμως ο Αναστάς δεν μας άφησε άγευστους της ασύλληπτης, για την παρούσα ζωή Χαράς, που πηγάζει από την ανάσταση και κατακλύζει τα σύμπαντα. Νυν πάντα πεπληρώνται φωτός ουρανός τε και γή και τα κατάχθόνια.

Και η μεγαλύτερη χαρά για μας τους επί γης, είναι το αντιφέγγισμα της αιώνιας ημέρας, που υπάρχει 2000 χρόνια και η εκκλησία το ονομάζει ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ. (Και σαν περίοδο του έτους και σαν βιβλίο τυπικού).

Όταν ο Χριστός την ίδια ημέρα που αναστήθηκε, ηθέλησε να επαναφέρει την πίστιν και την χαρά στους φοβισμένους και κρυμμένους μαθητές του,(όπως ακριβώς και στο Θωμά), **τις αισθήσεις χρησιμοποίησε σαν θεμέλιο. Η σημερινή ημέρα και όλη αυτή η περίοδος είναι αφιερωμένη, από τον ίδιο τον Αναστάνα, στις αισθήσεις του ανθρώπου και στις πέντε.**

Η εκκλησία του Χριστού δεν είναι κανένα θεωρητικό κατασκεύασμα ,δεν θεμελιώνεται πάνω σε κάποιο Μανιφέστο , δηλ. δογματικό. Φιλοσοφικό, μεταφυσικό ιδεολογικό σύστημα. Αλλά είναι αποτέλεσμα της ψηλάφησης του αναστημένου Χριστού ,με τις αισθήσεις μας , **αλλά καθαρές** ,όπως ο ίδιος αμέσως μετά την ανάσταση του το ζήτησε. Ο Λουκάς ,που ήταν παρών στο γεγονός ,σαν ζωγράφος που ήταν, περιγράφει ζωντανά την σκηνή στο ευαγγέλιο του ως τον ακούσουμε :

36. Ταύτα δε αυτών λαλούντων αυτός ο Ιησούς έστη εν μέσω αυτών και λέγει αυτοίς ειρήνη υμίν. 37. πτοηθέντες δε και έμφοβοι γενόμενοι εδόκουν πνεύμα θεωρείν. 38. και ειπεν αυτοίς τι τεταραγμένοι εστέ και διατι διαλογισμοί αναβαίνουσιν εν ταις καρδίαις υμών ; 39. ιδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ ειμί ψηλάφησετε με και ιδετε, ότι πνεύμα σάρκα και οστέα ουκ έχει καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα. Ακ. κδ. 39 Έτι δε απιστούντων από της χαράς και θαυμαζόντων ειπεν αυτοίς έχετε τι βρώσιμον ενθάδε ; οι δέ επέδωκαν αυτώ, ιχθύος οπτού μέρος και από μελισσίου κηρίου, και λαβών ενώπιον αυτών έφαγεν. ΑΚ' κδ,36-43.

Η ίδια προσέγγιση ,η ίδια πραγματογνωσύνη επανελήφθη και μεθ' ημέρας οκτώ , ενώπιον του Θωμά που την περιγράφει ο Ιωάννης : Είτα λέγει τω Θωμά φέρε τον δάκτυλο σου ώδε και ίδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευρά μου και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός. Ιω. Κ25.

Έτσι έχουμε δυο ψηλαφητές αποδείξεις ,δυο πειστήρια της Αναστάσεως από πρώτο χέρι, από άμεση επαφή πάνω στο σώμα του αναστημένου Χριστού , ο οποίος ήταν το άμεσο **ρεαλιστικο** και όχι **ιδεαλιστικο** αποτέλεσμα της Αναστάσεως .

Δεν χρησιμοποίησε την διδασκαλία, δεν χρησιμοποίησε το κήρυγμα, δεν χρησιμοποίησε τις εντολές ,ούτε τον διαλογισμό, παρά μόνον τις αισθήσεις **και τις 5 του ανθρώπου** για να καλύψει σφαιρικά το γεγονός : Την **ακοήν** (ειρήνη υμίν), **την όρασιν** (ιδετε τας χείρας μου και τούς πόδας), **την αφήν** (ψηλαφήσετε με και ίδετε ότι πνεύμα σάρκα και οστά ούκ έχει) , **την όσφρησιν** (επέδωκαν αυτώ ιχθύος οπτού μέρος και από μελισσίου κηρίου) και τέλος **την γεύσιν** (και λαβών ενώπιον αυτών έφαγεν).

Βλέπομε λοιπόν ότι τό θεμέλιον της πίστεως της πρώτης Εκκλησίας είναι οι αισθήσεις υπό τον όρον να είναι **καθαρές** (καθαρθώμεν τας αισθήσεις και οψόμεθα τώ απροσίτω φωτί της Αναστάσεως), θα μας πει η εκκλησία την νύκτα του Πάσχα.

Όλοι οι απόστολοι, και όχι μόνο ο Θωμάς εψηλάφησαν τον Κύριο. Το βεβαιώνει **ο θεολόγος Ιωάννης ΙΩ.Κ19**. Η ιστορική εκκλησία είναι γεμάτη θαύματα, Μυροβλύτες άγιους και εικόνες , όλα αντικείμενα των αισθήσεων.

ΟΙ αισθήσεις όμως είναι και το θεμέλιο της πίστεως και της σημερινής Εκκλησίας: .ολόσωμα σώματα αγίων , ευωδιάζοντα Αγια λείψανα ,αγιασμοί , προζύμια , το Άγιο Φως του Παναγίου Τάφου , τα προσωπικά θαύματα που συμβαίνουν **στον καθένα από μας** και που τα ξεθωριάζουμε με την φτωχή φράση «είχε άγιο» ...

Αυτήν την Ημέρα **που** την εποίησε ο Κύριος ,δεν την εποίησε για μια νύκτα μόνον , ούτε για μια μαγειρίτσα και έναν οβελία και τέρμα , αλλά για όλη την αιωνιότητα.

Αύτη η ημέρα ην εκποίησε ο Κύριος

αγαλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή . Ψαλμ. ΡΙΖ΄.(117).24

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Μρκ. Ιε' 43 Ιστ 8. 29-4-12

Έραναν τον τάφον αι Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωί ελθούσαι

Σήμερα είναι η ημέρα της γυναίκας της μυροφόρας ΔΗΛ της αναστάσιμης η σημερινή περικοπή είναι το χρονικό της συμμετοχής της στην Ταφή και στην Ανάσταση. Και επειδή αυτά τα δύο γεγονότα έχουν υπερκόσμια θέση μέσα στην δημιουργία, γι αυτό η εκκλησία τους έχει δώσει κεντρική θέση στις Κυριακές του 50ντηκοσταρίου. Ο Τάφος, ο λίθος, τα μύρα, ο σεισμός, ο Άγγελος, το άνοιγμα της θύρας του μνημείου, το μύρωμα του εσωτερικού του τάφου, πού συνεχίζεται (αναγωγικά) μέχρι σήμερα από τις σύγχρονες μυροφόρες όλων των εποχών, δεν είναι απλώς ειδυλλιακά γεγονότα που συγκινούν, αλλά **είναι υπερκόσμια γεγονότα** (όχι απλά κοσμοϊστορικά, πού δεν έγιναν ποτέ παρελθόν) **και δεσπόζουν στην παγκόσμια Ιστορία, αλλά πολύ πιο πέρα από αυτήν στην απεραντοσύνη της αιωνιότητας**. Πιο απλά, ο κόσμος το σύμπαν, κατά κοινή ομολογία έχει τέλος, **αλλά η Ανάστασης δεν έχει τέλος. (και τής βασιλείας Αυτού ουκ έσται τέλος)**.

Δύο είναι τα είδη των πειστηρίων για να καταχωρηθεί αυτό το γεγονός στην Ιστορία.

1^ο Η Καταχώρησις του θανάτου και της ταφής

Ήταν σχεδόν νύκτα όταν ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος αφού πήραν από τον Πιλάτο την άδεια, το σημαδιακό εκείνο Σάββατο, συνοδευόμενοι και από τις γυναίκες, που δεν είχαν εγκαταλείψει ούτε στιγμή το πτώμα επάνω στο Σταυρό, ανέβηκαν στον Γολγοθά (έδυε ο ήλιος) : Πλησίασαν με συντριβή τον Σταυρό και πρώτα άρχισαν από τα πόδια με προσοχή αφαίρεσαν τα καρφιά η σκάλα ήταν ακόμη εκεί. Ένας από τους παρευρισκόμενους ανέβηκε, τράβηξε τα καρφιά από τα χέρια, και στήριξε το κορμί στην πλάτη του. Το κατέβασαν και το απόθεσαν στα γόνατα της πονεμένης μάνας πού τον έφερε στον κόσμο.

Έπειτα τράβηξαν προς το κοντινό περιβόλι όπου βρισκόταν ένα σπήλαιο έτοιμο για την ταφή του Ιησού. Όταν έφτασαν στον κήπο, οι γυναίκες, πιο πεπειραμένες από τους άνδρες, βοήθησαν ώστε η ταφή να γίνει αντάξια του, παρ' όλο πού ήταν νύκτα και έγινε με μεγάλη βία.

Πρώτα έβγαλαν από το κεφάλι το καταγέλαστο στεφάνι, ύστερα τα αγκάθια πού είχαν χωθεί στη σάρκα ξέμπλεξαν μετά και χτένισαν τα μαλλιά πού είχαν κολλήσει από το αίμα και έκλεισαν τα μάτια.

Όλο το σώμα ήταν λερωμένο από τον ιδρώτα, το αίμα και τη σκόνη, και από τα τραύματα των ποδιών, των χεριών και της πλευράς πού έτρεχε ακόμα ένα νερωμένο αίμα. Αφού τράβηξαν νερό από το πηγάδι έπλυναν το κορμί, το άλειψαν ολόκληρο με μύρα (σμύρνα και αλόη ωσει λίτρας 100), και γέμισαν ακόμη και τα μαύρα τραύματα πού είχαν ανοίξει τα καρφιά.

Αφού όλο το σώμα του Ιησού σκεπάστηκε με τα μύρα του Νικόδημου, τυλίχτηκε με το σάβανο πού το στερέωσαν γύρω από το κορμί με τις μακριές κολλητικές λινές ταινίες. Ύστερα σκεπάστηκε το κεφάλι, αφού το ασπάστηκαν όλοι στο μέτωπο, με ένα σουδάριο. Οι δυο Σύνεδροι έψαλαν νεκρικούς ψαλμούς και αφού τοποθέτησαν το λευκό τους φορτίο στο μέρος πού ταίριαζε, έκλεισαν το άνοιγμα με μια μεγάλη πέτρα και απομακρύνθηκαν σιωπηλοί. Εδώ τελείωσε ο ρόλος των δυο ανδρών στην καταγραφή της ταφής του Χριστού στην ιστορία της ανθρωπότητας.

2^ο Η Καταχώρησις της Αναστάσεως

Σε λίγη ώρα τους ακολούθησαν και οι γυναίκες ,νικημένες από το κρύο και το φόβο της νύχτας. Από δω και πέρα ο ρόλος είναι αποκλειστικά δικός τους:

Αφού πέρασε το Σάββατο, χαράματα της Κυριακής ξεκίνησαν για να ξαναπάνε στον τάφο με καινούρια αρώματα για τον Ιησού **Μρκ.ιστ' 1.2.3 διαγενομένου του Σαββάτου Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η του Ιακώβου και Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα ίνα ελθούσαι αλειψωσι τον Ιησούν και λίαν πρωί της μιας Σαββάτων έρχονται επί το μνημειον, ανατείλαντος του ηλίου. Και έλεγαν προς εαυτός, τις αποκυλίση ημίν τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου. Μρκ ιστ1,2,3**

Εδώ τα πρώτα στοιχεία για την ιστορική καταχώρηση είναι τα αρώματα (μύρα) διότι τα **παρέλαβαν διαχρονικά όλες οι αναστάσιμες γυναίκες της εκκλησίας στα σπίτια τους (κατ' οίκον εκκλησία) καθημερινά και γι αυτό καλούνται αναγωγικά μυροφόρες.** Αλλά για το μύρωμα του τάφου θα μιλήσουμε πιο κάτω... **Μτ.κη' 2**

Και **ξάφνου έγινε μεγάλος σεισμός**, επειδή ένας άγγελος του Κύριου, κατεβαίνοντας από τον ουρανό **ήρθε και αποκύλισε τον λίθον από τη θύρα του μνήματος και καθότανε πάνω σε αυτόν. Το πρόσωπο του ήταν σαν αστραπή και το ένδυμα του άσπρο σαν το χιόνι.**

Οι φύλακες τον εφοβήθησαν και **έγιναν σαν νεκροί.** Από εδώ βγαίνουν νέα ιστορικά ευρήματα: Ο σεισμός, η αποκύλιση του λίθου, ο άγγελος και η θέσις του μπροστά στην είσοδο του τάφου.

1^{ον} ο σεισμός έγινε από τον άγγελον, αφ' ενός για τους φύλακες και αφ' ετέρου για τις μυροφόρες σαν απάντηση στην απορία τους. **τις αποκυλίσει υμίν τον λίθον...**

2^{ον} Την αποκύλιση δεν την χρειαζόταν ο Χριστός . Εκινείτο κεκλεισμένων των θυρών έμπαινε και έβγαινε χωρίς να μετακινείτε κανένας λίθος.

3^{ον} Το ότι καθόταν επάνω στον λίθο ο Άγγελος είχε τον σκοπό να μην επιτρέψει σε κανένα να μπει στον κενό τάφο πριν από τις Μυροφόρες , παρακολουθώντας με προσοχή κάθε κίνηση. Τότε **μίλησε ο Άγγελος** και είπε στις γυναίκες.: **Σεις μη φοβείσθε ξέρω ότι ζητάτε τον Ιησού τον εσταυρωμένο. Δεν είναι εδώ, γιατί αναστήθηκε καθώς είχε πει. Ελάτε να δείτε τον τόπον όπου έκειτο ο Κύριος . Μτθ.κη.7 και αναχώρησε** γιατί δεν είχε άλλο σκοπό η παραμονή του εκεί.

4^{ον}. Μπαίνοντας οι μυροφόρες, μύρωσαν παντού τον τάφο, ψάχνοντας παντού με προσοχή χωρίς να βρουν τον Κύριο τους . Επομένως αυτό το **έρραναν τον τάφον αι Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωί ελθούσαι, αυτό το έρραναν, δεν είναι απλώς μια ρομαντική πράξη η ένα ειδυλλιακό γεγονός ,αλλά η πρώτη και συντριπτική και αντικειμενική μαρτυρία του κενού τάφου που αποκλείει την κλοπή. Διότι εισήλθαν πρώτες στον τάφον και εμύραναν κάθε γωνία ψάχνοντας .**

Αυτές ήσαν οι μυροφόρες που εορτάζουμε σήμερα. **Ήσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι ,εν αίς ην και Μαρία η του Ιακώβου του μικρού και Ίωσή μήτηρ και Σαλώμη** μεταξύ αυτών ήταν και η Παναγία μας ,που αναφέρεται ανωτέρω ως Μαρία η του Ιακώβου του μικρού και Ιωσή μήτηρ ,για τους γνωστούς λόγους μυστικότητας .

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Ιω.ε 1-15. 26-5-2013

Έτσι δε εν τοις Ιεροσολύμοις επί τη προβατική, κολυμβήθρα η επιλεγόμενη εβραΐ στί Βηθεσδά, πέντε στοάς έχουσα .

Η Βηθεσδά είναι έργο του σοφού Σολομώντος ,σαν συμπλήρωμα του ναού. Β Παρ.-Χρονικ. Δ2,5.6. Κολυμβήθρα θα πει μεγάλη τεχνητή λίμνη σε τύπον πισίνας με πέντε θολωτά υπόστεγα. **Προβατική** λέγεται από την τοποθεσία πλησίον της προβατικής πύλης όπου οδηγούνται τα πρόβατα προς θυσία και ελούντο για να είναι καθαρά την ώρα της θυσίας. Φυσικά μετά την τρίτη ανοικοδόμηση του ναού επί Ηρώδου του Μεγάλου πήρε την μορφήν που περιγράφει το Ευαγγέλιο χίλια χρόνια αργότερα. **Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ των ασθενούντων, τυφλών, χωλών ξηρών, εκδεχομένων την του ύδατος κίνησιν. Ιω.ε3.** Διότι από καιρού εις καιρόν κατέβαινε άγγελος και ετάραττε το ύδωρ. **Ο ουν πρώτος εμβάς μετά την ταραχή του ύδατος υγιής εγένετο ώ δήποτε κατείχετο νοσήματι. Ιω.ε,4.**

Τώρα εντοπίζει το θέμα ως εξής :Ήταν εκεί ένας άνθρωπος **38 έτη έχων εν τη ασθένεια αυτού. Τούτον ιδών ο Ιησούς κατακείμενον και γνούς ότι πολύν χρόνον έχει λέγει αυτώ: θέλεις υγιής γενέσθαι;** Το θαύμα είναι γνωστό και σε πρώτη φάση ολοκληρώθηκε με την προσταγή, που δείχνει την δύναμη της θεότητας του Ιησού **Άρον τον κράβαττον σου και περιπάτει.** Υπάρχει όμως και δεύτερη φάση πολύ σπουδαιότερη που θα την επισημάνω με δύο ερωτήματα:

1^{ον}.Γιατί πήγε σε αυτόν ο Χριστός και όχι σε κάποιον άλλον, από το πλήθος των ασθενούντων; Γιατί **πρώτον** ήταν ο αρχαιότερος και ο Χριστός το μέτρησε **(γνούς ότι πολύν ήδη χρόνο έχει. 38 έτη).** και **δεύτερον** γιατί δεν είχε κανένα στον κόσμο. **Των μεν ευτυχούντων πάντες άνθρωποι φίλοι ,των δε δυστυχούντων ουδ' αυτός ο γενήτωρ .**Αλλά όποιος δεν έχει κανένα στον κόσμο έχει τον Χριστό **(αν θέλει)** και εδώ είναι το κλειδί :

2^{ον}.Γιατί τον ρώτησε αν θέλει να γίνει υγιής; **Θέλεις υγιής γενέσθαι ;** Γιατί, όσον και αν φαίνεται αυτό παράξενο ,πολλοί δεν θέλουν . Γιατί αλλιώς θεωρεί ο Χριστός την υγεία και αλλιώς ο χωρίς Χριστόν άνθρωπος. **ΠΡΔ οι δυο τυφλοί ζητιάνοι και το λείψανο του αγίου Ιλαρίωνος** Αυτή ή ερώτηση που ξενίζει, όχι όμως τον παραλυτικόν ,.ειναι συμβολική. Έχει διοικουμενικό διαχρονικό χαρακτήρα. Χρησιμοποιεί σαν σύμβολο τον παραλυτικό, για να απευθυνθεί σε όλους τους παραλυτικούς όλων των εποχών που καλούνται να πάρουν θέση ,αν θέλουν να γίνουν υγιείς **((να γίνουν καλά)), σαν έθνη, σαν κοινωνικές ομάδες, σαν οικογένειες ,σαν άτομα. Σήμερα δεν γίνονται ΣΥΧΝΑ θαύματα.** Υπήρξαν όμως εποχές στη ζωή των εκκλησιών, που τα θαύματα ήταν τόσο συχνά όπως τα φυσικά φαινόμενα. Η αιτία κρύβεται σε αυτήν την ερώτηση **((θέλεις υγιής γενέσθαι;))** και το νόημα που κρύβει μέσα της είναι ότι **αλλιώς φαντάζεται την υγεία ο πεσμένος άνθρωπος, και αλλιώς την εννοεί ο Χριστός για το καλό μας .**

ΠΡΔ .θέλω να ζητήσω μια χάρη ,μια εξυπηρέτηση ,ένα δάνειο...από κάποιον γνωστό μου **πρέπει να λάβω υπόψη μου και το δικό του θέλω γιατί αυτός πληρώνει...** Αν θέλεις κάτι σε **προσωπική σχέση,** (γάμο, εμπόριο, εταιρία, φιλία...) τότε **πρέπει να λάβεις υπόψη σου και το θέλω του άλλου μέρους διαφορετικά το πιθανότερο αποτέλεσμα είναι η αποτυχία .**

3^{ον} .Το χριστιανικό θέλω ιδιαίτερα, όταν θέλεις κάτι από τον Χριστό, πρέπει να λάβεις υπόψη σου και **το θέλω του Χριστού.** Ο Χριστός δεν είναι ένα άβουλο ον με πελώριες υπερφυσικές δυνάμεις που μπορούμε να τις χρησιμοποιούμε με τον **((τρόπο))** μας και να μας δώσει ότι θέλουμε .Έχει και Αυτός θέληση σε κάθε περίπτωση. Γι αυτό όταν θέλω μια χάρη μια θεραπεία, ένα θαύμα, οτιδήποτε από τον Χριστό, πρέπει εκείνη τη στιγμή να λάβω υπ' όψη μου και το θέλω του Χριστού, δηλ. τι θέλει ο Χριστός για εμένα. Τους όρους του παιχνιδιού δεν τους βάζουμε εμείς, αλλά ο Χριστός. Αυτός θεραπεύει ,Αυτός βάζει τους όρους της θεραπείας ,ή του θαύματος, ώστε να μην είναι το αποτέλεσμα της θεραπείας , ή αμαρτία ή καταστροφή.

Πρδ. Θέλω να μου δώσει την υγιά μου, την οικονομική ευεξία μου σύμφωνα . Τι θέλει όμως ο Χριστός για εμένα; και παρόλο που του λέμε στην αίτηση μας γενηθήτω το θέλημα σου, στην πραγματικότητα θέλουμε να γίνει το δικό μας θέλημα, που συχνά είναι αντίθετο από το θέλημα του Χριστού είναι όμως έτσι; τα καλά και συμφέροντα τις ψυχαις ημών Παράσχου Κύριε. Ψέματα κάνουμε ότι πιο ασύμφορο για την ψυχή μας μόλις βγούμε από τον ναό.

Ο σημερινός παραλυτικός δεν ήταν τελείως παράλυτος ,αφού μπορούσε να πηγαίνει μέχρι την λίμνη όταν ετάραττε ο Άγγελος το ύδωρ αλλά πάντοτε με καθυστέρηση. **Κύριε άνθρωπο ουκ έχω ,ινα όταν ταραχθεί το ύδωρ, βάλει με εις την κολυμβήθραν ενώ δε έρχομαι εγώ, άλλος προ εμού καταβαίνει .** Το ίδιο συμβαίνει με όλη την ανθρωπότητα διαχρονικά .Ενώ δεν είναι τελείως παραλυτική. Ενώ ανακαλύπτει, προοδεύει ,κατακτά το διάστημα ,τα βάθη του κυττάρου ,στην γενετική...ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΓΙΗΣ. **Δεν έχει την υγεία για τι δεν θέλει την υγεία.**

Και τούτο γιατί δεν θέλει να συντονίσει το θέλω της με το θέλω του δημιουργού της .((Θέλεις υγιής γενέσθαι ;)) Άπαντα αρνητικά ((έχε με παρητημένον)). Και μένει άρρωστη ,ανίατη, δυστυχισμένη, βασανισμένη, κρεουργημένη (τροχαία, πυραύλους, καμικάζι, μεταλλαγμένα...). Και για να το πούμε χωριάτικα ,**δεν θέλει να καταλάβει ότι είναι ο γά'ι' δαρος και νομίζει ότι είναι ο γα'ι' δουριάρης .**

Υπάρχουν στο θαύμα αυτό (όπως και σε κάθε θαύμα) **δου θέλω ,το θέλω του Χριστού και το θέλω του πιστού .**Για τον Χριστό το ευκολότερο πράγμα είναι να κάνει θαύματα **και δια των άγιων του.** Για να γίνει όμως το θαύμα δεν φθάνει να θέλει ο Χριστός πρέπει να θέλει και ο πιστός . Και τα δου θέλω πρέπει να συντονιστούν και αυτό δεν συμβαίνει πάντοτε ..Αυτή την έννοια έχει η ερώτηση :

.((Θέλεις υγιής γενέσθαι ;)) Δηλ. θέλεις να συντονιστούμε; Και μέχρι στιγμής φαίνεται ότι ή ανθρωπότης δεν θέλει να συντονιστεί .

ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΑΝ ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΗΣΕΙ, ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΕΤΣΙ ΜΕΧΡΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ.

((λαγός την φτέρη έτριβε κακό του κεφαλιού του))).

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ Ε ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΠΑΣΧΑ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

13-05-12

Οι αληθινοί προσκυνηταί ,προσκυνήσουσι τω Πατρί

εν πνεύματι και αληθεία Ιω.Δ23

Η άγνοια η μάλλον η αγραμματοσύνη πάνω στα θέματα της ορθοδοξίας, έχει γεμίσει την ορθόδοξη νεολαία μας από ναρκομανείς και εξαρτημένους, από Ε'Ι'ΤΣ και διαφθορά, από προγαμιαίες σχέσεις και διαζύγια, και έχει γεμίσει και τις εθνικές οδούς από τα εικονοστάσια του θανάτου, ΚΑΙ ΕΜΑΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥΣ από πόνους και βάσανα.

Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, βρισκόμαστε στην αρχή της δημόσιας ζωής του Χριστού:

Ιω.Δ.1...

*Ως ουν έγνω ο Κύριος ότι ήκουσαν οι Φαρισαίοι ότι Ιησούς πλείονας μαθητιάς ποιεί και βαπτίζει ή Ιωάννης—καίτοι γε Ιησούς αυτός ουκ εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού—αφήκε την Ιουδαία και απήλθεν πάλιν εις την Γαλιλαία. Έδει δε αυτόν διέρχεσθε δια της Σαμαρείας έρχεται ουν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένη Συχάρ. Ήταν 12 μεσημέρι και κουρασμένος από την οδοιπορία καθόταν πάνω στο ποτήρι του πηγαδιού. Τότε έρχεται μια γυναίκα εκ της Σαμαρείας να αντλήσει ύδωρ μες το καταμεσήμερο. Από τη συζήτηση με τον Χριστό που αρχισε με μια απλή αφορμή, « **δος μοι πιείν**» προέκυψαν τα εξής;*

1^{ον} Στην αντίδραση της με αφορμή τις διαφορές μεταξύ Ιουδαίων και Σαμαρειτών Χριστός μεταθέτει το θέμα στο πνευματικό επίπεδο: *«πας ο πίνων εκ του ύδατος τούτου διψήση πάλιν ος δ' αν πίοι εκ του ύδατος ό εγώ δώσω αυτώ, ου μη διψήση εις τον αιώνα.»* Και όταν είδε ότι η γυναίκα έδειξε πραγματικό ενδιαφέρον, περνάει με όμορφο τρόπο και χωρίς να την ταπεινώσει στην εξομολόγηση. *« ύπαγε φώνησον τον άνδρα σου και ελθέ ενθάδε απεκρίθη η γυνή και είπε ουκ έχω άνδρα. λέγει αυτή ο Ιησούς καλώς είπας ότι άνδρα ουκ έχω, πέντε γαρ άνδρας έσχες, και νυν ον έχεις ουκ έστι σου ανήρ τούτο αληθές είρηκας .»*

2^{ον} Η γυναίκα αυτή, που παρ' όλα τα χάλια της, ήταν ικανή στην διαλεκτική, άνοιξε με τον Χριστό, που ήταν μόνος, μια συζήτηση που κατέληξε στην έναρξη καταπληκτικών δογματικών αποκαλύψεων με τις οποίες σκόπευε ο Χριστός να οργάνωση και να επιτύχει την σωτηρία του ανθρώπινου γένους .

3^{ον} αυτή η γυναίκα είχε φιλότιμο ακόμη μέσα της και δεν μπορούσε να αντέξει τα μάτια του κόσμου, και μες στο καταμεσήμερο πήγαινε να αρπάξει μια στάμνα νερό να φέρει στο σπίτι για τις ανάγκες του σπιτιού. Αυτό δείχνει ότι είχε διατηρήσει την αιδώ, το συναίσθημα της ντροπής που αποτελεί την εσωτερική παρθενία αυτό το βλέπει ο Χριστός και του είναι αρκετό για να πατήσει επάνω στην καλοπροαίρετη, την καλλιτεχνική αυτή ψυχή, που τόσα είδη αμαρτίες μπορεί να είχε επάνω της σαρκικές , διότι οι αμαρτίες δεν είναι ικανές να διαφθείρουν την ψυχή. **πρδ. δαχτυλίδι στο βούρκο.**

Ο Χριστός δεν έχει τίποτα με τον αμαρτωλό ,με την αμαρτία του αμαρτωλού έχει δεν τον ρωτάει γιατί αμάρτησε το ξέρει γιατί αμάρτησε. Πείτε μου, είπε τίποτα στον άσωτο; Δεν κάνει ποτέ συζήτηση για τις αμαρτίες του ανθρώπου όπως και σ' αυτήν δεν την έθιξε, δεν την ντρόπιασε μ' έναν πλάγιος όμορφο τρόπον : αλήθεια λες ότι δεν έχεις άνδρα (της βρήκε και δικαιολογητικό)

αλλά δεν λες όλην την αλήθεια, και έτσι την φέρνει σε συνείδηση συγχρόνως της δίνει και την απάντηση που πρέπει.

4^{ον} αυτή η γυναίκα παρ' όλο ότι είχε μια τέτοια έκλυτη ζωή, εύρισκε την ευκαιρία να διαβάζει τας Γραφάς' και όχι μόνον διάβαζε την Βίβλο αλλά και την μελετούσε. Γιαυτό είχε και απορίες θεολογικού περιεχομένου. πόσοι από μας μελετούμε έτσι την Γραφή;

Μεταξύ των πολλών ερωτήσεων που υπάρχουν η εννοούνται στο κείμενο, του έκανε και την εξής ερώτηση : *«λέγει αυτώ η γυνη Κύριε θεωρώ ότι προφήτης εί σύ ,οι πατέρες ημών εν τω όρει τούτω προσκύνησαν και υμείς λέγετε ότι έν Ιεροσολύμοις εστίν ο τόπος όπου δει προσκυνείν. λέγει αυτή ο Ιησούς γύναι, πίστευσον μοι ότι έρχεται ώρα ότε ούτε έν τώ όρει τούτω, ούτε εν Ιεροσολύμοις προσκυνήσετε τώ πατρί' αλλ' έρχεται ώρα, και νύν εστίν, ότε οί αληθινοί προσκυνηταί προσκυνήσουσι τώ πατρί, εν πνεύματι και αληθεία και γάρ ο πατήρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας αυτόν πνεύμα ο Θεός, και τους προσκυνούντας αυτόν, εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν.»*

Εδώ έκαμε μιαν **κολοσσαία αποκάλυψη δογματική** σ' αυτήν την γυναίκα ο Χριστός, για να αρχίσει από αυτήν πρώτα τις αποκαλύψεις που αποτελούν το κοινωνικό DNA του σώματος της εκκλησίας του εδώ στον πλανήτη Γη.

Η αληθινή προσκύνησις λοιπόν γίνεται εν πνεύματι και αληθεια δηλ. **Εν Αγίω Πνεύματι και εν Χριστώ Ιησού**, γιατί η μόνη αλήθεια είναι ο Χριστός και κανείς ποτέ δεν μπόρεσε να απαντήσει διαφορετικά στο ερώτημα του Πιλάτου :τι έστιν αλήθεια, **Ιω.ιη'38** . που για μας τους ορθοδόξους η μόνη περίπτωση αληθινής προσκυνήσεως είναι η Θεία ευχαριστία. εκεί υπάρχει η αλήθεια , δηλαδή ο Χριστός με την κρυφή μορφή του Πνεύματος εις τον Αίωνα.

Εδώ τελειώνει η συνομιλία με αυτή την γυναίκα στην οποία άρχισε τις αποκαλύψεις του για την δογματική επανάσταση που μόλις τότε ξεκίνησε (**έρχεται ώρα και νυν εστι Ιω.δ'23**), με σκοπό να αναστρέψει (όχι να καταστρέψει) τον τρόπο ζωής των ανθρώπων , πήρε μια παράλυτη ψυχή και την έκανε τον πρώτο αποδέκτη και ιεραπόστολο της εξορμήσεως του ,για την σωτηρία του κόσμου. (**όσων θέλουν να σωθούν**) .

Και που αυτή η γυναίκα ξεκίνησε αμέσως την αποστολή της με την εγκατάλειψη του σταμνιού της στο πηγάδι, (**Αφήκε την υδρία αυτής η γυνή και απήλθε εις την πολιν Ιω,δ'28**). Και συνέχισε χωρίς διακοπή την δράση της, πρώτα στην οικογένειάς της, έπειτα στους συγχωριανούς της, και έφθασαν μέχρι του Νέρωνος αυτή και οι 5 αδελφές της και τα 2 παιδιά της όπου και μαρτύρησαν για τον Χριστό.. **Εορτάζει Φεβρουαρίου 26, μαζί με όλη την οικογένεια της:** τη αυτή ημέρα η **Αγια Φωτώ** η αδελφή αυτής, ξίφει τελειούται, τη αυτή ημέρα η **Αγια Φωτίς** η ετέρα αδελφή αυτής, ξίφει τελειούται- **η αγία Παρασκευή** αδελφή αυτής ξίφει τελειούται- **η αγία Κυριακή** η ετέρα αδελφή αυτής ξίφει τελειούται- τη αυτή ημέρα **ο άγιος μάρτυς Ιωσής**, ο υιός της αγίας Φωτεινής ξίφει τελειούται- τη αυτή ημέρα **ο άγιος Φωτεινός**, ο έτερος υιός αυτής ξίφει τελειούται.

Ταις αυτών αγίαις πρεσβείαις ο Θεός, ελέησον ημάς.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΣΤ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Ιω θ.1-38 20-05-12

ΣΥ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ; Ιω.θ35

Το σημερινό θαύμα συνέβη όταν ο Χριστός αναχώρησε από την εορτή της σκηνοπηγίας (μεσοπεντηκοστής) όπου κινδύνευσε να τον λιθοβολήσουν. Και ενώ αναχωρούσε είδε έναν άνθρωπο τυφλόν εκ γενετής, και με παρέμβαση των μαθητών, τον θεράπευσε δια μέσου της κολυμπήθρας του Σιλβάμ εκεί ,κάτω από την υπακοή του στον Χριστόν, ο εκ γενετής τυφλός βρήκε το φως του.

Το θαύμα αυτό καλύπτει την προσπάθεια της εκκλησίας, αποδείξεως της θεότητας του Χριστού, ως δημιουργού του σώματος του ανθρώπου, καθ' όσον από το χόμα της γης δημιουργεί όχι ολόκληρο άνθρωπο αλλά ένα μέλος που του λείπει, **φυσικό (με DNA) και όχι τεχνητό**. Πραγματικά ο εκ γενετής τυφλός δεν είχε καθόλου βολβούς ματιών και τους απέκτησε με τον πηλό της γης, όπως ακριβώς απέκτησε και το σώμα του ο πρωτόπλαστος Αδάμ στην αρχή της δημιουργίας, από τον ίδιο Δημιουργό και με τον ίδιο τρόπο. **(αι χείρες σου εποίησαν με και έπλασαν με).**

Η υπερφυσική θεραπεία όμως αυτή έκαμε τεράστια εντύπωση στους γείτονες και στους περιοίκους και έγινε σημείο αντιλεγόμενον. Τον πήγαν λοιπόν στους Φαρισαίους για να λύσουν εκείνοι το πρόβλημα.

Αυτοί επειδή φθονούσαν τον Χριστό, πιάστηκαν από το ότι ήταν Σάββατο όταν έγινε το θαύμα, και αποφάσισαν να τον εξουδετερώσουν:

Ποιος σου έκαμε αυτό το θαύμα και ανέβλεψες; Ένας άνθρωπος που άκουσα ότι τον λένε Ιησού εγώ δεν τον ξέρω ,δεν τον έβλεπα σεις οι ανοιχτομάτες τώρα ,θα μου πείτε τι είναι αυτός ο Ιησούς.

Αυτοί ξέρουν τώρα ποιος είναι ο Ιησούς όμως τον πιάνουνε από την ενέργεια του Σαββάτου και τον βγάνουνε, εν τω φθόνω τους, αμαρτωλόν και τον κατηγορούν και του απαγορεύουν να αναγνωρίσει τον Χριστόν ως σωτήρα του, και σαν έναν άνθρωπο του Θεού.

Έτσι άρχισε μια πάλη ανακρίσεων, προκειμένου να πετύχουν τον σκοπό τους ανακάτεψαν και τους γονείς αυτού ,διαφώνησαν και μεταξύ τους μέσα στο συνέδριο και έφθασαν μέχρι σχίσματος (Νικόδημος) **και σχίσμα ην αυτοίς** .

Πάλεψε το παιδί το ίδιο μ' αυτούς ,και παρόλο ότι ήταν τυφλό, γνώριζε πολλά πράγματα « **Εφώνησαν ουν εκ δευτέρου τον άνθρωπο ος ην τυφλός, και είπαν αυτώ :δος δόξαν τω Θεώ ,ημείς οίδαμεν ότι ο άνθρωπος ούτος αμαρτωλός εστίν. Ιωθ35** Να δοξάσεις τον Θεόν και όχι αυτόν ,γιατί εμείς ξέρουμε ότι ο άνθρωπος αυτός είναι αμαρτωλός. Προσέξτε διάκριση: Μα δεν μ' έκαμε ο Θεός καλά, μ' έκαμε ο Ιησούς καλά' όχι αυτόν ,στο Θεό θα δώσεις δόξα.

Απορρίπτουν τον Ιησούν από τότε οι Εβραίοι .Δεν είναι τωρινά αυτά που συμβαίνουν σήμερα με τον οικουμενισμόν. Από τότε ο Σατανάς γνωρίζει με ποιον τρόπο θα κάνη τον αγώνα κατά της θεότητας του Ιησού.

Ο πόλεμος που κάνουν σήμερα οι Άπιστοι της Νέας τάξης (NEW AGE), δεν είναι πόλεμος κατά του Θεού ,αλλά κατά του Χριστού είναι καθαρός ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ. Έχει το ίδιο σκεπτικό με αυτό που ακούσαμε σήμερα : **Να πιστεύετε στον Θεό, αλλά όχι στον Χριστό.**

Τώρα επειδή ο πρώην τυφλός δεν το παραδέχτηκε να φανεί αχάριστος στον ευεργέτη του και όχι μόνον αυτό αλλά και τόλμησε να τον υπερασπιστεί, τον πέταξαν έξω . Εκείνο που τους εξενέυρισε πιο πολύ ήταν η παρατήρησις: **οίδαμεν ότι αμαρτωλών ο Θεός ουκ ακούει, αλλ' εάν τις θεοσεβής η και το θέλημα αυτού ποιεί τούτου ακούει.**

Τούτο ταιριάζει σε πολλούς άπιστους που δηλώνουν θεοσεβείς, αλλά και **από μας που είμαστε θεοσεβείς, αλλά δεν ποιούμε το θέλημα Του.**

Ο Χριστός είπε ότι ο πατήρ προσκυνείται σωστά εν πνεύματι και αληθεία **Δηλ. εν Αγίω Πνεύματι και εν Χριστώ Ιησού ,που είναι η ΑΛΗΘΕΙΑ.** Πνεύματα υπάρχουν πολλά (άγγελοι, δαίμονες, άνεμος, ψυχή νους, πνευματικοί άνθρωποι) αλλά **Άγιο Πνεύμα υπάρχει μόνον ΕΝΑ.**

Ήκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλαν αυτόν έξω και ευρών αυτόν ειπεν αυτόν σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; πιστεύω Κύριε και προσεκύνησεν αυτόν και ειπε ο Ιησούς εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τούτον ἦλθον ...ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι και οἱ βλέποντες τυφλοὶ γέγονται . Ιω'θ.39.

Είναι αδιανόητο να σκεφτεί κανείς ότι ο Χριστός ήθελε να υποκλέψει την δόξα του πατέρα του ,αλλά αυτή είναι η απόφαση του Θεού όπως ανακοινώθηκε στα Θεοφάνεια. **Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ ακούετε.** και αυτό γίνεται από τότε διαχρονικά.

Καμιά προσευχή και καμιά παράκληση και καμιά δοξολογία δεν δέχεται ο Θεός πατήρ εάν δεν είναι ΠΑΡΩΝ και ο Χριστός **.ΔΗΛ. Πιο απλά,** είναι ευλογημένο να απευθύνουμε τα αιτήματα μας προς τον Θεόν, την Παναγία και τους Αγίους ,είναι ευλογημένο αλλά, δεν θα έχουμε απάντηση **στα προς σωτηρία αιτήματα μας,** εάν δεν βάλει πλάτη και η ευχή δηλ. ο Ιησούς, **ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΗΜΑΣ.**

Διότι εάν το όνομα του Χριστού απουσιάζει από τις προσευχές μας, είναι σαν να προσευχόμαστε σε έναν άδειο ουρανό.

ΑΜΗΝ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ 318 ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ . Ιω ΙΖ 1-13 27-5-12

Σήμερα εορτάζουμε την επέτειον της συγκροτήσεως της **Α΄ Οικ. Συνόδου**, οι Κανόνες της οποίας, όπως και των άλλων **έξι**, έχουν κύρος αλάθητον. Ας δούμε λοιπόν το ιστορικόν αυτής της Συνόδου για να μην είμαστε **αγράμματοι**, γιατί αυτό σημαίνει **όχι μόνον φτώχεια γνώσεων** αλλά και **εκτροχιασμόν της πορείας ζωής**, της δικής μας και των παιδιών μας που θαμπώνονται από τις γνώσεις πολύ διαβασμένων Αιρετικών που είναι πολύ επικίνδυνο.

Το ιστορικόν της **συγκροτήσεως** Συνόδου που για πρώτη φορά να ονομάζεται Οικουμενική είναι το εξής: Κατά τας αρχάς του **4^{ου}** αιώνας, ένας πρεσβύτερος (ιερέας) της Αλεξάνδρειας, αυστηρός μεν κατά τα ήθη, αλλά περισσότερο προσκείμενος εις τον Πλάτωνα παρά εις το Ευαγγέλιο και **Άρειος** ονομαζόμενος, **εκήρυττεν ότι ο Υιός εκτίσθη υπό του Πατρός, ίνα δι' αυτού ως εργαλείου πλασθεί ο κόσμος.** Συνέγραψε δε και το σύγγραμμα **((ΘΑΛΕΙΑ))**.

Τις πλατωνικές αυτές θεωρίες του Άρειου, η Εκκλησία τις καταδίκασε ως **αντιευαγγελικές**. Αλλά ο Άρειος φρονών ότι μόνον δια των θεωριών του ήτο δυνατόν να σωθεί η Χριστιανική Μονοθεΐα, **όχι μόνον εξακολούθησε να εμμένει εις τις ατομικές του ιδέες**, αλλά και με **ποιήματα** και με **τραγούδια** ...τις διέδιδε παντού.

Επειδή ο κύκλος διευρίνετο και η Εκκλησία κινδύνευε να διασπασθεί, **ο Μέγας Κων/νος συνεκάλεσεν εν Νικαία τω 325 μεγάλη Σύνοδον, ητις ως αντιπροσωπευομένη εκ πάντων των μερών της Οικουμένης, ονομάσθηκε Οικουμενική.** Τα ειδικά χαρακτηριστικά των Αγίων οικουμενικών Συνόδων, είναι τα εξής **τέσσερα**;

1^{ου} Να συγκαλούνται δια προσταγών Βασιλικών, και όχι Πατριαρχικών.

2^{ου} Να εκδίδεται απόφασις και όρος δογματικός, δηλ. αλάθητος.

3^{ου} Να είναι πάντα τα εκτιθέμενα δόγματα (κανόνες) ευσεβή και σύμφωνα με τας θείας Γραφάς και τας προλαβούσας Συνόδους . και

4^{ου} δε και τελευταίον, το να συμφωνήσουν και να αποδεχθούν τα παρά των Οικουμενικών συνόδων διορισθέντα και κανονισθέντα άπαντες οι ορθόδοξοι Πατριάρχες και Αρχιερείς της καθολικής Εκκλησίας .

Διεκρίνοντο σε αυτή την Σύνοδο άνδρες **επί πολυμαθεία και αρετή διαπρέποντες και άλλοι για την ασκητική ζωή τους** και έτεροι **για τα στίγματα του μαρτυρίου** και άλλοι **σημαιοφόροι και θαυματουργοί**: Ενδεικτικά, αναφέρουμε τον **άγιο Σπυρίδωνα**, τον **άγιο Νικόλαο...** αλλά υπερείχε όλων κατά την Θεολογική δεινότητα **ο μέγας Αθανάσιος** διάκονος ακόμη του επισκόπου Αλεξανδρείας . Τότε για πρώτη φορά εμφανίστηκαν οι όροι:

ΘΕΟΦΟΡΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ και ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ.

Ας δούμε λοιπόν τι σημαίνουν οι όροι αυτοί :

Πατέρες λέγονται οι από του Δ΄. αιώνας, κατά τους αγώνας της εκκλησίας αγωνισθέντες εναντίον των μεγάλων Αιρέσεων, εκείνοι των αρχαίων εκκλησιαστικών συγγραφέων, αδιάφορον αν επίσκοποι η ου, οίτινες διεκρίθησαν **α) επί συγγραφική δεξιότητι β)επί ορθοδόξω διδασκαλία αναγνωρισθείση υπό της Εκκλησίας και γ)επί αγιότητι βίου.** Ενώ οι στερούμενοι μιας τουλάχιστον από τις τρεις ιδιότητες

ονομάζονται απλώς Εκκλησιαστικοί συγγραφείς .Για παράδειγμα ο Ωριγένης. (απόλυτος προορισμός) **Εγκ/παίδια Πυρσός τ.ΙΘ' σελ. 781 (λ. ΠΑΤΗΡ) .**

Το κυριότερο μέσον μεταφοράς ,διαχρονικά είναι το πλοίο (Πλωτοί κολοσσοί). Όλα όμως εξαρτώνται από ένα κομμάτι επιπέδης πλάκας που λέγεται **ΠΗΔΑΛΙΟ**. Χωρίς αυτό μένουν ακυβέρνητα και τελικά καταποντίζονται.

Το ίδιο και **η εκκλησία του Χριστού, η νοητή ναύς,** είναι η **νοητή κιβωτός της Σωτηρίας,** που προτυπώνεται από την Κιβωτό του Νώε. **Σαν νοητό πλοίο** πλέει μέσα στον χειμαζόμενο κόσμο με ασφάλεια, γιατί είναι αγιοπνευματική, παρ' όλο ότι χτυπιέται από τα κύματα της αθείας και των αιρέσεων.

Κάποτε ο Ιούλιος Καίσαρας (του οποίου το ειδωλολατρικό Ημερολόγιο συντηρούν ακόμα οι Παλαιοημερολογίτες με το όνομα Ιουλιανό) βγήκε σε θαλάσσιο περίπατο με έναν έμπειρο ναυτικό σαν κυβερνήτη. Στην θάλασσα σηκώθηκε τρικυμία και το πλοιάριο κινδύνευε να βυθισθεί. Ο ναυτικός τρομοκρατήθηκε, αλλ' ο Καίσαρας απαθής του είπε: **τι δέδιας Καίσαρα φέρεις.** Είναι μια προτύπωση της τρικυμίας στη θάλασσα της Τιβεριάδος με τον Πέτρο **((ολιγόπιστε εις τι εδίστασας))**

Το πλοίο όμως της Εκκλησίας Έχει ανάγκη όπως όλα τα πλοία από **πηδάλιο** για να μη χάνει την ρότα της, την **πορεία προς την Βασιλεία.** Έτσι το Πνεύμα το Άγιον εφώτισε δυο ορθόδοξους λογίους Μοναχούς ,τον Νικόδημο και τον Αγάπιο (επί Νεόφυτου Ζ'), το 1800 και συγκέντρωσαν τις **ΟΜΟΦΩΝΕΣ** αποφάσεις σε ένα βιβλίο που το ονόμασαν : **ΠΗΔΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΝΟΗΤΗΣ ΝΗΣΟΣ, ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.**

Περιέχει σε παράλληλες διατάξεις :Όλους τους ιερούς Κανόνες των αγίων Αποστόλων και των οικουμενικών Συνόδων και την ερμηνεία αυτών. Εκείνο που έχει κύρος **αλάθητον** είναι οι ίδιοι **οι Κανόνες,** όχι η **ερμηνεία,** ούτε η **συμφωνία,** πολύ δε λιγότερο **οι υποσημειώσεις,** πράγμα που επισημαίνει τόσο το ίδιο το Πηδάλιο ,όσο και ο συγγραφέας του ο άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης**ημίν ου μέλλει ,τι είπαν, η τι εφρόνησαν μερικοί Πατέρες ,αλλά τι λέγει η Γραφή ,και αι οικουμενικοί Σύνοδοι, και η κοινή των Πατέρων δόξα. Ου γαρ Δόγμα συνιστά η γνώμη τινών εν τη Εκκλησία. Ει δε άλλως λέγουσιν, ο τε Πατριάρχης Νικόλαος και αι Νομικαί Διατάξεις , αλλ' ούτοι ουκ εισί Νομοθεσία καθολική της εκκλησίας εν τοις τοιούτοις αλλά τα των Άγιων Τυπικά.**

(Σχόλιο εις το τέλος του Πηδαλίου).

Αλλά και στη **σ.7** στην υποσημείωση του **Ε' κανόνος των Άγιων Αποστόλων** εκεί αναφέρεται **εις την κατάλυσιν ελαίου σε όλο το Πεντηκοστάριο.**

Ύστερα από αυτά βγάζουμε το συμπέρασμα ότι όταν μιλάμε εκ μέρους του Πηδαλίου πρέπει να διαβάζουμε όλο το Πηδάλιο και όχι μόνο μερικές υποσημειώσεις .

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ιω.Ζ.37-52 3-6-12

((Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος ου έμελλον λαμβάνειν οι πιστεύοντες εις Αυτόν)).

Ιω.Ζ.39

ΟΛΑ ΣΗΜΕΡΑ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

όλα τα έργα στον πλανήτη, είναι αποτελέσματα δύο ειδών ενεργείας της κτιστής (του ανθρώπου) και της άκτιστης (του Θεού).

Τα έργα του Θεού είναι κύκλοι δηλ. γραμμές που δεν έχουν αρχή ούτε τέλος. Πρδτ. Ο γενετικός κύκλος,(το αυγό και η κότα), ο κύκλος του CO2, ο βιολογικός κύκλος της διαίωσης της ζωής ,Αστρονομικός, Ο εβδομαδιαίος (ανακύκλωση των 7 ημερών), μετεωρολογικός κύκλος και άλλα αναρίθμητα.

Τα έργα των ανθρώπων είναι γραμμές, που έχουν αρχή και τέλος. Σπίτια ,αυτοκίνητα, δρόμοι, υπολογιστές, τηλεοράσεις, διαστημόπλοια, ιδεολογίες, συστήματα, κόμματα, Είναι γραμμές, έργα του ανθρώπου έχουν αρχή και τέλος. αυτό ήθελε να δείξει και ο Πλάτων με τις γεωμετρικές κατασκευές στην θεωρητική Γεωμετρία, με τον κανόνα (χάρακα) και τον διαβήτη. (Άνθρωπος και Θεός).

Σήμερα γιορτάζουμε την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος εν είδη πυρηνών γλωσσών. **((Και εγένετο άφνω εκ του ουρανού ήχος ώσπερ φερωμένης βιαίας, Και επλήρωσε όλον τον οίκον ου ήσαν καθήμενοι και ώφθησαν αυτοίς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ώσει πυρός, εκάθισε τε εφ' ένα έκαστον αυτών)). ΠΡΞ.Β2,3.** Ήταν η κάθοδος του Αγ .Πνεύματος .

Το Άγιο Πνεύμα όμως είναι πρόσωπο, είναι ο Θεός, Ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, γι αυτό δεν έρχεται ούτε φεύγει. Αυτό που είδαμε σήμερα ήταν μια από τις αναρίθμητες άκτιστες ενέργειες Του δηλ το Άγιο Πνεύμα είναι σαν ένα δένδρο με πολλά κλαριά ή σαν ένας ήλιος με πολλές ακτίνες μια από αυτές τις ενέργειες είναι και το χάρισμα της υιοθεσίας, που δεν υπήρχε στον πλανήτη προ της Πεντηκοστής. Το είχαν οι πρωτόπλαστοι αλλά το έχασαν **((ούπω γαρ ην Πνεύμα "Άγιον οτι Ιησούς ουδέπω εδοξάσθη)). Ιω.Ζ.39**

Σήμερα είναι η γενέθλιος ημέρα της Εκκλησίας .Εγεννήθη από την πλευράν του Χριστού όταν ο ρωμαίος στρατιώτης ελόγχισεν την πλευράν Του: **Εκυοφορήθηκε επί 50 ημέρας και εφανερώθη από το Πνεύμα το Άγιον την Πεντηκοστή, με την μορφήν των πυρίνων γλωσσών. Οι πύρινες γλώσσες που φώτιζαν αλλά δεν έκαιγαν** (όπως το Άγιον φώς) δήλωναν ότι ξαναγύρισε στην εκκλησία το χάρισμα της υιοθεσίας .Γι αυτό **η ορθόδοξος Εκκλησία των Αποστόλων, Είναι Αγιοπνευματική, ((Εκκλησία του Αγίου Πνεύματος)).**

Σήμερα(33Μ.Χ.) η Ανθρωπότης και η Ιστορία της χωρίστηκαν στα δύο. Σε δυο λαούς στον **Παλαιόν λαόν** που έχει γενάρχη τον **Παλαιόν Αδάμ** και που δεν έχει Πνεύμα Άγιον. και τον λαόν του Αγίου Πνεύματος (**δηλ. την Εκκλησίαν**) που έχει γενάρχη τον **νέον Αδάμ** Δηλ. τον Χριστόν.

Ο ΠΡΩΤΟΣ λαός είναι **ο λαός της υπαρξιακής αγωνίας και του πνευματικού θανάτου.** Δεν χρειαζόταν να τον ανακαλύψουν οι σύγχρονοι υπαρξιστές .Το δήλωσε ο ίδιος ο Κύριος : (**ακολουθεί μοι, και άφες τους νεκρούς θάψαι τους εαυτών νεκρούς**)). **Μτθ. Η22** είναι ο λαός που ξεκίνησε από την Εδέμ με γενάρχη τον Παλαιόν Αδάμ και κατήντησε να έχει σκοπόν της ζωής του, ότι αισχρόν εστί και λέγειν **Εφε12** είναι οι νεκροί που θάβουν τους νεκρούς τους .

ΔΕΥΤΕΡΟΣ λαός είναι **ο λαός του Αγίου Πνεύματος .** είναι ο λαός που ξεκίνησε την **Πεντηκοστήν του 33 Μ.Χ.** και πήρε την πορεία του στην Ιστορία. Είναι η **μία Αγία καθολική και Αποστολική Εκκλησία.** Σκοπός της υπάρξεως της και περιεχόμενον της ζωής της, είναι να αποκτήσει το Πνεύμα το Άγιον **Σκοπός της ζωής του Χριστιανού είναι να αποκτήσει το Άγιον Πνεύμα. Το μεγαλύτερο στη ζωή μας δεν είναι τα χρήματα, τα υλικά αγαθά, οι γνώσεις και οι ανθρώπινες σοφίες, ΑΛΛΑ το Πνεύμα το Άγιον Έχοντες πολλά από τα άλλα Και ίσως όλα, χωρίς Πνεύμα Άγιον, είμαστε φτωχοί, έρημοι, δυστυχείς. Έχοντας Πνεύμα άγιον έχουμε απ' όλα**)). **ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ.**

Και ποιά είναι αυτά **τα όλα** που μας δίδει το Πνεύμα το Άγιον ; Μας τα είπε χθές το βράδυ στον Εσπερινόν. **πάντα χορηγεί το Πνεύμα το Άγιον* βρύει προφη- τείας, ιερέας τελειοί, αγραμμάτους σοφίαν edίδαξεν,αλιείς θεολόγους ανέδειξεν, όλον συγκροτεί τον θεσμόν της εκκλησίας. Ομοούσιε, ομό- θρονε,τω Πατρί και τω Υιώ, Παράκλητε δόξα σοι. ΕΣΠΕΡ. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ,**

600 χρόνων ο γέρο ΝΩΕ μέσα στην κιβωτό ,τον **9^{ον}** μήνα του Κατακλισμού (έμεναν ακόμη 3 μήνες). απέστειλε την περιστεράν για να αναγνωρίσει το έδαφος (προηγούμενως είχε αποστείλει τον κόρακα) **και απέστειλε την περιστεράν, οπίσω αυτού, ιδείν ει κεκόπακε το ύδωρ από της γής και ουχ ευρούσα η περιστερά άναπαυσιν τοις ποσίν αυτής, ανέστρεψε προς αυτόν εις την κιβωτόν. ΓΕΝ.Η8. Σε λίγο η σκηνή αυτή συμβολικά θα επαναληφθεί.** Δηλ. από την **νοητή κιβωτό, την Εκκλησία** θα ξεκινήσει η μυστική περιστερά και εμείς γονατιστοί θα την αναμένουμε.

Μακάρι να βρει ανάπαυσιν σε ψυχές ζωντανές, ζωοποιημένες από τα μυστήρια της Εκκλησίας : **Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζούται και καθάρσει Υψούται λαμπρύνεται, τη τριαδική μονάδι ιεροκρυφίως. Αντιφ. Δ.Ηχου** Μακάρι, αυτή η μυστική περιστερά να βρει τέτοιες ζωντανές ψυχές ανάμεσα μας ,και ανάμεσα στον λαόν του Θεού.

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

10-6-12 ΜΤΘ. Ι' 32-33, 37-38 ΙΘ' 27-30

((θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις αυτού)) Ψ.ΞΖ.36

Η σημερινή εορτή των Αγίων Πάντων οφείλεται εις μίαν γυναίκα, αγίαν γυναίκα, την αυτοκράτειρα Θεοφανώ, πρώτη σύζυγο του Λέοντος του σοφού. Η καθιερωθείσα όμως από τους Πατέρας Κυριακή των αγίων Πάντων έχει βαθύτερη σημασία. Και είναι όντως θεόπνευστη αυτή τους η επιλογή μετά την Κυριακήν της Πεντηκοστής, γιατί η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος είναι το ιδρυτικό και συστατικό της Εκκλησίας γεγονός. Γι αυτό και η ορθόδοξη Εκκλησία ονομάζεται Αγιοπνευματική και σήμερα γιορτάζει όλο το πλήρωμα των πιστών της, που είναι οι Άγιοι Πάντες.

Την ονομασία άγιος την φέρουμε όλοι (πάντες) οι χριστιανοί όπως θα δούμε πιο κάτω όσοι έζησαν μέχρι σήμερα και όσοι θα ζήσουν μέχρι συντελείας των αιώνων. Γιατί για να γίνει κανείς χριστιανός, πρέπει πρώτα να γίνει άγιος δηλ. αφιερωμένος (όχι κατ' ανάγκην αναμάρτητος, δίκαιος άμεμπτος, κλπ).

Άγιος στη γενική έννοια θα πει ξεχωρισμένος από τον κόσμο και αφιερωμένος στον Χριστό. Και αυτό γίνεται κατά το βάπτισμα και το χρίσμα. Οπότε όλοι οι εισερχόμενοι εις την εκκλησία ονομάζονται πρώτα άγιοι και έπειτα χριστιανοί. Πρδ. Για να γίνει κανείς επιστήμων πρέπει πρώτα να γίνει φοιτητής και έπειτα επιστήμων. Για να γίνει κάποιος Πρωταθλητής πρέπει πρώτα να γίνει αθλητής και έπειτα Πρωταθλητής.

Η ονομασία Άγιος εδόθη από τον προφήτη Δανιήλ στους πολίτες της Μεσσιανικής Βασιλείας που είναι ή Εκκλησία. Δανιήλ :

Τέσσαρες βασιλείαι αναστήσονται επί της γής, αί αρθήσονται, και παραλήψονται την Βασιλείαν ΑΓΙΟΙ Υψίστου και καθέξουσιν αυτήν έως αιώνος αιώνων. Δανιήλ Ζ. 18 . (650 π.Χ.)

Ώστε άγιος στη γενική σημασία του όρου είναι ο βαπτισμένος που αρνήθηκε τον κόσμο, ξεχώρισε από τον κόσμο και αφιερώθηκε στον Χριστό. **“Αποτάσσει τω Σατανά, και πάσι τοίς έργοις αυτού. .. και πάσι τοίς αγγέλοις αυτού και πάση τη πομπή αυτού; ΑΠΟΤΑΣΣΟΜΑΙ.** Ώστε ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ δεν είναι αν είμαστε όλοι άγιοι. **Γιατί είμαστε, βγαίνοντας από την κολυμβήθρα.** ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ είναι αν θα μείνουμε άγιοι με τα

εφόδια της Εκκλησίας μας, ή θα απορριφθούμε παίρνοντας μέρος στις Πανελλήνιες (ή Παγκόσμιες) εξετάσεις της αληθινής ζωής .

Και οι Άγιοι που προσκυνούμε Τι ρόλο παίζουν ; Είναι μεταξύ των Αγίων Πάντων της Εκκλησίας, οι εκλεκτοί, οι πρωτοπόροι, οι πρωτάγιοι, τα στελέχη γι αυτούς έχει δώσει και άλλα ειδικά ονόματα: Προφήτες, απόστολοι, Ιεράρχες, μάρτυρες, όσιοι, οσιομάρτυρες, σημειοφόροι,...

Γιατί μας παρουσιάζει σήμερα αμέσως μετά την Εορτή του Αγίου Πνεύματος ,η εκκλησία ; Γιατί είναι οι καρποί του Πνεύματος :**Το δένδρο γνωρίζεται από τους καρπούς του Μτθ ιβ 33**. Και το δένδρο που φύτεψε το Πνεύμα το Άγιο, που είναι η Εκκλησία, παρουσιάζει σήμερα τους καρπούς του **((ο δε καρπός του Πνεύματος εστίν αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης αγαθοσύνη, πίστις πραότης ,εγκράτεια)). Γαλ. Ε22** . (φωτογραφίζει τους Αγίους Πάντες).

Πολλά δένδρα είναι δηλητηριώδη. Ο Κύριος είπε **παν δένδρον μη ποιούν καρπόν καλόν εκκόπεται και εις πύρ βάλλεται. (Μτθ.γ.10)** και **από τών καρπών αυτών επιγνώσεσθε αυτούς. Μτθ.ζ16** . Πολλά δένδρα έχουν φυτρώσει στην κοινωνία όλα με δηλητηριασμένους καρπούς .Τελευταίο είναι η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ (new age) που μας φέρνει τον Υδροχοϊκό Χριστό (Οικουμενισμός)

Ποιοι είναι οι πρώτοι καρποί ; Η ομοφυλοφιλία (επίσημοι γάμοι) ,το ελεύθερο (ασύδοτο) σεξ, η φοβερή διάδοση της ηρωίνης ,η μάστιγα του Είτς, η κατάκόρυφη πτώση των γεννήσεων η τρομακτική αύξηση των διαζυγίων , η νομιμοποίηση όλων των εκτρώσεων, η τρομοκρατία των πόλεων , οι εκκαθαρίσεις των πληθυσμών , τα τροχαία τις πρωινές ώρες ,και...και...

Γι αυτό και το πνεύμα το Άγιον, στο τέλος της εβδομαδιαίας γιορτής Του, (Απολυτή) προτάσσει τους Αγίους Πάντας, για να μας παρακινήσει να ξαναμπούμε μέσα στην εκκλησία, να ξαναγίνουμε μικροί Άγιοι και να σωθούμε, γιατί μην ξεχνάμε: extra ecclesia nulla salus, Τερτυλλιανός δηλ.

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΩΤΗΡΙΑ ΟΥΤΕ ΣΕ ΤΟΥΤΗ
ΤΗ ΖΩΗ
ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ
ΑΜΗΝ

ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

24-6-2012

Λουκ. α 1-26 ,57-68,76-80

Στην ιστορία του ανθρωπίνου γένους υπάρχουν μόνο δύο σημαντικά γεγονότα, τα όποια ο Θεός τα αναγγέλλει μέσω του Αρχαγγέλου Γαβριήλ. Και αυτά είναι η Γέννηση του Προαιώνιου Υιού του Θεού κατά σάρκα και η γέννηση του Προδρόμου και Βαπτιστού του Ιωάννου, του μείζονος «εν γεννητοῖς γυναικῶν» (Ματθ. 11, 11), σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Την γέννηση του Προδρόμου ακολουθεί και το θαύμα της λύσεως της γλώσσας του πατέρα του Ζαχαρία, την οποία έδεσε ο Αρχάγγελος γιατί δεν πίστεψε στα λόγια του.

Ἡ γέννηση του δοξάστηκε με τον προφητικό λόγο του Ζαχαρία, ο οποίος είπε:

«Καί συ, παιδίον, προφήτης υψίστου κληθήση, προπορεύση γαρ προ προσώπου Κυρίου έτοιμάσαι οδούς αυτού, του δούνην γνώσιν σωτηρίας τῶν λαῶν αυτού, εν άφέσει αμαρτιῶν αυτών δια σπλάγχνα ελέους Θεοῦ ημών, εν οἷς έπεσκέψατο ημάς ανατολή εξ ύψους έπιφάναι τοις εν σκότει καί σκιά θανάτου καθημένοις, του κατευθύναι τους πόδας ημών εις όδόν ειρήνης»
(Λκ. 1,76-79).

Όλη η ζωή του Προδρόμου ήταν μία ζωή ασυνήθιστη. Για τα παιδικά του χρόνια γνωρίζουμε μόνο αυτό, το οποίο μας λέει ο ευαγγελιστής Λουκάς, ότι δηλαδή, **«ηυξανε και έκραταιουτο πνεύματι, και ην εν ταῖς έρήμοις έως ημέρας αναδείξεως αυτού προς τον Ισραήλ»** (Λκ. 1, 80). Πώς και πότε βρέθηκε το παιδί στην έρημο δεν το γνωρίζουμε ακριβώς.

Κατά την παράδοση, ο βασιλιάς Ηρώδης μετά την σφαγή των νηπίων στη Βηθλεέμ ήθελε να σκοτώσει και τον Ιωάννη, δεν μπόρεσε όμως να τον βρει. Το γεγονός αυτό τον εξόργισε πολύ. Και γι αυτό διέταξε να σκοτώσουν τον πατέρα του, τον Ζαχαρία. Ἡ μητέρα του, αφού έμαθε ότι οι στρατιώτες ψάχνουν το παιδί, το πήρε και πήγε μαζί του σε μία έρημη ορεινή περιοχή. Αφού έζησαν λίγο καιρό εκεί η μητέρα του πέθανε και ο μικρός Ιωάννης έμεινε μόνος του στην έρημο.

Δεν γνωρίζουμε πώς τον έτρεφε Κύριος ο Θεός, πώς τον προστάτευε από τα άγρια ζώα, ούτε μας είναι γνωστό πώς έμαθε ο νέος Πρόδρομος να τρώει ακρίδες και άγριο μέλι. Όμως πιστεύουμε σταθερώς πώς για τον Θεό όλα είναι δυνατά. **"Ἡδη, λοιπόν, από την αρχή η ζωή του μείζονος «εν γεννητοῖς γυναικῶν» (Μτ. 11, 11) ήταν μια ζωή πρωτοφανής και ανήκουστη.** Έμεινε στην έρημο εντελώς μόνος του μέχρι την ηλικία των τριάντα ετών. Τί έκανε στην έρημο; Με τι

ασχολείται; Κανένα εργόχειρο δεν είχε, δεν είχε Κάι τα βιβλία, ούτε ήξερε τα γράμματα._____

Οι βιογραφίες των μεγάλων φιλοσόφων, όπως του Ντεκάρτ και του Κάντ, μας διηγούνται ότι αυτοί οι άνθρωποι ολόκληρες ώρες και ημέρες κάθονταν στις πολυθρόνες τους, βυθισμένοι στις σκέψεις τους. Βαθεία είναι ή φιλοσοφία αλλά ακόμα βαθύτερος είναι ο θεολογικός στοχασμός, ή ανώτερη μορφή της προσευχής, την οποία οι άγιοι πατέρες ονομάζουν νοερά προσευχή.

Είναι ασύλληπτο μεγάλο το βάθος της κοινωνίας εν Πνεύματι πού έχουν οι μεγάλοι άγιοι με τον Θεό. Ο όσιος Παύλος ό Θηβαίος για 91 χρόνια ζούσε στην έρημο άγνωστος στον κόσμο, έχοντας κοινωνία μόνο με τον Θεό. Ο Αρσένιος ό Μέγας νύχτες ολόκληρες, μέχρι την ανατολή του ηλίου, στεκόταν με τα υψωμένα προς τον ουρανό χέρια. Ο όσιος Σεραφείμ του Σαρώφ χίλιες ημέρες και χίλιες νύχτες προσευχόταν στο Θεό πάνω σε μία λοξή πέτρα.

Ασφαλώς το ίδιο ήταν και το έργο του Ιωάννη του Προδρόμου κατά την παραμονή του στην έρημο. Μέσα στον αδιάκοπο στοχασμό περί Θεού και περί τις τύχες του κόσμου, στην βαθιά κοινωνία προσευχής με τον Θεό μεγάλωνε ή δύναμη του πνεύματος του και αυξανόταν ή κατανόηση των οδών της σωτηρίας, τις όποιες θα έπρεπε να διδάσκει στον λαό, ό όποιος χανόταν μέσα στις αμαρτίες του. Θα έπρεπε να αλλάξει τις σκέψεις και τα αισθήματα του λαού, να τα κάνει πιο βαθιά. Να τους παροτρύνει να μετανοήσουν και να αλλάξουν τις διεστραμμένες και πονηρές οδούς τους. Για αυτόν ακριβώς το σκοπό, να προετοιμάσει δηλαδή την οδό για τον Κύριο και τον Σωτήρα μας τον Ιησού Χριστό, προοριζόταν ό μεγάλος Του Πρόδρομος. Γι' αυτό ακριβώς όλη ή ζωή του εξ απαλών ονύχων και μέχρι την στιγμή πού άρχισε να κηρύττει στις όχθες του Ιορδάνη ποταμού ήταν πρωτοφανής και ανήκουστη. Αυτό το κήρυγμα της μετανοίας είλκυε προς αυτόν χιλιάδες ανθρώπους καταποντισμένους στην ματαιότητα της κοσμικής ζωής.

"Ας δοξολογήσουμε και ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο και Θεό μας πού έστειλε στον αμαρτωλό αυτό κόσμο τον μεγαλύτερο απ' όλους, τον ασκητή και τον κήρυκα της ανώτατης αλήθειας, τον Πρόδρομο Ιωάννη. Και σ' αυτή την ήμερα της ευλογημένης και γεμάτης χάρη Γεννήσεως του ας κλείνουμε ενώπιον του τα γόνατα και τις καρδιές μας, υμνώντας και δοξολογώντας τον.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Β' ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

26-06-2011 ΜΤΘ.Δ'.18-23

Και καταλιπών την Ναζαρέτ ελθών κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν, εν ορίοις Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. ΜΤΘ. Δ13.

Από εδώ αρχίζει το Πάτριον εορτολόγιο με βάση το Πάσχα. Αυτό είναι έργο της άκτιστης ενεργείας του αγίου Πνεύματος, που όπως όλα τα έργα του Θεού αναπτύσσεται κυκλικά μέσα στον ιστορικό χρόνο, χωρίς να έχει αρχή και τέλος, η καλύτερα κάθε σημείο του κύκλου είναι και αρχή και τέλος.

Στο ορθόδοξο εορτολόγιο ανακυκλώνεται η δημόσια Ζωή του Χριστού μέχρι και την Πεντηκοστή, που έγινε η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος, και ενσωματώνονται όλες οι **κινητές εορτές**, από το 33.Μ.Χ. μέχρι Β' Παρουσίας.

Σήμερα αρχίζει από την Καπερναούμ. **Και καταλιπών την Ναζαρέτ ελθών κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν ΜΤΘ.Δ13.**

Γεννήθηκε στην **Βηθλεέμ** μεγάλωσε στην **Ναζαρέτ** Αλλά ξεκίνησε την δημόσια ζωή του από την **Καπερναούμ, την ιδίαν πόλιν Ματθ.Θ1.** Την δική του πόλη όπως έλεγε ο ίδιος.

Η Καπερναούμ είναι ένα παλιό χωριό από ψαράδες, αγρότες, τεχνίτες. Μεγάλωσε και αναπτύχθηκε, καθώς περνούσαν τα καραβάνια από την Δαμασκό για να κατεβούν στη θάλασσα και έγινε σπουδαίο κέντρο από τεχνίτες, εμπόρους, κερδοσκόπους.

Και όμως δεν είχε διαφθαρεί, όπως η Ιερουσαλήμ και οι πόλεις της Συρίας.

Η Καπερναούμ είναι η αρχή και το τέρμα των περιπλανήσεων του στην Βηθλεέμ δεν βρήκε ούτε κρεβάτι να γεννηθεί. Στην Ναζαρέτ (30 χρόνια ζωής), λίγο έλειψε να τον πετάξουν από τον γκρεμό. Στην Ιερουσαλήμ τον εστάυρωσαν. Οι Γαδαρηνοί τον έδιωξαν με το γάντι και επέστρεψε στην αγκαλιά της Καπερναούμ, όπου τον υποδέχτηκαν με αγάπη.

Στην Καπερναούμ είχε πάει φεύγοντας οριστικά από την Ναζαρέτ στα 30 του χρόνια, αφού πέρασε πρώτα από τον Ιορδάνη για να βαπτιστή και από το σαραντάριον όρος για να τον πειράξει ο Σατανάς.

Στον Ιορδάνη κοντά στον Πρόδρομο έκανε και τους πρώτους φίλους του από τους μαθητές του Βαπτιστή. Από εκεί ο Ιησούς, ακολουθούμενος από τους δικούς του, επήγε στην Καπερναούμ, στην όχθη της Γενησαρέτ όπου ο Σίμων, ο Ανδρέας, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης ξαναβρήκαν τα πλοία τους και τα παραγάδια τους. Ανάμεσα στους ψαράδες βρήκε τους πρώτους μαθητές του.

Τα Σάββατα κήρυττε στις συναγωγές της Καπερναούμ όπου, όπως κάθε θρησκευόμενος Ιουδαίος, είχε το δικαίωμα να μιλάει, και σχολίαζε τους προφήτες.

Τις καθημερινές πήγαινε κάθε μέρα στις όχθες της Γενησαρέτ και τους έκανε παρέα στο ψάρεμα. Πότε τα πλοία ξανοίγονταν και πότε έβλεπε να ξαναγυρίζουν με τα πανιά φουσκωμένα. Από μέσα πηδούσαν οι ψαράδες ξυπόλυτοι, άλλοτε χαρούμενοι και άλλοτε λυπημένοι. Τότε τους υποδεχόταν με λόγια που έκαναν καλό στην καρδιά τους είχε πιάσει φίλιες μαζί τους όχι μόνο με τους 4 αλλά και με πολλούς άλλους, τόσο στην παραλία όσο και στη συναγωγή.

Και αυτά μεν είναι γνωστά Εκείνο που επιμένουμε να αγνοούμε είναι ότι :

Ιησούς Χριστός εχθές και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας . Εβρ.ιγ 8 .

Δηλ. αν ερχόταν και σήμερα ο Χριστός και ζούσε ανάμεσά μας για να μας πλησιάσει ,εμείς θα έπρεπε να αλλάξουμε τρόπο ζωής για να πάμε κοντά Του. Ο απ. Πέτρος γράφει στην Α' επιστολή του: ότι ο Χριστός έζησε μαζί μας αφήνοντας παράδειγμα σε μας τέλειο προς μίμηση, για να ακολουθήσουμε ακριβώς πάνω στα αχνάρια του :

Υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν ίνα επακολουθήσομεν τοις ίχνεσιν αυτού. Πέτρου β' 21.

Συνεπώς δεν φθάνει να τον έχεις γνωρίσει απλώς τον Χριστό, (Σχολείο, Εκκλησία , σπίτι) . Δεν φθάνει να είσαι καλός ακροατής του λόγου Του .Δεν φθάνει να καυχάσαι, ίσως, ότι είσαι Χριστιανός και να επιμένεις (καλώς) στις ταυτότητες . ΠΡΕΠΕΙ και να τον ακολουθείς πίσω του και μάλιστα ΕΥΘΕΩΣ.

Ο Ιησούς χωρίς καμιά αμφιβολία είναι το πιο σημαντικό πρόσωπο που φάνηκε ποτέ στον Πλανήτη Γη, είτε τον θεωρήσουμε σαν κοινό άνθρωπο, είτε τον θεωρήσουμε σαν Θεό . γι αυτό και οποιαδήποτε γνωριμία μαζί Του αποτελεί μια κρίση, που οδηγεί **είτε** στην Σωτηρία, **είτε** στον Παραλογισμό.

Ο Χριστός είναι αυτός που κρίνει ζώντας και νεκρούς. Δεν τους κρίνει σαν δικαστής αλλά όπως το γνήσιο Πρωτότυπο κρίνει και μετρά κάθε τι που βγήκε από το ίδιο καλούπι. ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΜΕΧΡΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ . Διότι :

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, εχθές και σήμερα ο αυτός και εις τους Αιώνας . Υμίν υπολιμπάνων ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΝ ίνα επακολουθήσομεν τοις ίχνεσιν Αυτού .

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Γ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΜΤΘ.ΣΤ.22-33 3-7-11

Ο λύχνος του σώματος εστίν ο οφθαλμός Εάν ουν ο οφθαλμός σου απλούς η, όλον το σώμα σου φωτεινόν έσται εάν δε ο οφθαλμός σου πονηρός η, όλον το σώμα σου σκοτεινόν έσται. Ματθ.στ 22,23

Άπαξ και ο Κύριος ξεκίνησε την δημόσια ζωή του, δεν έμεινε καθόλου αργός. **και περιήγεν όλην την Γαλιλαία ο Ιησούς διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύσσων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν εν τω λαώ.ΜΤΘ.Δ.23**

Στις μακρές πορείες του βρέθηκε σε ένα όρος περικυκλωμένος από πλήθη λαού και τους έκαμε μιαν ομιλίαν που κατά γενικήν ομολογίαν αναφέρεται τόσο συχνά όσο καμιά άλλη ομιλία ,οίας δήποτε εποχής, **Η επί του όρους ομιλία** Βλέπε **D.Carnegi** ,στο βιβλίο **έξω η στενοχώρια σ.14** .

από εδώ βγαίνουν τα εξης μηνύματα (SMS), Απο τον τρόπον διδασκαλίας του Χριστού :

1^{ον}.όταν δίδασκε τον όχλον, δηλ. ανθρώπους άσχετους, αλλά πρόθυμους να ακούσουν, μιλούσε με παραβολές.

2^{ον} η επιλογή του αυτή ήταν αποκλειστική και όχι περιστασιακή.

Ταύτα πάντα ελάλησεν ο Ιησούς εν παραβολαίς τοις όχλοις και χωρίς παραβολής ουδέν ελάλει αυτοίς . ΜΤΘ ιγ 34,35.

Εδώ χρησιμοποιεί **τον υγιή και καθαρό οφθαλμό.**

Εάν το μάτι είναι γερό και καθαρό, όλο το σώμα φωτίζεται και θα είναι φωτεινό. Δηλαδή ο άνθρωπος που έχει γερά τα μάτια, μπορεί να βαδίζει με ασφάλεια να εργάζεται τα καθημερινά του έργα με επιτυχία, να βλέπει να γνωρίζει και αναγνωρίζει τους ανθρώπους που έρχεται σε επικοινωνία.

Τι εννοούσε όμως; τρία πράγματα:**Το λογικό, την συνείδηση** και τον **θειο φωτισμό.**καί τα 3 τα έχει μόνον ο άνθρωπος και όχι τα ζώα.

1^{ον}.ΤΟ ΛΟΓΙΚΟ (ο νους και η διάνοια). **Νους ορά και νους ακούει.** Το πρώτο εσωτερικό μάτι, Δώρον Θεού. Με την δύναμη του λογικού ,δημιουργεί αριστουργήματα πάνω στη γη και στο διάστημα, μέσα στον **χωροχρόνο και την βιολογική ζωή των 5 διαστάσεων.** Και επιπλέον:

Με την δύναμιν του λογικού, οι ανθρώπινες ψυχές υψώνονται σε **μιαν 6^η διάστασιν, την πνευματική**, όπου δια μιας μοιραίας ασκήσεως της πνευματικής τους ελευθερίας, κινούνται είτε προς τον Δημιουργό (**προς το φως**), είτε μακράν τούτου (**προς το σκοτάδι**).

Κεντρομόλα ή **φυγόκεντρα**, με **κέντρο πάντοτε τον Χριστόν**, όπως φαίνεται καθαρά στο **Ευαγγέλιο της κρίσεως ΜΤΘ.κε' 31**. Αυτό εξαρτάται από το αν το λογικό σου (μου) είναι **απλό** όπως στο έδωσε ο Θεός:(**φυσικό, γνήσιο, χωριάτικο...**) και όχι **πονηρό (Σύνθετο, γυαλοφορεμένο, στρατευμένο)**. ΔΗΛΑΔΗ:

ΓΥΑΛΟΦΟΡΕΜΕΝΟ ΛΟΓΙΚΟ: Να φοράει τα χρωματιστά γυαλιά των διαφόρων ιδεολογιών, θεωριών, κατεστημένων... **ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟ ΛΟΓΙΚΟ**= αλλοτριωμένο, μπλεγμένο. Γιατί έχει **παραχωρήσει, αντί πινακίου φακής, την ελευθερίαν ην Χριστός ημάς ηλευθέρωσε**, Σε οποιαδήποτε ιδεολογία και αν έχει στρατευθεί, από τις πιο υλιστικές, ως τις πιο ιδεαλιστικές.

2^{ον}. Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ. = Δεύτερος εσωτερικός οφθαλμός είναι η φωνή του Θεού μέσα στον άνθρωπο. (**Φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον**). Έχει μια διπλή εντολή. **Να διδάξει** τον άνθρωπον ποιο είναι το θέλημα του Θεού και κατόπιν **να κρίνει** τον άνθρωπο για υπακοή η όχι στο θέλημα Του. Είναι ο **αρμόδιος Δικαστής** του. **ΕΠΑΙΝΕΙ** τα σωστά, την αρετή, την άσκηση, την αγιότητα. **ΕΛΕΓΧΕΙ** την κακία, ακολασία, πονηρία, σκληρότητα. Όσο πιο απλή και, φυσική είναι, τόσο πιο σωστά λειτουργεί. Η Συνείδηση παρομοιάζεται με λαμπόγυαλο λάμπας πετρελαίου και καθαρίζεται με την μετάνοια η τον θάνατο.

3^{ον}. Ο ΘΕΙΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ = Τρίτος εσωτερικός οφθαλμός. Είναι ο φωτισμός του Αγίου Πνεύματος. Δίδεται **μόνο στους πιστούς** με το ΒΑΠΤΙΣΜΑ, ΧΡΙΣΜΑ και τα λοιπά μυστήρια της Εκκλησίας. Διατηρείται εν απλότητι και αφελότητι καρδίας, όπως στους πρώτους χριστιανούς. ΣΒΥΝΕΤΑΙ με την απομάκρυνση από τα μυστήρια της Εκκλησίας και ξαναάβεται με το φιλόπληρο μυστήριο της μετανοίας και εξομολογήσεως.

Αυτά είναι τα 3 είδη εσωτερικού φωτισμού για τα οποία μιλάει ο Κύριος σήμερα. Και για τα οποία ισχύει αυτό με το οποίο αρχίσαμε **Εάν ο οφθαλμός σου απλούς η, όλον το σώμα σου φωτεινό έσται**. Πράγμα που φαίνεται καθαρά στους αγίους και στις εικόνες τους, και στο οποίο μετέχει κάθε πιστός, ανάλογα με την απλότητα, και την καθαρότητα του.

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Δ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

10 -7- 11 ΜΤΘ-Η.5-13

«και είπε ο Ιησούς τω εκατόνταρχω ύπαγε και ως επίστευσας

γεννηθήτω σοι και ιάθη ο παίς αυτού εν τη ώρα εκείνη»

Εκείνος εθνικός, γεννημένος ειδωλολάτρης, χωρίς θεογνωσία, χριστογνωσίαν, λαμβάνει. Εμείς, μέλη της εκκλησίας, συμπολίτες των αγίων, Οικείοι του Θεού, αδελφοί του Χριστού, με τόσους αγίους πρεσβευτάς και συνηγόρους ζητάμε πότε την μια και πότε την άλλη χάρη από τον Θεόν, και **Ή** πετυχαίνουμε αργά και με δυσκολία ,(με πρόσφορα, παρακλήσεις, 40λείτουργα, τάματα...) **Ή** δεν πετυχαίνουμε ολότελα. Γιατί; Η απάντηση είναι **ΜΙΑ:**

Ιησούς Χριστός εχθές και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας. Εβρ.ΙΓ8

Πολλές φορές παίρνουμε τηλέφωνο και δεν απαντάει η γραμμή. Δύο είναι οι λόγοι αποτυχίας μίας τηλεφωνικής κλήσεως, ή απουσία του αποδέκτου, ή λάθος του αριθμού. Σε αυτήν την περίπτωση ακούμε συνήθως : Παρακαλούμε ελέγξατε τον αριθμό που καλείτε, ή συμβουλευθείτε τις πληροφορίες του καταλόγου.

Το δυσκολότερο πρόβλημα για μας και το ευκολότερο για τους γέροντας, είναι η τηλεφωνική σύνδεση με το πνευματικό τηλέφωνο του Χριστού. (προσευχή). Και εδώ δύο λόγοι (κυριώς) εξηγούν την αποτυχία: **ή** ο Χριστός δεν υπάρχει ή δεν περνούμε σωστά τον αριθμό.

Το πρώτο αποκλείεται άρα μένει το δεύτερο .Και είναι μεγάλη ανάγκη να τον μάθουμε. Δηλ. να μάθουμε τον αριθμό κλήσεως με τον οποίον επικοινωνούν οι άγιοι με τον Χριστόν. Και αυτός είναι ο λόγος της σημερινής περικοπής,

Γιατί αν ο εκατόνταρχος τον γνώριζε, και εμείς μπορούμε να τον μάθουμε.

όσα γαρ προεγράφη, εις την ημετέραν διδασκαλίαν προεγράφη ίνα δια της υπομονής και της παρακλήσεως των Γραφών την ελπίδα έχομε. Ρωμ.ΙΕ4.

Έτσι η προσωπικότης του εκατόνταρχου γράφτηκε, όχι για να ικανοποιήσουμε την περιέργεια η τον θαυμασμό μας, αλλά για να μάθουμε πώς να μπορέσουμε να ζήσουμε σε ένα κόσμο που δεν *«βλέπεται»* , σκληρό και απάνθρωπο.

Η πίστις που θαύμασε ο Χριστός στον εκατόνταρχο είχε σαν θεμέλιο την ταπεινοφροσύνη . **Κύριε ουκ ειμι ικανός ίνα μου υπό την στέγην εισέλθεις Μτθ.Η8** αυτό δεν είναι ταπεινολογία, ή ταπεινοπραξία, ή υποκρισία ,αυτά τα απεχθάνεται ο Χριστός .Αλλά η γνήσια ταπεινοφροσύνη.

Γι αυτό και τον άφησε να ολοκληρώσει την συζήτηση και έτσι να φανερώσει (χωρίς βέβαια να το αντιληφθεί) την δική του ταπεινοφροσύνη και έτσι να διδαχθούμε και εμείς : (όσοι βεβαία θέλουμε) τον σωστό αριθμό κλήσεως δηλ. τι είναι γνήσια ταπεινοφροσύνη. Ο ταπεινόφρων συνειδητοποιεί την αξία του και δεν αυτόεξευτελίζεται δεν λέγει ότι είμαι ένα τίποτα, ένα σκουλήκι της γης (για τα σκουλήκια δεν σταυρώθηκε ο Χριστός) αλλά τοποθετεί τον εαυτό του στην σωστή αξία του και ως προς τους κατωτέρους το έχω υπ' εμ αυτόν στρατιώτας και ως προς τους ανώτερους του και γαρ εγώ άνθρωπος ειμί υπο εξουσίαν και ως προς τον Θεόν. **Ουκ ειμί ικανός ίνα μου υπό την στέγην εισέλθεις .**

Και αυτό είναι η ταπεινοφροσύνη, που συντονίζεται με τον 1^ο ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΝ:
Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι.

Ταπεινοφροσύνη είναι να μην απλώνεις τα πόδια σου πέρα από το πάπλωμα σου δηλ. το τάλαντο που σου έχει δώσει ο Θεός να μην το χώνεις στην Γη να το τιμάς και ούτε να το υποτιμάς, ούτε να το υπερτιμάς. ΔΗΛ.

Να έχουμε σωστή επίγνωση της αξίας μας, και να την αξιοποιούμε σωστά. Την γνήσια ταπεινοφροσύνη στην πράξη θα την διδαχθούμε κοντά στους αγίους Γέροντες της ορθοδοξίας μας. Ας δούμε ένα σχετικό ανέκδοτο , από την ζωή του αββά Ιωάννη του Κολοβού.

Παραβαλών ουν τις αυτώ ,επήνεσεν αυτού το έργο, ειργάζετο δε σειρά. και εισιώπησεν. Πάλιν εκείνος εκίνησεν αυτώ λόγον και πάλιν εισιώπα Τω τρίτον ,λέγει τω παραβάλοντι αφού εισήλθες ενταύθα, έβαλες τον Θεόν απ' εμού.

Δεν απάντησε υποτιμώντας τον εαυτόν του δεν συνέκρινε τον εαυτό του με τους αδελφούς και τέλος ,αφού εξακολουθούσε ο πειρασμός, είπε την **τελευταία πρώτη**. Δηλαδή από την ώρα που ήλθες εδώ μέσα έδιωξες τον Θεόν από κοντά μου, και αυτό που λές ότι έχω, δεν είναι δικό μου αλλά εντολή του Θεού.

Τω τρίτον, λέγει τω παραβάλοντι αφού εισήλθες ενταύθα, έβαλες τον Θεόν απ' εμού.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΓΑΔΑΡΗΝΩΝ

8-7-12—ΜΤΘ. Η 28—Θ1.

Και ιδού ώρμησε πάσα η αγέλη των χοίρων κατά του κρημνού εις την

θάλασσαν και απέθανον εν τοις ύδασιν. ΜΤΘ.Η32

Το βασικό πρόβλημα κάθε ανθρώπου που βγαίνει στη ζωή ,είναι ότι και του τουρίστα που επισκέπτεται μια άγνωστη χώρα . Αλλά ενώ γι' αυτόν υπάρχουν χίλιες δυο διευκολύνσεις χάρτες γραφεία κλπ...για την ζωή επικρατεί απόλυτο σκοτάδι. Παντού ψέμα, απάτη, αλλοτρίωση, δόλος ,πλύσις εγκεφάλου, εκμετάλευσις ,διαφθορά δηλαδή ένας κοινωνικός χώρος η εκκοσμικευσις όπου κινείται άνετα ο διάβολος.

Το περιστατικό έλαβε χώραν όταν ο Χριστός μαζί με τους μαθητάς του, ξεκινώντας από την Καπερναούμ έφθασε δια θαλάσσης στην απέναντι όχθη της λίμνης Γενησαρέτ, σε μια πόλη που ονομάζεται Γέγερσα η Γάδαρα.

Και ελθόντι αυτό εις το πέραν εις την χώραν των Γεγερσηνών, υπήντησαν αυτό δυο δαιμονιζόμενοι, εκ των μνημείων εξερχόμενοι, χαλεποί λίαν, ώστε μη ισχύειν τινά παρελθείν δια της οδού εκείνης. Μτθ.Η 28

Δηλαδή με το πρώτο που πάτησε το πόδι του ο Χριστός στη στεριά βρέθηκε αντιμέτωπος με τον διάβολον, γιατί είναι φυσικά αδύνατον δυο απλοί άνθρωποι να αναπτύσσουν τέτοια **μανία**, τέτοια **δύναμη καταστροφής**, τέτοια **τρομοκρατία**, να σπάζουν αλυσίδες, να **κλείνουν τους δρόμους** και να διακόπτουν την κυκλοφορία.

Και αυτό το ζούμε και στις μέρες μας. Αυτή η μετωπική σύγκρουσις του Χριστού με τους τρομοκράτες της περιοχής, έφερε στη μέση ένα πρόσωπο που εμείς δεν το υπολογίζουμε, γιατί ξέρει να κρύβεται: **Και ιδού έκραξαν λέγοντες τι ημίν και σοί, Ιησού υιέ του Θεού; Ήλθες ώδε προ καιρού βασανίσαι ημάς ;** Ώστε υπόθεσις Σατανά στη μέση. Αυτός ήταν η αιτία όλης αυτής της ανωμαλίας που μάστιζε την περιοχή .

Αν οι άνθρωποι πρόσεχαν αυτό **το τρίτο πρόσωπο που είναι ο διάβολος** ,που είναι ο **εχθρός του ανθρώπου**, τα πράγματα θα ήσαν πολύ διαφορετικά. Ξέρετε **όταν** ο άνθρωπος δεν ξέρει τον εχθρό του και την δύναμη την οποίαν διαθέτει ο εχθρός του και την πανουργία που διαθέτει ο εχθρός του, πέφτει εύκολα στην παγίδα του και στο χέρι του. Θα είχαμε τόση κακία προς τους ανθρώπους που τίθενται εναντίον μας, αν γνωρίζαμε ότι ως όργανα του σατανά μας βάλουν;

Με εξύβρισε ένας ποιος με εξύβρισε αυτός ;Όχι ο διάβολος δι' αυτού. Μ' έκλεψε ένας ποιος μ' έκλεψε αυτός; Όχι ο διάβολος δι' αυτού. Κάποιος πέταξε μια πέτρα και χτύπησε τον σκύλο και ο σκύλος χίμηξε και δάγκωσε την πέτρα ποιος χτύπησε τον σκύλο η πέτρα; Όχι, αυτός που του την πέταξε έτσι μας μιλάει η παγκόσμια γλώσσα του Θεού δια της Δημιουργίας .

Αν τώπιανα έτσι, ότι αυτός που τίθεται εναντίον μου, είτε έτσι είτε αλλιώς, είναι διάβολο κρατούμενος, αμέσως θα τον λυπόμουνα και θάλεγα: θύμα είναι ο καημένος όταν αυτός πιστέψει ποτέ και μετανοήσει εξομολογηθεί και αλλάξει ζωή και από διάβολοκρατούμενος γίνει άγγελοκρατούμενος, θάρθη να σου βάλει μετάνοια και να σου ζήτηση συγνώμη.

Αλλά εμείς δεν το λαμβάνουμε έτσι υπ' όψιν και έχουμε και έχθρα με πολλούς: αχ θα της βγάλω τα μάτια, θα του κόψω τα πόδια ούτε στην κηδεία μου!!! Γιατί; γιατί είναι δυστυχής; γιατί τον έχει ο διάβολος στο χέρι; Θα ήθελες να ήσουνα στη θέση του;

Αν ένας άνθρωπος δεν είναι πονηρός δεν είναι διάβολοκρατούμενος, θάρθη να σου **πάρει τον ιδρώτα και να σε κλέψει**; να σου **κάψει το αυτοκίνητο**, να σου πάρει **τον πατέρα των παιδιών σου**, να σου γεμίσει την **πόρτα σκουπίδια**, να σου **καταστρέψει το μαγαζί**, έρχεται; **Υπό του διαβόλου φερόμενος έρχεται και σου τα κάνει αυτά.**

Αυτό λοιπόν το τρίτο πρόσωπο, δεν το ξέρουν οι άνθρωποι. Και το δυστύχημα για μας είναι ότι είμαστε αδικαιολόγητοι γιατί η Γραφή, είναι από τη Γένεση μέχρι την Αποκάλυψη γεμάτη από την παρουσία του . Δυο κεντρικά πρόσωπα είναι που παρουσιάζονται μέσα σε ολόκληρη τη Γραφή, στα 76 βιβλία Παλαιάς και Καινής Διαθήκης: ο Χριστός και ο Διάβολος και μάλιστα πρώτα παρουσιάζεται στη Γραφή ο Διάβολος και μετά ο Χριστός. Και εν τούτοις δεν γνωρίζουμε τίποτα γι' αυτόν. Θα αναφέρουμε ένα εδάφιο από τη Γραφή για να δούμε για ποιο λόγο ο Χριστός ήρθε εις τον κόσμο. Ο Χριστός δεν ήρθε εις τον κόσμο για να εξυπηρετήσει τις γή'ινες ανάγκες μας , είναι για ειδικόν λόγον που ήρθε: **Εις τούτο εμφανώθη ο υιός του Θεού, ίνα λύση τα έργα του διαβόλου. Α,Ιω.γ8** . Ο διάβολος φτιάχνει έργα και ο Χριστός τα λύνει τα έργα. Ο διάβολος με τον άνθρωπο δημιουργεί αμαρτίες ,καταστάσεις ,μάγια, διαζύγια, διαφθορές, κλοπές , απάτες ,διαπλεκόμενα, κουκουλοφόρους, καταλήψεις , καταστροφές και ο Χριστός ήρθε να τα τακτοποιήσει αυτά να βάλει τάξη. Αυτό φαίνεται καθαρά στο σημερινό ευαγγέλιο που ακούσαμε.

Μετά την επιβολή της τάξεως στην περιοχή από τον Χριστό, ο διάβολος βρήκε άλλο τρόπο να βασανίσει τους κατοίκους , γιατί είναι αμετανόητα **ΑΝΡΩΠΟΚΤΟΝΟΣ**, ακόμα και όταν φαίνεται να μας ευεργετεί. **Εκείνος ανθρωποκτόνος ην απ' αρχής και εν τη αλήθεια ουχ έστηκεν Ιω.η' .44** Έτσι μια και έχασε την κυριαρχία του, αποφάσισε να τους καταστρέψει οικονομικά. Επειδή όμως δεν είχε αυτό το δικαίωμα πήρε άδεια από τον Χριστό και έτσι έγινε η καταστροφή μιας κτηνοτροφικής μονάδος 2000 χοίρων.

Στη Γραφή αναφέρεται : **Μηδείς πειραζόμενος λεγέτω ότι από Θεού πειράζομαι ,(ο Θεός απείραστος έστί κακών, πειράζει δε αυτός ουδένα) Ιακ.α13** Χρησιμοποιεί όμως εν τη σοφία του τον διάβολον για να μας παιδαγωγήσει. Ο Μέγας Αντώνιος είπε: **έπαρον τους πειρασμούς και ουδείς ο σωζόμενος** .Ο Χριστός δεν τιμώρησε τους Γεγερσηνούς αν και ήσαν αμαρτωλοί, αφού λόγω της απαγορεύσεως του χοιρινού κρέατος, **διακινούσαν μαύρο χρήμα**, αλλά ούτε και τους κάλυψε διότι έτσι επιμωρήτο η αμαρτία τους (**ανεμομαζώματα-διαβολοσκορπίσματα**). Όσον τώρα αφορά τον διάβολον, όσα δίνει, τα παίρνει πίσω με τόκο η για να ακούσουμε τον λαόν που τον έχει δοκιμάσει στο πετσί του:

από τα καλώς συναγμένα ο διάβολος έχει τα μισά ,από δε τα κακώς συναγμένα και τον νοικοκύρη.
Και μην ξεχνάμε ποτέ ότι ο άδολος λαός το Θεού έχει Πνεύμα Άγιον.

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Δ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

17-07-11 ΜΤΘ. Ε' 14-19.

((ουδέ καίουσι λύχνον και τιθέασιν αυτόν υπό τον μόδιον, αλλ έπι 'την λυχνίαν και λάμπει πάσι τοις εν τη οικία)) .Μτθ.Ε15.

Η σημερινή παραβολή είναι μία από τις τρεις μικρές που είπε ο Κύριος στην επί του όρους ομιλία: 1^η .το **άλας** της γης (**ο ορός του αίματος**) 2^η· **πόλις** επάνω όρους κειμένη (**το μοναστήρι**) και 3^η . **το αναμμένο λυχνάρι** .

Η σημερινή παραβολή παρουσιάζει μιαν οικίαν στην εποχή του Χριστού. Τα φωτιστικά μέσα ήταν: το **λυχνάρι**, και η **λυχνία**. εδώ λυχνία ονομάζεται ο λυχνοστάτης δηλαδή το βάθρο πάνω στο οποίο ετοποθετείτο το αναμμένο λυχνάρι για να **λάμπει πάσι τοις εν τη οικία** και επί πλέον ο **μόδιος** = μετρητής των δημητριακών. (ο κουβάς). Το σκηνικό παρουσιάζει την οικίαν πνιγμένη στο ψηλαφητό σκοτάδι, και κάποιον να ανάβει ένα λυχνάρι, και να φωτίζει τον χώρο.

Παραδόξως όμως αντί να το τοποθετήσει επάνω στον λυχνοστάτη –που είναι και το σωστό— σηκώνει τον κουβάν που τον είχαν και για κάθισμα και βάζει το αναμμένο λυχνάρι από κάτω. Το επεισόδιο αυτό **όσο τρελό και αν φαίνεται** έχει αλληγορική εξήγηση. Αλληγορεί και την εποχή μας . **Οικία είναι η ανθρωπότης που μετά την έξωση εκ του παραδείσου βυθίστηκε στο πνευματικό σκοτάδι και έμεινε εκεί μέχρις ότου ήλθε ο Χριστός στον κόσμο**

((ο λαός ο καθημενος εν σκότει ειδε φως μέγα και τοις καθημένοις εν χώρα και σκιά θανάτου Φως ανέτειλεν αυτοίς)) . ΜΤΘ.δ.16

Βέβαια υπήρχαν κατά καιρούς φώτα,(προφήτες, διδάσκαλοι, φιλόσοφοι, κριτές, βασιλείς ...)αλλά ο διάβολος κατόρθωνε να τα εξουδετερώνει όλα κάτω από τον μόδιον της αμαρτίας ή του μαρτυρίου (ο Ησαΐας, που πριονίστηκε και γενικώς :**από Άβελ του δικαίου έως του αίματος Ζαχαρίου υιού Βαραχίου, ον εφονεύσατε μεταξύ του ναού και του θυσιαστηρίου**)—Μτθ.ΚΓ.35 . Με τον ερχομό του Χριστού άναψαν και τα πρώτα λυχνάρια στην ιστορία, που **ο διάβολος δεν μπορεί να τα σκεπάσει**.

Υμείς εστέ το φώς του κόσμου.ΜΤΘ.Ε14

Και από τότε η ευθύνη του φωτισμού της ανθρωπότητας μεταφέρεται στους αποστόλους και δι' αυτών στους πιστούς σε μας και έτσι για την πνευματική μοίρα της κοινωνίας έχουμε όλοι ευθύνη, είτε προσωπικά είτε ομαδικά (Πόλις επάνω όρους κειμένη ,Μοναστήρι) το λυχνάρι, ο πιστός (είμαι εγώ, είσαι εσύ, .ο κάθε πιστός χωριστά) .

Το λυχνάρι είναι για να φωτίζει λυχνάρι σβηστό έστω και χρυσό δεν φωτίζει. Μπορεί να υπάρχουν 50 λυχνάρια σε ένα δωμάτιο (αργυρά, χρυσά, πήλινα) και να επικρατεί ψηλαφητό σκοτάδι. όλοι οι

χριστιανοί είμαστε λυχνοι. (άλλοι χρυσοί, αργυροί, χάλκινοι , πήλινοι ανάλογα με την κοινωνική μας θέση). Πόσοι όμως είμαστε σβηστοί η αναμμένοι;

Ποιος ανάβει το λυχνάρι ? ο άνθρωπος έρχεται στον κόσμο λυχνάρι σβηστό. Κάποιος πρέπει να το ανάψει. Δεν ανάβει μόνο του. Ποιος θα το ανάψει; Ο πατέρας; η μητέρα; Ο παιδαγωγός, ο πνευματικός, ο φίλος , η φιλενάδα, διαφωτιστής; Ποιος; **ΚΑΝΕΙΣ ΑΠ' ΑΥΤΟΥΣ.** Για να ανάψει πρέπει να **μεταγγισθεί κολοσσαία ενέργεια** και αυτήν μόνο το Πνεύμα το Άγιον μπορεί να διαθέσει (ΠΡΔ. Δαμασκός και Παύλος εκεί επετράπη να **φανεί η Έκλυσις ενέργειας** ,αλλά παντού συμβαίνει το ίδιο ιεροκρυφίως). **Ώστε :**

Το λυχνάρι θα το ανάψει το Πνεύμα το Άγιον:

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται και καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τη τριαδική μονάδι Ιεροκρυφίως .

Κρυφά από τον κόσμο και από τον διάβολον δια των μυστηρίων Αυτό και μόνον γνωρίζει πότε ένας φαινόμενος χριστιανός είναι λυχνάρι αναμμένο και πότε όχι. Αυτό ανέδειξε τους **Πατέρας που γιορτάζουμε σήμερα** σε μεγάλα φώτα. ΚΑΙ Γι αυτό δεν φακελώνεται Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ από τους πονηρούς.. Μην ψάχνεις να βρεις πως ο άσωτος έγινε πιστός πως έγινες εσύ ο ίδιος πιστός ,η εγώ αν έγινα η αν είμαι, γιατί δεν φακελώνονται.

Πρδ. 1. η Σβετλάνα κόρη του Στάλιν.

Πρδ.2. Θεόφιλος εικονομάχος και η χριστιανή σύζυγος του αυτοκράτειρα Θεοδώρα.

Ποιός σβήνει το λυχνάρι.

πολλοί και διάφοροι παράγοντες ο κυριότερος είναι ο μόδιος κουβάς κόσμος. η εκκοσμικευσις διαθέτει πολλούς μόδιους.

1.Τα χοϊκά συμφέροντα (κληρονομικά, επιχειρηματικά, κομματικά)

2.οι βοιωτικές μέριμνες.

3.απουσία οικ. Προσευχής

4.ηδονές και απολαύσεις της αμαρτίας.

5.ειρωνείες

6.κοσμική δόξα

7.κατάκρισις, καταλαλιά...

8.κωνωνικές.υποχρεώσεις

9.Κυριακή αργία είναι τόση η φθορά των χριστιανών από τις λεγόμενες **ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ** που ο διάβολος φροντίζει να εκπληρώνονται το **Σαββατοκύριακο** ώστε να είναι 100% σωστό εκείνο που κυκλοφορεί : σαν **ΑΤΤΑΚΑ**. Αν παλαιότερα <<αγωνιζόταν>> ο Θεός να κρατήσει Την Κυριακή αργία... Σήμερα αγωνίζεται να την κράτηση Ο Διάβολος **γιατί τότε κάνει χρυσές δουλειές**. Τότε σβήνει τα περισσότερα λυχνάρια των Χριστιανών και είναι αλήθεια. Τα 95% των Ελλήνων είμαστε ορθόδοξοι χριστιανοί. Πόσοι από μας έχουμε κρατήσει αναμμένο το φώς της βαπτίσεως;

Αλλά ποτέ δεν είναι αργά. Εάν για κάποιο λόγο , σβήσει το λυχνάρι της ψυχής . πρέπει να το ξαναανάψει το Πνεύμα το Άγιον.

Εν μετανοία και εξομολογήσει.

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΜΤΘ. Θ ' 1-8. 24-7-2011

« ίνα τι υμείς ενθυμίστε πονηρά εν τοις καρδίαις υμών ;»

Με την αυστηρή αυτή παρατήρηση επετίμησε μερικούς γραμματείς που ήσαν παρόντες κατά το *θαύμα* της θεραπείας του παραλυτικού της Καπερναούμ. Το πονηρό είναι το ψέμα που σκέφτηκαν εις βάρος του Χριστού, όταν συγχώρησε τις αμαρτίες του πριν τον θεραπεύσει. Πραγματικά πριν τον θεραπεύσει σωματικά του είπε καθώς τον είδε επί κλίνης βεβλημένον : **«θάρσει τέκνον αφέωνται σοι αι αμαρτίαι σου»**. **«Και ιδού τινές των γραμματέων είπαν εν εαυτοίς ούτος βλασφημεί»** εις τούτην του παραλύτου την ιστορίαν πράγμα άξιον πολλής παρατηρήσεως, είναι η βίαιη αντίδραση του Χριστού σε ένα απλό λογισμό των Γραμματέων.

Τούτο οφείλεται στο ότι με τον λογισμό τους αυτόν οι γραμματείς έφεραν στη μέση ένα ψέμα και μάλιστα **πονηρόν**, ότι δηλαδή ο Χρίστος δεν είναι Θεός, διότι αληθώς, εάν ο Ιησούς κατά την άδικον κρίσιν αυτών, μη ων Θεός, έλεγε **το αφέωνται σοι αι αμαρτίαι σου Μτθ.θ2 τότε** ήτο ψεύτης και απατεών τούτο δε είναι εναντίον εις αυτήν την φύσιν του Θεού όστις είναι η αυτοαλήθεια **η οδός, η αλήθεια και η ζωή**

.Το πονηρόν λοιπόν ήταν με το μέρος των γραμματέων γιατί πολλές φορές τον είχαν δει με εξουσίαν, και νόσους να φυγαδεύει, και δαίμονας να απελαύνει και την θάλασσα να επιτιμά και πάντα ταύτα να τα πράττει υπέρ άνθρωπον. Με το να χαρακτηρίσει αυτό το ψέμα των γραμματέων πονηρόν, δείχνει ότι όλα τα ψέματα δεν είναι της ίδιας βαρύτητος.

Και σε μας σήμερα λέγει το ίδιο στα ψέματα μας, που δεν τα κρατάμε μόνο μέσα μας όπως οι γραμματείς αλλά τα εξωτερικεύουμε με λόγια και έργα, με τις τεράστιες δυνατότητες της τεχνολογίας-Με λόγια, με έργα, με πάνελ, με τον τύπο Και είναι αλήθεια ότι βίος και πολιτεία των ανθρώπων είναι το ψέμα, ακόμα και των Χριστιανών.3500 χρόνια δεν έφθασαν για να προσαρμοσθούμε. Με μεγάλη ευκολία ψεύδονται οι άνθρωποι και με καταπληκτική δεξιότητα δικαιολογούνται: **«το αλάτι της αλήθειας»** αδύνατο να ζήσουμε χωρίς αυτό (στα σαλόνια μουγκαμάρα, οι εφημερίδες λευκές σελίδες, τα δικαστήρια έρημα οι πολιτικοί χωρίς δουλειά). ---Είναι δύσκολο ο άνθρωπος να κρατήσει τη γλώσσα του. Και έτσι από τα ψέματα που λέμε ο Σατανάς έχει τεράστια κέρδη, σε βλάβη εναντίον των ανθρώπων.

Ποιος μπορεί να περιγράψει η να διηγηθεί πόσην βλάβη προξενεί το ψεύδος; Αυτό βλάπτει και τον λέγοντα-ζημίαν προξενεί και στον ακούοντα. Το ψεύδος πολλάκις εξαφανίζει ολόκληρα έθνη, διότι όλοι οι επιθετικοί πόλεμοι γίνονται με ψεύτικες δικαιολογίες , εχθρεύει τους φίλους ,ταράζει την συγγένειαν, χωρίζει τα αντρόγυνα, το ψεύδος σχίζει και εξαφανίζει και αυτά της εκκλησίας τα μέλη ,διότι όσους ακούετε σχισματικούς , αιρετικούς, άπιστους, ουδέν άλλο διέφθειρεν αυτούς, ειμή το ψεύδος , δηλαδή τα βιβλία των ψευδολόγων. **Ψέματα υπάρχουν πολλών ειδών:**

1. ψέματα συμφέροντος (δοσάς, μοδίστρα, τεχνίτης) . **2.** ψέματα Εμπορίου.

3. ψέματα γονέων, καθηγητών, μαθητών **.4.** ψέματα πολυλογίας, ψέματα Εγωιστικά : **ΙΩ ΚΛΙΜ. Α12ος : «Γέννημα μέν λίθου και σιδηρου πυρ, γέννημα δε πολυλογίας και ευτραπελίας ψεύδος»**. Μπορεί ο ψαράς να μη βγάλει ψάρι-το λαγωνικό να μη βγάλει λαγό—Η πολυλογία όμως θα ΒΓΑΛΕΙ οπωσδήποτε ΨΕΜΑ . το «ΠΙΣΤΕΥΩ» δεν έχει το γράμμα Ψ.

Τώρα βέβαια μας φέρνουνε σε πολλές δύσκολες περιπτώσεις και αναγκαζόμαστε να πούμε ψέματα. Μια

ψυχή, σε μια σύναξη πιστών, έθεσε την ερώτηση: Είναι αδύνατον να μην πω ψέματα την ημέρα τι θα γίνει; Θα κολαστώ; Και κανείς δεν σήκωσε το χέρι του να φέρει αντίρρηση.

Ασφαλώς εκείνο το ψέμα είναι κολάσιμο, το οποίον ωφελεί τον σατανά, κερδίζει ο σατανάς . Βέβαια αν κάποιος θα μπορούσε να μιλήσει αυτή την ώρα θα έλεγε: ώστε επιτρέπεται το ψέμα; Δεν ελέγχθη **το ναι ναι και το ου ου**; Και εντούτοις το ψέμα επιτρέπεται.

Ένα παράδειγμα : Βρισκόμαστε σε μια ομιλία στο 2^ο όροφο. Και ο μη γένοίπο έπιασε πυρκαγιά στο ισόγειο. Αν ο υπεύθυνος πει την αλήθεια: πυρκαγιά κάτω, ποιος θα βγει ζωντανός από κει μέσα; Κανένας **Θα γίνει πανικός θα πατηθούνε κει στην πόρτα όλοι. Άλλοι θα πηδήσουν από τα παράθυρα.** Εδώ αν πει την αλήθεια, κερδίζει ο διάβολος .

Τώρα το ψέμα όχι απλώς επιτρέπεται αλλά επιβάλλεται π .χ. θα μπορούσε να πει ο υπεύθυνος: κάποιος καταζητούμενος μπήκε και να κατεβούμε γρήγορα—γρήγορα για να διευκολύνουμε την αστυνομία. Έτσι θα γλυτώνανε οι πιο πολλοί. Βεβαία είναι ψέμα ,αλλά ψέμα σωτήριο—η Γραφή είναι φορτωμένη από τέτοια.- **Αλλά Το ναι ναι και το ου ου; Ελέγχθη κατά πνεύμα και όχι κατά γράμμα, «το γάρ γράμμα αποκτέννει, το δε πνεύμα ζωοποιεί» Β "Κορ. Γ " 6 .**

ΠΡΑ 2^{ον} Γνωρίζει ο γιατρός ότι αυτός πεθαίνει εξ αιτίας της καρδιάς του θα του πει !! πάς: θα πεθάνει στα χέρια του! Του λέει κουράγιο, από σένα εξαρτάται, και τον ωφελεί πολλάκις, γιατί η αλήθεια που του λέει η επιστήμη του, καμιά φορά μπορεί να είναι ψέμα και ο άνθρωπος να ζήσει. Γι' αυτό και η Γραφή λέγει παραμυθείσθε τους ολιγοψύχους, αντέχεσθε των ασθενών Α'Θεσβ14 Δηλ. να τους πούμε παραμύθια για να προλάβουμε την αυτοκτονία ή την συγκοπή.

Ο Χριστός μας έχει δώσει ένα πανίσχυρο όπλο για να χειριζόμαστε αυτά τα θέματα. Η μεγαλύτερη αρετή ποια είναι; **Η Διάκριση**, το ισχυρότερο εργαλείο της φωτισμένης συνειδήσεως. Και η διάκριση λέγει: Όπως ο Σατανάς χρησιμοποιεί και την αλήθεια (αν και σπάνια) για το κακό, (πυρκαγιά, ναυάγιο, αρρώστια,...). Έτσι και ο χριστιανός μπορεί να χρησιμοποιεί και το ψέμα (αν και σπάνια) για το καλό. Το βάρος πέφτει στη λέξη φωτισμένη συνείδηση, **οπότεν ψεύδους εισάπαν καθα- ρεύσωμεν, τότε αυτό μετά φόβου, καιρού καλούντος υπέλθωμεν.Ιω.Κλιμ.Λ.Ιβ** Άλλως τε η εντολή του 10λόγου, σ'αυτό το πνεύμα είναι διατυπωμένη : **«ου ψευδομαρ- τυρήσεις ΚΑΤΑ του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή».-**

Είναι καιρός να νοιώσουμε απόλυτα ελεύθεροι και σ' αυτό το θέμα του ψέματος αλλά **ΤΙΜΙΟΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ.** «τη **ελευθερία ή Χριστός υμάς ηλευθέρωσε στήκετε και μη πάλιν ζυγώ δουλείας ενέχεσθε».** **Γαλ.Ε1. ο άνθρωπος του Χριστού είναι ο μόνος απόλυτα ελεύθερος άνθρωπος στη γη και στον ουρανό.**

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ζ. ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

22-7-12. Μτθ. θ 27-35.

((και ενεβριμήσατο αυτοίς ο Ιησούς λέγων οράτε μηδείς γινωσκέτω)).

Σήμερα θα δούμε ένα θαύμα με περίεργες για μας συνθήκες. Όταν θεράπευσε τους δυο τυφλούς, τους έδωσε εντολή να μην το μάθη κανείς **και ενεβριμήσατο αυτοίς ο Ιησούς λέγων οράτε μηδείς γινωσκέτω** το περίεργο είναι ότι αυτό που ζητούσε ήταν ανεφάρμοστο και φυσικά το ήξερε ο Χριστός. Ήθελε όμως να διδάξει εποπτικά την αποφυγήν ενός από τα 7 θανάσιμα αμαρτήματα: της κενοδοξίας.

Τι είναι η κενοδοξία

Σε μας είναι γνωστή με το όνομα **επιδειξιμανία ή ανθρωπαρέσκεια : τι θα πει ο κόσμος**. Δηλαδή μια ικανοποίησης, μια ευχαρίστησις, μια **ηδονή** που νοιώθει ο άνθρωπος όταν επιδεικνύει τα αγαθά του. Είτε πραγματικά, είτε φανταστικά, τις επιδόσεις του. τα κατορθώματα του υλικά ή πνευματικά, τα αξιώματα του ...**((ξέρεις ποιος είμαι γώ !))** :**νεκροταφείο είμαι εγώ κύριε για να ξέρω ποιος είσαι;** (εισπράκτορας στον δύστροπο επιβάτη).

Γιατί είναι κακό

Κενοδόξος εστίν **ειδωλολάτρης πιστός, Θεόν μεν τώ δοκείν σεβόμενος, ανθρώποις δε, και ου Θεώ ευαρεστέιν βουλόμενος. Ιω ΚΛΙΜ. Λ. κα´**. Δηλ. Δείχνει ότι σέβεται τον Θεόν στην θεωρία, αλλά στην πράξη θέλει να ευαρεστεί στους ανθρώπους και όχι στον Θεόν.

1^{ON}. προσβάλλει Όλους τους ανθρώπους και τους άγιους ακόμη. **Από την κούνια ως τον τάφο. Είναι το πρώτο και τελευταίο πάθος.**

2^{ON} .Αλλά κυρίως τους προικισμένους με τάλαντα και αγαθά ,υλικά και πνευματικά οι διαφθορείς γνωρίζουν πως ευκολότερα διαφθείρουν μια πολύ εύμορφη κόρη η αλεπού ο κόρακας και το τυρί, γιατί ποντάρουν στην κενοδοξία της **.Κανείς δεν την έχει αποφύγει, μοιάζει σαν το τριβόλι.**

3^{ON}. από φιλόσοφο μέχρι αγράμματο. Πλάτων και Διογένης : **((πατώ τον Πλάτωνος τύφον** έλεγε ο Διογένης, ποδοπατώντας την σκιάν του Πλάτωνος , και η απάντησης **ετέρω γε τύφω))**. Στα αρχαία **τύφος** λέγεται η Κενοδοξία.

4^{ON}. από κούνια μέχρι τον τάφο και το νήπιο στην κούνια...και τον γέροντα στον τάφο. **((επιτηρεί και μέχρι μνήματος την ανοαίαν ανθούσαν ευρήσεις εν ιμάτιοις και**

μύροις και προπομή και αρώμασι και ετέροις)) : στεφάνια, κενοτάφια, μνημόσυνα μεγαλοπρεπή...

5^{ον} ..από εγκρατή μέχρι ράθυμο. Οι νεόπλουτοι καυχώνται για την κουζίνα τους Και οι εγκρατείς για τις νηστείες και τα τριήμερα.

6^{ον}. από φιλάργυρο μέχρι δωρητή Οι φιλάργυροι για το χρυσάφι τους και οι δωρηταί για τις ευεργεσίες τους . **Παράδειγμα :**

Δεσπότης στην Αφρική έγραψε στους εμπορευόμενους πλούσιους γαιοκτήμονες της περιοχής να τον ενισχύσουν να κτίσει ένα σχολείο για τα παιδιά τους .Απάντηση 700 Δολάρια, Δεν έφθαναν να κτίση ούτε τη σκάλα !. Δεύτερο έγγραφο: **Θα εντοιχισθή αναμνηστική πλάκα με τα ονόματα των δωρητών κατά σειράν προσφοράς .** Απάντ. 500.000 \$ σε μια εβδομάδα.

Το σχολείο κτίσθηκε Αγιασμός ,αποκαλυπτήρια της αναμνηστικής πλάκας. Όλοι παρόντες διάβασαν τα εξής :**Το θαυμάσιο τούτο σχολείο εκτίσθη χάρις στην ΚΕΝΟΔΟΞΙΑ των κάτωθι δωρητών: και ακολουθούσαν τα ονόματα.**

Ζούμε μέσα στην καταναλωτική κοινωνία ,την επιλεγόμενη κοινωνία της αφθονίας. Με τους λίγους να έχουν άφθονα και τους πολλούς να είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας. Το πρόβλημα της κοινωνίας αυτής είναι ότι ο διάβολος κατάφερε να της αναβαθμίσει την κενοδοξία και να την κάνει **Κύριο σκοπό της ζωής (από την κούνια ως τον ΤΑΦΟ).** Με άλλα λόγια κολυμπάμε μέσα στην Ανθρωπαρέσκεια, την επίδειξη ,**τι θα πει ο κόσμος, ξέρεις ποιος είμαι γω....**

ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ με την χριστιανική κοινωνία της ενορίας Όπως το είπε ο Παύλος : Όποιος χριστιανός και τώρα ακόμη, προσπαθεί να αρέσει στους ανθρώπους του Κόσμου ,δεν μπορεί να είναι δούλος του Χριστού, και πολίτης της βασιλείας .(**ει έτι ανθρώποις ήρεσκον, Χριστού δούλος ουκ αν ήμην**)). **ΓΑΛ.α' 10.**

Ο λαός του Θεού που έχει Πνεύμα Άγιο, το έχει και αυτό καλύψει : **Δεν μπορείς να έχεις και τον σκύλο χορτάτο και την πίτα ακέρια.**

Τώρα ποιος είναι ο σκύλος, είναι κάτι που ο καθένας πρέπει να το βρει μόνος του.

Ο έχων ώτα ακούειν ακουέτω.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Η΄ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

7-8-11 ΜΤΘ. Ιδ 14-22

και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και ήσαν το περισσεύον των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις . ΜΤΘ. Ιδ΄ 20

Το περιστατικό του σημερινού Ευαγγελίου συνέβη στην αρχήν της δημόσιας δράσεως του Ιησού, αμέσως μετά τον αποκεφαλισμόν του Προδρόμου. Τότε μπήκε στο πλοίον στην Καπερναούμ και ανεχώρησε για την απέναντι όχθη της Γενησαρέτ.

Ο λαός πού τον υπεραγαπούσε τον ακολούθησαν πεζή από τις όχθες της παραλίας. Έτσι όταν βγήκε από το πλοίο **τους βρήκε** μπροστά του.

Και εξελθών ο Ιησούς είδε πολύν όχλον, και ευσπλαγγίσθη επ΄ αυτούς και εθεράπευσε τους αρρώστους αυτών ΜΥΘ.ιδ΄ 14. Κόντευε να βραδιάσει όταν πρώτοι οι μαθηταί αντελήφθησαν ότι όλοι ήσαν νηστικοί από την προηγούμενη ημέρα και το είπαν στον Χριστόν . Επακολούθησε το θαύμα της τροφής 5000 ανθρώπων από 5 άρτους και 2 ιχθύας ως γνωστόν. Τώρα για αυτόν που θα ασχοληθεί προσεκτικά με το περιστατικόν θα επισημάνει τρία θέματα.

Το πρώτο θέμα της Αρτοκλασίας : Ο δρόμος της ευτυχίας.

ο Χριστός αυτούς που πηγαίνουν κοντά του για να ακούνε λόγο Θεού, που λαχταρούν να ακούσουν τον λόγο Του, που προτιμούν να μείνουν νηστικοί για να μην χάσουν το κήρυγμα (όπως στη σημερινή περικοπή). Δεν τους αφήνει ποτέ να πεινάσουν ούτε υλικά ούτε πνευματικά, έστω και αν χρειαστεί να επεμβεί θαυματουργικά **((έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν))**, όχι μόνον οι καλοί ..

Είναι οι πιο ευτυχισμένες ώρες στη ζωή της Εκκλησίας δεν υπάρχει χαρά δεν υπάρχει πανηγύρι που να μην γίνεται Αρτοκλασία και οι συνθήκες του θαύματος είναι ο νορμάλ (φυσικός) τρόπος ζωής της ενορίας .

Το δεύτερο θέμα της αρτοκλασίας. Είναι ο φυσικός (νορμάλ) τρόπος ζωής

Της ενορίας . ΟΧΙ ΕΧΕ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΝΗΣ, ΑΛΛΑ ΔΙΝΕ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΙΣ :

Ασφαλιστικά μέτρα. Πολ/σμός κατά την μετάδοσιν. Η ευλογία του πολ/σμού των άρτων έγινε κατά την μετάδοσιν (όχι προκαταβολικά) Δεν δημιούργησε σωρούς και είπε τώρα μοιράστε τα αλλα όσο οι μαθηταί έδιναν τόσο τους έδινε ο Χριστός όταν σταμάτησαν να δίνουν (γιατί χόρτασαν) τότε σταμάτησε και ο Χριστός .

Παράδειγμα: Καλόγερος είχε αδελφό στον κόσμο φτωχό οικογενειάρχη. Τον λυπόταν πού βασανιζότανε και τον βοηθούσε από τα λίγα πού κέρδιζε από το εργόχειρο του. Μα όσο πιο πολύ του έδινε, τόσο εκείνος και τα παιδιά του υπόφεραν από πείνα και στέρηση Στενοχωρημένος ό Καλόγερος, γύρεψε τη συμβουλή κάποιου πνευματικού Γέροντα. "Αν θέλεις να μ' ακούσης, του είπε εκείνος, πάψε να τον ελεείς. "Όταν ξαναέλθει να σου ζητήσει, πες του: Εγώ, αδελφέ μου, όταν είχα σου έδινα, τώρα όμως βρέθηκα σε ανάγκη. Βοήθησε με και συ από τη δουλειά σου. "Αν σου φέρει τίποτε, δώσε το ελεημοσύνη σε φτωχό ή άρρωστο και ζήτησε του να προσεύχεται για τον αδελφό σου. Ό Καλόγερος έκανε, όπως ακριβώς τον συμβούλεψε ό Γέροντας. Ό κοσμικός τότε έφυγε στενοχωρημένος μεν, άλλ' αποφασισμένος να βρει δουλειά για να θρέψη τον εαυτό του και τα παιδιά του, αφού δεν περιμενε πια από κανένα βοήθεια.

Την πρώτη μέρα πού κέρδισε λίγα χρήματα, αγόρασε ένα λάχανο και το πήγε στον αδελφό του τον Καλόγερο. Εκείνος πάλι το έδωσε σ' ένα φτωχό ερημίτη και τον παρακάλεσε να κάνει προσευχή για τον αδελφό του.

"Ύστερα από λίγες μέρες ό κοσμικός έφερε περισσότερα λαχανικά στον Καλόγερο. Εκείνος πάλι τα μοίρασε ελεημοσύνη.

Μια μέρα ανέβηκε ό κοσμικός στη σκήτη φέρνοντας μαζί του ένα ζώο φορτωμένο με διάφορα τρόφιμα, ψάρια, οπωρικά, και κρασί ακόμα. Ό Καλόγερος τον πήρε μαζί του και τα μοίρασαν όλα στους φτωχούς Ερημίτες. Αυτοί πάλι ευχήθηκαν μ' όλη τους την καρδιά την ευλογία του Θεού στο σπίτι του δωρητή. Σαν ετοιμάστηκε ο αδελφός του να γυρίσει σπίτι του, ό Καλόγερος δοκιμαστικά τον ρώτησε: Μήπως θέλεις να σου δώσω λίγα ψωμιά;

Όχι, όχι, προς Θεού, αποκρίθηκε εκείνος .όσο καιρό έπαιρνα βοήθεια από σένα, φωτιά έμπαινε στο σπίτι μου και τα κατάστρεφε όλα. Αφ' όταν έπαψα να σου ζητώ κι' άρχισα εγώ ο ίδιος να δίνω, μπήκε στο σπιτικό μου ή ευλογία του Θεού. **ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ Χαμπάκη σελ. 210**

Το τρίτο θέμα όχι εκ του μηδενός: Ο Χριστός ευλογεί αυτά που έχουν οι μαθηταί . Δεν δημιούργησε από τις πέτρες ψωμιά. (Αυτό ήταν ο πρώτος πειρασμός) **ΜΤΘ.Δ3** ο Χριστός ευλογεί αυτό που έχεις και το λίγο το κάνει πολύ στην πορεία και **όσο χρειάζεται**. 5 άρτους και δύο ψάρια είχαν που χωρούσαν άνετα σε ένα κοφίνι και στο τέλος βρέθηκαν με 12 κοφίνια,1 για κάθε απόστολο ακόμα και ο Ιούδας . Δεν είναι προσωπολήπτης ο Θεός και στην παρούσα ζωή κρατάει τις υποσχέσεις του. **((ο ελεών πτωχόν δανείζει Θεόν))** , είναι συμβόλαιον, είτε ηθικός είναι ο δότης γενικά, είτε ανήθικος.

Το λάδι της χήρας

Θα κλείσω με ένα παράδειγμα από τους προφήτες τη Π.Διαθήκης**Γ.Βασ.ΙΖ8..13,14**. Ο προφήτης Ηλίας μετά την ξήρανσιν του χειμάρρου που έπινε νερό. εστάλη από τον Θεόν εις Σάρεπτα της Σιδωνίας εις γυναίκα χήρα .Την συνάντησε στον πυλώνα της πόλεως να συλλέγει ξύλα. Της ζήτησε λίγο νερό να πιεί .

((και επορεύθη λαβείν ,και εβόησε οπίσω αυτής Ηλιού και ειπε λήψη δε μοι ψωμόν άρτου του εν τη χειρί σου. και ειπεν η γυνή ζη Κύριος ο θεός σου, ει εστί μοι εγκρυφίας (**τηγανίτες**) αλλ' η όσον δράξ αλεύρου εν τη υδρία (**κιούπι κεραμικό**) και ολίγον έλαιον εν τω καψακη (**λαδικό**) και ιδού εγώ συλλέξω δυο ξυλάρια και εισελεύσομαι και ποιήσω αυτό εμαυτή κα τοις τέκνοις μου, και φαγόμεθα και αποθανούμεθα. Και ειπε προς αυτήν ο Ήλιου θάρσει, εισελθε και ποιήσαν κατά το ρήμα σου αλλά ποιήσαν μοι εκείθεν εγκρυφίαν μικρόν και εξοίσεις μοι εν πρώτοις, σάυτη δε και τοις τέκνοις σου επ' εσχάτω Ότι τάδε λέγει Κύριος η υδρία του αλεύρου ουκ εκλείπει και ο καψάκης του ελαίου ουκ ελαττονήσει, έως ημέρας του δούναι Κύριος τον υετόν επί της γης)) Γ.Βασ.ΙΖ.11,12,13,14.

Θα πει κανείς γίνονται αυτά σήμερα;

ΠΡΩΤΟΝ. Γίνονται (**ιστορίες της κατοχής**).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. είναι σπάνια για δυο λόγους

1.διότι δεν υπάρχουν οι συνθήκες λιμοκτονίας.Και

2.διότι είναι **μειοψηφία** οι αγαπώντες να ακούουν λόγο Θεού. Πάντοτε όμως παραμένει ισχυρόν το πανάρχαιο ρήμα:

(Πλούσιοι επώχευσαν και επείνασαν , οι δε εκζητούντες τον Κύριον, ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού).

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Θ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΟΛΙΓΟΠΙΣΤΙΑ

ΙΔ. 22,34 14-8-11

(Και ευθέως ηνάγκασεν ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού εμβήναι εἰς τὸ πλοῖον και προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὐ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους) ΜΤΘ.ΙΔ22

Τους **ηνάγκασε** γιατί κάποιος λόγος υπήρχε... Το επεισόδιο που ακούσαμε στο σημερινό ευαγγέλιο συνέβη την ίδια ημέρα πού έγινε και το θαύμα της αρτοκλασίας. Αφού δηλ. ὅλοι χόρτασαν και πήραν και οι μαθηταί από ένα κοφίνι περισσεύματα, ξαφνικά και πριν απολύσει του ὄχλους, ευθέως ηνάγκασε τους Μαθητάς να μπουν στο πλοίο και να αναχωρήσουν χωρίς Αὐτόν τη συνέχεια την ακούσαμε ,και πρωταγωνιστής ἦταν ο Πέτρος

Η θαλασσινή περιπέτεια του Πέτρου είναι βίωμα της λαϊκής ψυχής. Ας παρακολουθήσουμε τον ποιητήν: **Εἶναι ἡ ζωὴ μια θάλασσα και μεις Καπεταναῖοι, κι ἔιναι σταλήθεια τυχεροὶ ὅσοι πεθαίνουν νέοι. Κάθε λιμάνι και καημός, κάθε καημός και δάκρυ, εἶναι ἡ ζωὴ του καθενός θάλασσα δίχως ἄκρη.** Προηγείται βέβαια ἡ εκκλησία: **((ο την του βίου τούτου αλμυράν θάλασσαν καταστείλας, και τα αχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα)).** Ευχή του μικροῦ Αγιασμοῦ.

Και αποδεικνύεται ὅτι ο Λόγος του Θεοῦ εἶναι πολύ πιο κοντά στη ζωὴ του λαοῦ ἀπό οποιοδήποτε κοσμικό σενάριο, ἀπό τα πιο ιδεαλιστικά, ως πιο βρώμικα ΡΙΑΛΙΤΥ ΣΩΟΥ. Ας την παρακολουθήσουμε: Οι μαθηταί ὕστερα ἀπό την θαυμάσια ἡμέρα που πέρασαν εἶχαν γίνει εξωστρεφεῖς **Εἶχαν ξεχάσει και Χριστόν, και βασιλεία των ουρανῶν, και ψυχὴ, και διδασκαλία.** Και εἶχαν το νου τους στην εξουσία, στα υπουργηγλίκια και ο Πέτρος πρωθ/ργος. **((Ιησούς γνούς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι και αρπάζειν αὐτόν ἵνα ποιήσωσιν αὐτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτός μόνος))** Ιω.στ' 15. Αποδειξίς ὅτι την ὥρα του κινδύνου οὔτε που θυμόντουσαν τον Κυριον, (φάντασμα).

ἀκόμα και ὅταν ο Πέτρος ξυπνώντας ἀπό τον λήθαργο ἔτρεξε κοντά του ,ἡ εξωστρέφεια δεν τον εγκατέλειψε και ο Χριστός τον ονόμασε ολιγόπιστο **τετάρτη δε φυλακὴ της νυκτός ἀπήλθε προς αὐτούς ο Ιησούς περιπατῶν ἐπὶ της θαλάσσης και ἰδόντες αὐτόν οι μαθηταί ἐπὶ την θάλασσαν περιπατοῦντα εταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστί, και ἀπό του φόβου ἐκραξαν. ΜΤΘ.ΙΔ25,26**

Το ἴδιο συμβαίνει και με μας και εμεῖς ὅταν εἴμαστε στο λιμάνι δηλαδή σε μια ἡρεμη οικογενειακὴ ζωὴ. Αρκετά χρήματα ,υγεία, ανέσεις, δηλ χωρίς προβλήματα επιβιώσεως, χαλαρώνουμε την ζωὴ της εκκλησίας: νηστεία, προσευχή, εκκλησιασμοῦ της Κυριακῆς, περιφρονούμε τον Λόγο Θεοῦ . γινόμαστε εξωστρεφεῖς και θέλοντας να ζήσουμε την ζωὴ μας (γλέντια, πάρτι, γενέθλια, Γάμους, βαφτίσια, συνεστιάσεις τα Σαββατόβραδα) Δηλ. να ((γλεντήσουμε)) τη ζωὴ μας .

Δηλ. Να ξεσαλώσουμε στη ζωή μας .ξεχνάμε σιγά σιγά και ψυχή, και Χριστό και εκκλησία και νηστείες και προσευχή και μυστηριακή ζωή. Αρχίζουμε να αφαιρούμε τις κολώνες πού στήριζαν την κατ' οίκον εκκλησίαν.

ΔΗΛΑΔΗ

1. Κόβουμε την κολώνα της νηστείας.

2. κόβουμε την κολώνα του Σαββατόβραδου ξεφαντώνοντας μέχρι πρωίας και χάνοντας την λειτουργία της Κυριακής. Κι ' ο χορός καλά κρατεί.**(μέχρι πότε;)**. στο Χριστό βέβαια ανάβουμε το κεράκι μας (όπως και στους πεθαμένους). Αλλά ο Χριστός είναι ζωντανός και δεν έχει ανάγκη να καεί το κερί μέχρι τέλους, γιατί το κερί πού ανάβουμε στο Χριστό είναι αναστάσιμο και η ανάσταση δεν έχει τέλος.

Αλλά ξαφνικά έρχεται η τρικυμία: αρρώστια, ατύχημα, οικονομικά προβλήματα... τότε τα χάνουμε και η εξωστρέφεια γίνεται ολιγοπιστία. Και τρέχουμε στους πάντες γύρω μας, εκτός από Τον Χριστό που είναι μέσα μας .

Στους γιατρούς, στους μαιευτήρες, στους ψυχολόγους, στους καρδιολόγους, στους μάγους, στα ξόρκια φυσικά θα πάμε και στην επιστήμη αλλά διά του Χριστού τους καρδιολόγους αλλά χριστιανούς καρδιολόγους, μαιευτήρας αλλά χριστιανούς διαιτολόγους, ψυχολόγους, ψυχιάτρους .

Αλλά και (εδώ προσέξτε)... την τελευταία λέξη θα την έχει πάλι ο Χριστός πού είναι ο Μόνος πού μπορεί να μας σώσει και αυτό το δηλώνουν όλοι οι γιατροί του κόσμου όταν δουν τα σκούρα.

Στη ζωή ο κάθε άνθρωπος θα συναντήσει και Λιμάνια: ήρεμες και ευτυχισμένες αυγές και ηλιοβασιλέματα και τρικυμίες Αφού, όπως λέει ο λαϊκός ποιητής

Είν' η ζωή του καθενός θάλασσα δίχως Άκρη.

Και αλλοίμονο σε κείνο τον χριστιανό που δεν έχει Χριστό...(δics)

ΘΑ ΒΟΥΛΙΑΞΕΙ,

για ολόκληρη την αιωνιότητα **ανεπανόρθωτα.**

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Λουκ. Ι' 38-42 ,ια' 27-28

15-8-2012

Η εορτή της [Κοιμήσεως της Θεοτόκου](#), που εορτάζει στις 15 Αυγούστου ο χριστιανικός κόσμος, είναι η μεγαλύτερα από τις εορτές που καθιέρωσε η Εκκλησία προς τιμήν της Μητρός του Κυρίου, τις θεομητορικές εορτές, όπως γράφει ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωάννης Φουντούλης στο Περιοδικό Ποιμήν (2004) .

Τις πρώτες μαρτυρίες έχουμε γι' αυτήν την εορτήν, κατά τον Ε' αιώνα, γύρω στην εποχή που συνεκλήθη η **Γ' Οικουμενική Σύνοδος της Εφέσου (451)**, που καθόρισε το Θεομητορικό δόγμα και έγινε αιτία να αναπτυχθεί η τιμή στο πρόσωπο της Θεοτόκου. Για πρώτη φορά φαίνεται ότι γιορτάστηκε στα Ιεροσόλυμα την 13 Αυγούστου και λίγο αργότερα μετετέθη στις 15 του ίδιου μηνός.

Κέντρο του πανηγυρισμού αναφέρεται στην αρχή ένα «Κάθισμα», **ναός επ' ονόματι της**, που ευρίσκετο έξω από τα Ιεροσόλυμα στο τρίτο μίλι της οδού που οδηγούσε στην Βηθλεέμ. Η σύνδεση της εορτής αυτής προς την Κοίμηση της Θεοτόκου, έγινε στον περίφημο ναό της Παναγίας που βρισκόταν στην Γεσθημανή, το «ευκτήριο του Μαυρικίου», όπου υπήρχε και ο τάφος της.

Αυτός ο ναός πολύ σύντομα πήρε τον χαρακτήρα του μεγαλύτερου θεομητορικού προσκυνήματος και η ακτινοβολία του έγινε αιτία η πανήγυρις του κατά την 15^η Αυγούστου γρήγορα να διαδοθεί σ' ολόκληρο τον χριστιανικό κόσμο και κατά τον ΣΤ' με Ζ' αιώνα να επικρατήσει σε ανατολή και δύση σαν εορτή της Κοιμήσεως, του θανάτου, της Θεοτόκου.

Αργότερα εξήρθη η εορτή με την προπαρασκευαστική νηστεία και την παράταση το εορτασμού μέχρι της 23^{ης} , (τα λεγόμενα ενιάμερα) και έγινε όχι μόνο η μεγαλύτερα θεομητορική εορτή, αλλά και μία από τις σπουδαιότερες εορτές του εκκλησιαστικού έτους. Αυτό βέβαια ήταν φυσικό να γίνει, γιατί η Θεοτόκος είναι το προσφιλέστερο και ιερότερο πρόσωπο μετά τον Κύριο και γι' αυτό συνεκέντρωσε την τιμή και την ευλάβεια όλων των χριστιανικών γενεών.

Ειδικά το γεγονός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου αφηγείται, εκτός των άλλων, και μια απόκρυφος διήγησις, που φέρεται υπό το όνομα του ηγαπημένου μαθητού του Κυρίου, του Ιωάννου. Μία περίληψη του εκτενούς αυτού κειμένου θα παρουσιάσουμε εδώ.

Η Παναγία μετά την ανάληψη του Χριστού καθημερινώς πήγαινε στο Ζωοδόχο μνήμα και προσήχετο.

Μια Παρασκευή ο αρχάγγελος Γαβριήλ παρουσιάζεται μπροστά της και την χαιρετά· **«Χαίρε, η γεννήσασα Χριστόν τον Θεόν ημών. Ο Κύριος άκουσε την προσευχή σου και θα πορευθείς εις την ζωήν την αληθινήν και αδιάδοχον».**

Η Θεοτόκος επιστρέφει στον οίκον της, θυμιά και προσεύχεται στον Χριστό να της στείλει τον Ιωάννη και τους λοιπούς Αποστόλους για να παρασταθούν στον θάνατό της. Η προσευχή της εισακούεται και πρώτος φθάνει, αρπαγείς από νεφέλη, ο Ιωάννης και σε λίγο επί νεφελών και οι λοιποί απόστολοι ,οι διεσπαρμένοι στα πέρατα του κόσμου.

Την Κυριακή έρχεται με την απαστράπτουσα δόξα Του και με χιλιάδες αγγέλους ο Κύριος να παραλάβει την ψυχή της μητρός του. Εκείνη ευλογεί τους αποστόλους και τον κόσμο, δέεται για την σωτηρία όλων και αφού **λαμβάνει την υπόσχεση ότι «πάσα ψυχή επικαλούμενη το όνομά της ου μη καταισχυνθή, αλλ' εύρη έλεος και παράκλησιν και αντίληψιν και παρρησίαν και εν τω νυν αιώνι και εν τω μέλλοντι»**, παραδίδει την αγία της ψυχή στα χέρια του Υιού της.

Οι απόστολοι περιπτύσσονται το σκήνος και ψάλλοντες, μεταφέρουν την κλίνη με το σώμα για ταφή. Ένας Εβραίος ονόματι Ιεφωνίας ορμά και επιχειρεί **«κατά της κλίνης»**, αλλ' άγγελος Κυρίου με **«ξίφος πυρός»** αποκόπτει τα χέρια του από των ώμων, που μένουν κρεμασμένα στην κλίνη. Αυτός μετανοεί και κολλώνται και πάλι τα χέρια του, ενώ οι απόστολοι ανενόχλητοι συνεχίζουν την εκφορά. Το σκήνος θάπτεται σε καινό μνημείο στην Γεσθημανή, την Τρίτη όμως ημέρα **«μετετέθη... εν Παραδείσω».**

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ι΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΜΤΘ ΙΖ 14-23 16-8-2009

((Τούτο το γένος ουκ εκπορεύεται ει μη εν προσευχή και νηστεία)).

Το επεισόδιο έγινε την ημέρα της Μεταμορφώσεως στους πρόποδες του όρους Θαβώρ. Ενώ οι τρεις μαθητές Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης ζούσαν μέσα στο όργιο του φωτός ,στους πρόποδες οι άλλοι 9 μαθητές, ο κόσμος και ο πατέρας ενός σεληνιαζομένου παιδιού ζούσαν το δράμα του δαιμονισμού :. Κατά την δήλωση του πατέρα **σεληνιάζεται και κακώς πάσχει πολλάκις γαρ πίπτει εις το πυρ και πολλάκις εις το ύδωρ Μτθ.ιζ 15** . Δηλαδή πολλές φορές πέφτει στην φωτιά του αναρχισμού και πολλές φορές στα λασπόνερα της ακολασίας . Είναι το δράμα της νεολαίας όλων των εποχών και της δικής μας.

Πολλοί επεχείρησαν δια μέσου των αιώνων να την θεραπεύσουν αλλά είχαν και έχουν την τύχη των 9 μαθητών του Χριστού γιατί μόνον Αυτός χτύπησε το κακό στη ρίζα του ,γιατί μόνον Αυτός είχε την Δύναμη να το κάνει. **Και επετίμησε αυτώ ο Ιησούς ,και εξήλθεν απ' αυτού το δαιμόνιο και εθεραπεύθη ο παίς από της ώρας εκείνης . Μτθ.ιζ 18** Διάβολος λοιπόν η αιτία που βασανιζόταν το παιδί ,που όταν ο Χριστός τον έβγαλε από τη μέση ηρέμησαν τα πάντα . Όσοι λοιπόν θεωρούμε τον Διάβολο σαν προσωποποίηση του κακού, και όχι σαν πρόσωπο, και είμαστε πολλοί όπως δείχνει: ο τρόπος πού **τρώνμε** πού **νηστεύομε**, πού **προσευχόμαστε**, πού ντυνόμαστε ... πού **γδυνόμαστε...** πού **διασκεδάζομε...** πού **διαβολοστέλνομε...** και γενικά ο τρόπος πού βιώνουμε τη ζωή σε 24ωρη βάση, δείχνει πώς δεν τον φοβόμαστε αφού δεν τον πιστεύομε σαν πρόσωπο.

Όσοι σκεφτόμαστε έτσι, είμαστε κάτω από την φοβερή ερώτηση του προφήτου Ηλιού το 900 π.χ. προτού κατεβάσει φωτιά από τον ουρανό και κάψει το ολοκαύτωμα της θυσίας. **((και προσήγαγεν Ηλιού προς πάντας και είπε αυτοίς Ηλιού έως πότε υμείς χωλανείτε επ' αμφοτέραις ταις ιγνύες; (πότε από δω, και πότε από κει), Ει έστι Κύριος ο Θεός, πορεύεστε οπίσω αυτού ει δε ο Βάαλ πορεύεστε οπίσω αυτού και ουκ απεκριθη ο λαός λόγον)). ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ' ιη 21** Ο προφήτης Ηλίας είναι ζωντανός και δεν παύει να απευθύνει την ίδια ρητορική ερώτηση προς όλους μας. Δηλ. χωλαίνουμε και στη θεωρία και στην πράξη: **ΔΗΛΑΔΗ**

ΚΟΥΤΣΑΙΝΟΥΜΕ

1^{ον} ΣΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑ. διότι:

α. αντιβαίνουμε στην Γραφή στην οποία ο Σατανάς ,είναι ένα από τα ' δύο κεντρικά πρόσωπα. Δύο είναι τα κεντρικά πρόσωπα και στα 76(49+27) βιβλία της Αγίας Γραφής **ο Χριστός και ο Σατανάς.** και μάλιστα πρώτος εμφανίζεται ο Σατανάς ο όφιος ο αρχαίος ο διάβολος και έπειτα ο Χριστός.

β.αντιβαίνουμε στην λογική. Ποίος πείραξε τον Χριστό στο Σαραντάριον όρος στην έρημο; Μήπως ο εαυτός του; **(ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ).**

γ.αντιβαίνουμε στην οικονομία της Σωτηρίας.

((είς τούτο εφανέρωθη ο υιός του Θεού, ίνα λύση τα έργα του διαβόλου.)) Α.ΙΩ.Γ9. (οι προσωποποιήσεις δεν κάνουν έργα.)

2^{ον} ΠΡΑΞΗ. αδιαφορούμε για το συμφέρον μας ακολουθώντας κοσμικές πρακτικές περιφρονούμε τα ασφαλιστικά μέτρα της εκκλησίας

1.εξορκισμούς, αγιασμούς, θυμιάματα, κομποσκοίνια...

2.την καθοδήγηση των Αγίων (**κατάσκοποι της Εκκλησίας** στο στρατόπεδο του εχθρού).Έφεραν πλήθος πληροφορίες. Και έτσι (πηγαίνοντας **ξυπόλυτοι στ'αγκάθια**) έχουμε μεταβάλει την κοινωνία μας σε ΚΡΑΝΙΟΥ ΤΟΠΟΝ .

Η πιο νεώτερη επιστήμη και τεχνική είναι η πληροφορική. έχει κάνει τεράστια άλματα. Συγκεντρώνει, αποταμιεύει, ταξινομεί πληροφορίες για όλα τα προβλήματα στον υπολογιστή, τα επεξεργάζεται και δίνει λύσεις ταχύτατα (με το πάτημα ενός κουμπιού). Για όλα τα προβλήματα δίνει λύσεις , **ΓΙΑ ΟΛΑ :**

ΠΛΗΝ ΕΝΟΣ... της δράσεως των δαιμονίων **στην Ιστορία** και στην **καθημερινή ζωή**, για τα οποία υπάρχει τεράστια ποσότητα υλικού για επεξεργασία στα συναξάρια των Αγίων. **Ακολουθούν** Μερικά (ελάχιστα) δείγματα πληροφοριών.

Πηγή πληροφοριών: Συναξάρι Άγιου Νικόδημου αγιορείτου και Γεροντικό.

1. Μακάριος ο Αιγύπτιος. ΕΟΡΤΗ: 19 Ιανουαρίου.

Είναι δύο τα τάγματα των δαιμόνων και το μὲν ένα τάγμα πολεμάει τους ανθρώπους εις τα διάφορα πάθη, θυμού, και επιθυμίας το δε άλλο τάγμα **το οποίον ονομάζεται αρχικό** πολεμάει τους ανθρώπους και τους ρίπτει εις διαφόρους **αιρέσεις** και **βλασφημίας** και **πλάνας** , στους μάγους και τους αιρεσιάρχες .

2.Γεροντικόν Αντωνίου.

επιδρούν στην φαντασία και βλέπουμε διαφορετικά (μια ευσεβή γυναίκα ως φοράδα) Γερ. Χαμπάκη (Αντωνίου) **σελ.193**).

3. Αβέρκιος 22 Οκτωβρίου. **έχουν δύναμιν επί των στοιχείων της φύσεως .(σεισμοί, θύελλες, επιδημίες)**.

4. Ιάκωβος ο αναχωρητής 26Νοεμβρίου

μιμούνται μορφές ανθρώπων και μάλιστα Αγίων

5. οσία Θεοδώρα η εν Αλεξανδρεία -11 Σεπτεμβρίου.

δεν νικώνται από καμία αρετή πλην της ταπεινώσεως .

Αυτή η **ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ (επίτηδες)** παράλειψις της Πληροφορικής, οφείλεται στο ότι δεν πιστεύει (η πληροφορική), ότι ο Διάβολος είναι πρόσωπο και όχι προσωποποίηση του κακού. Η απιστία όμως αυτή ,(που διευκολύνει αφάνταστα τον Διάβολο) οδηγεί στην διαστροφή, με τρομακτικές για την ανθρωπότητα συνέπειες, διότι η άπιστη γενεά, είναι και διστραμμένη γενεά, όπως το δήλωσε ο Κύριος **ΜΤΘ.ιζ' 17. Και από διστραμμένη γενεά τι καλό μπορεί να περιμένει κανείς ; (δics)**

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ **ΜΤΘ. ΙΗ 23-35 19-8-12**

Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών ανθρώπω Βασιλεί, όστις ηθέλησε συνάραι λόγον μετά των δούλων αυτού.

Στην παραβολή λοιπόν παρουσιάζεται ένας βασιλιάς, όταν άρχισε να λογαριάζεται με τους υπηκόους του. Τότε του φέρανε έναν οφειλέτη 10.000 ταλάντων. και επειδή δεν είχε να τα αποδώσει, ο κύριος του πρόσταξε να πουληθεί αυτός ,και η γυναίκα του, και τα παιδιά του, και όλα όσα είχε, και να αποδοθεί αυτό που χρωστούσε. Καθώς, λοιπόν, ο δούλος, έπεσε **στα πόδια του και τον προσκυνούσε λέγοντας: Κύριε, μακροθύμισε σε μένα, και θα σου τα αποδώσω όλα**, τότε ο Κύριος εκείνου του δούλου τον σπλαχνίστηκε, δέχτηκε την μετάνοια του τον άφησε ελεύθερο, του χάρισε μάλιστα και το δάνειο. Όταν όμως, εκείνος ο δούλος βγήκε έξω, βρήκε έναν σύνδουλον του που του χρωστούσε 100 δηνάρια. επανελήφθη η σκηνή κατά γράμμα με αντίθετο αποτέλεσμα την φυλάκιση του συνδούλου. η κατάληξις : **Δούλε πονηρέ, όλο εκείνο το χρέος σου το χάρισα, επειδή με παρακάλεσες δεν έπρεπε και σύ να ελεήσεις τον σύνδουλο σου όπως και εγώ σε ηλέησα; Και οργισθεις, τον παρέδωσε στους βασανιστές, μέχρις ότου αποδώσει σ' αυτόν ολόκληρο εκείνο που όφειλε.**

Η εξήγησις: ο βασιλιάς είναι ο Θεός δηλ. ο Χριστός και δούλοι του είμαστε εμείς. Το πελώριο χρέος δεν είναι χρηματικό αλλά πνευματικό .(αίμα Χριστού),και το χρωστάει ο καθένας μας προσωπικά στον Χριστό. Και τούτο γιατί κάθε αμαρτία (μικρή η μεγάλη) εξαγοράζεται μόνο με αίμα Χριστού. Το μικρό χρέος είναι οι μεταξύ μας διαφορές, μίσση, αδικίες, μνησικακίες, συκοφαντίες... που μας χρωστάνε οι αδελφοί μας. Πολλοί πιστεύουν ότι είναι οι κακοί, οί μεγάλοι αμαρτωλοί, οί άθεοι,οί αιρετικοί...στην πραγματικότητα είμαστε όλοι ανεξαιρέτως οί άνθρωποι. Και τούτο γιατί κάθε αμαρτία (μικρή η μεγάλη) καθαρίζεται μόνο με αίμα Χριστού.

Πόσοι πνίγουμε τους αδελφούς μας.

1ον όλοι όσοι κρατούμε μνησικακία για οποιοδήποτε γεγονός στις μεταξύ των αδελφών μας διαφορές, κακίες, αδικίες, μίσση, συκοφαντίες...ακόμα και πολλοί ιερωμένοι, ερημίτες και ασκητές.

2^{ον}.πας ο μισών τον αδελφόν αυτού ανθρωποκτόνος εστί και οίδατε ότι πας ανθρωποκτόνος ουκ έχει ζωήν αιώνιον,εν εαυτώ μένουσαν. **Α.Ι.Ω.Γ15.**

Και τώρα ας κάνουμε μια έρευνα στην πνευματική αγορά που μας άνοιξε ο Κύριος δηλ. στην εκκλησία όπου **παζαρεύεται** ο παράδεισος και η κόλαση Με οδηγό τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό :

Δύο άνθρωποι, χριστιανοί μου, ήλθαν μια φορά και εξομολογήθηκαν εις εμέ, Πέτρος και Παύλος, και να ιδείτε πως τους διόρθωσα, καλά ή κακά. Εγώ σας φανερώνω την καρδιά μου.

Μου λέγει ο Πέτρος: Εγώ, πνευματικέ μου, από τον καιρό όπου γεννήθηκα έως τώρα, ενήστευσα, επροσευχόμενος πάντοτε, έκαμνα ελεημοσύνας εις τους φτωχούς, έκτισα μοναστήρια, εκκλησίας και άλλα καλά έκαμα. Τον εχθρόν μου δεν τον συγχωρώ. Εγώ τον **απεφάσισα** δια την κόλαση.

Έρχεται ο Παύλος και μου λέγει: Εγώ από τον καιρόν όπου εγεννήθηκα, ποτέ κανένα καλό δεν έκαμα, αλλά μάλιστα έχω κάμει τόσα **φονικά, επόρνευσα, έκλεψα, έκαψα εκκλησίες, μοναστήρια** όλα τα κακά τα έκαμα, μα τον εχθρό μου τον συγχωρώ. Να ιδείτε τι έκαμα εγώ εις αυτόν. Ευθύς τον αγκάλισσα και τον φίλησα του έδωσα την άδεια να μεταλάβει. Καλά τους διόρθωσα ή κακά; **Αυγ. Καντιωτη .ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ σελις 166.**

Εδώ ο πατρο Κοσμάς μας φωτιζει από άλλη οπτική γωνία την παραβολή και φανερώνει ότι το κυριότερο εμπόδιο στην οδοιπορία για τον παράδεισο είναι η μνησικακία. Και επειδή αναφέρεται μιμούμενος τον Κυριον του, **στην τελευταία εξομολόγηση του Πέτρου και του Παύλου** δηλ. κάθε ανθρώπου άμεσα **μπροστά** στην Αιωνιότητα, (χωρίς στην περίπτωση αυτή να υπάρχει άλλο περιθώριο μετανοίας) καταλαβαίνουμε ότι **εμείς** αποφασίζουμε για το αιώνιο μέλλον μας **ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΑ**, και ο Χριστός σαν ΚΡΙΤΗΣ απλώς το επικυρώνει οριστικά, σεβόμενος την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ μας .

Τούτο συνάγεται και από την φράση του Πατροκοσμά που ειπε για τον Πέτρο: τον ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ για την κόλαση, και όχι τον προειδοποίησα, τον νουθέτησα...κλπ. Το ίδιο έγινε και για τον ευγνώμονα ληστή, αφού επακολούθησε ο θάνατος .

Όσοι θέλουμε Παράδεισο, πρέπει να ακολουθήσουμε την σημερινή ταξιδιωτική οδηγία: να παίρνουμε άφεση από το πελώριο χρέος μας των μυρίων ταλάντων- αλλά και να δίνουμε άφεση στο μικρό προσωπικό χρέος των εκατόν δηναρίων, **αφού δεν γνωρίζουμε πότε θα μας βρει ο θάνατος.**

Στη σημερινή παραβολή θέλησε ο Χριστός να μας επισημάνει τον τρόπο πού θα λογαριαστεί μαζί μας την ώρα της αναχωρήσεως για την αιωνιότητα, διότι μόνον τότε ο Χριστός θα λογαριαστεί οριστικά και αμετάκλητα με τον καθένα από μας, γιατί αυτήν την εντολή έχει από τον Πατέρα Του: **((ου γαρ απέστειλε ο Θεός τον υιόν αυτού εις τον κόσμον ινα κρίνει τον κόσμον, αλλ' ινα σωθει ο κόσμος δι' αυτού)). Ιω.γ17.**

Το φοβερό είναι ότι αν μας βρει ο θάνατος με μνησικακία θα την κουβαλάμε μαζί μας σε όλη την αιωνιότητα και **αυτό** θα είναι η Κόλαση μας .

Ο Κύριος είναι σαφής: **((Ούτω και ο πατήρ μου ο επουράνιος ποιήσει υμίν,εάν μη αφήτε έκαστος τώ αδελφώ αυτού από τών καρδιών υμών, τα παραπτώματα αυτών)).Μτθ.ΙΗ35.**

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΒ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΜΤΘ.ΙΘ.16-24 26-8-12

((ΕΙ ΔΕ ΘΕΛΕΙΣ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΡΗΣΟΝ ΤΑΣ ΕΝΤΟΛΑΣ)) ΜΤΘ.ΙΘ17.

Το σημερινό περιστατικό ούτε θαύμα είναι ούτε παραβολή απλώς είναι ένα κοινωνικό γεγονός που οριοθετεί την σχέση του Χριστού με τους νέους και των νέων, της νεολαίας, με τον Χριστό. Ένας νέος, καταξιωμένος κατά κόσμον και πλούσιος, **και άρχων και ειλικρινής, προσεγγίζει με σεβασμό** τον Χριστόν. Συνήθως οι νέοι (οι κατά κόσμον καλοί νέοι κάθε εποχής) πλησιάζουν με σεβασμό τον Χριστόν αλλά σαν τέλειον άνθρωπον (αναμορφωτή, επαναστάτη, προφήτη, θαυματοποιό ανάλογα με τα πιστεύω τους) Και ζητούν να τον χρησιμοποιήσουν, **ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥΣ**, και όχι τον Σκοπό για τον οποίον ήλθε ο Χριστός εις τον κόσμον.

Ο τρόπος που τον υποδέχτηκε ο Χριστός φαίνεται απότομος και σκληρός, διότι ο νέος δεν πήγε να τον πειράξει, αλλά ήταν ειλικρινής αυτό σημαίνει ότι ο Χριστός θέλει ξεκαθαρισμένες καταστάσεις στις σχέσεις Του με τους ανθρώπους γενικά ΔΗΛΑΔΗ δεν μπορείς να επιτύχεις κάτι από τον Χριστόν με την κολακείαν, με την ταπεινολογία, με τα τάματα. και την διπλωματία. **Ου πās ο λέγων μοι Κύριε, Κύριε εισελεύσεται εις την Βασιλείαν των Ουρανών, αλλ' ο ποιών το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς. Μτθ.Ζ.21.** Γι αυτό του λέγει : **τι με λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός ει μη εις ο Θεός.** (καταλαβαίνω τι προσπαθείς να επιτύχεις αλλά δεν συμφωνώ). **((Θεός ου μκκτηρίζεται)). ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ.**

Επειδή όμως ο Νέος ήταν ειλικρινής και τίμιος με τον εαυτό του, ο Χριστός θέλησε να του δώσει μια δεύτερη ευκαιρία.

Ο νέος ζητούσε την αιώνιον ζωήν και ο Κύριος αποφασίζει να του δείξει τον σωστό δρόμο. Δηλ. η αιώνια ζωή δεν κερδίζεται με τον τρόπο που θέλει ο άνθρωπος αλλά με τον τρόπο που γνωρίζει ο Χριστός: **Ει θέλεις εισελθύν εις την ζωην τήρησον τας εντολάς** Απαραίτητη προϋπόθεση για την σωτηρία = ζωή, είναι να το θέλει ο νέος ή η νέα, αλλά να λέγει το θέλω και να το εννοεί.

Όποιος τηρεί τις εντολές όλες τις εντολές, εκείνος αγαπά τον Χριστόν. (εννοεί τις εντολές της επί του όρους ομιλίας).

όποιος θέλει να τηρήσει επιλεκτικά τις εντολές, για παράδειγμα (νηστείαν αλλά όχι την ελεημοσύνην, την ελεημοσύνην αλλά όχι την νηστεία, την μονογαμίαν αλλά όχι την τεκνογονίαν, κ.ο.κ...

εκείνος δεν αγαπά τον Χριστό και επομένως λέγει ότι θέλει να σωθεί, αλλά δεν το εννοεί γιατί σωτηρία χωρίς Χριστόν δεν γίνεται.

(Ο Χριστός είναι Σωτήρας ακόμα και της Παναγίας).

Η ζωή του χριστιανού κυριαρχείται από δύο θέλω.

1^{ον} Το θέλω του Χριστού

2^{ον} το θέλω του πιστού.

Δηλ. Από το ποιο από τα δύο θέλω προηγείται στις προτιμήσεις μας, εξαρτάται και το επίγειο και το αιώνιο μέλλον μας.

Εάν προηγείται το θέλω (ΔΗΛ οι εντολές) του Χριστού και ακολουθεί το δικό μας θέλω, τότε έχουμε ζωή ευτυχισμένη, πετυχημένη και αιώνια Ζωή, όπως την εννοεί ο Χριστός.

((Η ευσέβεια προς πάντα ωφέλιμος εστίν, επαγγελία έχουσα ζωής της νυν και της μελλούσης)). Α΄ Τιμ.Δ. 8

ΑΝΤΙΘΕΤΑ:

Εάν προηγείται το δικό μας θέλω, και απαιτούμε νερό στο κρασί του Χριστού, όπως συμβαίνει με τους πιο πολλούς από μας, τότε ο Χριστός αποσύρεται και μας αφήνει να τα βγάλουμε πέρα μόνοι μας αλλά τότε η Παγκόσμια πείρα λέει ότι ακολουθεί, αργά ή γρήγορα, οδύνη λύπη και στεναγμός .

Ακουσας ο νεανίσκος τον λόγον απήλθε λυπούμενος **ΜΤΘ. ΙΘ22 (τα λέει όλα).**

Ο Νέος της περικοπής όπως και πολλοί νέοι διαχρονικά, ζητούνε ζωήν αιώνιον αλλά σύμφωνα με τις δικές τους προδιαγραφές ,και φεύγουν λυπούμενοι .

Ένας άλλος νέος 300 χρόνια αργότερα, πού λεγόταν Αντώνιος, (**πολύ πλούσιος**), έκαμε το αντίθετο. Άκουσε το περιστατικό σε Κυριακάτικη θεία λειτουργία και είπε((Βρε τον χαζό αυτό που δεν έκαμε αυτός Θα το κάμω εγώ)).

Το αποτέλεσμα γνωστόν: ο μεν πλούσιος νέος χάθηκε ανώνυμος μέσα στην ιστορία, ο δε Αντώνιος μεσουρανάει στο ιστορικό στερέωμα διαχρονικά με τον τίτλο ΜΕΓΑΣ που του έδωσε η ιστορία.

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 29-8-2010 Μαρκου,στ' 14-30

Η γιορτή στη Δύση γιορταζόταν ήδη από τον Δ' αιώνα, στην ανατολή φαίνεται πώς καθιερώθηκε πριν από τον Ζ' αιώνα. Τοποθετήθηκε στις 29 Αυγούστου σε σχέση με την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού (14 Σεπτεμβρίου). Η Ύψωση είναι όπως η Μεγάλη Παρασκευή, όπου γίνεται ανάμνηση του Πάθους του Κυρίου. Πριν, λοιπόν, από τον μαρτυρικό θάνατο του Κυρίου προηγείται ο μαρτυρικός θάνατος του Προδρόμου και γίνεται έτσι Πρόδρομος και στον θάνατο Του.

Το Κοντάκιο 'Ηχος πλ. α'.

Η του Προδρόμου ένδοξος αποτομή, οικονομία γέγονε τις θεϊκή, ίνα και τοις εν Άδη, του Σωτήρος κηρύξη την έλευσιν. Θρηνείτω ουν Ηρωδιάς, άνομον φόνον αιτήσασα, ου νόμον γαρ τον του Θεού, ου ζώντα αιώνα ηγάπησεν, αλλ' επίπλαστον πρόσκαιρον. Δηλαδή:

Η ένδοξη αποτομή της κεφαλής του Προδρόμου οικονομήθηκε έτσι από τον Θεό, ώστε να κηρύξει τον ερχομό του Σωτήρα σ' αυτούς που βρίσκονταν στον Άδη. Ας θρηνεί, λοιπόν, η Ηρωδιάδα, που ζήτησε να γίνει παράνομος φόνος. Διότι δεν αγάπησε τον νόμο του Θεού ούτε την αιώνια ζωή, αλλά την ψεύτικη και πρόσκαιρη. Η Ηρωδιάδα ήταν που παρακίνησε τον Ηρώδη να φυλακίσει τον Άγιο. _Βρίσκοντας μάλιστα πρόσφορο έδαφος κατά την διάρκεια μιας εορτής καταφέρνει να «ανταλλάξει» τον αποκεφαλισμό του Άγιου με ένα χορό της κόρης της Σαλώμης. Έτσι ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος βρήκε τραγικό θάνατο και παρέδωσε την ψυχή στον Κύριο.

2) .Η πρώτη και δεύτερα Εύρεσις της τίμιας κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου (24 Φεβρουαρίου).

Το σώμα του Αγίου ενταφιάστηκε από τους μαθητάς του , η δε κεφαλή του, μετά από εντολή της Ηρωδιάδας ,ενταφιάστηκε κοντά στο ανάκτορο του Ηρώδη στην Μαχαιρούντα. Εκεί βρέθηκε από δύο μοναχούς στους οποίους είχε εμφανιστεί σε ονειρο, ο Άγιος Ιωάννης ο Προδρομος.

Οι μοναχοί αυτοί, ακολούθως, παρέδωσαν την τίμια Κάρα σε κάποιον κεραμοποιό, ο οποίος τη μετέφερε στην πόλη των Εμεσηνών. Ο κεραμοποιός αυτός, επειδή σχημάτισε την εντύπωση ότι εξαιτίας της αγίας Κεφαλής πήγαιναν καλά οι εργασίες του και ευτυχούσε, την ευλαβούνταν ιδιαίτερα και την τιμούσε. Έπειτα, όταν έμελλε να πεθάνει, την άφησε στην αδελφή του, με την εντολή να μην την μετακινεί, ούτε να τη δείχνει σε άλλους αλλά μόνο να την τιμά και να την προσκυνά.

Μετά το θάνατο της γυναίκας αυτής ή τίμια Κεφαλή περιήλθε διαδοχικά σε πολλούς. Τελικά περιήλθε σε κάποιον ιερομόναχο, ονόματι Ευστάθιο, που ήταν οπαδός της κακοδοξίας του Αρείου. Ο ιερομόναχος αυτός κατοικούσε σε ένα σπήλαιο, αλλά οι Ορθόδοξοι τον εξεδίωξαν από εκεί, γιατί τις ιάσεις που γίνονταν από την τίμια Κάρα τις απέδιδε στις κακοδοξίες του. Κατά θεία όμως οικονομία, φεύγοντας από το σπήλαιο, άφησε εκεί την Κάρα του θείου Προδρόμου.

Η τίμια Κάρα παρέμεινε κρυμμένη στο σπήλαιο μέχρι την εποχή του αρχι-μανδρίτη Μαρκέλλου και του επισκόπου Εμέσης Ουρανίου, δηλαδή μέχρι την εποχή του αυτοκράτορα Ουαλεντινιανού του Νέου. Τότε λοιπόν, ύστερα από πολλές περί αυτής θείες αποκαλύψεις, βρέθηκε τοποθετημένη μέσα

σε μια **υδρία**. Αμέσως την παρέλαβε ο επίσκοπος Ουράνιος και τη μετέφερε στην Εκκλησία. Εκεί στον ιερό χώρο της Εκκλησίας, με τη χάρη της Τιμίας Κεφαλής, επιτελούνταν θαυματουργικές ιάσεις ασθενών και πολλά άλλα θαύματα. Είναι άγνωστο το πότε καθιερώθηκε η γιορτή.

3) .Η τρίτη Εύρεσις της Τιμίας Κεφαλής του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου (25 Μαΐου).

Η τιμία Κεφαλή με το πέρασμα των χρόνων ξαναχάθηκε και τελικά βρέθηκε για **τρίτη φορά** στην πόλη Κόμανα της Καππαδοκίας **από έναν Ιερέα**. Τούτη τη φορά όμως δεν ήταν κλεισμένη σε στάμνα, όπως τις προηγούμενες φορές, αλλά ήταν μέσα σε άργυρο αγγείο και σε τόπο ιερό.

Μετά την εύρεση της μεταφέρθηκε στη βασιλίδα των πόλεων, την Κωνσταντινούπολη. Εκεί την υποδέχτηκαν με απεριόριστη χαρά και επισημότητα ο αυτοκράτορας, ο πατριάρχης και ο πιστός λαός και, αφού την προσκύνησαν με ευλάβεια και σεβασμό, την απέθεσαν σε τόπο ιερό.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Τα γεγονότα του βίου και της πολιτείας ή της ζωής και του έργου του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου η Εκκλησία μας για να τα κάνει βίωμα της, και ο άγιος Ιωάννης να ζει ανάμεσα μας, τα έκανε γιορτές και μνήμες και μάλιστα τόσες, όσες αξίζουν στο μοναδικό πρόσωπο του, εννοείται μετά τον Κύριο μας Ιησού Χριστό και την Κυρία Θεοτόκο. Όρισε, λοιπόν η Εκκλησία έξι γιορτές, θα λέγαμε **γενικές, οικουμενικές**, γιατί υπάρχουν και πολλές τοπικές γιορτές που έχουν σχέση με την ανέγερση, και εγκαίνια ναών στο όνομα του, ή με θαύματα που έκανε.

Οι γενικές γιορτές είναι:

- α) Η Σύλληψις (23 Σεπτεμβρίου).
- β) Το γενέσιον (24 Ιουνίου),
- γ) Η Σύναξις (7 Ιανουαρίου),
- δ) Η Αποτομή της κεφαλής (29 Αυγούστου),
- ε) Η Α' και Β' Εύρεσις της κεφαλής (24 Φεβρουαρίου),
- στ) Η Γ' Εύρεσις της κεφαλής (25 Μαΐου).

ΑΜΗΝ

1Η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, ΙΝΔΙΚΤΟΣ

1-9-2013

Κατά την περίοδο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας το εκκλησιαστικό και το οικονομικό έτος άρχιζαν την 1η Σεπτεμβρίου.

Η “Ινδικτος” ήταν η δεκαπενταετής περίοδος από απογραφή σε απογραφή. Δηλαδή, τα φορολογικά και δημογραφικά δεδομένα της Αυτοκρατορίας ανανεώνονταν κάθε δεκαπέντε χρόνια, ώστε να είναι επικαιροποιημένα και, κατά το δυνατόν, ακριβή. Το σύστημα αυτό ξεκίνησε από τον Οκταβιανό Αύγουστο .

Σήμερα η 1η Σεπτεμβρίου εορτάζεται εκκλησιαστικά ως αρχή του έτους και στην υμνολογία της ημέρας υπάρχει πλήθος σχετικών αναφορών.

Είναι μία ημερομηνία, η οποία έχει πνευματικό χαρακτήρα με την έννοια ότι πολλοί από εμάς καθώς επιστρέφουμε από τις διακοπές και ξεκινάμε το χειμερινό αγώνα αναπροσαρμόζουμε, περισσότερο ή λιγότερο ανανεωμένοι, τους πνευματικούς μας στόχους. Νέοι στόχοι, νέες προσπάθειες, νέα όρεξη, νέες ελπίδες.

Μάλιστα, για την Ορθόδοξη Εκκλησία έχει ιδιαίτερη σημασία η προσπάθεια του Οικουμενικού Πατριαρχείου να αναδείξει την ημέρα αυτή ως την ημέρα του σεβασμού προς το περιβάλλον. Η σχέση μας με τον γύρω μας κόσμο δεν μπορεί παρά να λαμβάνει πάντοτε μία πνευματική διάσταση: η Κτίση είναι δημιούργημα του Θεού και δώρο Του προς τον άνθρωπο.

Ευθύνη και υποχρέωσή μας να την σεβόμαστε, να την προστατεύουμε και να την αξιοποιούμε χωρίς να την καταστρέφουμε.

Ο σεβασμός προς τη φύση είναι η ξεκάθαρη στάση της Εκκλησίας απέναντι στο περιβάλλον. Για το λόγο αυτό ο σεβασμός στο περιβάλλον δεν περιορίζεται σε κάτι που το μαθαίνεις, αλλά είναι κάτι που το ζεις μέσα στα πλαίσια του πνευματικού αγώνα, της προσπάθειας για τη θέωση.

Ο Χριστός, ο Υιός και Λόγος του Θεού, ο δημιουργός του χρόνου και του σύμπαντος, ο προάναρχος Βασιλεύς των αιώνων, ο οποίος εσαρκώθη, για να αποκαταλλάξη τα πάντα εις Εαυτόν και να συναγάγη Ιουδαίους και εθνικούς εις μίαν Εκκλησίαν, ήθελε να ανακεφαλαιώση εν Εαυτώ τον αισθητό κόσμο και τον γραπτό Νόμο. Έτσι, αυτήν την ημέρα που η φύσις ετοιμάζεται να διατρέξει ένα νέο κύκλο εποχών, εορτάζουμε το γεγονός, κατά το οποίο ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός εισήλθε στην Συναγωγή και ανοίγοντας το βιβλίο του Ησαΐου ανέγνωσε το χωρίο, όπου ο Προφήτης ομιλεί επ’ ονόματι του Σωτήρος:

“Πνεύμα Κυρίου επ’ εμέ, ού είνεκεν έχρισέ με, ευαγγελίσασθαι πτωχοίς απέσταλκέ με, κηρύξαι ενιαυτόν (= έτος) Κυρίου δεκτόν” (Λουκ. 4,18).

Για την ημέρα αυτή, ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης γράφει στον Συναξαριστή του:

«Πρέπει να ηξεύρωμεν, αδελφοί, ότι η του Θεού αγία Εκκλησία εορτάζει σήμερον την Ινδικτιώνα, διά τρία αίτια. Πρώτον, επειδή και αυτή είναι αρχή του χρόνου. Διά τούτο και κοντά εις τους παλαιούς Ρωμάνους πολλά ετιμάτο αυτή εξ αρχαίων χρόνων. Ινδικτιών δε κατά την ρωμαϊκήν, ήτοι λατινικήν γλώσσαν, θέλει να ειπή ορισμός. Και δεύτερον εορτάζει ταύτην η Εκκλησία, επειδή και κατά την σημερινήν ημέραν, επήγεν ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μέσα εις την Συναγωγήν των Ιουδαίων, και εδόθη εις αυτόν το Βιβλίον του Προφήτου Ησαΐου, καθώς γράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς (Λουκ. δ). Το οποίον Βιβλίον ανοίξας ο Κύριος, ευθύς ευρε τον τόπον εκείνον, ήτοι την αρχήν του εξηκοστού πρώτου κεφαλαίου του Ησαΐου, εις το οποίον είναι γεγραμμένα διά τον Εαυτον του τα λόγια ταύτα: «Πνεύμα Κυρίου επ' εμέ, ου ένεκεν έχρισέ με, ευαγγελίσασθαι πτωχοίς απέσταλκέ με, ίάσασθαι τους συντετριμμένους την καρδιαν, κηρύξαι αιχμαλώτοις άφεςιν και τυφλοίς ανάβλεψιν, αποστείλαι τεθραυσμένους εν αφέσει, κηρύξαι ενιαυτόν Κυρίου δεκτόν». Αφ' ου δε ανέγνωσεν ο Κύριος τα περί αυτού λόγια ταύτα, εσφάλισε το Βιβλίον και το έδωκεν εις τον υπηρέτην. Έπειτα καθίσας, είπεν εις τον λαόν «ότι σήμερον ετελειώθησαν οι λόγοι της Προφητείας ταύτης εις τα εδικά σας αυτία».

Είναι δε και **τρίτη αίτια**, διά την οποίαν η Εκκλησία του Χριστού κάμνει σήμερον ενθύμησιν της Ινδικτου, και εορτάζει την αρχήν του νέου χρόνου: ήτοι , ίνα διά μέσου της υμνωδίας και ικεσίας, οπού προσφέρομεν εις τον Θεόν εν τη εορτή ταύτη, γένη ο Θεός ίλεως εις ημάς, και ευλογήση τον νέον χρόνον, και χαρίση τούτον εις ημάς ευτυχή και γεμάτον από όλα τα σωματικά αγαθά. Και ίνα φωτίσει τας διανοίας μας, εις το να περάσωμεν όλον τον χρόνον καθαρώς και με αγαθήν συνείδησιν, και εις το να ευαρεστήσωμεν τω Θεώ, με την φύλαξιν των εντολών του. Και ούτω να τύχωμεν των εν Ουρανοίς αιωνίων αγαθών».

Καλή Χρονιά!

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΙΓ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΜΑΤΘ. ΚΑ. 33-42 6-9-09

Και εξέδετο αυτόν γεωργοίς και απεδήμησεν.

Μην ξεχνάμε ότι η κάθε παραβολή είναι η γλώσσα με την οποία ο Θεός μιλάει σε μας τα παιδιά του και έχει την αξίωση να τον ακούσουμε προς το συμφέρον μας. Ο Θεός Πατήρ εδώ εμφανίζεται σαν οικοδεσπότης που έστησε ένα μεγάλο υποστατικό πλήρως εξοπλισμένο: δηλαδή φύτεψε ένα αμπέλι του έβαλε ολόγυρα ένα ισχυρό φράχτη, έσκαψε μέσα σ' αυτό σ' ένα βράχο ένα πατητήρι και οικοδόμησε έναν πύργο για το προσωπικό, και τον μίσθωσε σε γεωργούς ,και απεδήμησε.

Καθώς, και ο οικοδεσπότης και ο αμπελών και ο φραγμός και τα άλλα έχουν μεταφορικήν σημασία, ούτω και το απεδήμησεν είναι μεταφορικών σημαίνει την σιωπή του Θεού μέσα στην Δημιουργία.

Πολλοί απορούν για την σιωπή αυτή του Θεού Ο Θεός σιωπά με κίνδυνο να νομίσουν ότι δεν υπάρχει. Ο Θεός υπάρχει αλλά μακροθυμεί. Η Σιωπή του Θεού οφείλεται στην μακροθυμία Του και στην αγάπη Του : **(Ακουσωμεν τι κράζει ο Παντοκράτωρ Ουαί οι εκζητούντες θεασασθαι την φοβεραν ημεραν Κυριου αυτή γαρ εστί σκότος πυρι γάρ δοκιμάσει τα σύμπαντα)**. Από την εξόδιον ακολουθίαν.

Χάρις στη σιωπή αυτή του Θεού, παρ' όλα τα αποτρόπαια που διαδραματίζονται στην οικουμένη, υπάρχει ακόμα το ανθρώπινο γένος ,και δεν έχει αποστειρωθεί ο πλανήτης.

Ο δυνατός άνθρωπος είναι ο άνθρωπος της σιωπής. Άνθρωποι που λένε πολλά, συνεχώς αδειάζουν πνευματικά μοιάζουν με την μπαταρία του αυτοκινήτου. όταν πετάει σπίθες, κάνει θόρυβο, βραχυκυκλώνει, η γυρίζει τη μίζα, χάνει δύναμη. όταν αντιθέτως φορτίζεται είναι σιωπηλή.

Το ίδιο και ο άνθρωπος που σιωπά, διαρκώς φορτίζει τις πνευματικές του μπαταρίες, αφήνοντας τους άλλους να μιλούν η τάσις προς ανακοίνωση δείχνει την ύπαρξη ισχυρής δυνάμεως γνωρίζοντας αυτό ο άνθρωπος της σιωπής, σπάνια μιλάει και ότι πει έχει αξία.

Που πηγαίνουν οι άνθρωποι για να πάρουν ευλογία και να ξαναβρούν την ανθρωπιά τους;

Στους τόπους που δεν ευδοκιμεί η πολυλογία, αλλά ανθεί το λουλούδι της Σιωπής στα ησυχαστήρια, στα μοναστήρια, τα προσκυνήματα... δηλαδή στους τόπους της σιωπής .

Πώς ο Χριστός χαρακτήρισε τους φωτοδότες ;

Όχι σαν ανθρώπους των λόγων, αλλά των έργων :

«ούτω λαμπάτω το φως υμών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως ιδωσιν υμών ΤΑ ΚΑΛΑ ΕΡΓΑ, και δοξάσωσι τον Πατέρα υμών τον εν τοις ουρανοίς»

ΜΤΘ.Ε.16

Ο ίδιος ο Χριστός έκαμε τον Πιλάτο να τον ευλαβηθή δια της σιωπής. (**Σιωπή Ιησού ενέτρεψε Πιλάτον**). Ιω. Κλιμ. Λογ Ε16 περί πολυλογίας και σιωπής).

Η σιωπή δεν είναι αμηχανία αντιθέτως, όσο πιο λίγα έχει να πει κανείς, τόσο πιο πολύ πολυλογάει. Σιωπή είναι η σωστή απάντηση πολλές φορές .

Εκείνο το παιδικό (η σιωπή μου προς απάντηση σου) έχει πολύ βάθος.

Η σιωπή είναι ο λόγος που χρειάζεται, χρησιμοποιούμενος όπως πρέπει. TURNBULL σελ.23

Αυτό το τελευταίο, είναι αφιερωμένο εξαιρετικά , στους γονείς .

Σαν έφθασε στην σκήτη ο πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόφιλος, βγήκαν οι Πατέρες να τον υποδεχθούν και ο καθένας βρήκε κάποιο καλό λόγο να του πει. Μόνο ο αββάς Παμβώ στεκόταν παράμερα αμίλητος.

Δεν θα πεις κι ' εσύ τίποτε στον Πατριάρχη για να τον ωφελήσεις, τον ρώτησαν οι γέροντες Αν δεν ωφεληθεί από την σιωπή μου, Αδελφοί ,ούτε ο λόγος μου πρόκειται να τον ωφελήσει, αποκρίθηκε ο Παμβώ. ΓΕΡ.ΧΑΜΠΑΚΗ σ224.

Πολλά θα μπορούσα να πω για την Σιωπή Δεν θέλω όμως να πέσω στην παγίδα :

Δια πολυλογίας διδάσκειν περί σιωπής , είναι σχήμα οξύμωρον.

ΓΙ ΑΥΤΟ ΣΙΩΠΩ ΕΔΩ.

Ευχαριστώ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΙΩ.Γ' 13-17.. 11-9-11

Και καθώς Μωυσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτως υψωθήναι δει τον υιόν του ανθρώπου.

Όπου χάνεται ο σταυρός χάνεται και η ελπίδα. Τα πάντα σκοτεινιάζουν από τὰ αδιέξοδα, οι άνθρωποι γίνονται νυκτόβιοι στα κακόφημα ξενυχτάδικα, και μόνη απατηλή διεξοδος θεωρούνται **((οι ουσίες))**, τα δηλητηριασμένα ποτά, τα ναρκωτικά...

Έτσι η σημερινή Κυριακή προσφέρεται για προβληματισμούς μπροστά στον **τίμιο Σταυρό**. Λανθασμένοι προβληματισμοί απέναντι στον Σταυρό οδηγούν σε **συρράξεις, σε λεηλασίες, σφαγές, καταστροφές, σταυροφορίες, Ιερά εξέταση νύχτες Αγίου Βαρθολομαίου...**

Στο Ευαγγέλιο προβάλλονται οι προβληματισμοί του Νικοδήμου του νυκτερινού μαθητού του Χριστού, στη συνομιλία που είχε την νύκτα μετά το φραγγέλιο στο ναό του Σολομώντος.

Ήταν στην αρχή της δημόσιας ζωής του Χριστού μετά το **πρώτο του θαύμα**, στον γάμο, **στην Κανά της Γαλιλαίας**.

Η διδασκαλία που προκύπτει από την σημερινή ευαγγελική περικοπή δεν είναι ηθική αλλά **δογματική**, δηλαδή δεν αναφέρεται στο καλό και το κακό και γενικά στην αμαρτία, αλλά κατ' ευθείαν στην κόλαση και τον Παράδεισο δηλαδή στη ερώτηση του Νικοδήμου προς τον Χριστόν πως δύναται ταύτα γενέσθαι; Απήντησε: **Καθώς Μωυσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτως υψωθήναι δει τον Υιό του ανθρώπου ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόλυται αλλ' έχει ζωήν αιώνιον.**

Δύο είναι οι στόχοι της ενανθρωπήσεως : η **ΚΡΙΣΙΣ** και η **ΣΩΤΗΡΙΑ**. Και τα δύο περιέχονται σ' αυτή την απάντηση που έδωσε ο Χριστός εκείνη την νύχτα στην ερώτηση του Νικοδήμου.

1^{ον} Η ΚΡΙΣΙΣ

Η κρίσις είναι ο στόχος που σηματοδοτεί την Δικαιοσύνην του Θεού και σημαίνει Κόλασιν: εξορίαν εις το πύρ το εξώτερον. Δηλαδή: Ο άνθρωπος, **ο αποστάτης, ο αμετανόητος, ο αδελφοκτόνος ο εγκληματίας, ο διεφθαρμένος, ο άθεος**, πρέπει να κριθεί. **ΚΡΙΣΙΣ** ονομάζεται ειδική Ρωμα'ική φυλακή με πηχτό σκοτάδι.

2^{ον} Η ΣΩΤΗΡΙΑ

Η σωτηρία είναι ο στόχος που σηματοδοτεί την αγάπη του Θεού, η οποία όμως κατά την ανθρώπινη λογική **καταργεί** την δικαιοσύνη του και οδηγεί σε αδιέξοδο. ΔΗΛΑΔΗ: Για να κάνουμε τον **συνήγορο του Διαβόλου**, 'Η ο Θεός είναι δίκαιος και πρέπει να στείλει όλους τους ανθρώπους, όπως έστειλε, και μας τους Δαίμονες στην Κόλαση, ή είναι άδικος και σώζει μόνον τους ανθρώπους, υποκύπτοντας στην αγάπη του, χαρίζοντας τους την Σωτηρία.

3^{ον} ΤΑ ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΤΗ

Για τον Θεό όμως δεν υπάρχουν αδιέξοδα, ούτε διλήμματα. Το πώς κατόρθωσε να εξουδετερώσει αυτό το **σατανικό δίλημμα**, μας το είπε ο Χριστός με μια παραβολή.

((συκήν είχε τις εν τω αμπελώνι αυτού πεφυτευμένην και ήλθε ζητών καρπόν εν αυτή και ουχ εύρεν. Είπε δε προς τον αμπελουργόν ιδού τρία έτη έρχομαι ζητών καρπόν εν τη συκή ταύτη και ουχ ευρίσκω έκκοπον αυτήν ίνα τι και την γην καταργεί. Ο δε αποκριθείς είπεν αυτώ κύριε άφες αυτήν και τούτο το έτος, έως ότου σκάψω περί αυτήν και βάλω κόπρια. Καν μεν ποιήση καρπόν ει δε μήγε, εις το μέλλον εκκόψεις αυτήν. ΛΚ.ΙΓ 6-9 .

Ο Κύριος του αμπελώνας είναι ο Θεός πατήρ και ο αμπελουργός ο Υιός του, ο Ιησούς Χριστός .Συκή είναι το ανθρώπινο γένος .

Η αναβολή,, για ένα έτος της Κρίσεως είναι στην ουσία η παράκλησις του Χριστού προς τον Πατέρα, να δώσει ακόμη μια ευκαιρία **(την τελευταία)** στους ανθρώπους να την χρησιμοποιήσουν, αν θελουν, για να σωθούν.

Τα έτη αυτής της ευκαιρίας, **εγκαινιάζονται** δια του σταυρού του Χριστού, γι αυτό και όλα τα έτη της Ιστορίας από τότε ονομάζονται **Σωτήρια έτη** π.χ. το σωτήριο έτος, το2010, 2011 κ.ο.κ.

Ο Χριστός όμως δεν παρέλειψε να επισημάνει στον Νικόδημο το κόστος αυτών των ετών που είναι τεράστιον: **((και καθώς Μωυσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτως υψωθήναι δει τον Υιόν του ανθρώπου, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόλυται αλλ' έχει ζωήν αιώνιον.** Δύο πράγματα προκύπτουν αμέσως από την επισήμανση αυτή.

Πρώτον.

Το τεράστιο κόστος που χρειάστηκε για να αγοραστούν αυτά τα σωτήρια έτη, πληρώθηκε τοις μετρητοίς, επί του σταυρού **(υψωθήναι δει)**,σε Αίμα Χριστού και

Δεύτερον,

η σωτηρία που παρέχεται από αυτά δεν είναι αυτόματος πιλότος ,δηλ. δεν σώζονται όλοι, αλλά όσοι πιστεύσουν εις Αυτόν. :

ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόλυται αλλ' έχει ζωήν αιώνιον.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΙΩ . ΙΘ' 6-11 13-20 25-28,30 14-9- 11

Χαίρε ξύλον μακάριον

Είναι από τους χαιρετισμούς του Σταυρού και απευθύνεται εις τον ένα και μοναδικόν και ανεπανάληπτων τιμιον και ζωοποιόν Σταυρόν που ανακάλυψε η αγία Ελένη στον λόφο του Γολγοθά. Το ότι απευθύνεται εις το ξύλον και όχι εις το σχήμα του Σταυρού δεν είναι τυχαίον, διότι το υλικόν του ξύλου από το οποίον κατεσκευάσθη εκείνος ο πρώτος και ο μόνος Σταυρός που ανέβασαν τον Κύριον, είναι μοναδικόν στην ιστορία του Κόσμου. Και τούτο πιο απλά διότι το είδος τού δένδρου από το οποίο πήραν το ξύλο, δεν ευρέθη πουθενά στη φύση ούτε θα βρεθεί διαχρονικά για να κατασκευάσουν ίδιον Σταυρόν.

Η ιστορία αυτού του δένδρου είναι η εξής :**όταν** μετά την καταστροφή στα Σόδομα και τα Γόμορα ο Λώτ αμάρτησε χωρίς να το θέλει με τις δύο θυγατέρες του και απέκτησε δύο γιους, τον Μωάβ και τον Αμμάν. **(Γεν ΙΘ'30-38)**

Τότε ο θεός του ο Αβραάμ του έβαλε κανόνα να πάρει τρία ξύλα (βέργες) μία από **κυπαρίσσι**, μια από **πεύκο** και μια από **κέδρο**, να τα φυτέψει μαζί και να τα ποτίζει φέρνοντας νερό από μακριά: **((και η δόξα του Λιβάνου προς σε ήξει εν κυπαρίσσοι ,και πεύκη, και κέδρω άμα, δοξάσαι τον τόπον τον άγιον μου και τον τόπον των ποδών μου δοξάσω)). Ης.ξ'43...**

Μετά από περιπέτειες τα ξύλα φύτρωσαν και μεγαλώνοντας ενώθηκαν σε ένα κορμό (**άμα**) πού με τον καιρό έγινε μεγάλο δένδρο. Πέρασαν χρόνια πολλά ώσπου ήλθε η εποχή οικοδομήσεως του Ναού του Σολόμωντος *έκοψαν τότε μεγάλες ποσότητες ξυλείας και ένα ξύλο από το δένδρο αυτό, οπου όμως και αν το δοκίμασαν πουθενά δεν ταίριαζε και έτσι θυμωμένοι το πέταξαν στην αποθήκη και το ονόμασαν **ξύλον κατηραμένον** .

Έμεινε εκεί μέχρι την ημέρα που οι Εβραίοι εν τη κακία τους έφτιαξαν από αυτό τον Σταυρόν του Χριστού .

Αυτός είναι ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός δηλ. **το τιμιον ξύλον**. Μοναδικός και ανεπανάληπτος διαχρονικά και από απόψεως ξύλου, και ούτε θα υπάρξει τέτοιο ξύλο, για να γίνει ίδιος Σταυρός η τμήμα αυτού. Αυτού του Σταυρού εορτάζομεν σήμερα την παγκόσμιων Ύψωσιν η οποία έγινε ως εξής : Όταν το 325 Μ.Χ. αφού κατετρόπωσε όλους τους εχθρούς του ο **Μέγας Κωνσταντίνος** και έγινε κυρίαρχος του γνωστού τότε κόσμου(πλανητάρχης), έστειλε την μητέρα του Ελένη εις Ιεροσόλυμα διά να προσκυνήσει τον Ζωοποιό Τάφο του Κυρίου και να εύρει τον Τιμιον Σταυρόν.

Πράγματι μετά πολλές έρευνες εύρε αυτόν κεχωσμένον εις ένα σκουπιδό-τοπον μαζί με τους δυο άλλους σταυρούς των δυο ληστών. Επειδή δε η βασίλισσα ευρίσκετο εις απορία ποιος από τους τρεις είναι ο Σταυρός του Κυρίου, τότε έφεραν μιαν αποθανούσαν γυναίκα που αναστήθηκε όταν ήλθε εις επαφήν με τον Τίμιο Σταυρό.

Τότε λοιπόν ήσπασατο και προσκύνησε τον τιμιον Σταυρόν μετά πολλής ευλάβειας και πίστεως, **ή βασίλισσα 'Ελένη, και όλη ή μετ' αυτής Σύγκλητος των Αρχόντων.**¹ Επειδή δέ έζήτει και όλος ό λαός των χριστιανών να προσκύνηση και να άσπα-σθή αυτόν, και δεν ήταν δέ δυνατόν να επιτύχει του ποθούμενου δια τό πολύ πλήθος * τούτου χάριν έζήτησαν κατά δεύτερον λόγον καν να ιδούν μόνον τήν γλυκυτάτην θεωρίαν του τιμίου Σταύρου, και ούτω δια μόνης τής θεωρίας να ευχαριστήσουν τον προς αυτόν πόθον των.

'Οθεν ό τότε μακαριώτατος Πατριάρχης των Ιεροσολύμων Μακάριος, ανέβηκε επάνω εις τόν "Αμβωνα, και σηκώσας υψηλά με τās δύο του χείρας τόν τιμιον Σταυρόν, έδειξεν αυτόν φανερώς εις όλους τους ύποκάτω ευρισκομένους χριστιανούς, οίτινες ευθύς όταν τόν είδαν, έφώναξαν από καρδίας όλοι ομού τό «Κύριε έλέησον».

Άπό τότε λοιπόν, έπρόσταξαν οι θειότατοι πατέρες τής 'Εκκλησίας, να έορτά-ζωσιν όλοι οι χριστιανοί κατά τήν σήμερον ήμέραν τήν τιμίαν ταύτην και παγκόσμιον "Υψωσιν του θείου και Ζωοποιού Σταυρού, εις δόξαν του έν αύτω προσηλωθέντος Χριστού του αληθινού Θεού ημών.

Η αιτία δέ διά τήν οποίαν μαζί μέ τόν Σταυρόν ένοϋται και βασιλικός, όταν γίνεται ο αγιασμός, είναι αυτή. Ιστορεί ο μοναχός Άλέξανδρος, ότι βασιλικός άνεβλάστανε πάντοτε επάνω του τόπου, του άγιου Γολγοθά, υποκάτω του οποίου ητάν χωσμένος ο τίμιος Σταυρός* Ανέσπων δέ τόν βασιλικόν οί Έλληνες, (οίτινες είχαν εκεί επάνω ναόν και άγαλμα τής Αφροδίτης)- **πλην αυτός πάλιν άνεβλάστανεν.** "Οθεν εις μνήμην του θαύματος, μέ βασιλικόν, και όχι μέ άλλο φυτό, ποιούμεν τόν διά του Σταυρού μικρόν και μέγαν άγια-σμόν. ("Ορα σελ. 25 και 177 τής Δωδεκαβίβλου. "Ορα και εις τήν έκτην του Μαρτίου μηνός, οπου εορτάζεται ιδιαίτερον ή ευρεσις του Σταυρού και τών τιμίων 'Ηλων.) Συναξάριον Αγ. Νικόδημου του Αγιορείτου.σελ.41.

¹ Σημείωσαι δε οτι ή Άγια Ελένη ευρούσα τό τιμιον Ξύλον, άλλο μεν από αυτό,, αφήκεν εις τά Ιεροσόλυμα, παραδούσα τούτο έν αργυρώ κιβωτίω εις τον Πατριάρχην Μακάριον, ως λέγει ο θειος Αμβρόσιος, άλλο δέ μέρος αυτού άνεκόμισεν εις τον υιόν της Κωνσταντίνον,το οποίον εισήγαγεν εις Κωνσταντινούπολη δια της πύλης του "Υψωμαθείου. Αυτού του Σταυρού εορτάζομεν σήμερον την **Παγκόσμιον Ύψωσιν** και του ζητάμε να μας έχει κάτω από την σκιάν Του πάσας τας ημέρας της ζωής μας

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

ΜΡΚ. Η34-Θ1, 18-9-11

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν

αυτοῦ ... Μρκ.Η34

Ολόκληρη ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ἀρρωστη, σωματικά καὶ πνευματικά, καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι καινούργιο. Εἶναι δυστυχῶς τὸ περιεχόμενο τῆς Ἱστορίας ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ καὶ ὁ Χριστὸς ἦλθε στη γῆ γιὰ νὰ θεραπεύσει ὅποιον θέλει νὰ θεραπευθεῖ καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ δὲν θέλουν νὰ θεραπευτοῦν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εμεῖς οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ δὲν ἔχουμε τόσο ἀνάγκη διδασκαλίας, ὅσο θεραπείας. Εἶναι γενικά γνωστὸ ὅτι τὸ πρόβλημα μας δὲν εἶναι ἡ ἀγνοία τῶν ἐντολῶν ἀλλὰ ἡ ἀδράνεια. Ἰδίως τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχουν γίνῃ τὸσες πολλὲς διδασκαλίες καὶ κηρύγματα με γνώσεις θεολογικὲς, ποὺ ὁμως γιὰ εμᾶς, δὲν εἶναι καὶ θεραπευτικὲς **τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενὴς Μτθ κστ 41**. Χρειάζεται θεραπευτικὴ ἀγωγή καὶ αὐτὴν παρουσιάζει σήμερα ὁ Κύριος σὲ δύο φάσεις :**Τὴν αὐταπάρνησιν τοῦ πιστοῦ καὶ τὴν σταύρωσιν αὐτοῦ.**

1^ο.Αὐταπάρνησις ,ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν.

Εἶναι τὸ πρῶτο καὶ ἀναγκαῖο βῆμα, χωρὶς αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ ἡ σταύρωσις ὁ Παῦλος ποὺ σήκωσε πολλοὺς σταυροὺς τὸ γνώριζε **εἰάν παραδῶ τὸ σῶμα μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφελοῦμαι . Α.Κορ.ΙΓ3** Καὶ εἶναι γνωστὸ τὸ ἐπείσοδιο με τὸν ἱερέα Σαπρίκιο καὶ τὸν ἅγιον Νικηφόρο. Ἐφτασε ὁ Σαπρίκιος μέχρι τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου, ἀλλὰ δὲν ἀπαρνήθηκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ.

Ἡ αὐταπάρνησις ὅπως καὶ ἡ **ταπείνωσις** δὲν διδάσκονται με λόγια γιὰτὶ δὲν εἶναι καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ προσωπικὸ κατόρθωμα τοῦ καθενός ,εἶναι τὸ χαλί ποὺ θα στρώσῃ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ πατήσῃ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ νὰ καρποφορήσῃ.

Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. Γαλ.Ε22 .

Ἡ αὐταπάρνησις μεταβιβάζεται ἀπὸ πατέρα σὲ γιό, ἡ καλύτερα ἀπὸ πνευματικὸ πατέρα σὲ πνευματικὸ γιό Δηλαδή ὅσοι τὴν ἔχουν διδαχθεῖ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τοὺς πρακτικά, ἔχει καλῶς, ἀλλὰ καὶ αὐτοί, καὶ πολὺ περισσότερο καὶ οἱ υπόλοιποι, οφείλουμε νὰ καταφύγουμε στα πρακτικὰ ἐργαστήρια τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας μας. Γιὰ δεῖγμα σας παραθέτω δυο ἀκόμα παραδείγματα ἀπὸ τὰ πολλὰ :

πρδ.1^ο ὁ φούρνος με τὰ ψωμιά. Ὅταν ὁ Ἀββᾶς Θεόδωρος ἦτο ἀκόμη υποτακτικὸς. τὸν ἔστειλε ὁ Γέροντας τοῦ στο φούρνο τῆς σκήτης νὰ ψήσει τὰ παξιμάδια τοῦ. Ἐκεῖ βρῆκε κάποιον ἄλλον ποὺ ἠθέλε νὰ φουρνίσει τὰ δικά του, ἀλλὰ δὲν εἶχε βοηθὸ . Ὁ νεαρὸς Θεόδωρος ἀφησε κάτω τὸν τορβά τοῦ κι ἔδωσε ἓνα χέρι στὸν Ἀδελφὸ. Δὲν πρόλαβε νὰ τελειώσῃ καὶ ἔφθασε ἄλλος με ψωμιά. Ὁ

Θεόδωρος παραχώρησε πάλι την θέση του και πρόσφερε την βοήθεια του. Σε λίγο ήλθε τρίτος και τέταρτος έως έξη. Ο Θεόδωρος βοήθησε τους Αδελφούς και τελευταίος από όλους έψησε τα δικά του παξιμάδια. Έδυε ο ήλιος πλέον όταν γύρισε στον γέροντα του. Του είπε τον λόγο που τον έκανε να καθυστερήσει τόσο πολύ, χωρίς να θεωρεί όμως πως έκανε κάτι αξιόλογο **Γερ. χ. σελ.12**

Πρδ.2^{ον} Η κλωστή που κοβόταν. Δύο συνασκηταί αγρυπνούσαν μία νύκτα στο εργόχειρο. Έφτιαχναν κλωστή από κάνναβη για να πλέξουν ύστερα σκοινί. Μα η κλωστή του ενός διαρκώς κοβόταν. Άρχισε κι αυτός να χάνει την υπομονή του και να θυμώνει με τον άλλον που η δουλειά του προχωρούσε ομαλά. Εκείνος όμως το κατάλαβε και για να μη στενοχωρείται ο αδελφός του, κάθε φορά που του έσπαζε η κλωστή, έκοβε και αυτός την δική του. Έτσι έμεναν στο ίδιο σημείο και οι δύο και η δουλειά τελείωσε ομαλά. **Γερ.χ.σελ26.**

2^{ον}. Σταύρωσις εαυτού, Αράτω τον σταυρόν αυτού...

Τώρα μπορούμε να προχωρήσουμε στην **Σταύρωση** εαυτού. **Αράτω τον σταυρόν αυτού** Όποιος καταφέρει να απαρνηθεί τον εαυτόν του, Θα μπορεί εύκολα να σηκώσει τον σταυρόν του, οι πειρασμοί και οι δοκιμασίες του καθενός είναι ο σταυρός του ο καθημερινός .

Να σηκώσω τον σταυρόν μου σημαίνει να **αποδεχθώ τους πειρασμούς** χωρίς να ψάχνω να βρω ποιος φταίει. Δηλ. όλοι οι άλλοι φταίνε εκτός από μένα... Βεβαίως φταίνε πολλοί που ενεργούν σαν όργανα του Σατανά, αλλά έχουν πάρει άδεια για να το κάνουν και για να δοθεί η άδεια από το γενικό επιτελείο του ουρανού, έφταιξα πρώτος εγώ και για να βρω διόρθωση πρέπει να ψάξω που έφταιξα **εγώ**.

όταν σου έλθει εξ απροσδοκίτου πειρασμός (**εκεί που δεν το περιμένεις**), μη τον δι' ου αιτιώ, αλλά το διατί ζητεί και ευρήσεις διόρθωσιν. (**Ο σκύλος και η πέτρα που δαγκώνει**).Ο μεν εχέφρων, των θείων κριμάτων την ιατρειαν αναλογιζόμενος, ευχαρίστως φέρει τάς διά τούτων επισυμβαινούσας συμφοράς, ο δε άφρων την του Θεού αγνοών σοφωτάτην πρόνοιαν, αμαρτάνων και παιδευόμενος, ή τον Θεόν ή τους ανθρώπους των εαυτού κακών αιτίους λογίζεται. Μάξιμος ομολ.

Σήμερα τι γίνεται; θεραπεία σωστή, σημαίνει πιστή ακολουθία του Ιησού πίσω του. Μα θα ζημιωθώ, θα πονέσω...Τι να γίνει; Είναι **χειρουργείο!** σήμερα όχι μόνο δεν ακολουθούμε την εκκλησία (δηλ. τον Χριστόν) πίσω του, αλλά χαράζουμε παράλληλους δρόμους με επίχρισμα χριστιανικόν, και απαιτούμε η εκκλησία να ακολουθεί πίσω μας σε δρόμους που οδηγούν στον γκρεμό.

Μας συμφέρει όμως να ακολουθήσουμε την σωστήν θεραπείαν. Η Εκκλησία παρουσιάζει σήμερα δύο χειρουργικά εργαλεία υψηλής αποτελεσματικότητας ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΗ και ΣΤΑΥΡΩΣΗ, όπως τα αναλύσαμε. Βέβαια πονάνε, αλλά είναι σωτήρια, και για την παρούσα ζωή και την Μέλλουσα, για την οποίαν ετοιμάζουν σταθερά θεμέλια.

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΛΚ.Ε 1-11 25-9-11

Και τούτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλήθος ιχθύων πολύ.

Οι ψαράδες Πέτρος και Ανδρέας ήσαν γνωστοί στον Χριστό, τους είχε συστήσει ο Πρόδρομος. **(ΙωΑ38)** Άλλωστε είχε προηγηθεί η θεραπεία της πενθεράς του Πέτρου από υψηλό πυρετό. **Λκ. Δ38.** και την νύκτα εκείνη της αποτυχίας του ψαρέματος συμμεριζόταν την αγωνία τους και το πρωί πήγε κοντά τους.

Το ημερήσιο πρόγραμμα του Ιησού που ισχύει, τηρουμένων των αναλογιών, σε κάθε χριστιανική εποχή και σε κάθε χριστιανική οικογένεια, ήταν το εξής: Τα Σάββατα στη συναγωγή διδάσκοντας τον λαόν και τις καθημερινές στην παραλία της Γεννησαρέτ, στον τόπο της εργασίας. Εκεί λοιπόν πιεζόμενος, σπρωχνόμενος από τον λαόν με κίνδυνο να τον πετάξουν στη θάλασσα, **Εγένετο δε εν τώ τον όχλον επικείσθε αυτώ, του ακούειν τον λόγον του Θεού και αυτός ην εστώς παρά την λίμνην Γεννησαρέτ, και είδε δύο πλοία εστώτα παρά την λίμνην,** οι ψαράδες δε είχαν βγει από αυτά εις την παραλία και επλεναν τα δίκτυα. **Εμβας δε εις εν των πλοίων ό ήν του Σίμωνος, ηρώτησεν αυτόν από της γης επαναγαγείν ολίγον και καθίσας εδίδασκε εκ του πλοίου τους όχλους.** **Λκ. Ε΄, 1,2,3** Όπου μπαίνει ο Χριστός, εκεί η ευλογία δεν είναι μόνον πνευματική, αλλά και υλική σωματική, Όπως φαίνεται από την συνέχεια:

Ως δε επαύσατο λαλών, ειπε προς τον Σίμωνα, επανάγαγε εις το βάθος και χαλάσατε τα δίκτυα υμών εις άγραν. **Λκ΄΄ε,4**

Ο Σίμων διατυπώνει ευγενικά τις αντιρρήσεις του: **Επιστάτα, δι΄ όλης της νυκτός κοπιήσαντες ουδέν ελάβομεν** Αλλά κάνει υπακοήν, **επί δε τώ ρήματι σου χαλάσω το δίκτυον.**

Όρθιος τώρα ο Χριστός μέσα στο πλοίο, έδινε οδηγίες για το ψάρεμα τον φανταζόμαστε να δείχνει και το μέρος που έπρεπε να ρίξουν τα δίκτυα. **βάλετε εις τα δεξιά μέρη του πλοίου και ευρήσατε. Και τούτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλήθος ιχθύων πολύ, διερρήγγυτο δε το δίκτυον αυτών.** **Λκ.Ε΄ 6.**

Και μόνον στο πλοίο που ήταν, έγινε η επιτυχία. Η ωφέλεια όμως ήταν για όλους τόσο πολλά ψάρια, έφαγαν πολλοί δωρεάν, διότι οι ιδιοκτήτες **καταγαγόντες τα πλοία επί την γην, αφέντες άπαντα ηκολούθησαν αυτώ.** **Λκ.Ε΄ 11.**

Και σήμερα εισέρχεται με τον ίδιο τρόπο ...στα σπίτια μας και τα υποστατικά μας, και τις επιχειρήσεις μας, εάν βέβαια το επιτρέψουμε όπως ο Πέτρος, Τι έκαμε ο Πέτρος; Ξενυχτισμένος, κουρασμένος, πικραμένος, δεν διαμαρτυρήθηκε, αλλά εξετέλεσε αμέσως την εντολήν. **Επί δε τώ ρηματί σου χαλάσω το δίκτυον.**

Και σε μας εισέρχεται σαν Λόγος του Θεού, ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ, ύψωμα, ραδιόφωνο, TV ακόμη, αγιασμός και όπου εισέρχεται ο Χριστός, είτε στο πλοίο, είτε στο σπίτι, μαγαζί, εργοστάσιο, υποστατικά, επιχειρήσεις, δεν εισέρχεται μόνον για να μπει στο εικονοστάσι η στον τοίχο, δηλ. δεν εισέρχεται μόνον για να διδάξει, όπως έγινε και στο πλοίο, αλλά αν του επιτρέψουμε αναλαμβάνει την πρωτοβουλία, και τότε το αποτέλεσμα είναι πλήθος <<ιχθύων>>, πολύ που σημαίνει ότι η ευλογία είναι διπλή:

ΠΡΩΤΑ πνευματική,

Διώχνει τον Διάβολο που θέλει να τα καταστρέψει όλα.(διχόνοια, γκρίνια, δόλιες χρεοκοπίες...)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ Υλική...

τα ψάρια είναι εντελώς κουφά φεύγουν από κτύπους λόγω αφής εν τούτοις υπήκουσαν στην δεσποτική φωνή και μπήκαν στα δίκτυα . Εμείς αν και έχομεν ακοήν οξυτάτην, όταν ακούμε τα θεία προστάγματα ,φεύγουμε μακριά.

Έχει καταντήσει κοινοτοπία να λέμε πολλοί ότι ο Χριστός πρέπει να βάλει **νερό στο κρασί του** (νηστείες, προσευχές ,εγκράτεια, προγαμιαίες σχέσεις ...).

Το αντίθετο ακριβώς έκαμε στον γάμο της Κανά. Όσο για μας, αυτό το νερωμένο κρασί πληρώνουμε σήμερα, γιατί ο τρόμος που πλανάται πάνω από την ανθρωπότητα:

ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΟΗΣ ΤΟΥΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ.

Μην πλανώμεθα, άπαξ και μπήκε η ανθρωπότητα **στον αστερισμόν του Χριστού**, (αστέρι των Μάγων), ότι και αν πράξει ενάντια στις εντολές Του, είναι παρακοή που πληρώνεται τοίς μετρητοίς, με συμφορές και αίμα, γιατί: **((Ιησούς Χριστός χθές και σήμεραν ο αυτός και εις τους αιώνας)). Εβρ.ΙΓ8**

Τα βασικά γεγονότα: η πρόσκλησις των δύο πρώτων μαθητών και το θαύμα της αλειίας των ιχθύων, δεν έγινε για να εντυπωσιάσει αλλά για να διδάξει ότι : ο Κύριος είναι πάντα κοντά μας, στις εργασίες μας τις βιοτικές και άλλοτε επεμβαίνει ευεργετικά και άλλοτε επιτρέπει αποτυχίες προς σωφρονισμό

ΠΡΔ. Ένας γαλατάς και ένας πλανόδιος με μια μαϊμού, ταξίδευαν μαζί, με ένα καϊκι στην θάλασσα ξαφνικά η μαϊμού άρπαξε το πορτοφόλι του γαλατά, σκαρφάλωσε στο κατάρτι και πετούσε τα λεφτά , άλλα μέσα στο κατάρτι και άλλα στη θάλασσα... Το συμβάν έκαμε εντύπωσιν και όλοι συμφώνησαν ότι αυτά που πετούσε στη θάλασσα ήταν το νερό που έβαζε στο γάλα που πουλούσε.

Και έτσι και μας που βρισκόμαστε μέσα στη φωτιά και τον κατακλυσμό της αμαρτίας, ο Κύριος, μας βγάνει σε αναψυχή και ποτέ δεν αφήνει να πειραστούμε πιο πολύ από όσο μπορούμε και αυτό συμβαίνει από τον καιρό του Δαβίδ: **((Διήλθομεν δια πυρός και ύδατος, και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν)).Ψ.ΞΕ"12** και θα συμβαίνει μέχρι συντελείας των αιώνων, είτε μας αρέσει, είτε δεν μας αρέσει.

ΑΜΗΝ .

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΙΘ 25-27 ΚΑ 24-25 26-9-2010

Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος δείχνει τι μπορεί να γίνει και που μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος κοντά στον Χριστό.

Ο Ιωάννης δεν ήταν ποτέ το καλό παιδί ,το ήσυχο και υπάκουο, όπως το θέλει ο κόσμος . Αντίθετα ήταν απύς, παράφορος και εκρηκτικός .. όταν στη Σαμάρεια σε μια περιοδεία δεν τους δεχτήκαν σε ένα χωριό, ζήτησε από τον Χριστό να συμφωνήσει να κατεβάσουν φωτιά από τον ουρανό και να το κάψουν: «Ιδόντες οι μαθηταί αυτού Ιάκωβος και Ιωάννης είπαν Κύριε, θέλεις είπωμεν πυρ καταβήναι από ουρανού και αναλώσαι αυτούς καθώς και Ηλίας εκποίησε ; » Γιαυτό και ο Χριστός τον ονόμασε **Βοανεργές** = γιό της βροντής .

Είχε πατέρα τον Ζεβεδαίο και μητέρα τη Σαλώμη , θυγατέρα του Ιωσήφ του μνήστορος . Ίσως δεν είναι άσκοπο να αναφέρουμε εδώ ότι ο Ιωσήφ είχε 4 γιούς (Ιάκωβο. Συμεών, Ιούδα, κα Ιωσή) και 3 θυγατέρες (Εσθήρ, Μάρθα και την **Σαλώμη**) . Έτσι η τρίτη , η Σαλώμη ,θεωρείτο αδελφή του Χριστού, και ήταν σύζυγος του Ζεβεδαίου και μητέρα του Ιωάννη. Όταν τέλος εσταυρώθη ο Κύριος αυτός ήτο παρών κοντά στον Σταυρό εκείνες τις στιγμές, ενώ όλοι τον είχαν εγκαταλείψει . Ο Διδάσκαλος αναθέτει στον αγαπημένο του μαθητή την μητέρα του απευθυνόμενος στοργικά της λέει: «Γύναι, ιδού ο υιός σου», γυρίζοντας κατόπιν προς τον Ιωάννη του λέγει: «Ιδού η μήτηρ σου». Τι άλλο μπορεί να υπάρξει πιο μεγάλη ευτυχία από τον λόγον αυτόν;

Έτσι ο Ιωάννης έγινε το τέκνο με τρεις μητέρες :
Πρώτα γιός της Σαλώμης ,
Ύστερα γιός της βροντής
Κα τώρα γιος κατά χάριν και θέσιν της Παναγίας Θεοτόκου.

Μετά την Ανάληψη του Κυρίου, Υιού του Θεού, οι Απόστολοι αποφάσισαν να διατρέξουν την Οικουμένη για να μεταδώσουν τα λόγια του Χριστού και να αποκαλύψουν το βίο Του. Μοίρασαν τις χώρες της Αποστολής τους. Στον αγαπημένο Ιωάννη έπεσε ο πιο βαρύς κλήρος. Του ανέθεσαν την Αποστολή της Ασίας.

Τότε όλοι οι Απόστολοι στράφηκαν ανατολικά και ζήτησαν από τον Ιάκωβο, τον αδελφό του Κυρίου, να κάνει μια ευχή. Μετά την ευχή, ασπάστηκαν ο ένας τον άλλον - καθένας με τη σειρά και το βαθμό του - και αναχώρησαν με ειρήνη, στο δικό τους κλήρο. Καθένας από του εβδομήντα Αποστόλους πήρε μαζί του και από έναν υπηρέτη.

Ο Ιωάννης άρχισε τις περιοδείες του παίρνοντας μαζί του τον Πρόχορο που ταξίδεψε μαζί του, από την ώρα της Ιερουσαλήμ, ως τη Θεία στιγμή της μετάστασης του Ιωάννη στους Ουρανοίς . Τα θαύματα του διαδέχονταν το ένα το άλλο. Ανάσταине νεκρούς και γιάτρευε κάθε ανίατη αρρώστια της ψυχής και του σώματος. Βάπτισε εκατοντάδες, Χριστιανούς. Τα χρονιά της βασιλείας του Δομετιανού (93-96), κατηχούσε, δίδασκε και θεράπευε στην Έφεσο. Ο Δομετιανός τον εξόρισε στην Πάτμο. Εκεί έγραψε το Ευαγγέλιο του και το περιφημότερο σύγγραμμα όλων των αιώνων, την Αποκάλυψη ,κανείς ως σήμερα δεν μπόρεσε να δώσει το πραγματικό νόημα και την πραγματική του ερμηνεία. Αλλά και η δράση των θαυμάτων του στο νησί ήταν αντάξια του πονήματος της

Αποκάλυψης. Κατέστρεψε ειδωλολατρικούς ναούς, ανάστησε νεκρούς και πνιγμένους, σήκωσε από το κρεβάτι παράλυτους. Δίκαια η Πάτμος, έχει τα πρωτεία στη ζωή και στο έργο του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου.

Αφού επανήλθε πάλι στην Έφεσο το **97** ο επιστήθιος του Χριστού μαθητής, εκεί πέρασε την υπόλοιπη ζωή του. Ήτο πενήντα εξ ετών όταν έφυγε από τα Ιεροσόλυμα για το κήρυγμα. Πέρασε δε εννέα χρόνια κηρύττοντας έως ότου εξορίστηκε. Στην εξορία στην Πάτμο πέρασε δεκαπέντε χρόνια. Ύστερα δε από την εξορία έζησε άλλα εικοσιέξι χρόνια. Όστε όλα τα έτη της ζωής του που πέρασε ήσαν εκατόν πέντε και επτά μήνες. Πέρασε αρκετόν χρόνο της ζωής του στο σπίτι του Δόμνου, που ο ίδιος τον ανέστησε, μαζί με τους επτά μαθητές του, και τέλος έφυγε μαζί μ' αυτούς από το σπίτι. Αφού έφθασε σ' ένα τόπο, στους μεν μαθητές του παρήγγειλε να καθίσουν εκεί, αυτός δε αφού προχώρησε μπροστά σε μικρή απόσταση, προσευχήθηκε. Ήταν δε ώρα πρωινή. Έπειτα, αφού επέστρεψε, πρόσταξε τους μαθητές του να σκάψουν τη γη σε σχήμα σταυρού, τόσο μόνον, όσο ήτο το μέτρο του σώματός του. Αφού ξαπλώθηκε λοιπόν μέσα σ' εκείνον τον σκαμμένο τόπον, αποχαιρέτησε τους μαθητές του που έκλαιγαν πικρά και είπε: «Σύρετε το χώμα της γης που είναι μητέρα μου και με αυτό σκεπάστε με». Εκείνοι αφού τον ασπάσθηκαν και τον αποχαιρέτησαν, σκέπασαν το σώμα του μέχρι τα γόνατα. Έπειτα πάλι αφού τον ασπάσθηκαν τον σκέπασαν μέχρι τον λαιμό. Και πάλι αφού για τρίτη φορά τον ασπάσθηκαν έβαλαν πάνω στο ιερό του πρόσωπο ένα μανδήλι. Και έτσι κλαίγοντας πικρά σκέπασαν όλο το σώμα του. Τότε ανέτειλε και ο ήλιος. Αφού έκλαψαν οι μαθηταί, γιατί έμειναν ορφανοί από τον δάσκαλό τους, γύρισαν στην πόλη διηγούμενοι τα σχετικά με τον Απόστολο. Οι άλλοι αδελφοί όταν τα άκουσαν αυτά επήγαν στον τάφο και αφού έσκαψαν δεν βρήκαν τίποτε. Τότε λοιπόν επέστρεψαν κλαίγοντας θερμώς για τη στέρηση τέτοιου ποιμένου.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 26 Σεπτεμβρίου.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Β' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

3-10- 10 ΛΚ. στ' 31-36

Αγαπάτε τους εχθρούς υμών ΛΚ.στ' 72

Η έχθρα εμφανίστηκε μέσα στην Δημιουργία του κόσμου πριν από την δημιουργία του ανθρωπίνου γένους και είναι έργο του Σατανά που επαναστάτησε κατά του Θεού και Δημιουργού του και έπαψε να Τον υπακούει και να εκτελεί τις εντολές του. Δεν ήταν και δεν είναι ο Θεός εχθρός του Σατανά, αλλά ο Σατανάς εχθρός του Θεού και επειδή δεν μπορεί να βλάψει τον ίδιο τον Θεό, προσπαθεί να καταστρέψει τα έργα του και αυτό είναι το βαθύτερο νόημα και η εξήγηση για αυτά που συμβαίνουν στην ιστορία.

Ο Θεός δημιούργησε κατόπιν τον άνθρωπο με την εντολή να κάμει ότι δεν έκανε ο διάβολος και έτσι να Τον δοξάσει ΑΛΛΑ και ο άνθρωπος πήγε με τον Σατανά και έτσι έγινε με την σειρά του εχθρός του Θεού και κατά μίμηση του διαβόλου ,εχθρός των συνανθρώπων του. Πρδ. Όταν Καιν φόνευσε τον Αβελ εισήγαγε την έχθρα στο ανθρώπινο γένος .

Τότε ο Θεός αποφάσισε να στείλει τον Υιό Του για να καταργήσει τα έργα του διαβόλου, Εις τούτο εφανερώθη ο υιός του Θεού, ίνα λύσει τα έργα του διαβόλου . α'Ιωαν Γ'3. Την εντολή λοιπόν αυτήν ο Χριστός ,αγαπάτε τους εχθρούς σας , την εφήρμοσε πρώτα στον εαυτό Του, γιατί ο κύριος λόγος και η βασική αιτία της Σωτηρίας μας είναι η αγάπη Του προς εμάς τους εχθρούς του.

Τέσσερις κυρίως είναι οι λόγοι που μπλοκάρουν την εντολή (αναστολές) διαχρονικά.

1^{ον}. ο Εωσφορικός εγωισμός.

2^{ον} Το κόστος της αγάπης των εχθρών.

3^{ον}. η εκδίκηση θεωρείται και είναι πράξη δικαιοσύνης. και

4^{ον}. Η άγνοια του τρόπου εξασκήσεως με ασφάλεια της αγάπης προς τους εχθρούς. Ας τις αναλύσουμε λίγο :

1^{ον}. ο Εωσφορικός εγωισμός. ,(ούτε στην κηδεία μου). Αλλά δεν το συζητώ διότι οδηγεί κατ' ευθείαν στην Κόλαση ήδη από αυτήν την ζωήν.

2^{ον}. Το κόστος της αγάπης των εχθρών, θεωρείται μεγαλύτερον από το κόστος του μίσους και της εκδίκησεως ,με τα επίγεια μέτρα είναι όμως έτσι ; Πρδ. Ο σκύλος στο μονοπάτι. Καλύτερα παραμέρισε μπροστά σε ένα λυσσασμένο σκύλο, όταν βρεθείτε στο ίδιο μονοπάτι, παρά να διεκδικήσεις το δίκιο σου και να σε δαγκώσει. Ακόμα και αν σκοτώσεις τον σκύλο, αυτό δεν θα γιάνει την δαγκωματιά. ΑΒΡΑΑΜ .ΛΙΝΚΟΛΝ.

Χειρότερος από τον λυσσασμένο σκύλο είναι ο άσπονδος εχθρός και η ζημιά, αν τον μισούμε είναι χειρότερη από την δαγκωματιά ο εστί μεθερμηνευόμενο: Εάν άνθρωποι εγωιστάι επιχειρήσουν να σε βλάψουν, ξέγραφέ τους από τον κατάλογο των γνωρίμων σου, μην προσπαθήσεις όμως να τους ανταποδώσεις το κακό. Όταν προσπαθείς να ανταποδώσεις το κακό, κάνεις περισσότερη βλάβη στον εαυτό σου, παρά στον εχθρό σου. D.Carnegi έξω η στενοχώρια σελ.136.

3^{ον}. Εξ άλλου, η εκδίκηση θεωρείται και είναι πράξη δικαιοσύνης.

Όταν με πνίγει το δίκιο μου δεν υπολογίζω οποιοδήποτε κόστος. Εδώ θέλει προσοχή για να μην παγιδευτούμε. ΑΦ' ΕΝΟΣ επειδή ο Θεός είναι δίκαιος άρα και ο άνθρωπος ως εικών του Θεού ,ορμά προς απονομήν δικαιοσύνης με την εκδίκησιν.

ΑΦΕΤΕΡΟΥ. η εκδίκηση του ανθρώπου δεν είναι δίκαιη, δεν μπορεί να είναι δίκαιη. ΓΙΑΤΙ: Ο άνθρωπος μετά την πτώση έχασε την ικανότητα αυτή: ΠΡΔ. α. μια βρισιά έχει εκδίκηση ένα βαρύ τραύμα .β. ένα χαστούκι έχει εκδίκηση ένα φόνο. γ. η δίκη για μια αχλαδιά, συνεπάγεται οικονομική καταστροφή. Και αντίστροφα δ. μια μήνυσις στο δικαστήριο, με τους ψεύδορκους και τους ψευδομάρτυρες βγαίνει εις βάρος του αδικηθέντος...

Ενώ όμως ο Χριστός ζητάει να αγαπάμε τους εχθρούς μας, δεν καταργεί την εκδίκηση, αλλά την αναλαμβάνει προσωπικά παίρνει την εκδίκηση επάνω Του. Εμοί εκδίκησης, εγώ ανταποδώσω λέγει Κύριος. .ΡΩΜ.Ιβ19, Και αυτό το κάνει από αγάπη, ώστε και να εκδικηθούμε κατά Θεόν δίκαια αφ' ενός , και αφ' ετέρου να μην κολαστούμε.

4^ο. Γιατί δεν ξέρουμε τον τρόπο με τον οποίον μπορούμε να αγαπάμε τον εχθρό μας, και αυτό ισχύει για τους πιο πολλούς από μας, πως είναι δυνατόν να αγαπούμε τους εχθρούς μας ; Φαντάζει δύσκολο αλλά είναι απλό :να τους αγαπάμε, όπως μας αγαπά ο Χριστός, όσοι είμαστε εχθροί Του : .

1.Δεν μας εξοντώνει (Του είναι τόσο εύκολο !!) δεν βγάζει μάτια ,δεν ρίχνει φωτιά. **2.**Μας αγαθοποιεί από πάνω: (με υγεία ,με χρήματα, με οικογένεια, με βροχή ,με στέρεο έδαφος ,με ειρήνη ,με ασφάλεια ...).

3.Μας δανείζει , (τα λεφτά μου, τα παιδιά μου, την περιουσία μου, τα διαμερίσματα μου... είναι όλα δανεικά) Ουδέν εισενέγκαμεν εις τον κόσμον, δήλον ότι ουδέν εξενεγκείν δυνάμεθα .Α'Τιμ.στ'7. και Του Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή. Α'Κορ.Ι6

4.Δεν μας κρίνει, αλλά μακροθυμεί.

5.συγχωρεί και απολύει.

Και μας καλεί να κάνουμε το ίδιο στους εχθρούς μας .ΔΗΛΑΔΗ:

α. Δεν θα τους ακούμε ότι και να μας λένε. αμαρτωλών ο Θεός ουκ ακούει...

β. Δεν θα τους αγκαλιάζουμε (συνεδριάσεις, εκδρομές, πάρτι, γενέθλια, συνεστιάσεις ...).

γ. Δεν θα τους βάζουμε στο σπίτι μας για να διαφθείρουν τη γυναίκα μας και τα παιδιά μας αφού και ο Χριστός δεν δέχεται στο σπίτι Του, τους εχθρούς του ,τους αμετανόητους αμαρτωλούς, την ώρα της αγίας αναφοράς με την εντολήν μη δότε το άγιον τοις κυσί, μηδέ βάλητε τους μαργαρίτας υμών έμπροσθεν των χοίρων ΜτθΖ6. και την εκφώνηση της εκκλησίας τας θύρας τας θύρας εν σοφία πρόσχωμεν. Με βάση αυτά τα μέτρα η αγάπη προς τους εχθρούς συνοψίζεται κατά τον Παύλον εάν πεινά ο εχθρός σου, ψώμιζε αυτόν εάν διψά, πότιζε αυτόν τούτο γαρ ποιών, άνθρακας πυρός σωρεύεις επί την κεφαλήν αυτού. Ρωμ.ΙΒ.20

Υπάρχουν δυο μόνον τρόποι ν' αποδείξει κανείς την αγάπην του προς του Χριστόν και να γίνει παιδί του Θεού:

Α.Να δώσει την ζωή του για κείνον που αγαπάει Η

Β.Να αγαπάει τους εχθρούς του, όπως μας το έδειξε στην πράξη ο ίδιος Χριστός . Άλλος τρόπος δεν υπάρχει. Γι' αυτό και σήμερα μας λέγει:

Αγαπάτε τους εχθρούς υμών.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ **9-10-11. ΛΚ.Ζ.11-16**

«και ιδού εξεκομίζετο τεθνηκώς, υιός μονογενής τη μητρί αυτού, και αύτη ην χήρα.»

Το μυστήριο του θανάτου σε όλη την σκοτεινή και αποτρόπαια όψη του, παρουσιάζει η σημερινή περικοπή του ευαγγελίου (υιός μονογενής και τεθνηκώς και χηρεία). Έτσι αναγκάζεται η εκκλησία να το επαναφέρει κάθε χρόνο. Και τούτο γιατί κανείς άλλος δεν τολμά να το αντιμετωπίσει. (ούτε η πολιτική, ούτε τα κόμματα, ούτε ολόκληρος ο αρχαίος κόσμος) και φυσικά ούτε οι διάφορες αιρέσεις και θρησκείες πού στο θέμα του θανάτου λένε ανοησίες (**πού θυμίζουν στρουθοκάμηλο**) και πείθουν μόνο τούς αφελείς αλλά δυστυχώς και την νεολαία που κατά την μεγάλη πλειοψηφία της, συλλαμβάνεται ανεργάτιστη. Έτσι πέφτει θύμα της παγκοσμιοποίησης, που έχει μυθοποιήσει τον θάνατον σαν φυσικό φαινόμενο και παρασύρει κάθε μέρα δεκάδες ανυποψίαστους, **πού πάνε σαν το σκυλί στ αμπέλι.**

Ο θάνατος δέν είναι **ούτε φυσικό φαινόμενο, ούτε ανυπαρξία, ούτε μετεμψύχωση, Νιρβάνα, μηδενισμός...** Ο θάνατος είναι το δαιμονικό φίδι, σαν εκείνο που σκότωσε την Εύα αυθημερόν, και έχει ένα κεντρί με το οποίο κεντρίζει τους ανθρώπους και χύνει το δηλητήριο του. **Και το κεντρί αυτό είναι η αμαρτία. Πού σου θάνατε το κέντρον, πού σου άδη το νίκος ;Το δε κέντρον του θανάτου η αμαρτία. Α.Κορ.Ιε΄ .55,56.**

Δύο πορείες εμφανίζονται στο προσκήνιο, δύο συλλαλητήρια με αντίθετη κατεύθυνση, **Το ένα** με επικεφαλής τον νεκρό της χήρας που εξεκομίζετο **το άλλο** με επί κεφαλής τον Χριστό, που πλησίαζε στην πύλη της πόλεως **Ναϊν.**

Συστοιχούν στους δύο τρόπους ζωής : **Ο ένας, ο κοσμικός ,ο ηδονιστικός** =Πολυφαγία, συμφεροντολογία, ξεφαντώματα το σαββατόβραδο, ακολασία, πολυγαμία, σεξομανία, αντισύλληψη, ασέλγεια, ανωμαλία, παιδοφορία... **Ο άλλος, ο εκκλησιαστικός, ο ασκητικός** = οικογενειακή ζωή, κατ'οίκον εκκλησία, τεκνογονία, νηστεία, εγκράτεια, εκκλησιασμός, ιερές αγρυπνίες ... Συναντιόνται στον θάνατο.<<**Στα μαρμαρένια αλώνια**>>. Και αυτή την συνάντηση κανείς δεν μπορεί να την αποφύγει.

Ανέκδοτο (Αρχαία παράδοσις):

Συνέβη στον πρωθυπουργό του βασιλέως Σολομώντος . Ένα πρωί παρουσιάσθηκε μπροστά του ο θάνατος. Τον κοίταξε μ' ένα βλέμμα τόσο παράξενο, ώστε το αίμα του Άρχοντος πάγωσε στις φλέβες του. Περίτρομος έτρεξε στον βασιλέα: Μεγαλειότατε, του είπε, πάντοτε πιστά Σας έχω υπηρετήσει, γιαυτό ελπίζω, ότι δεν θ' αποκρούσετε την παράκληση μου. Δώσατε μου το πιο γρήγορο σας άλογο. Ό βασιλεύς δεν κατάλαβε τίποτε από το αίτημα του υπουργού του, συγκατένευσε όμως να ικανοποίηση την παράκληση του. Βιαστικά ό πρωθυπουργός ίππευσε στο άλογο και έφυγε σαν αστραπή. Όλη την ημέρα κέντριζε το άλογο, πού έτρεχε αφρισμένο, διά να διανύσει όσο το δυνατόν πιο μεγάλη απόσταση και ν' απομακρυνθεί από τον θάνατον. "Όταν πλάκωσε ή νύκτα, τόσο το άλογο όσο και ό αναβάτης του, κατάκοποι σταμάτησαν και πλάγιασαν σε κάποια άκρη του δρόμου. Μετά παρέλευση ολίγης ώρας, μόλις συνήλθε κάπως ό πρωθυπουργός και ανασήκωσε το κεφάλι του. Θεέ μου! τί βλέπει; Ποιος είναι εκείνος πού στέκεται σε μικρή απόσταση απ' αυτόν και τον θωρεί; Ό θάνατος! στενάζοντας τότε ό πρωθυπουργός, παρεδόθη στην Μοίρα του και είπε: «Βλέπω καλά, πώς δεν ημπορώ να σου ξεφύγω. Ε, λοιπόν! πάρε με, αφού σου ανήκω. Μονάχα, σε παρακαλώ, λύσε μου αυτή την απορία: γιατί σήμερα το πρωί, όταν ήλθες στο σπίτι μου, μου έριξες ένα βλέμμα τόσο παράξενο;» «Μόνο και μόνο, είπε ό θάνατος, γιατί είχα

διαταγή να σε πάρω προς το βράδυ, μετά την δύση του ηλίου, σ' αυτό ακριβώς το μέρος του δρόμου, όπου βρίσκεσαι. Και απορών, έλεγα στον εαυτό μου: Μα όχι, αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνει. "Ήταν τόσο μακράν απ' εδώ. Βλέπω όμως ότι ,παρά ταύτα ήλθες».

Και εδώ το πρόβλημα είναι κοινό έχει μια μόνο λύση **ΟΠΩΣ** ένας μόνον άνθρωπος στον κόσμο έκοψε τον Γόρδιο δεσμό, ο Μ. Αλέξανδρος τύπος του Χριστού. **(33 ετών)**. **ΕΤΣΙ** και μόνον ένας Άνθρωπος στον κόσμο, ο Χριστός έκοψε δια του Σταυρού τον δεσμό του θανάτου, και συνέτριψε με την Ανάσταση, την θανάσιμη τυραννία της Αμαρτίας . **Σταυρωθέντος σου Χριστέ ανηρέθη τυραννίς, επατήθη πάσα η δύναμις του εχθρού ούτε γαρ άγγελος ουκ άνθρωπος αλλ' αυτός ο Κύριος έσωσας ημάς** . ο Σταυρός του Χριστού είναι το σπαθί που έκοψε το νήμα του θανάτου. Και εδώ είναι το μήνυμα για τους νουνεχείς .

Όπως χήρα ήταν η μητέρα του νεκρού που εξεκομίζετο, και μονογενής ο υιός αυτής έτσι κατά τον **Γρηγόριον Παλαμάν** : Χήρα είναι η ψυχή του ανθρώπου και υιός μονογενής ,ο νους (η λογική) όταν ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει **τα αυτονόητα**, όταν δεν σέβεται τους **Θεσμούς** και τους **Νόμους που τον κρατάνε στη ζωή**, όταν **παραλογίζεται**, τότε είναι φανερό ότι έχει πεθάνει και έχει θαφτεί μέσα στην εκκοσμικευση, με αποτρόπαιο νεκροθάφτη την παγκοσμιοποίηση. Και τότε μόνον ο Χριστός μπορεί να τον αναστήσει.

Σαν τον Άσωτο υιό του ευαγγελίου νεκρός ήν και ανέζησε. Λκ.ιε' 32.

Η εικόνα που παρουσιάζει ο Λουκάς μιλάει όσο 1000 λέξεις: όταν ο Χριστός **ήψατο της σορού δηλαδή του ξύλου της κάσας**, νικήθηκε ο θάνατος μόνο όμως για τον υιό της χήρας και προσωρινά. Και **όταν ο Χριστός ακούμπησε (ήψατο) τού ξύλου του Σταυρού, την Μ. Παρασκευή, νικήθηκε ο θάνατος διαχρονικά για όλο τον κόσμο.**

Έλεγαν οι αρχαίοι, **πάσσαλος πασσάλω εκκρούεται**, δηλαδή, **θάνατος θανάτω καταργείται**. Αλλά αυτό κανένας θνητός σε όλη την Προ Χριστού εποχή δεν το μπορούσε:

ΛΟΙΠΟΝ η Εκκλησία δηλ. ολόκληρος ο ορθόδοξος κόσμος διαχρονικά :

Διά παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την Ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γάρ υπομείνας δι' υμας θανάτω θάνατον ώλεσεν. (εξολόθρευσε).

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Δ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΛΚ. Η΄ 5-15. 16-10-11

τοίς δε λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιώσιν

Ἡ λαοθάλασσα πού εἶχε συγκεντρωθεῖ γιὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν Λόγο, δὲν ἐνθουσίασε τὸν Ἰησοῦ. Ἦταν μετὰ τὸ θαῦμα τῆς Ναΐν καὶ ὁ ἐνθουσιασμός εἶχε φθάσῃ στὸ κατακόρυφο. Ἀλλὰ ὁ Κύριος γινώριζε ὅτι δὲν ἦσαν ὅλοι συναγμένοι ἀπὸ ἱερὸν ζήλο, ἢ ἀπὸ δίψα γιὰ λόγον Θεοῦ. Ἄλλοι ἦσαν ἀπὸ περιέργεια. Ἄλλοι ἦταν πράκτορες τῶν Φαρισαίων πού ἀνησυχούσαν καὶ ἠθέλανε νὰ Τὸν παγιδεύσουν. Ἄλλοι ἦσαν ἀργόσχολοὶ καὶ δὲν εἶχαν τι ἄλλο νὰ κάνουν καὶ ἄλλοι ἦσαν ἀνθρώποι ευλαβεῖς καὶ ἐρασταὶ τῆς Γραφῆς καὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ (μαθηταί).

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ ἦταν προσαρμοσμένο σὲ αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἀκροατήριον. Δηλ. ἐν παραβολαῖς ὅπως ἀναφέρει 1000 χρόνια πρὶν ὁ προφητικὸς Λόγος κατὰ τὸν Ματθαῖον: **ανοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου καὶ ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ψλμ.77. καὶ ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς Μτθ.ΙΓ34.**

Αὐτὸ μᾶς διδάσκει, ὅταν μιλάμε με ἀνθρώπους ἀδιάφορους πού σὲ κάποια στιγμή, ἀπὸ κάποια συγκυρία, ἀναψε ἡ ὄρεξη γιὰ τὰ θρησκευτικὰ, νὰ τοὺς μιλάμε **μόνο με παραβολές ἢ καθόλου**. Οἱ λόγοι τῶν Γερόντων καὶ τῶν Πατέρων βρῖθουν ἀπὸ παραβολές. Ἐμεῖς χάσαμε αὐτὴν τὴν ικανότητα, γιὰτὶ χάσαμε τὴν ἐπαφή με τοὺς Πατέρες, με τὴν Γραφή, με τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ παραβολή εἶναι μίᾳ πλαστῆ διήγησις πού διαφέρει ἀπὸ τὸν μῦθον διότι λαμβάνεται ἀπὸ τὰ γεγονότα, ὄχι τῆς φαντασίας ἀλλὰ τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνουν καὶ ὄχι παραποιημένα, γιὰ νὰ διδάξῃ υψηλὰ νοήματα. **Παραβολή εἶναι πλαστὴ διήγησις ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν συμβαινόντων λαμβανομένη, ἥτις ὑπὸ ἀφελεστέραν μορφήν υψηλότερα νοήματα ἐνέχει.**

Ἡ σημερινὴ παραβολή μίᾳ σκηνὴ σποράς πού εἶδε ὁ Κύριος πάνω ἀπὸ τὸ πλοῖο στὸ βάθος. Περιέγραψε **κατὰ γράμμα τὴν σπορά** πού γινόταν μπροστὰ τοὺς καὶ πού μπορούσε ὁ καθένας νὰ κατανοήσῃ. Σκοπὸ ὅμως εἶχε νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν πνευματικὴ σπορά τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Διότι σὲ αὐτὰ τὰ ἀκροατήρια, πού εἴτε ἐξ ἰσχυρίας τοῦ νοῦ, εἴτε ἀπὸ κακὴ προαίρεση, βλέπουν τὰ θαύματα, ἀλλὰ δὲν τὰ βλέπουν σωστὰ καὶ ἀκούουν τὰ υψηλὰ νοήματα ἀλλὰ δὲν τὰ κατανοοῦν, με ἄλλα λόγια ἄλλοι δὲν δέχονται τὰ θαύματα καὶ ζητοῦν ἐξηγήσεις καὶ ἄλλοι (κακοπροαίρετοι) τὰ ἀποδίδουν στὸν σατανά καὶ ἀκούν τὰ λόγια τῆς σωτηρίας καὶ τὰ ἀγνοοῦν (**τα ξέρουμε ἐμεῖς αὐτὰ**) ἢ τὰ διαστρεβλώνουν (**αιρετικοί**)

Διὰ τῆς παραβολῆς ὅμως οἱ μὲν καλοπροαίρετοι παίρνουν καὶ κάτι γιὰ τὸν κόπο τοὺς... Οἱ δὲ κακοπροαίρετοι δὲν βρῖσκουν ἀφορμὲς γιὰ νὰ κακολογήσουν καὶ νὰ κολαστοῦν.

Στο προκείμενο.

Απὸ τὶς πολλὰ παραβολὰς πού περιέχουν τὰ εὐαγγέλια, δυὸ μόνον ἔχει ἐξηγήσῃ ὁ ἴδιος προσωπικὰ : Τὴν σημερινὴ παραβολὴ τοῦ Σπορέως καὶ τὴν παραβολὴ τῶν ζιζανίων.

Ας ασχοληθούμε και εμείς σήμερα με την Κυριακή αυτήν ερμηνεία της παραβολής παρ' όλο ότι είναι πάρα πολύ γνωστή και είναι βέβαιο πώς θα ωφεληθούμε.

Πρώτοι οι μαθηταί τον ρώτησαν: **τις ειη η παραβολή αύτη** και ο Χριστός άρχισε ως εξής
Έστι δε αύτη η παραβολή : Ο σπόρος Λόγος του Θεού.

1^{ον} Η δε πατημένη γη, οι αδιάφορες ψυχές, οι ανευλαβείς ,(τα ξέρουμε εμείς αυτά...).
Που ο διάβολος τους αρπάζει τον λόγον από την καρδιά τους για να μην πιστεύουν και σωθούν. Οι δε παρά την οδον, εισιν οι ακούσαντες, είτα έρχεται ο διάβολος και αίρει τον λογον από της καρδιάς αυτών, ίνα μη πιστευσαντες σωθώσιν.

2^{ον} τα πετρώδη, ο χαλιάς :οι Επιπόλαιοι ενθουσιώδεις αλλά ανυπόμονες ψυχές **οι δε επί της πέτρας οι όταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και ούτοι ρίζαν ουκ έχουσι, οι προς καιρόν πιστεύουσι, και εν καιρώ πειρασμού αφίστανται.**

3^{ον} τα ακανθώδη:οι πολυμέριμνες, φιλόπλουτες, φιλόυλες, φιλήδονες ψυχές. Ξεκινούν σοβαρά προς το αγαθόν, αλλ ατά αγκάθια και στα ζιζάνια της εκκοσμίκευσης πηγαίνουσι και συμπνιγονται και δεν φτάνουσι στον καρπό. **Το δε εις τας ακάνθας πεσόν, ούτοι εισιν οι ακούσαντες ,και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου πορευόμενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορούσι.**

4^{ον} Η ΚΑΛΗ ΓΗ: οι ψυχές της υπομονής. Καλοπροαίρετες μεν ,υπομονητικές δε. **Το δε εν τη καλή γη ,ούτοι εισίν οίτινες εν καρδιά καλή και αγαθή ακούσαντας τον λόγον κατέχουσι και καρποφορούσιν εν υπομονή.**

Ρώτησαν ένα γέροντα οι υποτακτικοί του τι είναι η υπομονή και απάντησε ως εξής :
Η υπομονή δεν είναι λόγια αλλά έργα, **είναι ο τόπος που πρόσταξε ο Θεός να γίνεται η θυσία.**

Υπομονή στην Νηστεία
Υπομονή στην Προσευχή
Υπομονή στην Μετάνοια
Υπομονή στην Ανεξικακία

Είναι η καλλιέργεια **(το αλέτρι)** που θέλει η καλή γη για να καρποφορήσει.
Και όσο πιο πολύ δυσκολεύουν τα πράγματα, τόσο πιο πολλή υπομονή χρειάζεται.

(Εν τη υπομονή υμών κτήσασθε τας ψυχάς υμών) ΛΚ.κα ' 19.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

18-10- 11

Ασπάζεται υμάς Λουκάς ο ιατρός αγαπητός Κολ. δ14

Συνηθίζουμε νά χαρακτηρίζουμε ευεργέτες τούς ανθρώπους, πού έπιτελοῦν ριψοκίνδυνες καί θαυμαστές πράξεις, ὅσους μ' ἕναν θαυματικό τρόπο ξεπερνοῦν κάθε ἔνστικτο αὐτοσυντηρήσεως, (προσωπική ευημερία πλούτο δόξα , ἀκόμα καί τή ζωή τους) γιά νά ὑπηρετοῦν πιστά τήν πρόοδο καί τήν ευημερία τῆς ἀνθρωπότητας.

Βεβαίως καί ἡ ἐπιστήμη ἔχει προσφέρει πολλά ἀλλά ὅσα ἔχει κερδίσει στήν θεωρία καί στήν ἐρευνα τα χάνει στήν ἐφαρμογή με τα γνωστά ἀποτελέσματα:

Καρκινογόνες τροφές, μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος Εἶ' ΤΣ, ψυχικές ἀρρώστιες εἶναι οἱ προάγγελοι αὐτῶν πού ἐρχονται στή μέλλον.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ δέν εἶναι ἡ κατάργηση τῆς ἐπιστήμης (Τολστο'ι', Ρουσό...) ἀλλά μαθητεία σέ καταξιωμένες μορφές τοῦ παρελθόντος .

Ἀλλά ἡ πίστη μας ἔχει νά δείξει στόν κόσμο καί ἕνα ἄλλο εἶδος ευεργετῶν: ἀνθρώπους , πού δίνουν μιά καινούργια διάσταση στήν ἔννοια τοῦ ευεργέτη τῆ διάσταση τοῦ Πνεύματος. Αὐτοί εἶναι ταπεινοί καί ἀσήμαντοι γιά τόν κόσμο, ἀλλά προσφέρουν σ' αὐτόν τό πιό σπουδαῖο ἔργο, κάνοντας τή μεγαλύτερη θυσία: ἀφανίζονται ἑαυτούς στή διανομία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Μια τέτοια μορφή εἶναι καί ὁ σήμερον εορταζόμενος , ἅγιος εὐαγγελιστής Λουκάς ὁ ἱατρός ὁ ἀγαπητός, προσωπικός ἱατρός τοῦ ἀποστόλου Παύλου:

Καί ἱατρός καί ἀγαπητός καί συνεργάτης καί πιστός.

Σαν ἐπιστήμων ἦταν πολύπλευρος – ὅπως ὅλοι τῆς ἐποχῆς του.

Ὁ Λουκάς εἶναι ὁ πρῶτος χριστιανός ἐπιστήμονας, πού γνωρίζουμε ἀπό τήν Καινή Διαθήκη. Τή σπουδή τῆς ἱατρικῆς στά ἑλληνικά πανεπιστήμια τήν θεωροῦσαν ἐκείνη τήν ἐποχή ἰσότιμη μέ τή σπουδή τῆς φιλοσοφίας κι ἐπομένως ὁ Λουκάς ὡς ἱατρός ἦταν μορφωμένος μέ τήν **ἀνώτατη ἑλληνική μόρφωση**. Πρέπει νά εἶχε μελετήσει πολύ τά ἑλληνικά ἱατρικά βιβλία καί ὅπωςδήποτε στήν τότε κοινωμία θά εἶχε περίπου τήν ἴδια θέση πού ἔχει ἕνας ἱατρός σήμερα. Εἶναι γνωστό ὅτι οἱ "Ἕλληνες ἱατροί ταξίδευαν σ' ὅλο τόν κόσμο καί ἀπό τίς ἀκριβεῖς πληροφορίες, πού βρίσκουμε μέσα στά κείμενα τοῦ Λουκά, γιά τά ταξίδια καί τά δρομολόγια τῶν πλοίων, φαίνεται ὅτι κι ὁ ἴδιος ταξίδευε πολύ καί μάλιστα στή θάλασσα.

Ἦταν, λοιπόν, καί κοσμογυρισμένος, κι αὐτά τά προσόντα του λάμπρυναν περισσότερο ἕνα ἄλλο τάλαντο, πού εἶχε, σπουδαιότατο: τή συγγραφική ἱκανότητα. Μποροῦσε νά ἐκφράζεται γραπτά μέ εὐχέρεια, σαφήνεια καί χάρη, σέ γλώσσα ἄριστη ἑλληνική τῆς ἐποχῆς του καί νά ἀναδεικνύεται ζωγράφος τοῦ λόγου, χωρίς ὅμως τίποτε τό περιττό ἢ τό ὑπερβολικό. Οἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων, ἡ

πρός Ἑβραίους ἐπιστολή καί τό Εὐαγγέλιο πού ἔγραψε, μαρτυροῦν ὅτι ὁ Λουκάς χειριζόταν μέ τήν ἴδια εὐκολία τή γραφίδα, ὅπως τό νυστέρι του.

Αλλά ἐκεῖνο, πού ὑψώνει τόν Λουκά στίς σφαίρες τοῦ ἥρωα ἢ μάλλον τόν κάνει νά δημιουργήσει ἕναν δικό του τύπο ἥρωα, πρότυπο γιά ὅλες τίς γενεές τῶν πιστῶν καί μάλιστα τῶν ἐργατῶν τοῦ εὐαγγελίου, εἶναι ἡ ιδιότητα τοῦ συνεργοῦ. Μέ τά προσόντα καί τίς προϋποθέσεις, πού εἶχε ὁ Λουκάς, θά μπορούσε κάλλιστα νά διαπρέψει μέσα στήν τότε κοινωνία καί νά κερδίσει δόξα, πλοῦτο, ἀκόμη καί ψυχές γιά τό Χριστό, μέ τό κύρος καί τή θέση του. Θά μπορούσε πράγματι, ὡς χριστιανός γιατρός νά ὑπηρετήσῃ τόν Κύριο καί τήν Ἐκκλησία μέ τόν πιό θεάρεστο τρόπο.

Ἄλλά ὁ Λουκάς, χωρίς κανεῖς νά τό ἀπαιτήσῃ, διάλεξε νά θάψῃ τόν ἑαυτό του καί τήν καριέρα του, νά ἀφανισθεῖ στή διακονία τοῦ μεγάλου ἀποστόλου πού θαύμασε, νά ριχθεῖ μέσα στήν περιπέτεια τοῦ εὐαγγελίου. Ἀκολούθησε τόν Παῦλο μέ τή συνείδηση, ὅτι πεθαίνει πιά, ὄχι μόνο γιά τόν κόσμο μέ τήν ἁμαρτωλή του ἔννοια, ἀλλά καί γιά τόν ἑαυτό του μέ τίς παραμικρότερες νόμιμες ἀπαιτήσεις του. Παραιτήθηκε ἀπό κάθε δικαίωμα, ἀπό κάθε προσωπικό ὄνειρο καί σχέδιο, γιά νά γίνῃ ἀπόλυτα εὐχρηστος τοῦ ἀποστόλου· ἡ καρδιά του χτυποῦσε μέ τούς χτύπους τῆς καρδιάς τοῦ Παύλου.

Ἄλλά ὁ Θεός, πού ὑψώνει ὅσους ταπεινώνονται γιά τό Ὄνομά Του, τόν δόξασε μέ μιά ξεχωριστή δόξα. Ὁ Λουκάς ἀπό ἀνώνυμος συνέκδημος καί συνοδοιπόρος τοῦ Παύλου, βρέθηκε μιά μέρα κληρονόμος τεράστιας περιουσίας, πού παραμένει ἀναφαίρετα δική του σ' ὅλους τούς αἰῶνες· διότι τό Πνεῦμα τό Ἅγιο πού τοῦ τή χάρισε, φρόντισε ἀνεξίτηλα νά γραφεῖ τό ὄνομά του. Καί ἡ περιουσία αὐτή εἶναι τό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο καί οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Ἄν μετρήσουμε τήν Καινή Διαθήκη σέ στίχους, τό μεγαλύτερο μέρος της τό ἔγραψε ὁ Λουκάς καί δεύτερος ἔρχεται ὁ Παῦλος.

Ἔτσι τόν τίμησε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο διακόνησε· τοῦ ἔδωσε τίς περισσότερες μετοχές στή συγγραφή τῆς Καινῆς Διαθήκης καί δέν ἔγραψε μόνο τό ὄνομά του στό βιβλίο τῆς ζωῆς, ἀλλά τόν ἔκανε συγγραφέα τοῦ βιβλίου, πού ἀποκαλύπτει σ' ὅλους τούς πιστούς τόν ἴδιο τόν Θεό.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (Γαδαρηνών)

ΛΚ. Η.27-39 23-10-11

Ος είχε δαιμόνια εκ χρόνων ικανών, και ιμάτιον ουκ ενεδιδύσκετο

και

εν οικία ουκ έμενεν αλλ' εν τοις μνήμασιν.

Στην εποχή μας κυκλοφορεί πολύς διάβολος διοικουμενικά, και εκεί που δεν υπάρχει Χριστός, κάνει θραύση. Και αυτά τα φοβερά που συμβαίνουν στον πλανήτη, δεν είναι **πόλεμος των πολιτισμών**, αλλά όργιο καταστροφής του διαβόλου κατά του κόσμου είναι γραμμένο στην **Αποκ.ΙΒ' 12. Ουαί την γην και την θάλασσαν, ότι κατέβη ο διάβολος προς υμάς, έχων θυμόν μέγαν, ειδώς ότι ολίγον καιρόν έχει.**

Ο Χριστός μαζί με τους μαθητές του είχαν πάρει το πλοίο για την χώρα των Γαδαρηνών, και όταν βγήκε στην ξηρά **υπήντησεν αυτώ ανήρ τις εκ της πόλεως, ος είχε δαιμόνια εκ χρόνων ικανών, και ιμάτιο ουκ ενεδιδύσκετο και εν οικία ουκ έμενε, αλλ' εν τοις μνήμασι.** Τα κύρια σημεία της περικοπής αναφέρονται σε **δαιμόνια ,μνήματα ,γύμνια, γουρούνια, και υγρούς τάφους.** Γύρω από αυτά θα περιστραφούμε.

Το νεκροταφείο είναι τόπος ερημώσεως και θανάτου εκεί ο διάβολος καμαρώνει το έργο των χειρών του, τις κατακτήσεις του. Κι' αν έχουν κάποια μόνιμη κατοικία οι δαίμονες είναι οι ερημιές και τα μνήματα **άπελθε εις γη, άνυδρον, έρημον, αγεώργητον, ην άνθρωπος ουκ οικεί, Θεός μόνος επισκοπεί. Μ. Βασίλειος εξορκ.,** Εκεί ο μάγος (βλ. Κοσμάς ο Αιτωλός) έστειλε τον νέον να πουλήσει την ψυχή του εκεί ο Μέγας Αντώνιος πήγε να βρει και να πολεμήσει τους δαίμονας .

Αλλά ας μη μελαγχολήσουμε. Τα χριστιανικά κοιμητήρια, κατακτήθηκαν με έφοδο από τους Αγίους για τον Χριστό .Και όπως έγινε και στις κατακτήσεις της σελήνης έτσι και εδώ, στα χριστιανικά κοιμητήρια οι άγιοι ύψωσαν το σύμβολο της ελπίδος , τον Τίμιον Σταυρόν.

Τα χριστιανικά κοιμητήρια, είναι χώροι αγίων εξομολογημένων και κοινωνημένων, εμποτισμένα από θεία κοινωνία, γεμάτα με άγια λείψανα αγίων γι αυτό και δεν επιτρέπεται να τα πατούμε εκεί μέσα διάβολος δεν χωρεί.

Υπάρχουν και άλλα νεκροταφεία καταμεσής των πόλεων ((πρβ. Ασώτου)) τέτοια νεκροταφεία έχει γεμίσει η μοντέρνα κοσμική κοινωνία: τα κακόφημα ξενοδοχεία, τα μαιευτήρια των αμβλώσεων, τα σκυλάδικα των οργίων, τα μεταμεσονύκτια άντρα με τα δηλητηριασμένα ποτά και ναρκωτικά..... είναι νεκροταφεία που θάβονται ζωντανοί όσοι συχνάζουν σ αυτά. δείχνουν νικηταί και είναι νικημένοι, δείχνουν ζωντανοί και είναι πεθαμένοι.

Τα νεκροταφεία είναι εκτός σχεδίου πόλεως δηλ. Εκτός σχεδίου Θεού **((ότι ο Θεός έκτισε τον**

άνθρωπον επ' αφθαρσία και εικόνα της ίδιας ιδιότητος εποίησεν αυτόν Φθόνω δε διαβόλου, θάνατος εισήλθε εις τον κόσμον. Σοφία Σολομώντος Β.23

Άλλο, νεκροταφεία και **άλλο** χριστιανικά **κοιμητήρια**. Όσα λέμε αφορούν τα νεκροταφεία τα ειδωλολατρικά, τα εβραϊκά, τα μουσουλμανικά ,τα αιρετικά , που δεν υπάρχει ελπίδα, διότι δεν υπάρχει Σταυρός, άλλα όρθιες πέτρες με ονόματα. Όποιος έχει μπει σε τέτοιους χώρους, νιώθει την παγωνιά του θανάτου.

Ο πόλεμος του διαβόλου κατά του Χριστού και της Εκκλησίας του, είναι μεγαλοφυώς ανεπτυγμένος σε δύο περιόδους της ιστορίας του ανθρωπίνου γένους- Την **Προ Χ.** οπού ο διάβολος είχε το βέτο (λόγω της δικαιοσύνης του Θεού) και στην **Μ.Χ.** οπού έχει δεθεί δια την εκκλησία. Η περικοπή αναφέρεται σε αυτή την δεύτερη περίοδο.

800 χρόνια **Π.Χ.** ο Όμηρος ανέφερε τον μύθο της **Κίρκης** που σήμερα ενσαρκώνεται στην **εκκοσμίκευση**. Ας τον θυμηθούμε γιατί μας πηγαίνει γάντι. **Οδύσσεια. Ραψωδία Κ'**

Το καράβι του Οδυσσέα ξέπεσε στο νησί της θεάς Κίρκης. Εκεί μια ομάδα από 22 συντρόφους του , τους υποδέχτηκε η Κίρκη με τιμές, τους έστρωσε τραπέζι και άξαφνα, σαν ήπιανε οι σύντροφοι, μ' ένα ραβδί τους χτύπησε και μες την χοιρομάντρα τους έκλεισε. Και είχαν φωνή και τρίχες και κεφάλι και σώμα χοίρων , μα γερός σαν πρώτα ό νους τους ήταν. **Ραψ. Κ. 240-243.**

Όσοι θέλουν να ζήσουν την εκκοσμίκευση, με γεια τους με χαρά τους. Ας μη γελιούνται όμως, όταν αρνούνται πως παίζουν το ρόλο των συντρόφων του Οδυσσέα.

Υπάρχει όμως και η δεύτερη φάση, ο Οδυσσέας εις τύπον Χριστού, ανάγκασε την Κίρκη να τους ξανακάνει ανθρώπους . Τότε αυτή, περνώντας μ' άλλο μαγικό, πασάλειβε καθένα. Κι απ το κορμί τους έπεφταν οι τρίχες πούχαν πρώτα, φυτρώσει απ' το κατάρατο της μάγισσας βοτάνι. Κι, έγιναν άνθρωποι ξανά, πιο νέοι και πιο λεβέντες, κι' απ' ότι ήταν πρωύτερα πιο ομορφοκαμωμένοι. Ραψ. Κ. 395- 399. Μεταφρ. ΣΙΔΕΡΗ.

Γιατί αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους, μόνον όσοι είναι κοντά στον Χριστό, μπορούν να λέγονται φερωνύμως άνθρωποι.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ.

28-10-12 ΛΚ. Ι. 38-42,ΙΑ.27-28.

**(της Σκέπης σου Παρθένε ανυμνούμεν τας χάριτος ην ως φωτοφόρον νεφέλην
εφαπλεις υπέρ έννοιαν).**

Ελευθερώτρια

Στην Αθήνα, στην Κηφισιά, στον Κοκκιναρά, υπάρχει ένα προσκύνημα : η Παναγία η (Ελευθερώτρια), και στο προαύλιο έχει στηθεί ένα Ηρώο πέτρινο με πέ- τρες από κάθε γωνιά της Ελλάδος .Εκείνο που κυρίως ενδιαφέρει είναι η εικόνα του προσκυνήματος. Είναι η εικόνα της Παναγίας που την αγιογράφησε όπως την είδε ο ιδιοκτήτης του προσκυνήματος, το1940 που ήταν αξιωματικός του ελληνικού Στρατού, στα βουνά της Αλβανίας.

Εκεί όπως αναφέρεται και στα πρακτικά της Ακαδημίας Αθηνών αλλά και στις εφημερίδες της εποχής, πρωτοστα τούσε, η Παναγία, αφ' υψηλού στις μάχες και σκέπαζε τα στρατεύματα με την Σκέπην της (το Μαφόριον), ώστε να προελαύνουν νικηφόρα κατά του φασιστικού στρατού του Μουσολίνι.

Είναι απίστευτες οι στιγμές που ζήσαμε ακόμα και μεις τα παιδιά, αγόρια και κορίτσια, που μάθαμε να πλέκουμε κάλτσες και φανέλες για τους φαντάρους μας στα χιόνια.Θυμάμαι ακόμα την φρενίτιδα του ενθουσιασμού, όταν ακούγαμε τις καμπάνες να χτυπούν χαρούμενα κάθε φορά που καταλάμβανε ο στρατός μας κάποια από τις πόλεις της Βορείου Ηπείρου, τους Αγίους Σαράντα, την Κορυτσά, την Χειμάρρα, την Πρεμετή, το Ελβασάν...

Η Ιερά Σύνοδος της εκκλησίας της Ελλάδος, εις την συνεδρίαν αυτής της 21^{ης} Οκτωβρίου 1953,απεφάσισε να μεταφερθεί η εορτή της αγίας Σκέπης της Υπερ- αγίας Θεοτόκου, από την 1^η Οκτωβρίου, ώστε να συνεορτάζεται μετα των Νικητηρίων της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940. (Συνοδ.Εγκύκλιοι Τομ, Β'. Αθήναι 1956, σελ.649)

Αυτήν την επέτειον εορτάζομεν σήμερα, που όμως απλώ- νεται η Χαρη της, σε ολόκληρη την ιστορία και σκεπάζει τα παιδιά της , σαν φωτεινό σύννεφο και στον πόλεμο και στην ειρήνη, και στη χαρά και στη θλίψη. Γιαυτό και ο λαός του Θεού δεν την καλεί μόνο Στρατηγό* της έδωσε πάρα πολλά ονόματα, και πεδινά και ορεινά και πολεμικά και ειρηνικά και θαλασσινά και στεριανά :

Οδηγήτρια , Ελευθερώτρια , Γοργοεπήκοος , Κανάλα , Γλυκοφιλούσα , Πλατυτέρα, Βατοπεδινή...πάνω από 600 ονόματα αναφέρονται στην Μ. Εγκυκλοπέδια «ΠΥΡΣΟΣ».

Μερικά από αυτά αναφέρει και ο Ελύτης στο Άξιον Εοσί:

(Χαίρε η Καιομένη, και χαίρε η Χλωρή, Χαίρε η Αμεταμέλητη με το πρωραίο σπαθί, χαίρε η ονειροτόκος, χαίρε η Πελαγηνή, χαίρε η Αγκυροφόρος και η Πενταστερινή, Ρόδον το αμάραντον) .

Το ιστορικόν της αγίας Σκέπης ξεκινάει μυστικά, αλληγορικά, από την παλαιά Διαθήκη όταν ο Ισραηλιτικός λαός διέβη, με αρχηγό τον Μωϋσή Θαυματουργικώς την Ερυθρά θάλασσαν και βρέθηκε στην έρημον της Αραβίας.

Γεν.ΙΓ.21,22. (ο δε Θεός ηγήτο αυτών, ημέρας μεν εν στύλω νεφέλης ,δείξαι αυτοίς την οδόν, την δε νύκτα εν στύλω πυρός).

Αλλά το ιστορικόν της καθιερώσεως της εορτής αναφέρεται στην οπτασία που είδεν ο άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν σαλός, επί βασιλείας Λέοντος του Α' του Μακέλη (Ε'ος Αιών) κατά την διάρκεια ολονύκτιας αγρυπνίας , ημέρα Κυριακή 1^η Οκτωβίου. στον ναόν των Βλαχερνών.

Τότε περί την 4^η ώραν της νυκτός, ανυψώσας ο Όσιος τους οφθαλμούς αυτού προς τον ουρανόν είδε την Σκέπη του κόσμου την υπεραγίαν Θεοτόκον ισταμένην εις τον αέρα και προσευχομένην* έπειτα εγερωθείσα εισήλθεν εις το Άγιον Βήμα, όπου ήτο η αγία Σορός η περιέχουσα το ιερόν αυτής Μαφόριον, είτα κρατήσασα αυτό δια των αχράντων αυτής χειρών, εφήπλωσεν επάνω του περιεστώτος λαού και εσκέπασεν όλους τους εκεί υπάρχοντας χριστιανούς. Μέγας Συναξαριστής σελ.28,30

Θα τελειώσω με μια άγνωστη στους πολλούς Παναγία Πελεκητή. Πάνω στα Β.Δ. βουνά της Θεσσαλίας , μεταξύ Ελασσόνας και Κατερίνης είναι στο βράχο σκαλισμένα ανεξίτηλα η μορφή της Παναγίας. Γιαυτό και οι ντόπιοι την ονομάζουν Παναγία η Πελεκητη.

Βράχος η Ελληνική ψυχή

Δεν μπορώ να φανταστώ ωραιότερο σύμβολο της ελληνικής ψυχής .
εάν είναι αυτή βράχος (3000 σκληρά χρόνια ιστορίας δεν καταφεραν να της αλλαξουν το φρονημα).

πάνω της είναι σκαλισμένη Ανεξίτηλα η μορφή της Παναγίας, που απλώνει την Σκέπη της, σαν άλλη νεφέλη και σκεπάζει τον νέον Ισραήλ, στην πορεία του προς την γην της επαγγελίας την ανω Ιερουσαλημ όπως ψάλεται στον Ακαθιστο Υμνο:

Χαιρε Πύρινε σύλε, οδηγών τους εν σκοτει.

Χαιρε Σκέπη του κόσμου Πλατυτέρα νεφέλης .

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ Ε΄ ΛΟΥΚΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

ΛΚ. ΙΣΤ΄ 19-31. 30-10-2011

Και εν τω Άδη επάρας τους οφθαλμούς αυτού υπάρχων εν βασάνοις, ορά τον Αβραάμ από μακρόθεν και Λάζαρον εν τοις κόλποις αυτού.

Η παραβολή περιλαμβάνει δυο ακραίες καταστάσεις, (πολύ πλούσιος-πολύ φτωχός), για να περιλάβει έτσι όλους τους ανθρώπους. Το θέμα μας είναι ότι ανατρέπει όλη την **όντως μεγαλοφυώς ανεπτυγμένη διαβολική στρατηγική**, για την μετά θάνατον ζωή : Διδάσκουν δηλαδή ότι ο άνθρωπος μετά θάνατον επιστρέφει στην **ανυπαρξία** (στο 0). Έτσι πιστεύουν ότι με την **αντισύλληψη ,τις εκτρώσεις και την ομοφυλοφιλία** σε βάθος χρόνου θα εξαφανίσουν **το ανθρώπινο γένος** που το μισούν, και θα εκδικηθούν τον Θεό που το δημιούργησε .

Γι αυτό η σημερινή παραβολή είναι από τις πιο κρίσιμες στη ζωή του ανθρώπου, διότι δίνει **ισχυρά επιχειρήματα ,ισχυρές αποδείξεις** για την ύπαρξη της αιώνιας ζωής του ανθρώπου,για όσους βέβαια θέλουν να μην μπλεχτούν στα δίχτυα τους .

Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο **κατ' εικόνα δική του**, δηλ. αιώνιο, γιατί και ο Θεός είναι αιώνιος) - (**και επιπλέον αιΐδιος**). Η αιώνια ζωή του ανθρώπου κόπηκε σε δύο κομμάτια, από την πίστη που έδωσε ο άνθρωπος στα **δυο μεγάλα ψέματα του Διαβόλου** που και μετά την πτώση, εξακολουθεί να διαδίδει μονότονα δια μέσου των αιώνων στους ανθρώπους όλων των φυλών και όλων των γενεών .

Το τραγικό είναι ,ότι ενώ τα δυο αυτά ψέματα είναι παιδαριώδη και αφελή , οι άνθρωποι τα πιστεύουν και όχι μόνον οι αμόρφωτοι αλλά και οι μορφωμένοι και οι «επιστήμονες» . Και το χειρότερο είναι ότι όχι μόνον αγνοούν την πραγματικότητα αλλά και αρνούνται με πείσμα να μάθουν . **Τα ξέρουμε εμείς αυτά !**

Ας ρίξουμε μια ματιά σ' αυτή την διάσταση της παραβολής σε σχέση με τα δυο αυτά διαβολικά ψέματα ,ώστε να μην είμαστε τελείως αγράμματοι στα θέματα της πίστης μας και ανοχύρωτοι απέναντι των Αιρετικών .

1^{ον}. Το πρώτο μεγάλο ψέμα είναι ότι τους υποσχέθηκε ο διάβολος, ότι θα γίνουν θεοί **με τις δικές τους δυνάμεις**, βέβαιος όντας ότι αυτό εγκαινιάζει τον θάνατον: **Και είπεν ο όφιος τη γυναικί ου θανάτω αποθανείσθε ήδει γάρ ο Θεός, ότι η αν ημέρα φάγητε απ' αυτού, διανοιχθήσονται υμών οι οφθαλμοί και έσεσθε ως Θεοί, γινώσκοντες καλόν και πονηρόν. Γεν. Γ4,5**

Είναι φανερό από μόνο του ότι είναι ψέμα και απορεί κανείς πώς το πιστεύουν οι άνθρωποι αφού μετά από την παρακοή όχι μόνον δεν έγιναν θεοί αλλά ένα ταπεινωμένο και βασανισμένο ανθρώπινο γένος , μακριά από τον Δημιουργό του . Αλλά και ο πλούσιος της Παραβολής που παρίστανε τον Βασιλιά **φορώντας πορφύρα και βύσσο** βρέθηκε να ζητιανεύει από τον Λάζαρο μια σταγόνα νερό για να βρέξει την γλώσσα του.

Πάτερ Αβραάμ , ελέησον με και πέμψον Λάζαρον ίνα βάψει το άκρον του δακτύλου αυτού ύδατος και καταψύξει την γλώσσαν μου, ότι οδυνώμαι εν τη φλογί τούτη. Τέτοιοι **ελεεινοί** θεοί γίναμε όσοι πιστεύαμε και πιστεύουμε στο **1ο** αυτό μεγάλο ψέμα του σατανά, ότι ο άνθρωπος μπορεί να γίνει από μόνος του θεός.

2^{ον}.Το δεύτερον μεγάλο ψέμα είναι ότι διαδίδει την μετά θάνατον **ανυπαρξίαν** και επιστροφήν εις το μηδέν όπως γίνεται με τα ζώα. Αυτό είναι πολύ πιο πονηρό από το πρώτο ψέμα και παγιδεύει πολλούς . Γι αυτό πρέπει να δώσουμε πολύ μεγάλη προσοχή. Υπάρχουν δυο μορφές ανυπαρξίας στη **διαβολική στρατηγική**.

1ο. Η άμεσος ανυπαρξία για τους αφελείς . **Απέθανεν** ο πλούσιος και **ετάφη**, άρα δεν πρόκειται **περί νεκροφάνειας. Αλλά (εμφανίζεται)** εν τω Άδη **υπάρχων** εν βασάνοις. Τόσο ο πλούσιος όσο και ο Λάζαρος υπάρχουν, άρα **η ανυπαρξία μετά θάνατον αποκλείεται.**
2ο. Η έμμεσος, ανυπαρξία λέγεται **μετεμψύχωσις η μετενσάρκωσις**, δηλ. η ψυχή περνά διαδοχικά από διάφορα σώματα ανθρώπων η ζώων μέχρι να φτάσει στο **NIPBANA** και να **εξαφανιστεί στο τίποτα, δηλαδή πάλι στο μηδέν..**

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση του σκοταδισμού, ο μόνος που μπορεί να πληροφορήσει σωστά είναι ο Χριστός και η εκκλησία του, και αυτό κάνει και σήμερα, ρίχνοντας άπλετο φως: **ότι ο Θεός έκτισε τον άνθρωπον επ' αφθαρσία, και εικόνα της ίδιας ιδιότητος εποίησε αυτόν** Και επειδή ανάμεσα στις ιδιότητες του Θεού δεν υπάρχει ο θάνατος ,γι αυτό και στις ιδιότητες της εικόνας του Θεού που είναι ο άνθρωπος, προ της παρακοής, δεν υπήρχε ο θάνατος . Πώς όμως κατάφερε το ανθρώπινο γένος να τον αποκτήσει ; **Φθόνω δε διαβόλου θάνατος εισήλθεν εις τον κόσμον.**

Πολλές πληροφορίες μας δίδει αυτή η Παραβολή για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μας, που είναι η αιωνιότητα .Γι αυτό και είναι δυναμίτης για τους αιρετικούς : **δηλ.**

1^{ον} . Πληροφορίες για την ύπαρξη και τα βάσανα της κολάσεως στον Άδη: **Ίνα Καταψύξει την γλώσσαν μου, ότι οδυνώμαι εν τη φλογί ταύτη. Λκιστ' 24 .**

2^{ον} .Πληροφορίες για την κατάπαυση (ανάπαυση) των δικαίων. **Ορά τον Αβραάμ από μακρόθεν και Λάζαρον εν τοις κόλποις αυτού. Λκ ιστ' 23.**

3^{ον} .Πληροφορίες για το αδύνατον της επικοινωνίας μεταξύ των δυο καταστάσεων.

Μεταξύ ημών και υμών χάσμα μέγα εστήρικται ,όπως οι θέλοντες διαβήναι ένθεν προς υμάς μη δύνανται ,μηδέ οι εκείθεν προς ημάς διαπερώσιν . Λκ ιστ' 26

Ο τρόπος μεταβάσεως στην αιώνια ζωή διαφέρει:

1^{ον} οι δίκαιοι **μεταφέρονται** στους κόλπους του ΑΒΡΑΑΜ με φρουρά (**απενεχθήναι**).

2^{ον} Οι κολασμένοι πάνε μόνοι τους, **εθελοντικά** στον ΆΔΗ: (ίνα μη και αυτοί **ελθωσι** εις τον τόπον τούτον της βασάνου. **Λκ ιστ' 28. Ο έχων ώτα ακούειν ακουέτω .**

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ζ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λκ.η.41-56. 6-11-11

ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ,ὡς ἐτῶν δώδεκα

καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκειν Λκ.η 42

Δυο ἄνθρωποι σπρωγμένοι ἀπὸ τὴν ἀνάγκην βαδίζουν πρὸς τὸν Χριστό. Ὁ ἓνας ἀπὸ **τα λαϊκά στρώματα**, ἡ Ἁγία Βερονίκη ἡ αιμορροούσα ,Τύπος τῆς ἀνθρωπότητος .Ὁ ἄλλος ὁ **Ιάειρος** ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀπὸ τὴν **ἀρχουσα τάξη**, τύπος τῆς ἀριστοκρατίας .

Κύριος ὁ Θεὸς ἔχει δυο ἐναλλακτικούς τρόπους **για νὰ κυβερνάει τὸν κόσμον**: Τὴν **τρυφή** καὶ τὴν **ἀνάγκην** δια τῶν θλίψεων. Ἡ ἐπιλογή εἶναι τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο ἐγένετο μέσα στὸν παράδεισο πρὸ τῆς πτώσεως Τοῦτο γίνεται καὶ μέσα στὸν κόσμον μετὰ τὴν πώσιν, ἀνεξαρτήτως τάξεως ἡ προελεύσεως καὶ στοὺς πλοῦσιους καὶ στοὺς φτωχοὺς καὶ στὴν υψηλὴ κοινωνία καὶ στὸ φτωχὸ λαὸ καὶ στοὺς ἀρχόντες καὶ στοὺς ἀρχόμενους καὶ ἀν πει κανεῖς τὸ ἀντίθετο θα τοῦ πω πῶς **ἔχει μυωπία**. Γι αὐτὸ πρέπει νὰ γνωριστοῦμε με τὶς θλίψεις για νὰ κάνουμε τὴν σωστὴ ἐπιλογή.

Ὁ Ιάειρος, Θηρίο ὅπως ὅλοι οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὁ **Σαῦλος** πρὶν ἀπὸ τὴν **Δαμασκὸ**. Δηλωμένος καὶ θανάσιμος ἐχθρὸς τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅμως τῶρα ταπεινωμένος ὄχι ἀπλῶς παρακαλεῖ, ἀλλὰ προσκυνᾷ πέφτει στὰ γόνατα. **Καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτόν**. Φυσικὸ εἶναι νὰ θέσουμε τὸ ἐρώτημα : γιατί Ιάειρε αὐτὴ ἡ μεταστροφή; **ΔΙΟΤΙ** θυγάτηρ **μονογενῆς** ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκε. Ἡ θλίψη, ἡ ἀνάγκη εἶναι πού μαλάκωσε τὸ θηρίο πού ἔφερε τὸν ἀντίχριστο κοντὰ στὸ Χριστό. Καὶ οἱ πῖο πολλοὶ ἀπὸ μας ἐξ' αἰτίας τῶν θλίψεων βρισκόμαστε κοντὰ Του .

Διφορα εἶδη θλίψεων ὑπάρχουν καὶ σ' αὐτὰ τὴν τελευταία λέξη τὴν ἔχει πάντα ὁ Θεὸς για τὸ συμφέρον μας .

1^{ον}.Θλίψεις πού παραχωρεῖ ὁ Θεὸς (ἐκ φύσεως ,ἐκ τῆς δημιουργίας.) ἡ φύσις μετὰ τὴν πώσιν ἐπαναστάτησε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου Ἐγένετο ἐχθρική καὶ θα τὸν κατέστρεφε ὀριστικά, ἐὰν δὲν ἔμπαινε κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Θεοῦ. (Πρδ. ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης). **Τὸν τάξαντα ἄμμον ὄριον τῆ θαλάσσης, πρόσταγμα αἰώνιον ὁ οὐχ υπερβήσεται αὐτό. Ἰερ.Ε22.**

2^{ον}.Θλίψεις πού **ἐπιτρέπει** ὁ Θεὸς καὶ τὶς **στέλνει** ὁ Διάβολος καὶ τὰ ὄργανα του, Ἐγκλήματα, βίαισμοί, πόλεμοι, ναρκωτικά, μελαγχολίες, σατανισμοί, ἀκολασία...

3^{ον}. Θλίψεις αυτοδημιούργητες πού φτιάχνει μόνος του ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐμποδίζει ὁ Θεὸς μέχρις ἐνός ὁρίου πού λέγεται ἐλευθερία, εἶναι αὐτὸ πού λέει ὁ λαός:

κάθε ἐμπόδιο για καλό.

ΠΡΔΤ: ὁ ἄνθρωπος **φτιάχνει θλίψεις**: ὅταν δὲν νηστεύει ,ὅταν κάνει καταχρήσεις , ὅταν ἀσελγεί παρὰ φύσιν, καὶ κατὰ φύσιν : (Ἐξασθένησις τῆς μνήμης, πρόωρος γηρασμός , ἀφροδίσια, τρελάδικα, ΕἴΤΣ...).

4^{ον}. Όταν από απληστία **βιάζει την φύσιν** για το παράνομο και αλόγιστο κέρδος.

Πρδ. Το εντομοκτόνο D.D.T. και αύξησης φιδιών και αρουραίων: Από άταρα τσόφλια των αυγών των αρπακτικών μειώθηκε ο πληθυσμός τους, και επειδή τα αρπακτικά πτηνά είναι εχθροί των τρωκτικών, επήλθε επικίνδυνη αύξηση του πληθυσμού τους με κίνδυνο καταστροφής της ισορροπίας του οικοσυστήματος.

Με πολλές παρόμοιες τέτοιες επεμβάσεις **η ανεύθυνη Επιστήμη και Τεχνολογία αλλοιώνει συνεχώς το περιβάλλον. (Τσερνομπίλ, φαιν. Θερμοκηπίου, Φρέον και τρύπα του όζοντος, διοξείδιο του άνθρακος, τοξικά απόβλητα...)**

η προβληματική των θλίψεων.

Γιατί επιτρέπει ο Θεός τις θλίψεις; Για το καλό μας πάντοτε, επειδή μας αγαπάει μας θέλει πάντα κοντά Του. Και τότε είμαστε κοντά στο Θεό με θερμές προσευχές, ακολουθίες, εκκλησιασμό, νηστείες; **Πότε;** Όταν έχουμε χαρές η όταν έχουμε θλίψεις; Ο Άσωτος υιός τότε ήταν κοντά στον Πατέρα του, Όταν είχε θλίψεις η όταν γλεντούσε;

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος και οι θλίψεις

Υπέμεινε θλίψεις, αν και Άγιος όσο λίγοι... Πέθανε πηγαίνοντας στην Κουκουσό στην τελευταία εξορία του. Αυτός μας έδωσε μια εξήγηση των θλίψεων όχι πλήρη (την πλήρη εξήγηση των θλίψεων δηλαδή την **Θεοδικία** δεν την χωράει το περιορισμένο μυαλό μας). Μας λέγει λοιπόν τα εξής:

Ο Θεός επιτρέπει θλίψεις για να καταφεύγουμε σε Αυτόν με τις προσευχές μας. Φαίνεται να μην απαντά αμέσως στις προσευχές για να μένουμε **συνεχώς κοντά Του.**

Δια τούτο και υπερτίθεται την αίτησιν, και πειρασμόν πολλάκις επελθείν, ίνα συνεχώς προς Αυτόν καταφεύγουμε και καταφυγόντες μένωμεν.....ως εί γε όμοιοι ήμεν εν πειρασμοίς και εν ανέσει, ου καν εδέησε πειρασμών. Χρυσ.

Γιατί αν είμαστε το **ίδιο θερμοί** στις προσευχές μας και όταν έχουμε χαρά και όταν έχουμε θλίψη, οι θλίψεις και οι πειρασμοί δεν θα χρειάζονταν.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Η΄ ΛΟΥΚΑ ΚΑΛΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΟΥ

ΛΚ. Ι΄ 25-37 . 13-11-11

Κάθε άνθρωπος που έρχεται εις τον κόσμο μετά την πτώσιν, είναι άρρωστος βαριά, είναι ημιθανής. Και ας αρχίσουμε από τον πρώτον άνθρωπο τον Αδάμ.
Τι είναι ο Αδάμ ζωντανός η νεκρός ;

ζωντανός θα πει κάποιος αφού τρώγει, πίνει, κυνηγάει, συνέρχεται με την Εύα, κάνει παιδιά, υιούς και θυγατέρες. (60 κατά μίαν παράδοση)Έζησε επί 930 χρόνια, το λέει και η γραφή: **και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Αδάμ ας έζησε, τριάκοντα και εννιακόσια έτη και απέθανε. Γέν,Ε5.**

Νεκρός θα πει άλλος, γιατί ; Γιατί το λέει ο Θεός και ο Θεός δεν λέει ψέματα, δεν μπλοφάρει ο Θεός. Πέθανε αυθημερόν.:_η δ΄ αν ημέρα φάγετε απ΄ αυτού θανάτω αποθανείσθε Γεν.Β17.
Τώρα τι είναι ο Αδάμ, ζωντανός η νεκρός ;

ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ. Το λέει το σημερινό Ευαγγέλιο: **ΗΜΙΘΑΝΗΣ.**

Τον παρέλαβαν οι ληστές (οι πονηροί δαίμονες), και τον πέταξαν στο περιθώριο της ιστορίας. Από τότε οι απόγονοι του δεν διευθύνουν **την πορεία της ανθρώπινης ιστορίας** , αλλά την πάει όπου θέλει ο διάβολος όταν και όσο η ανθρωπότης μένει μακριά από τον Χριστό. (κατά ανοχή του Θεού λόγω της δικαιοσύνης Του) .

Τώρα ας δούμε αν ο ημιθανής Αδάμ έχει καμιά σχέση με την παραβολή.

τα γεγονότα τον φωτογραφίζουν στη θέση του εμπεσόντος εις τους ληστές : Άνθρωπος τις κατέβαινε από:

Ιερουσαλήμ υψόμ. + 800 μέτρα = ο Παράδεισος της Εδέμ.

Είς Ιεριχώ υψόμ. - 250 μέτρα = ο κόσμος της πτώσεως.

Αυτός ο αιματοβαμμένος δρόμος = η ανθρώπινη Ιστορία

Ληστές = οι πονηροί δαίμονες . **Τι κατάφεραν:** Να τον γδύσουν και να τον γεμίσουν πληγές.

Τον σκότωσαν; **όχι** . Τον άφησαν ζωντανό; **όχι** . **Τον** άφησαν **ΗΜΙΘΑΝΗ**, γιατί αυτήν την άδεια είχαν πάρει από την δικαιοσύνη του Θεού. όλοι οι προ Χριστού (και χωρίς Χριστό) άνθρωποι είναι ζωντανοί νεκροί **Ημιθανείς απόγονοι του Αδάμ.**

Παραδείγματα

1^{ον} Στη δεκαετία του 1960, στον αγώνα της formula 1 το αυτοκίνητο της εταιρίας Μερσεντές , ενώ προηγείτο στην πίστα, έσπασε από την υπερθέρμανση η μηχανή, διαλύθηκαν τα φρένα και έμεινε ακυβέρνητο. Στη συνέχεια σκαρφάλωσε σαν τρελό στις κερκίδες και θέριζε τους θεατές κατά δεκάδες σαν τα στάχια, βυθίζοντας στο πένθος τη Γαλλία, γιατί εκεί γίνονταν οι αγώνες .
Από τότε και επί 40 χρόνια δεν ξαναβγήκε η Μερσεντές στη φόρμουλα 1. Το αυτοκίνητο ήταν **ημιθανές**, και γι αυτό ήταν καταστροφικό. Αν ήταν **μόνο ζωντανό** θα ωφελούσε* αν ήταν **μόνο νεκρό** (ακινητοποιημένο) δεν θα έβλαπτε *τώρα όμως που ήταν **ημιθανές** έγινε πρόξενος καταστροφής.

2^{ον}.Ο Άσωτος υιός, που πήρε το βιός του πατέρα και πήγε να ζήσει στη χώρα των **πονηρών πολιτών**, εις χώρα μακράν η οποία φωτογραφίζει την εποχή μας , **σαν την χώρα των νεκρών που θάβουν τους νεκρούς τους** .

Το θλιβερό είναι ότι πολλοί από μας και ιδίως από την Νεολαία, νοσταλγούν να ζήσουν την ζωή τους **(μέχρι τότε ;)** σ' αυτή τη χώρα που **οργιάζουν οι παραισθήσεις, η απάτη, η ακολασία και... ο θάνατος σου ζωή μου.**

Έτσι καταντήσαμε οι σημερινοί άνθρωποι, κατά μέγιστη πλειοψηφία, ζωντανοί– νεκροί... οι ημιθανείς της παραβολής. **Στο πεζοδρόμιο της Ιστορίας.**

Ο αιματοβαμμένος δρόμος που αναφέρει η παραβολή είναι η Ιστορία του ανθρωπίνου γένους . Και να ο σύγχρονος ημιθανής Αδάμ, πεταμένος στο πεζοδρόμιο, στο περιθώριο της Ιστορίας.

Τι θα γίνει; ποιος θα τον (θα μας) βοηθήσει, ποιος θα τον σηκώσει, ποιος θα τον σώσει, ποιος θα τον ξανακάμει ζωντανό (ολοκληρωμένο), άνθρωπο;

ήλθε ο παπάς, δεν αδιαφόρησε, δεν άλλαξε δρόμο, έσκυψε επάνω του, τον κοίταξε, τον ξανακοίταξε και έφυγε. **Ελθών και ιδών αντιπαρήλθε.** Δηλ, ήλθαν οι Θρησκείες, ήλθαν οι φιλόσοφοι, οι κουλτουριάρηδες ,τα φρικιά, οι αντιεξουσιαστές, οι κουκουλοφόροι, οι γκαζάκηδες , οι τρομοκράτες οι ιδεολογίες όλων των χρωμάτων... **τίποτα** Όχι πώς δεν ήθελαν, δεν μπορούσαν Έλθε ο Λευίτης το ίδιο. **Ελθών και ιδών αντιπαρήλθε** **Δηλ.** ήλθαν οι προφήτες, οι θυσίες ,ο Περιούσιος Λαός του Ισραήλ ,τίποτα.

Ένας μόνο υπάρχει πραγματικός θεραπευτής για το ανθρωπινό γένος ,ο Σαμαρείτης της παραβολής

Σαν γιατρός δίνει τις πρώτες βοήθειες : Επιδέσμους = η διδασκαλία, έλαιο και οίνον= τα μυστήρια, το ίδιον κτήνος = η ενανθρώπιση, **η μεγάλη ανατροπή** : ο Λόγος σάρξ εγένετο. ήγαγε αυτόν εις το πανδοχείο = βάδισε μαζί του πεζή.

Είναι γνωστό όμως ότι οι πρώτες βοήθειες δεν είναι πλήρης θεραπεία, είναι απλώς βοήθεια για λίγο διάστημα . ΑΛΛΑ ο Χριστός , **σαν ο τέλειος γιατρός, τον πήγε στο θεραπευτήριο (ήγαγε αυτόν εις το πανδοχείο). Εκεί θα γίνει τελείως καλά.**

ΤΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ

Πανδοχείο είναι η εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εκεί έδωσε στον πανδοχέα (στον κλήρο) τα δύο δηνάρια, την ΕΝΟΡΙΑ και το ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ. Είναι έτοιμο από καταβολής κόσμου.

Όλη η ανθρωπότης έχει ανάγκη να καταφύγει εκεί. Και αντί να στηρίζουν το θεραπευτήριο πού τόσο το έχουν ανάγκη οι άνθρωποι, **προσπαθούν να το γκρεμίσουν.** Αλλά μαζί θα γκρεμιστεί και η ανθρωπότης

....ΚΑΙ ΘΑ ΕΛΘΗ ΤΟ ΤΕΛΟΣ.

ΑΜΗΝ

**ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.
ΜΤΘ. Θ' 9-13. 16-11-08**

Παράγων ο Ιησούς εκείθεν είδεν άνθρωπον καθήμενον επί το τελώνιον, Ματθαίον λεγόμενον , και λέγει αυτώ ακολουθήθει μοι.

Η σκηνή πού περιγράφει η σημερινή περικοπή εκτυλίσσεται γυρω από ένα εορταστικό τραπέζι στο οποίον είχαν λάβει μέρος ο Ιησούς και οι μαθητές του. Γίόρταζαν την είσοδο στον κύκλο των μαθητών ενός νεου συμμαθητού τους και η σύναξις γύρω από το τραπέζι ήταν χαρμόσυνη..

Ο νέος μαθητής ήταν από τον κύκλο των τελωνών και αμαρτωλών, τελώνης κι' αυτός . Ήταν ο Ματθαίος ο Ευαγγελιστής πού τότε εξασκούσε το επάγ- γελμα του τελώνη. Ο Χριστός τον βρήκε να κάθεται στο τελωνείο και τον κάλεσε να γίνη μαθητής Του. Ο Λευΐς, αυτό ήταν το αρχικό του όνομα, τον ακολούθησε και στην συνέχεια, για να πανηγυρίση το γεγονός της κλήσεώς του στο αποστολικό αξίωμα, παρέθεσε τράπεζα προς τιμήν του Χριστού, στην οποία παρακάθησαν πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί, και το συμπόσιο γινόταν στο σπίτι του Ματθαιου . ΟΙ ανακείμενοι ήταν πολλοί , φίλοι και γνωστοί του και συνανέκειντο δηλαδή συνέτρωναν μαζί με τον Ιησού, ακουμπισμένοι σε χαμηλά καθίσματα, όπως συνιθιζόταν στα συμπόσια εκείνης της εποχής . **Και εγένετο αυτου ανακειμένου εν τη οικια , και ιδού πολλοι τελώναι και αμαρτωλοί ελθόντες συνανεκειντο τω Ιησού και τοίς μαθηταίς αυτου. Μτθ.θ' 10.+Μρκ.β' 13-17 +Λκ.ε' 27-32.**

Το γεγονός αυτό προκάλεσε τον φθόνο των Φαρισαίων που αγανακτισμένοι ρώτησαν τους Αποστόλους, γιατί ο Διδάσκαλός τους τρώει και πίνει με τους τελώνες και τους αμαρτωλούς. Την απάντηση τους την έδωσε ο ίδιος ο Χρι- στός, λέγοντάς τους ότι δεν έχουν ανάγκη γιατρού οι υγιείς, αλλά οι άρρωστοι και ότι ήλθε να καλέση σε μετάνοια τους αμαρτωλούς και όχι τους δικαίους. Φυσικά οι Φαρισσαίοι δεν ήσαν δίκαιοι, αλλά υποκριτές. Θεωρούσαν όμως τον εαυτό τους δίκαιο και τους άλλους αμαρτωλούς. **Αυτός είναι ο Ματθαίος ο ευαγγελιστής και απόστολος που γιορτάζουμε σήμερα.**

Μετά την Πεντηκοστή ο Ευαγγελιστής Ματθαίος όπως αναφέρει η παράδοση αφού κήρυττε για δώδεκα χρόνια στην **Παλαιστίνη** έπειτα κήρυξε το Ευαγ- γέλιο στην Αιθιοπία και ετελειώθη δια μαρτυρικού θανάτου, αφού μετά από σκληρά βασανιστήρια τον έκαψαν. Πριν τον μαρτυρικό θάνατό του κατάφερε να μεταστρέψη πολλούς στην πίστη του Χριστού με την αγία ζωή του και τα θαύματα τα οποία επετέλεσε. Αλλά και μετά το μαρτυρικό του τέλος, το άγιο λείψανό του θαυματοουργούσε και μετέστρεψε στην αληθινή πίστη τον βασι- λέα των Αιθιόπων, ο οποίος στην συνέχεια έγινε Επίσκοπος.

Έγραψε το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, στην εβραϊκή γλώσσα, για τους Χριστιανούς της Παλαιστίνης, οι οποίοι εδιώκοντο (ιερός Χρυσόστομος). Το μετεφράσε όμως στα ελληνικά και είναι ο συγγραφέας του [πρώτου Ευαγγελίου](#) της Καινής Διαθήκης που συνεγράφη μεταξύ των ετών 60-66 μ.Χ.

Ο βίος και η πολιτεία του Ευαγγελιστού Ματθαίου μας δίνουν την αφορμή να τονίσουμε τα ακόλουθα:

Πρώτον. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος, όπως είδαμε, ήταν τελώνης και οι τελώνες την εποχή εκείνη εθεωρούντο αμαρτωλοί. Η δουλειά του ήταν να προπληρώνει τους δημόσιους φόρους στο Ρωμαϊκό κράτος και κατόπιν να τους εισπράττει με κάθε τρόπο από τους οφειλέτες, κατά το δοκούν. Για το λόγο αυτό, στην κοινωνία της εποχής, οι τελώνες ήταν μισητοί και τοποθετούνταν στο ίδιο επίπεδο με τους αμαρτωλούς και τις πόρνες.

Ο Ματθαίος ήταν καλοπροαίρετος άνθρωπος, αγαπούσε τον Χριστό και ήθελε να γίνει μαθητής του. Ήταν έτοιμος να τον ακολουθήσει, γι' αυτό μόλις έλαβε την πρόσκληση από τον Χριστό ανταποκρίθηκε αμέσως.

Δεύτερον Ο άνθρωπος πλασμένος κατ' εικόνα Θεού είναι από τη φύση του προωρισμένος να γιορτάζει, να θυμάται το Θεό. Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος λέγει χαρακτηριστικά « κεφάλαιον εορτής μνήμη Θεού». Και <<Βίος ανεόρταστος, δρόμος απανδόχευτος>>. Έτσι η χριστιανική γιορτή δεν είναι μια θεωρητική, αφηρημένη και ανεύθυνη κατάσταση. **Απεναντίας συνιστά την κοπιώδη πράγματι πορεία του ανθρώπου να επιστρέψει στο Θεό, στο άκτιστο Αρχέτυπό του, από το οποίο και κατάγεται.** Γι' αυτό η χριστιανική γιορτή, είναι βίωμα χαράς και ευφροσύνης.

Ο άνθρωπος γιορτάζει γιατί γιορτάζει και ο Χριστός. Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέγει ότι « Ημίν ο Χριστός τας εορτάς εκτετέλεκεν ». Το περιεχόμενο της εορτής είναι η χαρά του ανθρώπου. Η χαρά της σωτηρίας. Μια εμπειρία που βιώνεται μέσα στο Σώμα του Χριστού, την Εκκλησία, η οποία από τους Πατέρες χαρακτηρίζεται ως «**Εκκλησία εορταζόντων αξίως του Πνεύματος**». Μια εμπειρία που αποκτά αιώνιες διαστάσεις, γίνεται **τύπος της ανω χαράς**, αφού **Χριστός, Εκκλησία και έσχατα, Βασιλεία δηλαδή του Θεού, δεν χωρίζονται.** Γι' αυτό και κάθε **γιορτή των ορθοδόξων** γίνεται με κέντρο την θεία Λειτουργία και γύρω από αυτήν, και με **προοπτική την αιωνιότητα**.

Έτσι και σήμερα, 16 Νοεμβρίου, στη γιορτή του Ματθαίου του πρώτου Ευαγγελιστού, η εκκλησία αλλάζει το ευαγγέλιο του καλού Σαμαρείτου που προβλέπει το Τυπικό: **Κυριακή Η' Λουκά**, για να τον γιορτάσουμε και εμείς, όπως τον γιόρτασε και ο Χριστός την ημέρα που τον εκάλεσε για μαθητή Του.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Θ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΛΚ.Ιβ´.16-21. 20-11-11

Άφρον ταύτη τη νυκτί την ψυχὴν σου απαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ ἃ δε ητοιμάσας τίνη ἔσται;
Λκ.ΙΒ20

Εἶπε δε τις εκ του ὄχλου :διδάσκαλε ,εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι την κληρονομίαν μετ' ἐμοῦ, ο δε εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπε τις με κατέστησεν δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ἡμᾶς ;εἶπε δε προς αὐτοὺς οράτε και φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινι ἡ ζωὴ αὐτοῦ εκ των ὑπαρχόντων αὐτοῦ. Αἰτία πού διέκοψε τον λόγο του ο Ιησούς, ἦταν ἡ παρέμβασις του ἀνθρώπου για να του λύση τα κληρονομικά προβλήματα πού εἶχε με τον ἀδελφὸ του, και εἶχαν οδηγήσει σε **μῖσος** .Και εἶναι κάτι που ἰσχύει μέχρι σήμερα και ἔχει γίνεἰ παροιμιώδες : Αγαπιούνται σαν ἀδελφία ἢ Μισούνται σαν ἀδελφία. Και αἰτία του μίσους εἶναι ἡ **πλεονεξία**.

Εξαιτίας αὐτῆς της παρεμβάσεως εἶπε την παραβολὴ αὐτὴν ο Ιησούς : Κάποιου πλουσίου ἀνθρώπου τα χωράφια καρποφόρησαν ἀφθονα και αὐτὸς ἀντὶ να χαρεῖ τον ἔπιασε ἀγχος τι να κάνω ,πού να βάλω τόσο μεγάλη παραγωγὴ, θα σαπίσουν στο ὑπαίθρο ἀπὸ τις βροχές και την κακοκαιρία. Βεβαίως εἶχε ἀποθήκες, ἀλλὰ ἦταν γεμάτες ἀπὸ τα γεννήματα των περασμένων ἐτῶν, και ἐδῶ το δῆλημμα: τι να κάμω...τι ποιήσω! ,που τελικὰ τον σκότωσε.

Ἡ ἀντιμετώπιση ἦταν ἀπλή :το μοῖρασμα των πλεοναζόντων ἀγαθῶν αὐτὸ θα του χάριζε και την σωματικὴ ἀπόλαυση των ὑπόλοιπων (**αναπαύου φάγε πιε**) και την ψυχικὴ ευφροσύνη (**ευφραίνου**) πού τόσο πολὺ ζητοῦσε, ἀλλὰ τον τύφλωσε ἡ πλεονεξία. Ἡ ἀνάλυσις της παραβολῆς δείχνει σε τι θανάσιμα σφάλματα μπορεῖ να μας οδηγήσει ἡ πλεονεξία, **ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ Ατομικὴ δὲν ὑπάρχει.**

Δηλ ο πλούσιος αὐτός:

1. Δεν καταλαβαίνει την ευγένεια της ψυχῆς του, την ἀθανασία. Σαν να εἶχε ψυχὴ χοίρου φρόντιζε να την χορτάσει με φαῖ, πιοτὰ, ἀκολασία **Και ἐρῶ τη ψυχὴ μου, ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ αναπαύου φάγε πιε ευφραίνου.** Γι' αὐτὸ και ο Παῦλος μας ἐπισημαίνει: **ἡ πλεονεξία εἶναι Εἰδωλολατρία. Κολ.Γ.5**

2. Κατέχεται ἀπὸ **μανία καταστροφῆς:** καθελῶ μου τας ἀποθήκας και μείζονας οἰκοδομήσω. Γκρέμισμα ἀποθηκῶν = γκρέμισμα των θεσμῶν και των παραδόσεων (της νηστείας, του γάμου, της τεκνογονίας, της ἠθικῆς, των θεσμῶν γενικὰ) πού εἶναι οἱ ρίζες του δένδρου της φυλῆς ...

3. Γκρέμισμα της ἴδιας της λογικῆς πρώτα κτίζουν τα καινούργια και ἔπειτα γκρεμίζουν τα παλιὰ, πράγμα πού συμβαίνει μεταφορικὰ και στις μέρες μας με τους θεσμούς και τις ἀξίες του γένους, που προσπαθοῦν να γκρεμίσουν, χωρίς να ετοιμάσουν τίποτε στη θέση τους .

4. Θεωρεῖ δικὰ του τα ἀγαθὰ του Θεοῦ. **συνάξω πάντα τα γεννήματα μου, και τὰ ἀγαθὰ μου: Τι ἔχεις ὁ οὐκ ἔλαβες; εἰ δε και ἔλαβες τι καυχᾶσαι ὡς μη λαβῶν; Α.Κορ.ῶ7.**

Και

5. Η Κορυφαία αφροσύνη είναι ότι: Ξεχνά ότι υπάρχει θάνατος, πού την ώρα του την ρυθμίζει μόνον ο Θεός. **(ζωής ο κυριεύων και του θανάτου...)**. Δεν είναι κατά των πλουσίων γενικά ο Θεός, έστω και αν επλούτησαν με αδικίες. **Ουδέ γαρ ο άρπαξ εγκαλείται, αλλ' ο ακοινώνητος κατακρίνεται.** (Μ. Βασίλειος) Ο άρπαξ μπορεί να μετανοήσει ο πλεονέκτης ποτέ. Πρδ. Ζακχαίος ο Αρχιτελώνης, Ματθαίος... Ο τελώνης και ευαγγελιστής.

Δεν είναι λοιπόν κατά των πλουσίων ο Θεός, αλλά κατά της κακής διαχείρισεως του πλούτου, **πού του την προκαλεί η πλεονεξία.** Άλλως τε όλοι μέσα είμαστε κατά κάποιο τρόπο, ΟΛΟΙ είμαστε πλούσιοι και ΟΛΟΙ είμαστε φτωχοί. ΓΙΑΤΙ; Αλλάζει κανείς τα μάτια του με 2.000.000 \$ και πόσα θέλει για τα δύο του πόδια; και πόσα μπορεί να πουλήσει τα δυο του χέρια, τα παιδιά του, τον ύπνο του...

Τόσον ο Χριστός με τις παραβολές του, όσον και η εκκλησία με την διδασκαλία της, φροντίζουν για το συμφέρον μας. Ο μιν Παύλος: **Έχοντες διατροφάς και σκεπάσματα τούτοις αρκεσθησόμεθα, οι δε βουλόμενοι πλουτείν, εμπίπτουσι εις πειρασμόν και παγίδα και επιθυμίας παλλάς ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. Α' Τιμ.στ' 8** . οι λόγοι αυτοί του Παύλου είναι το οδοιπορικό της εκκοσμίκευσης

Θα κλείσουμε με τον Μέγα Βασίλειον:

Εγώ μιν είπον ά συμφέρειν ενόμιζον . Σοι δε πεισθέντι μίν, πρόδηλα τά έν επαγγελίαις αγαθά. Παρακούσαντι δε γεγραμμένη εστίν η απειλή, ης εύχομαι σε την πείραν διαφυγείν.

ΔΗΛΑΔΗ

Εγώ μιν είπα εκείνα που νόμιζα ότι συμφέρουν. Τώρα εσύ θα διαλέξεις ένα από τα δύο : **εάν μιν πεισθείς** είναι μπροστά σου τα αγαθά των επαγγελιών του Θεού. . **Εάν δε παρακούσεις** είναι γραμμένη η απειλή που σε περιμένει, και που εύχομαι να διαφύγεις να λάβεις πείραν αυτής . **Μ .Βασίλειος .**

Αγαπητοί μου

Σε τελευταία ανάλυση, ΟΛΟΙ οι άνθρωποι ζουν την ζωή τους, αλλά μόνον

Ο χριστιανός ξέρει να την ζήση .

ΟΛΟΙ οι άνθρωποι πεθαίνουν , αλλά μόνον ο χριστιανός ξέρει να πεθάνει.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 21-11-2010

Στις 21 Νοεμβρίου η Ορθόδοξος Χριστιανική Εκκλησία μας γιορτάζει τα Εισόδια της Θεοτόκου.

Όλοι γνωρίζουμε το συμπαθέστατο βιβλικό ζευγάρι του Ιωακείμ και της Άννας. Ζευγάρι πιστό στον ένα και αληθινό Θεό των πατέρων τους. Ήταν και οι δύο τους άνθρωποι καλόγνωμοι και ειρηνικοί και η συμβίωσή τους κυλούσε ήρεμα.

Ωστόσο μια μελαγχολία βάραινε τις ψυχές τους. Και στων δύο τις καρδιές φώλιαζε η ίδια λαχτάρα. Να γίνουν γονείς, να αποκτήσουν έστω και ένα παιδί" Η Άννα με τις θερμές προσευχές που καθημερινά έστελνε στον Θεό της, είχε τάξει να προσφέρει, να αφιερώσει το παιδί που θα της χάριζε ο Κύριος στην υπηρεσία την δική του.

Ο κόσμος πλήγωνε το αγαπημένο ζευγάρι και δεν το άφηναν ούτε θυσίες να προσφέρει στον Θεό, γιατί τότε επικρατούσε η γνώμη ότι οι άνθρωποι που δεν γεννούσαν παιδιά δεν είχαν το δικαίωμα της προσφοράς θυσιών.

Μα να, το πλήρωμα του χρόνου φθάνει σε μια εποχή που οι ανθρώπινες ελπίδες έχουνε σβήσει. Και η Άννα γέννησε την μονάκριβη στον κόσμο θυγατέρα της, όταν το κεφάλι της ήταν άσπρο από τα γερατειά και τα όργανά της νεκρωμένα λόγω της ηλικίας, γέννησε την κόρη της, την μικρή Μαρία, την εκλεκτή του Θεού.

Χαρά γέμισε το σπιτικό και τις ψυχές του πιστού ζευγαριού. Στην δύση της ζωής τους ανέτειλε και γι' αυτούς ο ήλιος της χαράς!!

Μα μέσα στη χαρά τους δεν ξεχάσανε το μεγάλο τους τάμα, "να αφιερώσουν την κόρη τους στον Ναό, στην υπηρεσία του Θεού"

Τα 3 πρώτα χρόνια της ζωής της Μαρίας πέρασαν γρήγορα για την Άννα και έφθασε η ώρα της εκπληρώσεως του τάματός της. Αυτή την όμορφη επέτειο γιορτάζουμε στις 21 Νοεμβρίου.

Μόλις τριών ετών, που μόλις είχε αποκοπεί από το θήλασμα και τη διαίτα της αγκαλιάς την πήραν οι γονείς της και την πρόσφεραν σαν σήμερα στον Ναό, καθώς το είχαν υποσχεθεί, και αφιέρωσαν την κόρη τους στον Θεό, που τους την χάρισε. Ξεκίνησε λοιπόν με τους γονείς της, ενώ νεάνιδες ευγενείς ντυμένες επάξια προς το γένος τους την περιστοιχίζαν κρατώντας λαμπάδες και έτσι με επισημότατη πομπή την προέπεμπαν με ευταξία προς το εσωτερικό του ναού.

Σε αυτό το σημείο φάνηκε ότι αισθανόταν καλύτερα από όλους, όσα συμβαίνουν και πρόκειται να της συμβούν. Σεμνή τότε και χαρούμενη και θαυμαστή με το κατάλληλο παράστημα και ήθος και φρόνημα όπως λέγει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, προχωρούσε σε συνάντηση με τον αρχιερέα.

Στην είσοδο του Ναού την περίμεναν με δώρα οι ιερείς και ο αρχιερέας Ζαχαρίας. Τους χώριζαν από την τρίχρονη Μαρία δέκα πέντε σκαλοπάτια. Σε κάθε σκαλοπάτι που θα ανέβαινε η Μαρία

βοηθούμενη από τους γονείς της θα έψελναν και ένα ψαλμό κατά τον τύπον των « αναβαθμών» .Όμως η μικρή τους χάλασε τα σχέδια. Μόλις πάτησε το πρώτο μεγάλο σκαλοπάτι .ανέβηκε μόνη της χοροπηδώντας τα υπόλοιπα δεκατέσσερα σκαλοπάτια . Και χωρίς καν να κοιτάξει προς τα πίσω τους, βρέθηκε στην κορυφή !!! . Εκεί την ασπάστηκε και την υποδέχτηκε ο άγιος αρχιερέας Ζαχαρίας .

Άνοιξαν οι πύλες του ναού. Ο Ναός φωταγωγήθηκε . Προπορεύτηκαν οι παρθένες με τις λαμπάδες αναμμένες και οι θεοπάτορες Ιωακείμ και Άννα. Ακολουθούσε ο αρχιερέας Ζαχαρίας κρατώντας την από το χέρι. Και η μικρή Μαρία αμέσως εγκατέλειψε όλους γονείς, τροφούς, συνομήλικες και αποχωρίστηκε από τους συναγμένους, μόνη εντελώς,

Γεμάτη χαρά και αγαλλίαση, οδηγούμενη από τον αρχιερέα . ο οποίος την πήρε και την έβαλε στον ιερότερο χώρο του ναού, όπου εισερχόταν μόνο ο Αρχιερέας μια φορά κάθε χρόνο. Αυτό το έκανε κατά τη θέληση του Θεού, που έμελλε μετά λίγο καιρό να γεννηθεί σαν άνθρωπος απ' αυτήν για τη διόρθωση και τη σωτηρία του κόσμου.

Εκεί λοιπόν η Παρθένος διέμεινε δώδεκα χρόνια, όπου τρεφόταν από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ με ουράνια τροφή, ώσπου πλησίασε ο καιρός του θείου Ευαγγελισμού και των ουρανίων και υπερφυσικών μηνυμάτων, που προμηνούσαν ότι ο Θεός ευδόκησε να σαρκωθεί απ' αυτήν σαν φιλόανθρωπος, για να αναπλάσει τον φθαρέντα από την αμαρτία κόσμο.

Τέσσερα χρόνια μετά την αφιέρωση της στο Ναό και σε ηλικία 80 ετών πέθανε ο άγιος Ιωακείμ. Η μικρή Μαρία σε ηλικία επτά ετών έμεινε ορφανή από πατέρα . κατόπιν αυτού η χήρα μητέρα Άννα ,έφυγε από την Ναζαρέτ και εγκαταστάθηκε στα Ιεροσόλυμα , κοντά στην κόρη της . Έζησε εκεί άλλα δύο χρόνια και πέθανε σε ηλικία 72 ετών. Η Μαρία σε ηλικία 9 ετών έμεινε ορφανή και από μητέρα.

Η Θεοτόκος εξήλθε από τα άγια των αγίων του Ναού δεκαπέντε ετών και δόθηκε στον μνήστορα Ιωσήφ, για να είναι αυτός προστάτης της και μάρτυς της παρθενίας της και για να υπηρετήσει, στον άσπορο τόκο της, στη φυγή στην Αίγυπτο και στην επάνοδό της απ' εκεί στη γη Ισραήλ. Αφότου ο Ιωσήφ εμνηστεύθη την Παρθένο, πέρασαν τέσσερις μήνες και τότε έγινε ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΓ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

27-11-11. ΛΚ. ΙΗ΄.18-27.

Πάντα όσα έχεις πώλησον καί διάδος πτωχοίς, και έξεις θησαυρόν έν ουρανών και δεύρο ακολουθήθαι μοι. Λκ.ιη22

Ένας νέος με διαχρονικά χαρακτηριστικά, επίκαιρος σε κάθε εποχή. Φοβερά επίκαιρος στην δική μας. Θρησκευόμενος με αυτοδικαίωση, και κενό στην ψυχή του.

Ο λαός του Θεού, ο παλιός αγνός λαός που δεν είχε ακόμα διαστραφεί από τα ΜΜΕ, αυτός ο λαός που έβγαλε τόσους αγίους και θαυματουργούς είχε Πνεύμα Άγιον.

((Το Πνεύμα όπου θέλει πνέει και την φωνή αυτού ακούεις, αλλά ουκ οίδας πόθεν έρχεται και που υπάγει)) Ιω. Γ Αυτός ο λαός είχε μια παροιμία για την γελάδα με την καρδάρα αυτό συνέβη με τον νέον άρχοντα.

Ο αξιόλογος νέος

Επρόκειτο περί εξαιρετικού μέλους της Ιουδαϊκής κοινωνίας που όμως δεν ήταν ικανοποιημένος. Γιατί ; Και πλούσιος ήταν και υγιής ήταν και άρχων ήταν και νιάτα είχε ,και σπουδασμένος ήταν, και καλός και ευσεβής ήταν, ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ .

Γιατί κουβαλούσε μέσα του ένα κενό που δεν τον άφηνε να μείνει μόνος του με τον εαυτό του ιδίως τα βράδια .Ξέρετε πολλούς σ' αυτό το σινάφι ; εγώ ξέρω πολλούς και πρώτο τον εαυτό μου.

Το πρώτο μήνυμα

Το κενό που κουβαλάμε δεν γεμίζει ούτε με **κούρεμα σαν σκαντζόχοιρο**, ούτε με **σκουλαρίκια** στα αυτιά ,στην μύτη η στην γλώσσα, ούτε με **έξαλλο ντύσιμο η γδύσιμο**, ούτε με ντίσκο, ούτε ΜΕ BMW ,ούτε με ανούσια και άσκοπα **και επικίνδυνα ξενύχτια**.

Το κενό που κουβαλάμε για να γεμίσει θέλει Χριστό ... ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ θα περάσουμε στην αιωνιότητα κουβαλώντας αυτό το κενό, και αυτό θα είναι η κόλασις μας, εις τον αιώνα τον άπαντα. Και τούτο όχι γιατί δεν αγαπάμε τον Χριστό, αλλά γιατί ο Χριστός **θέλει να τον αγαπάμε με τον δικό του τρόπο και όχι με τον δικό μας**. Και αυτό το έχει ξεκαθαρίσει:

ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς εκείνος εστίη ο αγαπών με. Ιω.ιδ' 21

Πιο απλά: **ΟΧΙ επειδή έχουμε ευλογίες**, υγεία, λεφτά , επιτυχίες, γι αυτό είναι καλός (αγαθός) ο Χριστός, όπως νόμιζε ο νέος της περικοπής .

ΑΛΛΑ επειδή είναι καλός ο Χριστός, γι αυτό έχουμε άλλοτε επιτυχίες και άλλοτε αποτυχίες (νομιζόμενες).

όν γαρ αγαπά Κύριος παιδεύει, μαστιγοί δε πάντα υιόν όν παραδέχεται...εί δε χωρίς εστέ παιδείας, ής μέτοχοι γεγονάσι πάντες, άρα νόθοι εστέ και ούχ υιοί. Εβρ. Ιβ 6,8

Το δεύτερο κολοσσαίο μήνυμα

είναι ότι σ' αυτό το περιστατικό οφείλει η εκκλησία τον ορθόδοξο μοναχισμό της.

ΔΗΛΑΔΗ ένας άλλος νεος, 20 χρόνων, 250 χρόνια αργότερα, πλούσιος σφόδρα, είχε: **Τριακοσίας αρούρας πάνυ καλὰς και ἀργύρια πολλά** . Όταν άκουσε στην εκκλησία αυτή την περικοπή είπτε: βρε τον κουτό, εκείνο που δεν έκαμε αυτός θα το κάμω εγώ. **Ήταν ο Αντώνιος ο Μέγας...**

20 χρόνια αγώνων (στα μνήματα, στο σπήλαιο, κατάμονος), έφαγε ξύλο, απειλές, και στο τέλος νίκησε και έγινε πολιστής της ερήμου. ΔΗΛΑΔΗ : μετέτρεψε την έρημο σε πόλη, που κατά χιλιάδες έβγαιναν από την Αλεξάνδρεια, για να τον συναντήσουν.

Ωραία και συγκινητική είναι η περιγραφή του βιογράφου του Μ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ. Ητο οιοιεί ως ιατρός δοθείς πάρα Θεού εις την Αίγυπτο διότι:

- τις λυπούμενος ήρχετο προς αυτόν και δεν επέστρεφε χαίρων;
- και τις ήρχετο θρηνών δια τους νεκρούς του και δεν απέθετο το πένθος;
- τις ήρχετο ωργισμένος και δεν έφευγε φίλος;
- τις ήρχετο βασανισμένος και δεν απέκτα την γαλήνην; Μ.ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Το τρίτο μήνυμα.

Ο άρχων της περικοπής ζητάει την αιώνια Ζωή για να συνεχίσει να απολαμβάνει τα υλικά αγαθά του και την συμβατική θρησκευτικότητα (**θρησκ. Καθήκοντα**). Ένας άγουρος χιλιαστής .

Αλλά αυτή η νοοτροπία κρύβει ένα θανάσιμο κίνδυνο, που τον διατρέχουμε όλοι σε ανάλογη περίπτωση Δηλ. από προσωρινά αγαθά να νομισθούν αιώνια, και από φθαρτά, να νομισθούν άφθαρτα, και από μέσα επιβίωσης να γίνουν σκοπός της ζωής. Από υπηρέτες να γίνουν αφεντικά. (Χιλιασται). Τότε έχει λήξει ο προορισμός τους (δηλαδή ο σκοπός για τον οποίον τα έδωσε ο Χριστός) και πρέπει να αποβληθούν και να αρκεσθούμε στα απολύτως απαραίτητα. **Έχοντες δε διατροφὰς και σκεπάσματα τούτοις αρκεσθησόμεθα. Α.ΤΙΜ.στ'8**

Το μάθημα αυτό το δίνει η εκκλησία στα νέα ζευγάρια (και σε όλους) με τον εν Κανά γάμο που ήταν παρούσα και η Παναγία: **((και ην η μήτηρ του Ιησού εκεί)) ΙΩ.β1**. Φυσικά δεν επρόκειτο για πολιτικό γάμο, Γιατί εκεί δεν θα ήταν η Παναγία άλλα ο Δήμαρχος. Και το δίνει ως εξής : Προσφέρθηκαν δυο κρασιά: το επίγειο κρασί που **το δέχτηκαν και η Παναγία και ο Χριστός (τα επίγεια αγαθά) αλλά που τελειώνει.**

Και τότε έχει σειρά το κρασί του Χριστού (σύμβολο της αιωνιότητος) που όποιος το δοκιμάσει ,δεν θέλει να ξαναπαι από το πρώτο. Το δήλωσε ο υπεύθυνος του συμποσίου **ο Αρχιτρίκλιος : ((Πὰς άνθρωπος πρώτον τον καλόν οίνον τίθησιν, και όταν μεθυσθώσι, τότε τον ελάσσω σύ δε τετήρηκας τον καλόν οίνον έως άρτι)). Ιω.Β2,11**

ΔΗΛ. όποιος γευθεί τα αγαθά του Χριστού πού είναι αιώνια, δεν θα έχει όρεξη να ξαναγυρίσει στα επίγεια αγαθά πού τελειώνουν...

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ 30-11-2008

Ο **Ανδρέας** (ή *Ανδρεύς* ή *Ανδρείας*) ήταν αδελφός του **Σίμωνα Πέτρου**. Φέρει ελληνικό όνομα και καταγόταν από την πόλη **Βηθσαΐδα της Γαλιλαίας**. Οι γονείς του ονομάζονταν **Ιωνάς ή Ιωάννης και Ιωάννα**. Με τον αδελφό του, Σίμωνα Πέτρο, μετερχόταν το επάγγελμα του ψαρά στη λίμνη της Τιβεριάδος. Ο Ανδρέας μαζί με τον αδελφό του τον Πέτρο ήταν οι πρώτοι που κλήθηκαν και ακολούθησαν τον Χριστό. Έτσι, ο Ανδρέας καλείται και «**Πρωτόκλητος**». Η ιστορία της ζωής του Ανδρέα μέχρι την Σταύρωση, την Ανάσταση και, την Ανάληψη υπήρξε σχεδόν ίδια με εκείνη των άλλων μαθητών.

Μετά την Πεντηκοστή και το σχηματισμό της πρώτης Εκκλησίας, με τον αδερφό του Πέτρο και άλλους μαθητές βρέθηκαν στη **Σινώπη** του **Ευξείνου Πόντου** και εκεί έδρασε ανάμεσα στους Εθνικούς και Ιουδαίους, **έχοντας ως ορμητήριο μια νησίδα κοντά στη Σινώπη**. Από τη Σινώπη ο Ανδρέας μαζί με το **Ματθία** και άλλους μαθητές πήγαν στην **Αμισό** (Σαμψούντα), όπου ίδρυσαν Εκκλησία. Αφού περιήλθε **τις περιοχές του Πόντου**, και την **Παρθία** (σύνορα του Ιράν) γύρισε στα **Ιεροσόλυμα** μάλλον το **34 μ.Χ.** για να γιορτάσει το **Πάσχα** με τους λοιπούς μαθητές .

Στη δεύτερη πορεία του, μέσω της Αντιοχείας, πήγε στην Έφεσο, τη Λαοδίκεια της Φρυγίας, την Οδυσσουπόλη της Μυσίας, στη Νίκαια και την ευρύτερη περιοχή της Βιθυνίας, τη Νικομήδεια, τη Χαλκηδόνα, την Άμαστρο, για να καταλήξει και πάλι στη Σινώπη. Αργότερα επισκέφτηκε τη Σαμψούντα και την Τραπεζούντα, τους Αλανούς, τους Ζηκχούς, τους Βοσπορινούς και τους Χερσονήτες για να επιστρέψει στη Σινώπη. Στη συνέχεια πέρασε από το Βυζάντιο, την Ηράκλεια της Θράκης, τη Μακεδονία και την Πελοπόννησο με τελικό σταθμό την Πατρα. **Στο ξεκίνημα** της δεύτερης περιόδου του , αναφέρεται από την παράδοση, πως ο άγιος μας ήλθε και στην **Κύπρο**. Το καράβι, που τον μετέφερε **στην Αντιόχεια από την Ιόπη**, λίγο πριν προσπεράσουν το γνωστό **ακρωτήριο του αποστόλου Ανδρέα** και τα νησιά, που είναι γνωστά με το όνομα **Κλειδες**, αναγκάστηκε να σταματήσει εκεί σ' ένα μικρό λιμανάκι **Κύπρου** γιατί κόπασε άνεμος. Τις μέρες αυτές της νηνεμίας τους έλειψε και το νερό. Ένα πρωί, που ο πλοίαρχος βγήκε στο νησί κι έψαχνε να βρει νερό, πήρε μαζί του και τον απόστολο. Δυστυχώς πουθενά νερό. Κάποια στιγμή, που έφτασαν στη μέση των δύο εκκλησιών, **που υπάρχουν σήμερα**, της παλαιάς και της καινούργιας, που 'ναι κτισμένη λίγο ψηλότερα, ο άγιος γονάτισε μπροστά σ' ένα κατάξερο βράχο και προσευχήθηκε να στείλει ο Θεός νερό. Ύστερα σηκώθηκε, σφράγισε με το σημείο του Σταυρού τον βράχο και το θαύμα έγινε. Από τη ρίζα του βράχου βγήκε αμέσως μπόλικο νερό, που τρέχει μέχρι σήμερα μέσα σ' ένα λάκκο της παλαιάς εκκλησίας κι απ' εκεί προχωρεί και βγαίνει από μια βρύση κοντά στη θάλασσα. Είναι το **γνωστό αγίασμα**. Το ευλογημένο νερό, που τόσους ξεδιψασε, μα και τόσους άλλους, μυριάδες ολόκληρες, που το πήραν με πίστη δρόσισε και παρηγόρησε. Και πρώτα-πρώτα το τυφλό παιδί του καπετάνιου. Ήταν κι αυτό ένα από τα πρόσωπα του καραβιού που μετέφερε ο πατέρας. Γεννήθηκε τυφλό και μεγάλωσε μέσα σε ένα συνεχές σκοτάδι. Ποτέ του δεν είδε το φως. Δένδρα, φυτά, ζώα αγωνιζόταν να τα γνωρίσει με το ψαχούλεμα .Εκείνη την ημέρα, όταν οι ναύτες γύρισαν με τα ασκιά γεμάτα νερό κι εξήγησαν τον τρόπο που το βρήκαν στο νησί, ένα φως γλυκιάς ελπίδας άναψε στην καρδιά του δύστυχου παιδιού. Μήπως το νερό αυτό, σκέφτηκε, που βγήκε από τον ξηρό βράχο ύστερα απ' την προσευχή του παράξενου εκείνου συνεπιβάτη τους, θα μπορούσε να χαρίσει και σ' αυτόν το φως του που ποθούσε; Αφού με θαυμαστό τρόπο βγήκε, θαύματα θα μπορούσε και να προσφέρει. Με τούτη την πίστη και τη βαθιά ελπίδα ζήτησε και το παιδί λίγο νερό. Διψούσε. Καιγόταν απ' τη δίψα. Ο απόστολος, που ήταν εκεί,

έσπευσε κι έδωσε στο παιδί ένα δοχείο γεμάτο από το δροσερό νερό. Όμως το παιδί προτίμησε, αντί να δροσίσει με το νερό τα χείλη του, να πλύνει πρώτα το πρόσωπο του. Και ω του θαύματος! Μόλις το δροσερό νερό άγγιξε τους βολβούς των ματιών του παιδιού, το χρόνιο σκοτάδι άρχισε να διαλύεται. Κι ένα φως, ιλαρό φως, άρχισε να λούζει τα γύρω πράγματα... Το τέλος της ομιλίας πολύ καρποφόρο. Όσοι τον άκουσαν πίστεψαν και βαφτίστηκαν. Την αρχή έκανε ο καπετάνιος με το παιδί του, που πήρε και το όνομα Ανδρέας. Κι ύστερα όλοι οι άλλοι επιβάτες και μερικοί ψαράδες που ήσαν εκεί. Πίστεψαν όλοι στον Χριστό που τους κήρυξε ο απόστολος μας και βαφτίστηκαν. Φυσικά το θαύμα της θεραπείας του τυφλού παιδιού, ακολούθησαν κι άλλα, κι άλλα. Στο μεταξύ ο άνεμος άρχισε να φυσά και το καράβι ετοιμάστηκε για να συνεχίσει το ταξίδι του. Ο απόστολος, αφού κάλεσε κοντά του όλους εκείνους που πίστεψαν στον Χριστό και βαφτίστηκαν, τους έδωσε τις τελευταίες συμβουλές του και τους αποχαιρέτησε. Έτσι στο ευλογημένο νησί οργανώθηκε ακόμη μια ομάδα, μια εκκλησία πιστών στον ένα αληθινό Θεό.

Αργότερα, μετά από χρόνια, κτίστηκε στον τόπο αυτόν που περπάτησε και άγιασε με την προσευχή, τα θαύματα και τον ιδρώτα του ο Πρωτόκλητος μαθητής, το μεγάλο μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα, που με τον καιρό είχε γίνει παγκύπριο προσκύνημα. Κάθε χρόνο χιλιάδες προσκυνητές απ' όλα τα μέρη της Κύπρου, ορθόδοξοι και ετερόδοξοι κι αλλόθρησκοι ακόμη, συνέρεαν στο μοναστήρι, για να προσκυνήσουν τη θαυματουργό εικόνα του αποστόλου, να βαφτίσουν εκεί τα νεογέννητα παιδιά τους και να προσφέρουν τα πλούσια δώρα τους σε χρήμα ή σε είδη, για να εκφράσουν τα ευχαριστώ και την ευγνωμοσύνη τους στον θείο απόστολο. Κολυμβήθρα Σιλιάμ ήταν η εκκλησία του για τους πονεμένους. Πλείστα όσα θαύματα γινόντουσαν εκεί σε όσους μετέβαιναν με πίστη αληθινή και συντριβή ψυχής. Σε όλους τους ναούς του μαρτυρικού νησιού μας θα βρούμε την αγία εικόνα Του και το όνομά Του είναι το πιο συνηθισμένο μεταξύ των κατοίκων (Ανδρέας ή Αδρεανή - Ανδρούλα) και το πιο διαδεδομένο. Για λόγους που μόνο ο Κύριος γνωρίζει, εδώ και μερικά χρόνια - από το 1974 — το άγιο μοναστήρι μαζί με όλη την **Καρπασία**, τη **Μεσαριά** και τη **Βόρειο Κύπρο** έχει περιέλθει στην κυριαρχία του πιο βάρβαρου εισβολέα, του Τούρκου. Οι ευλογημένες εκκλησίες που βρίσκονται στα μέρη αυτά μένουν κανονικά αλειτούργητες. Κι οι καμπάνες σώπασαν από τότες να κτυπούν και να καλούν τους πιστούς σε συναγερμό ψυχής... Το αγίασμα όμως που βγήκε απ' τη γη ύστερα από την προσευχή του μεγάλου αποστόλου Ανδρέου μένει και συνεχίζει το κελάρυσμά του. **Με ορμητήριο την Πάτρα** όπου κατέληξε ο Ανδρέας, κήρυττε σε όλη την Αχαΐα την εποχή που ήταν ανθύπατοι ο Λεσβίος και ο διάδοχος του Αιγεάτης. Εκεί η διδασκαλία του καρποφόρησε και με τις προσευχές του θεράπευσε θαυματουργικά πολλούς ασθενείς. Ακόμα και η Μαξιμίλλα, σύζυγος του ανθύπατου Αιγεάτου, αφού τη θεράπευσε ο Απόστολος από τη βαριά αρρώστια που είχε, πίστεψε στο Χριστό. Το γεγονός αυτό εκνεύρισε τον ανθύπατο και με την παρότρυνση ειδωλολατρών ιερέων συνέλαβε τον Ανδρέα και τον οδήγησε στο μαρτύριο με σταυρικό θάνατο, πιθανώς την εποχή του **διωγμού του Νέρωνα**. Το λείψανό του έθαψε με ευλάβεια ο πρώτος **επίσκοπος Πατρών Στρατοκλής**.

Ο Απόστολος Ανδρέας είναι **πολιούχος** της **Πάτρας**. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο τον τιμά ως ιδρυτή του και πρώτο επίσκοπο Βυζαντίου και στις **30 Νοεμβρίου**, ημέρα μνήμης του, τελεί τη θρονική του εορτή, την οποία εορτάζουμε και εμείς σήμερα ζητώντας την ευλογία του.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

ΙΔ ΛΟΥΚΑ 2-12-12 ΛΚ. ιη35-43

(Εγένετο δε, εν τω ἐγγιζειν εις Ιεριχώ ,τυφλός τις εκάθητο παρά την οδόν προσαιτών).
ΛΚ.ιη'

Ποιος ξέρει πόσα χρόνια ήταν ο Βαρτίμαιος τυφλός. Ίσως όλη του την ζωή, χωρίς να έχει καμιά οπτική επαφή με το περιβάλλον, καθόταν εκεί, κοντά στον δρόμο, παρά την οδό δηλ. στο περιθώριο της ζωής και ζητιάνευε.

Σίγουρα θα είχε ακούσει για τα όσα ο Ιησούς είχε κάνει σε άλλους ομοιοπαθούντες με αυτόν και πως εκείνοι είδαν το φως τους. Πόσο άραγε θα λαχταρούσε να είναι και αυτός ένας από αυτούς που τον είχαν ανταμώσει. Και ξαφνικά διαπίστωσε ότι βρέθηκε μέσα στην περίπτωση πού τόσο ποθούσε .

Τυφλός λοιπόν ο Βαρτίμαιος όπως όλοι μας, μόνο που αυτός είχε την σωματική και όχι την πνευματική τύφλωση δεν έβλεπε με τα μάτια του σώματος, αλλά έβλεπε με τα μάτια της ψυχής. Πολλοί νομίζουμε ότι το κυριότερο είναι τα μάτια του σώματος, αλλά όταν είσαι πνευματικά τυφλός τα σωματικά μάτια δεν πρόκειται να σε ωφελήσουν μπορεί και να σε καταστρέψουν. Β.Βασιλ. ΙΑ1...

Είδε λοιπόν με τα ματιά της ψυχής του, τον Χριστό και κατάλαβε ότι ήταν η ευκαιρία της ζωής του γι' αυτό και το πέτυχε. (την άρπαξε από τα μαλλιά). τι πέτυχε ; ότι ζητούσε το έλαβε: ο Βαρτίμαιος ήθελε το φώς του γιατί είχε γι,αυτόν μεγάλη σημασία (δεν ήταν εκ γενετής τυφλός). όμως σαν ανοιχτομάτης ,ζητάει το έλεος του Χριστού, γιατί αυτό είχε πιο μεγάλη σημασία από το φώς του .

«Ιησού υιέ Δαβίδ ελεήσουν με»

Γιατί όταν έχεις το έλεος του Χριστού, έχεις και φως και υγεία και χρήματα και ασφάλεια και ότι άλλο ΧΩΡΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ θελήσεις . και έτσι βγήκε από μέσα του η ευχή που δεν είναι παρά η μετέπειτα ΝΟΕΡΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Μήνυμα

στην αγωνία του ο Βαρτίμαιος να μην χάσει την ευκαιρία, έγινε δάσκαλος της μεγίστης προσευχής (τρεις όροι) κατά τον ΒΑΡΤΙΜΑΙΟΝ η προσευχή είναι:

1^ο.κραυγή (μυστική) : «ήρξατο κράζειν και λέγειν» «Ελέησε με Ιησού» φώναζε δυνατά ο Βαρτιμαίος. Από το περίσσευμα της καρδιάς λαλεί το στόμα (Κατά Ματθαίο 12:34). Δεν θα φωνάξεις δυνατά στον Κύριο όταν η καρδιά είναι κλειστή προς Αυτόν. Στη φωνή - στον τόνο της, στην ένταση της, σε αυτό που λέει - αντηχεί το περιεχόμενο της

καρδιάς. Ο Βαρτιμαίος ποθούσε τον Κύριο και να, Αυτός ήταν εκεί. Η αδρεναλίνη του Βαρτιμαίου είχε φτάσει στο κατακόρυφο !

2^{ον}.Είναι συνεχής επανάληψις «Ιησού υιέ Δαβίδ ελέησον ΜΕ

3^{ον}.δεν υπολογίζει τα εμπόδια του κόσμου. « Οι προάγοντες επιτίμων αυτώ ινα σιωπήσει , αυτός δε πολλώ μάλλον έκραζαν´ υιέ Δαυίδ ελέησον με».Οι άλλοι, οι γύρω άρχισαν τα παράπονα. «Πολύ φασαρία κάνει αυτός ο Βαρτιμαίος». Εκείνος όμως φώναζε ΠΟΛΥ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΑ: Υιέ του Δαβίδ ελέησε με»

Για μας όμως, Ο Βαρτιμαίος μένει ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΕΥΧΗΣ : **Ιησού υιέ Δαβίδ ελέησον με.** ,που για εμάς τους πιστούς χριστιανούς έγινε η Νοερά Προσευχή :**Κύριε Ιησού Χριστέ υιέ του Θεού ελεήσον με .** που λέγεται και ευχή, και είναι η κορυφαία προσευχή ,για τους πιστούς όλων των αιώνων .

Τρεις μάγοι ξεκίνησαν από τα βόρεια της Ανατολής ταλαιπωρήθηκαν δύο χρόνια σε έρημους και αφιλόξενους τόπους, γιατί είχαν χάσει το αστέρι. και όταν έφθασαν στα Ιεροσόλυμα και πήραν πληροφορίες από τον βασιλιά Ηρώδη ξεκίνησαν για την Βηθλεέμ **« είδομεν γαρ αυτού τον αστέρα εν τη ανατολή και ήλθομεν προσκυνήσαι αυτώ.ΜΤΘ β2**

Αλλά όταν το ξαναβρήκαν εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα γιατί έτσι βρήκαν τον Χριστό **« Οι δε ακούσαντες του βασιλέως επορεύθησαν´ «Και ιδού ο αστήρ ον είδον εν τη ανατολή προήγεν αυτούς...ιδόντες δε τον αστέρα εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα και ελθόντες εις την οικίαν , είδον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού. ΜΤΘ.Β9**

Προσεύχεται ο τυφλός Βαρτιμαίος στο Χριστό και βρίσκει το φως του. Παύει να προσεύχεται ο σύγχρονος άνθρωπος στον Χριστό και τυφλώνεται λογικά και πνευματικά .

Αδελφοί μου

Πλησιάζουν Χριστούγεννα και κάθε χριστιανός έχει ξεκινήσει την πορεία που έκαναν πρώτοι οι τρεις Μάγοι προς την αιώνια Βηθλεέμ, για να συναντήσει το βρέφος Χριστόν. Και στην πορεία αυτή κάθε Χριστιανός έχει οδηγό το προσωπικό του αστέρι που είναι η Νοερά προσευχή :

Δι´ ημάς γαρ εγεννήθη παιδίον νέον ο προ αιώνων Θεός .

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ Ι ΛΟΥΚΑ

4-12-11, ΛΚ ΙΓ´.10-17

« ην διδάσκων εν μια των συναγωγών εν τοις σάββασιν »

Η συναγωγή

Το σκηνικό εκτυλίσσεται σε μια συναγωγή των Εβραίων το Σάββατο.

Η δύναμις των Εβραίων διαχρονικά οφείλεται στην θρησκευτική ζωή τους και το **κέντρον ήταν και είναι** η συναγωγή. Απαγορευόταν κάθε εργασία, κάθε οδοιπορία, κάθε μετακίνηση πέραν των 6 σταδίων (1392 m.) από της συναγωγής. Κάθε πόλις και χωρίον είχε την συναγωγή του (**Ενώ ο ναός ήταν ένας**)

Και κέντρο της Συναγωγής , ο Λόγος του Θεού.

Αι συναγωγαί ελειτούργουν συνήθως τα Σάββατα και τας εορτάς. Το κυριώτερον στοιχείον της **συναγωγικής λειτουργίας** ήτο η **ανάγνωσις** και η **ερμηνεία** της Αγίας Γραφής και μάλιστα του **Νόμου**. ΠΥΡΣΟΣ Τ.ΚΒ.σ.542

Σε κάθε συναγωγή υπήρχαν τα εξής :

1^{ον} Η Ταΐ'ι'βά = κιβώτιο, ένθα εφυλάσσοντο αι μεμβράναι , αι ιεραί βίβλοι.

Δηλαδή τα βιβλία το καθένα από τα οποία ήταν από δέρμα η πάπυρο γύρω από ένα κοντάρι σε μορφή κυλίνδρου .

τυλιγμένο

2^{ον} στο μέσον το βήμα, ένθα **ανεγινώσκοντο ή εξηγούντο** αι ιεραί βίβλοι.

3^{ον} καθίσματα εξ ων τα πρώτα ελέγοντο **Πρωτοκαθεδρία**.

4^{ον} λαμπάδες ,σάλπιγγες κλπ.

ΑΡΑ **δεν ήταν** και **δεν είναι** Ναός (πού έχει **πρόθεση, θυμιάματα, Θυσιαστήριο**), αλλά ήταν αίθουσα διδασκαλίας του Λ.Τ.Θ. άρα κεντρική θέση μετά τον Αρχισυνάγωγο , έχει ο διδάσκων.

Ο διδάσκων

Την διαδικασία στην συναγωγή μας την περιγράφει ο Λουκάς .

και εισήλθε κατά το ειωθός αυτώ εν τη ημέρα των Σαββάτων εις την συναγωγή και ανέστη αναγνώναι και επεδόθη αυτώ βιβλίον **Ησαΐου του προφήτου** : Πνεύμα Κυρίου επ, εμε ,ου είνεκεν έχρισε με, ευαγγελίσασθαι πτωχοίς απέσταλκε με, ιάσασθαι τους συντετριμμένους την καρδίαν, κηρύξαι αιχμαλώτοις άφεσιν και τυφλοίς αναάβλεψιν, αποστείλαι τεθραυσμένους εν αφέσει, κηρύξαι ενιαυτόν Κυρίου δεκτόν. ΛΚ.δ.16-19

Και εδώ είναι το πρώτο μήνυμα :Το κέντρο του κόσμου είναι Χριστός . Γύρω από Αυτόν κινούνται τα πάντα είτε **κεντρομόλα** εις την ζωήν είτε **φυγόκεντρα** εις θάνατον .

ΔΗΛΑΔΗ

Οτιδήποτε και αν συζητεί ο άνθρωπος, οτιδήποτε καλό λέει ο άνθρωπος η και πράττει ο άνθρωπος. Για τον Χριστό αν δεν μάθει και με τον Χριστό αν δεν γνωρισθεί, και τον Χριστό αν δεν ακούσει **καλύτερα να μην είχε γεννηθεί** .

Η συγκύπτουσα

Μέσα στην συναγωγή ήταν και μια συγκύπτουσα . Ο Λουκάς σαν γιατρός έκαμε την διάγνωσιν: **((ην πνεύμα έχουσα ασθενείας, έτη δέκα και οκτώ, και ην συγκύπτουσα και μη δυναμένη ανακύψαι εις το παντελές))**.

Εδώ συναντήθηκε η αγάπη μέχρις έρωτος του Λόγου του Θεού , με την βαριά ασθένεια **(δαιμονικής προελεύσεως)** της γυναίκος, και ο Χριστός, που άλλοτε ζητούσε πίστη,... ταπείνωση .άλλοτε...υπομονή και επιμονή , εδώ δεν ζήτησε τίποτε **γιατί τα βρήκε όλα**.

ΚΑΙ ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΗΝΥΜΑ :

ο Λόγος του Θεού έχει θεραπευτικά αποτελέσματα, όχι μόνο στην ψυχή αλλά και στο σώμα και μάλιστα χωρίς να το ζητήσουμε : Άνθρωποι που αγαπούν μέχρις έρωτος τον Λόγο του Θεού (δηλαδή τον Χριστόν), δύσκολα αρρωσταίνουν και εύκολα θεραπεύονται.

Και μάλιστα χωρίς να το ζητήσουν. Το παρακάτω παράδειγμα αυτό δείχνει :

Πρδ. Δυο οδοιπόροι βάδιζαν μαζί, όταν συνάντησαν ένα φουσκωμένο ποτάμι **χωρίς γέφυρα**. (είχε παρασυρθεί από την κακοκαιρία).

Ο ένας έκαμε το σημείο του Σταυρού ως συνήθως ,είπε την ευχή , μπήκε μέσα στο ποτάμι και πέρασε απέναντι.

Ο άλλος έκαμε το ίδιο, παρασύρθηκε , από το ρεύμα, προσευχόταν επί δύο ώρες πιασμένος από ένα κλαρί και τέλος πνίγηκε.

Σκανδαλισμός του ασκητή πάνω στο βουνό φωνή αγγέλου:

Ο πρώτος προσευχόταν μια ζωή, ο δεύτερος μόνον τότε.

Πολλοί όταν τους βρει μια συμφορά το ρίχνουν στα εκκλησιαστικά ΑΥΤΟ ΣΩΣΤΟ. (Άλλως τε οι πιο πολλοί από μας , από αυτό το λόγο βρισκόμαστε εδώ μέσα. Με το γαρίφαλο στο χέρι ελάχιστοι πηγαίνουν στο Χριστό)

Και περιμένουμε **άμεσα** αποτελέσματα ΑΥΤΟ ΟΧΙ ΣΩΣΤΟ: *να μην το ψάχνουμε*. Θα ακούμε συνεχώς Λόγο Θεού υπερνικώντας τα εμπόδια ,

Και δεν θα περιμένουμε **τίποτα** ... **ΚΑΙ ξαφνικά.....** μην το ξεχνάμε, και **ψυχικά** και **σωματικά: ((Μενούν γε μακάριοι οι ακούοντες τον Λόγον του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν))**. Δηλαδή είναι τρισευτυχισμένοι αυτοί που ακούνε τον Λόγο του Θεού αλλά και τον φυλάσσουν δηλ. τον εφαρμόζουν.

Πλούσιοι επτωχεύσαν και επείνασαν , οι δε εκζητούντες τον Κύριον
ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού.

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

11-12-11 ,Λκ.ιδ΄ 16-24

Η παραβολή του μεγάλου Δείπνου

Δυο παραβολές είπε ο Χριστός για το τραπέζι χαράς που έστρωσε ο Θεός πατέρας εδώ στη γη για να γιορτάσει τον γιο του. Το πρώτο τραπέζι είναι το **άριστον** δηλ. το μεσημεριανό τραπέζι των βασιλικών γάμων **ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών ανθρώπω βασιλεί** **όστις εποίησε γάμους τώ υιώ αυτού. Μτθ.Κβ΄ 2.** οι γάμοι συμβολίζουν την εισόδο του Πρωτοτόκου εις την οικουμένην διά της ενανθρωπίσεως Το άλλο τραπέζι είναι το **δείπνον** δηλ. το βραδινό τραπέζι όπου συμβολίζεται η είσοδος του ενανθρωπήσαντος Υιού του Θεού εις την Βασιλείαν των ουρανών και μαζί με αυτόν και ημών , δια μέσου της Θείας Κοινωνίας . Όπως θα δούμε παρακάτω , και στην μια περίπτωση και στην άλλη η πλειοψηφία της ανθρωπότητας, προτίμησε την αποστασία και την Παγκοσμιοποίηση, περιφρονώντας το βασιλικό τραπέζι της ζωής της εκκλησίας από τη μια ,και το Μεγάλο Δείπνο της βασιλείας των ουρανών από την άλλη. Ας δούμε την σημερινή παραβολή.

Η παραβολή ήταν απάντηση στην παρατήρηση ενός από τους ομοτράπεζους στο τραπέζι που τον είχε καλέσει ένας άρχοντας των Ιουδαίων : **Μακάριος ός φάγηται άριστον εν τη βασιλεία του Θεού.** Και ο Χριστός απάντησε με την παραβολή του μεγάλου Δείπνου.

Άνθρωπος τις εποίησε δείπνον μέγα και εκάλεσε πολλούς .

1^{ον} .

Άνθρωπος στην παραβολή ονομάζεται ο Θεός πατήρ. τούτο γίνεται στην Γραφή για να δήξη την φιλανθρωπία του . Δια τούτο και ο Κύριος Ιησούς ονομάζεται υιός ανθρώπου.**Ο γαρ θεός όταν μεν την τιμωρητικήν αυτού δύναμιν αινίττεται, παρά τη Γραφή πάνθηρ, και πάρδαλις, και άρκτος ονομάζεται, όταν δε φιλανθρωπίαν τινα αινίττεσθαι μέλλει, άνθρωπος εισάγεται, ώσπερ ουν και νυν. Επειδή της φιλανθρωποτάτης οικονομίας διαλαμβάνει η παραβολή, ην ενήργησεν εν ημών, κοινωνίαν ποιήσας της σαρκός του υιου αυτού, άνθρωπον αυτόν ονόμασε.**

2^{ον} .

Δείπνο λέγεται διότι γίνεται στις δυσμάς **-είτε της ανθρωπότητας- είτε της ανθρώπινης ζωής .** Δείπνο είναι η Βασιλεία των ουρανών.

3^{ον} .

Μέγα. Διότι είναι μέγα το μυστήριο της σωτηρίας μας. Ο Παύλος θαυμάζων και αυτόν τον λόγον του Κυρίου γράφει προς τον Τιμόθεον **Α.Τιμ. Γ,16. και ομολογουμένως μέγα εστί το της ευσεβείας μυστήριον-Θεός εφανερώθη εν σαρκί- εδικαιώθη εν πνεύματι- ώφθη αγγέλοις- εκηρύχθη εν έθνεσιν-επιστεύθη εν κόσμω - ανελήφθη εν δόξη .** το πως δηλαδή τους καταδικασμένους και αποστάτες ανθρώπους μας διορθώνει, μας επισκευάζει και μας βάζει στον παράδεισον. **ΤΕΤΕΛΕΙΩΜΕΝΟΥΣ (ουκ άγγελος ουκ άνθρωπος, αλλ' αυτός ο Κύριος έσωσας ημάς).** είναι ο υιός και Λόγος του Θεού ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός ο οποίος έλαβε δούλου μορφή.

4^{ον}.

και απέστειλε τον δούλον Αυτού, τη ώρα του δείπνου ειπείν τοις κεκλημένοις έρχεσθε, ότι έτοιμα εστί πάντα. Και οι καλεσμένοι προτίμησαν να πάνε στην Παγκοσμιοποίηση, διότι κατάλαβαν ότι η πρόσκληση δεν ήταν για μια βραδιά ,αλλά για μια ζωή και η παγκοσμιοποίηση δηλ. η αποστασία υπήρχε σε κάθε εποχή. Αυτό άλλωστε φαίνεται και από το περιεχόμενο των τριών αρνήσεων.

α. ((αγρόν ηγόρασα)) .ΠΛΟΥΤΟΜΑΝΙΑ =το δέσιμο της ψυχής με τις επιχειρήσεις Μέρα νύχτα, Κυριακή- καθημερινή, από την κούνια ως τον τάφο.

β . ((ζεύγη βοών ηγόρασα πέντε)) (αισθησιασμός) ΗΔΟΝΟΜΑΝΙΑ = το δέσιμο της ψυχής με τις πέντε αισθήσεις.

γ. ΣΕΞΟΜΑΝΙΑ ((Γυναίκα έγημα)) :το δέσιμο της ψυχής με την γενετήσια σχέση **παρά φύσιν και κατά φυσιν.** Σαν σύνολο αυτές οι δικαιολογίες είναι αποκομμένες στην θεωρία και στην πράξη από το σώμα της εκκλησίας του Χριστού, και περιέχουν το πιστεύω της Παγκοσμιοποίησης που είναι δολοπλοκίες αυτοκτονίες, ασέλγεια, παρά φύση σχέσεις , περιφρόνησις της ανθρώπινης ζωής .**Το σύστημα της ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ δεν είναι απρόσωπο. είναι οργανωμένο και αποφασισμένο να αντιδράσει γιατί γνωρίζει ότι η επικράτηση της ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ** κάθε ιδεολογίας.

5^{ον} .

Η ώρα του Τελικού Μεγάλου δείπνου: Στον κατάλληλο καιρό, όταν η κακία θα έχει αποκαλυφθεί, όπως ακριβώς διαγράφεται στις τρεις αληθοφανείς δικαιολογίεςΤότε θα έλθει ο Κύριος εξ ουρανού και όσοι έχουμε εισέλθει στο Μεγάλο Δείπνο, **((αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις αέρα, και ούτω πάντοτε συν Κυρίω ΕΣΟΜΕΘΑ. Ώστε παρακαλείτε αλλήλους εν τοις λόγοις τούτοις)). Α Θεσσαλ. Δ14.**

ΑΜΗΝ

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

18-12-11 ΜΤΘ.Α.1-25

Ο Πατήρ ηυδόκησεν, ο Λόγος σάρξ εγένετο και η Παρθένος έτεκεν Θεόν ενανθρωπήσαντα.

Τριαδική υπόστασις και Χριστούγεννα.

Λίγες μέρες μας χωρίζουν από την Μεγάλη γιορτή που κατά τον Χρυσόστομο είναι **η μητρόπολις των εορτών**. Γι αυτό αντί των προφητειών (της Κυριακής), θα μπορούμε κατευθείαν στο νόημα και στη χαρά της ημέρας. Γιατί βέβαια η χαρά των Χριστουγέννων δεν είναι θέμα γαλοπούλας- (Μεξικό), ρεβενγιόν (Δύση), η δένδρου (Βαυαροί), ούτε πολυφαγίας η πολυποσίας,(που και αυτά χρειάζονται), αλλά στο πλαίσιο,(χωρίς αμαρτίας) της εορτής. Για την χαρά των Χριστουγέννων χρειάζεται **πίστις**.

Τα Χριστούγεννα (όπως και τα Θεοφάνεια) φανερώνεται η τριαδική υπόστασις του Θεού: **Η της Τριάδος εφανερώθη προσκύνησις** . Η μόνη προσιτή από ανθρώπους και αγγέλους πλευρά της Θεότητας. Και όσον αφελής κι' αν είναι η ερώτησις των αθέων ΠΟΙΟΣ ΤΟΝ ΕΙΔΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ; είναι κατά βάθος σωστή. Το ίδιο ρωτάει και η Εκκλησία. Και ο Χριστός απαντά :

Θεόν ουδείς εώρακε πώποτε ο μονογενής υιός ,ο ων εις τον κόλπον του Πατρός εκείνος εξηγήσατο . Ιω.α.18

Ο άγιος Ανδρέας Ιεροσολύμων στο 2^ο τροπάριο των αίνων είναι αποκαλυπτικός

Ο Πατήρ ηυδόκησεν, ο Λόγος σάρξ εγένετο και η Παρθένος έτεκεν Θεόν ενανθρωπήσαντα. Αστήρ μηνύει Μάγοι προσκυνούσι Ποιμένες θαυμάζουσι Και η κτίσις αγάλλεται. Ανδρέου Ιεροσολύμων.

1ον Η ευδοκία του Πατρός

ο Πατήρ ηυδόκησεν

Ποια είναι η ευδοκία του Πατρός; Είναι το προηγούμενον θέλημα του Θεού, η απόφαση ,το σχέδιο της ενσαρκώσεως του Θεού και της θεώσεως του ανθρώπου. Γιατί η ενσάρκωσις δεν έγινε περιπτωσιακά. Δηλαδή σαν συνέπεια της πτώσεως σαν σωσίβια επιχειρήσις. Θα γινόταν οπωσδήποτε από διαφορετικό δρόμο : τον δρόμο της τρυφής και της δόξας, και όχι από τον δρόμο του Γολγοθά και των δακρύων. Σαν παρακαμπτήριος της Θ. οικονομίας)

2ον Η σάρκωσις

((ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν)) Ιω.Α14

Την απόφαση του Πατρός συγκατατέθηκε να εκτελέσει ο Υιός και Λόγος του Θεού. Προσέξτε ότι λέγει σάρκα και όχι σώμα και δεν θα το τολμούσε ο Ανδρέας Ιεροσολύμων εάν δεν ειχε προηγηθεί ο

θεολόγος Ιωάννης και πριν από αυτόν, ο ίδιος ο Χριστός : ((**ο τρώγων μου την σάρκα...**))
Ιω.ΣΤ55.

3ον Η Γέννησις (τοκετός)

(και η παρθένος έτεκε Θεόν ενανθρωπίσαντα).

Την εισαγωγή του **Πρωτοτόκου** στην ιστορία ανέλαβε το Πνεύμα το Άγιον που είναι ο εγγυητής της ιστορίας Η συνεκτική αιτία της .

Μη φοβείσθε γι' αυτά που συμβαίνουν στην Ελλάδα μας χρονιάρες Μέρες .

Από τότε έχουν περάσει για όλους τους ανθρώπους του πλανήτη χρόνια.

Πόσο άδικο έχουν όσοι μιλάνε για το παραμύθι των Χριστουγέννων. Αλλά...Με τα παραμύθια δεν σφραγίζεται η Ιστορία. Με το να γράφουμε 2010 και να ευχόμαστε για το 2011, μαρτυρούμε ότι είμαστε σφραγισμένοι δούλοι Ιησού Χριστού και μάλιστα ανεξίτηλα. Πολλοί φοβούνται το σφράγισμα των ταυτοτήτων με το 666. Θάταν αστειό αν δεν ήταν τραγικό. (για τους φοβισμένους). πριν βάλουν το 666 έχουν βάλει ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΤΟΜΙΚΑ ΜΑΣ ΕΓΓΡΑΦΑ την ημερομηνία Δηλ. την σφραγίδα του Χριστού 2009... (Και έτσι έρχονται δεύτεροι) .το ίδιο και στο σώμα :(**σφραγίς δωρεάς Πνεύματος Αγίου) (άγιον Χρίσμα).**

Δεν έχει κανείς, παρά να επισκεφθεί μίαν βάπτιση με πνεύμα διακριτικόν, και θα ανακαλύψει ότι όλα είναι καλά τακτοποιημένα έτσι ώστε κανένας αντίχριστος , να μην μπορεί να τα προλάβει ,και να σφραγίσει οτιδήποτε, διότι **η σφραγίς δωρεάς του αγίου Πνεύματος είναι ανεξίτηλη** εις τον Αιώνα τον άπαντα. Έτσι επάνω στην σφραγίδα αυτήν, κάθε άλλο σφράγισμα θα είναι άκυρο και συνεπώς **ΑΔΥΝΑΜΟ.**

Αλλά ας μην μελαγχολήσουμε. Εκείνο που έγινε εκείνη την παγερή νύχτα του σωτηρίου έτους 1,και αυτό γιορτάζουμε μεθαύριο, είναι μια εισβολή ξένου σώματος μέσα στο **διαβολικό** κατεστημένο της Γης .Έτσι εξηγείται και η λυσσασμένη διαβολική αντίδραση για να το αποβάλλει : Ο αποκλεισμός της αγίας οικογένειας στο σπήλαιο, διότι **ουκ ην αυτοις τόπος εν τώ καταλυματι.** Οι σφαγές του Ηρώδη, η εξορία στην Αίγυπτο, η σταύρωση , οι τρομεροί διωγμοί των Ρωμαίων, και τόσα άλλα μέχρι σήμερα, αυτό το στόχο έχουν, να διώξουν τη Χριστουγεννιάτικη χαρά από τις καρδιές αλλά εις μάτην. **Πύλαι Άδου ου κατ' ισχύσουσιν αυτής.** Το εγγυάται το Πνεύμα το Άγιον.

ΔΙΟΤΙ

Δι' ημάς γαρ εγεννήθη παιδίον νέον ο προ αιώνων Θεός

ΑΜΗΝ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

ΜΑΤΘ.Β' 13 -23. 27-12-09.

«Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον και ίσθι εκεί έως αν είπω σοι » .

Η Γέννησις του Χριστού :Σεισμός Ο μεγαλύτερος που έγινε στην ιστορία της οικουμένης και την χώρισε στα δύο. Οι άλλοι σεισμοί της Ιστορίας: Γαλλική επανάστασις, Φασισμός, Ισλαμισμός ,Μπολσεβίκικη επανάστασις, δεν το κατόρθωσαν αν και το επεδίωξαν.

Ακούστηκε σ' Ανατολή και δύση και οι μετασεισμικές δονήσεις συνεχίζονται μέχρι σήμερα η εκκλησία όμως επιμένει να το επαναφέρει το γεγονός κάθε χρόνο με την προσδοκία ότι η νεολαία κάποιας Χριστιανικής γενιάς, θα έχει τον ηρωισμό να αποτινάξει τον λήθαργο και την αποχαύνωση με τα οποία την έχει απονευρώσει η παγκοσμιοποίηση. Αυτή είναι και η μόνη ελπίδα της ανθρωπότητας αν πρόκειται να δει καλύτερες μέρες.

Ο Ζώρζ Κλεμανσώ (τίγρης) νικητής του Α' Παγκόσμιου πόλεμου ,το είπε προφητικά το 1918. (η μόνη ελπίδα για να σωθεί η ανθρωπότης, θα είναι όταν οι Χριστιανοί αποφασίσουν **να ζήσουν τον Χριστιανισμό τους**). **Προσέξτε!** Να ζήσουν, όχι να διδάξουν. Γι αυτό δεν μπορούμε να τα περάσουμε έτσι, σαν χλιαροί χριστιανοί της Αποκαλύψεως, τα γεγονότα της σημερινής περικοπής.

Όλα φωνάζουν ότι πρέπει ,επί τέλους να πάρει η νεολαία την σκυτάλη από την τρομερή νεολαία της πρωτοχριστιανικής εποχής, που σύντριψε την σαπισμένη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία *Η ιστορία επαναλαμβάνεται στην σημερινή σαπισμένη αυτοκρατορία της Παγκοσμιοποίησης Αλλά ας δούμε το χρονικό από κοντά.

Τα ΔΥΟ ΠΡΩΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ πέρασαν ειδυλλιακά με τα πενιχρά εισοδήματα του μαραγκού Ιωσήφ και την περιφρονητική ανοχή του κατεστημένου.

Έδωσαν χαρά στους αγγέλους ,στους βοσκούς, στους σοφούς και ταπεινούς Μάγους ,με την άδολη καρδιά, που τον ανεγνώρισαν γιατί ήταν λαός Του.

Στο δεύτερο χρόνο ήλθαν οι Μάγοι με τα δώρα εις την οικία : **« και ελθόντες εις την οικίαν είδον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού,και πεσόντες προσκύνησαν αυτώ, και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσήνεγκαν αυτώ δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν ».** Ματθ.Β,11. Όλα καλά ,όλα ήσυχα, όλα ευλογημένα.

Αλλά αμέσως η Αγία οικογένεια ένοιωσε την μοχθηρία των ισχυρών ,που διψούν για δύναμη ,για εξουσία και η τραγωδία ξεκίνησε. Αλλά το Πνεύμα το Άγιον αγρυπνούσε.

« Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον και ίσθι εκεί έως αν είπω σοι» Ματθ.Β13 Ο διωγμός των νηπίων ,οι 14.000 εκτελέσεις, το κινήγημα του Προδρόμου, και του διετούς Ιησού, που γλίτωσε με φυγή στην Αίγυπτο , ανάμεσα σε τρόμους και φόβους , στην άγρια ερημιά ,με τσακάλια ,και λύκους ,με ληστές , στην κατασκότεινη παγωμένη χειμωνιάτικη νύκτα.

«ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού ΝΥΚΤΟΣ και ανα- χώρησε εις Αίγυπτον. Μτθ β14

Τα δεύτερα Χριστούγεννα (επέτειος) είναι αιματοβαμμένα, με βία ,με διωγμούς, με εγκατάλειψη ,με εξορία, με σφαγές, και έτσι θα είναι από δω και πέρα.

Χριστούγεννα! και ο κόσμος γιορτάζει με φώτα, με χρώματα, με δένδρα, με ρεβεγιόν , με 13^ο μισθό, και με το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι. (και τις χριστουγεννιάτικες αποδράσεις).
Και αφού φάει και πιει κατά κόρον, έρχεται το ερώτημα στους νουνεχείς πιο είναι το νόημα των Χριστουγέννων; Είναι μήπως μια ανάπαυλα ,ένα ξεκούρασμα, μια αργία; Μια γραφική νότα (με κάλαντα με τσουρέκια με καλικαντζάρια ίσως);

Το σημερινό νόημα δεν είναι διαφορετικό . Έχει πολλούς Ηρώδες και η σημερινή εποχή . Ανάμεσα στους πλανητάρχες στους στρατοκράτες στους πολιτικούς στις δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες ,στα διαπλεκόμενα κλπ... κλπ...που κυνηγάνε, βασανίζουν και σφάζουν τους ταπεινούς και καταφρονεμένους, που είναι ο λαός Του.

Το μοιραίο λάθος: Πολλοί λένε ,πως τα Χριστούγεννα **σαν γιορτή**, με αϊ Βασίληδες ,δένδρα ,έλκηθρα είναι γραφικά, ΑΛΛΑ ανώφελα (δεν έχουν νόημα)αφού 2000 χρόνια τώρα δεν κατόρθωσαν να σώσουν τον κόσμο.

Εδώ όμως είναι το μοιραίο λάθος: ο Χριστός **δεν γεννήθηκε για να σώσει τον κόσμο και να μαζέψει σκλάβους υποτακτικούς** ,αλλά για να σώσει τους ελεύθερους που τον ακολουθούν με οποιοδήποτε κόστος δηλαδή τον **Λαόν Αυτού**.

« Τέξεται δε υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Ιησούν αυτός γαρ σώσει τον ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ από των αμαρτιών αυτών. » Ματθ.Α.21.

Και τον λαόν Του τον σώζει , **2000 χρόνια τώρα**, χωρίς να το πάρουν είδηση οι Ηρώδες (**κάθε είδους και κάθε εποχής**) Και οι στρατιές των σωζόμενων είναι αναρίθμητες. **Αποκ.Ζ9.**

« μετά τούτο είδον και ιδού όχλος πολύς, ον αριθμησαι αυτόν ουδεις εδύνατο , εκ παντός έθνους και φυλής και λαών και γλωσσών, εστώτας ενώπιον του Θρόνου και ενώπιον του αρνίου, περιβεβλημένους στολάς λευκάς και φοίνικες εν ταις χερσίν αυτών » **Αποκ.Ζ9.**

Που βρέθηκαν όλοι αυτοί ; Βρέθηκαν γιατί ο Χριστός κάνει καλά την δουλειά του, σε πείσμα όλων αυτών που κρώζουν μέσα στην νύχτα της αμαρτίας.

ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ ΣΩΣΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ
ο Χριστός δεν μπλοφάρει, ότι λέει το κάνει .

ΑΜΗΝ.